

4° H. Ecol. 3148

DIEM NATALEM
AUGUSTISSIMI ET POTENTISSIMI
IMPERATORIS AC REGIS
G U I L E L M I I I

AB

ACADEMIA MARPURGENSI

DIE XXVII. M. IANUARIJ ANNI MDCCCLXII

ORATIONE IN UNIVERSITATIS AULA HABENDA

CELEBRANDUM

INDICIT

THEODORUS BIRT

PHIL. DR. PHILOLOGIAE ET ELOQUENTIAE P. P. O.
SEMINARIJ PHILOGI DIRECTOR.

Inest Iosephi epitomae adhuc ineditae pars quinta a BENEDICTO NIESE
historiae antiquae et philologiae P. P. O. prolata.

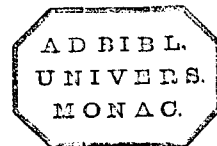
M A R P V R G I.
TYPIS ACADEMICIS ROBERTI FRIEDRICH.

Praefatio.

Sequitur Iosephi epitomae pars quinta sicuti priores ad fidem codicis Busbekiani edita. quae ut emendatior prodire posset, impetravi ab Hartelio bibliothecae Caesareae Vindobonensis praefecto, ut Busbekianum huc mitteret. quo facto codicem denuo contulit Godofredus Zedler, cuius adiumento etiam in prioribus partibus usus sum. huic igitur et Hartelio gratiae agendaе sunt maximae.

Dabam a. d. XI. k. Februarias 1892.

Benedictus Niese.

Zonaras I p. 303 Bonn.

Φλαυίου Ίωσήπου Ίουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος ια'.
Τῷ δὲ πρώτῳ τῆς Κύρου βασιλείας ἔτει, τοῦτο δὲ ἦν ἑβδομηκοστὸν ἀφ' ἧς ἡμέρας μεταναστῆναι τὸν λαὸν ἡμῶν ἐκ τῆς οἰκείας εἰς Βαβυλῶνα συνέπεσε, παρώρμησεν ὁ θεὸς τὴν Κύρου ψυχὴν, καθὼς προεῖπε διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, ὡς μετὰ τὸ δουλεῦσαι 1
5 Ναβουχοδονοσόρῳ καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ἔτη ἑβδομήκοντα πάλιν αὐτοὺς εἰς τὴν πατριὸν ἀποκαταστήσει γῆν καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσουσι καὶ τῆς ἀρχαίας ἀπολαύσουσιν εὐδαιμονίας, καὶ ἐποίησε γράψαι κατὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν ταῦτα· „ἐπεὶ με ὁ θεὸς ὁ μέγιστος τῆς οἰκου- 3
μένης ἀνέδειξε βασιλεῖα, πεῖθομαι τοῦτον εἶναι, ὃν τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔθνος προσκυνεῖ. καὶ γὰρ τὸν ναὸν οἰκοδομήσω αὐτοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ χώρᾳ“. ταῦτα δὲ ἔγνω 4
10 Κύρος ἀναγινώσκων τὸ βιβλίον, ὃ τῆς αὐτοῦ προφητείας Ἡσαΐας κατέλιπε πρὸ ἐτῶν διακοσίων καὶ δέκα· οὗτος γὰρ ἐν ἀπορρήτῳ εἶπε ταῦτα λέγειν τὸν θεόν, ὅτι βούλομαι Κύρον, ὃν ἐγὼ πολλῶν ἐθνῶν καὶ μεγάλων ἀποδείξω βασιλεῖα, πέμψαι μου τὸν λαὸν εἰς τὴν ἰδίαν γῆν καὶ οἰκοδομῆσαί μου τὸν ναόν. ταῦτα προεῖπεν Ἡσαΐας ἔμπροσθεν ἢ κατασκαφῆναι 6
τὸν ναὸν ἔτεσιν ρ' καὶ μ'. καλέσας οὖν Κύρος τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐν Βαβυλῶνι 15 Ἰουδαίων συγχωρεῖν αὐτοῖς ἔφη βαδίζειν εἰς τὴν αὐτῶν πατρίδα καὶ ἀναστῆσαι τὴν πόλιν Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν τοῦ θεοῦ ναόν, αὐτὸς τὲ γράψειν τοῖς ἐκεῖ γειτονεύουσι τῶν οἰκείων 7
ἡγεμόνων καὶ σατραπῶν, ἵνα συμβάλλωνται χρυσὸν αὐτοῖς καὶ ἄργυρον εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ ναοῦ καὶ πρὸς τούτοις θρόεμματα πρὸς τὰς θυσίας. ταῦτα καταγγείλαντος Κύρου 8
ἐξώρμησαν οἱ τῶν δύο φυλῶν ἄρχοντες τῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμίντιδος οἱ τε Λευταὶ καὶ ἱερεῖς 20 εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. πολλοὶ δὲ κατέμειναν ἐν τῇ Βαβυλῶνι τὰ κτήματα καταλιπεῖν οὐ θέλοντες. καὶ παραγενομένοις αὐτοῖς οἱ τοῦ βασιλέως φίλοι πάντες ἐβόηθουν εἰς τὴν τοῦ 9
ναοῦ κατασκευήν. καὶ τὰς τε εὐχὰς ἀπεδίδοσαν τῷ θεῷ καὶ τὰς θυσίας κατὰ τὸ παλαιὸν ἀπετέλουν. ἀπέπεμψε δὲ αὐτοῖς Κύρος καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ, ἃ συλῆσας τὸν ναὸν 10
Ναβουχοδονόσορος εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἐκόμισε, παραδοὺς ταῦτα γέρειν Μιθριδάτῃ τῷ 11
25 γαζοφύλακι αὐτοῦ. πέμπει δὲ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν Συρίᾳ σατράπας λέγουσαν, ὡς 12
ἐπέτρεψα τῶν ἐν τῇ ἐμῇ χώρᾳ κατοικούντων Ἰουδαίων τοῖς βουλομένοις εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελθούσι πατρίδα τὴν τε πόλιν ἀνακτίσαι Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ οἰκοδο-
μῆσαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου, ἐφ' οὗ καὶ πρότερον. κατέπεμψα δὲ μου καὶ τὸν γαζοφύλακα 13
Μιθριδάτην καὶ Ζοροβάβηλον τὸν ἄρχοντα τῶν Ἰουδαίων, ἵνα οἰκοδομήσωσι τὸν ναόν 30
ὅψος μὲν ἐξήκοντα πηχῶν, τῶν δ' αὐτῶν καὶ τὸ εὖρος, καὶ θυσιαστήριον, ἐφ' οὗ θύουσι 14
τῷ θεῷ. τὴν δὲ εἰς ταῦτα δαπάνην ἐκ τῶν ἐμαυτοῦ γενέσθαι βούλομαι. καὶ τὰ ἐκ τοῦ 14
ναοῦ δὲ συληθέντα σκεύη ἔπεμψα διὰ Μιθριδάτου καὶ Ζοροβάβηλου ἀποκαταστα-
θισόμενα τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. συγχωρῶ δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν ἐκ προγόνων εἰθισμένην τιμὴν 16

13 προεῖπεν] προεφήτευσεν Iosephus. -- 16 οἰκείων] ἰδίων Iosephus.

Zonaras I p. 304, 311 Bonn.

κτηνῶν καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου δραχμὰς εἴκοσι μυριάδας καὶ πεντακισχιλίας καὶ πεντακοσίας καὶ εἰς σεμίδαλιν πυρῶν ἀρτάβας δισμυρίας πεντακοσίας. κελεύω δὲ τὴν τούτων χορηγίαν
 15 ἐκ τῶν τῆς Σαμαρείας γίνεσθαι φόρων. τὰ δὲ πεμφθέντα σκεύη εἰσὶ ψυκτῆρες χρύσειοι
 ν' ἀργύρεοι ν', θηρίκλεια χρύσεια μ' ἀργύρεα ν', κάδοι χρύσειοι ν' ἀργύρεοι φ', σπονδεῖα
 18 χρύσεια λ' ἀργύρεα τ', φιάλαι χρύσειοι λ' ἀργύρεοι βν', σκεύη τε ἄλλα μεγάλα α. τῶν δὲ 5
 ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας συνελθόντων εἰς Ἱεροσόλυμα μυριάδες ἦσαν τέσσαρες καὶ δισχίλιοι
 ἑξακόσιοι.
 19 Περὶ δὲ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ λίαν ἐσπουδακότων τὰ περὶξ ἔθνη καὶ μάλιστα
 τὸ Χουθαίων, οὓς ἐκ τῆς Περσίδος καὶ Μηδικῆς ἀγαγὼν Σαλμανασάρης κατέκτισεν ἐν
 Σαμαρείᾳ, ὅτε τὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν λαὸν ἀνάστατον ἐποίησε, παρεκάλουν τοὺς σατράπας 10
 ἐμποδίζειν τοῖς Ἰουδαίοις πρὸς τε τὴν τῆς πόλεως ἀνάστασιν καὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευήν.
 20 οἱ δὲ καὶ χορήμασι διαφθαρέντες ἀπημπούλησαν τοῖς Χουθαίοις τὸ περὶ τοὺς Ἰουδαίους
 ἀμελές τε καὶ ῥάθυμον τῆς οἰκοδομίας· Κίρω γὰρ περὶ πολέμους ἀσχοληθέντι ἄγνοια τού-
 21 των ἦν· στρατευσαμένῳ δὲ ἐπὶ Μασσαγέτας ἐκεῖ συνέβη τελευτῆσαι τὸν βίον. Καμβύσου
 δὲ τοῦ Κύρου παιδὸς τὴν βασιλείαν παραλαβόντος οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ καὶ Ἀμμανίτιδι 15
 22 καὶ Μωαβίτιδι καὶ Σαμαρείᾳ γράφουσι Καμβύσῃ, ὅτι γινώσκειν σε δεῖ, βασιλεῦ, ὥς
 οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ Βαβυλῶνος ἐληλύθασιν εἰς τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν τε πόλιν ἀποστάτιν οἰκο-
 23 δομοῦσι καὶ ναὸν ἀνεγείρουσιν. Ἰσθι μέντοι γε τούτων γενομένων οὔτε φόρους αὐτοὺς
 24 τελεῖν ὑπομενοῦντας οὔτε δὲ ὑπακούειν ἐθέλῃσοντας. ἐπίσκεψαι τοίνυν τὰ τῶν πατέρων
 σου βιβλία, καὶ εὐρήσεις ἐν αὐτοῖς ἀποστάτας Ἰουδαίους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, ἣ διατοῦτο 20
 25 καὶ νῦν ἡρημώθη. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως συνοικισθείσης καὶ τὸν κύκλον τῶν τειχῶν ἀπο-
 26 λαβούσης ἀποκλείεται σοι ἡ ὁδὸς ἢ ἐπὶ κοίλῃν Συρίαν καὶ Φοινίκην“. ἀναγνοὺς οὖν ὁ
 27 Καμβύσης τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἄλλως πονηρὸς ὢν ἀντιγράφει „τὰ τῶν πατέρων μου βιβλία
 ἐπεσκεψάμην, καὶ εὐρέθη ἡ πόλις ἐχθρὰ βασιλεῦσιν αἰεὶ γενομένη καὶ στάσεις οἱ ἐνοι-
 28 κοῦντες πραγματευσάμενοι, καὶ προσέταξα μὴ συγχωρεῖν τοῖς Ἰουδαίοις ἀνοικοδομεῖν τὴν 25
 29 πόλιν“. ταῦτα δεξάμενοι οἱ τοῦ βασιλέως διεκώλυσαν οἰκοδομεῖν τοὺς Ἰουδαίους τὴν πόλιν
 30 καὶ τὸν ναόν. καὶ ἐπεσχέθη τὰ ἔργα μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Δαρείου βασιλείας ἐπ'
 ἄλλα ἔτη ἐννέα· Καμβύσης γὰρ ἔξ ἑτη βασιλεύσας καὶ καταστρεψάμενος ἐν τούτοις τὴν
 Αἴγυπτον, ὑποστρέψας ἐτελεύτησεν ἐν Αἰμασκή.
 31 Μετὰ δὲ τὴν τῶν μάγων ἀναίρεσιν, οἱ μετὰ Καμβύσῃν τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν 30
 ἐνιαυτῷ κατέσχον, οἱ λεγόμενοι ἐπτά οἴκοι τῶν Περσῶν τὸν Ὑστάσπου παῖδα Δαρεῖον
 ἀπέδειξαν βασιλέα. οὗτος ιδιώτης ὢν ἠῦξато τῷ Θεῷ, εἰ γένοιτο βασιλεὺς, πάντα τὰ
 32 σκεύη τοῦ Θεοῦ ὅσα ἦν ἔτι ἐν Βαβυλῶνι πέμψειν εἰς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν. ἔτυχε
 δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀφικόμενος πρὸς Δαρεῖον ἐξ Ἱεροσολύμων Ζοροβάβηλος, ὃς τῶν
 αἰχμαλώτων Ἰουδαίων ἡγεμὼν ἀπεδέδεικτο πολλῇ γὰρ πάλαι ἦν αὐτῷ φιλία πρὸς τὸν 35
 βασιλέα, δι' ἣν καὶ σωματοφυλακεῖν μετ' ἄλλων δύο κριθεὶς ἄξιος ἀπέλανεν ἥς ἡλπιζε
 33 τιμῆς. τῷ δὲ πρώτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Δαρεῖος ὑποδέχεται λαμπρῶς τοὺς τε περὶ αὐτὸν
 καὶ τοὺς τῶν Μήδων ἡγεμόνας καὶ σατράπας τῶν Περσῶν καὶ τοπάρχας τῆς Ἰνδικῆς καὶ
 34 τοὺς στρατηγούς τῶν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἐπτά σατραπειῶν. ἐπεὶ δὲ κατενωχηθέντες

8 i. margine β' (cap. II) Busb. -- 13 πολέμου Busb. — 23 πατέρων] προγόνων Iosephus.

Zonaras I p. 311 Bonn.

ἀνέλυσαν κοιμηθισόμενοι, Δαρεῖος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν κοίτην καὶ βραχὺ τῆς νυκτὸς ἀναπαν-
 σάμενος ἔξυπνος γίνεται καὶ εἰς ὀμιλίαν τρέπεται μετὰ τῶν τριῶν σωματοφυλάκων, καὶ 35
 τῷ λόγον ἐροῦντι περὶ ὧν αὐτὸς ἀνακρίνειν μέλλει τὸν ἀληθέστατον καὶ συνετώτατον,
 τούτῳ γέρας ὑπισχνεῖται νικητήριον δώσειν πορφύραν ἐνδύεσθαι καὶ ἐν ἐκπώμασι χρυσοῖς
 5 πίνειν καὶ ἐπὶ χρυσίου καθεύδειν καὶ ἄρμα χρυσοχάλινον καὶ κίδαριν βυσσίνην καὶ
 περιανχένιον χρύσειον, καὶ μετ' αὐτὸν ἔξειν προεδρίαν διατὴν σοφίαν καὶ συγγενῆς μου,
 ἔφη, κληθήσεται“. ταῦτα εἰπὼν ἐρωτᾷ μὲν τὸν πρῶτον, εἰ ὁ οἶνος ὑπερισχύει, τὸν δεύτερον 36
 δέ, εἰ οἱ βασιλεῖς, τὸν δὲ τρίτον, εἰ αἱ γυναῖκες καὶ τοιῶν ἢ ἀλήθεια. ταῦτα προθεῖς 37
 αὐτοῖς ζητεῖν, ὄρθρου μεταπεμψάμενος τοὺς μεγιστᾶνας τῶν σωματοφυλάκων ἕκαστον
 10 ἐκέλευσεν ἀποφαίνεσθαι τὸ δοκοῦν αὐτῷ περὶ τῶν προκειμένων.
 Καὶ ὁ πρῶτος τὴν ἰσχὺν ἐξῆρε τοῦ οἴνου· „σφάλλει γάρ, ἔφη, τῶν πινόντων αὐτὸν καὶ 38
 ἀπατᾷ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως τῇ τοῦ ὄρφανοῦ καὶ δεομένου κηδεμονίαν ὁμοίαν 39
 τίθῃσι, καὶ τὴν τοῦ δούλου διεγείρει πρὸς παρρησίαν ἢ τε τοῦ πένητος ὁμοία γίνεται τῇ
 τοῦ πλουσίου· μεταποιεῖ γὰρ τὰς ψυχὰς καὶ τῶν μὲν ἐν συμφορᾷ σβέννυσσι τὸ λυποῦν, 40
 15 τοὺς δ' ἐν χρείσιν ὄντας εἰς λήθην αὐτῶν ἄγει καὶ ποιεῖ δοκεῖν αὐτοὺς ἀπάντων πλου-
 σιωτάτους. ἔτι γε μὴν στρατηγῶν καὶ βασιλέων ἀναισθήτους ἀπεργάζεται καὶ φίλων καὶ 41
 συνήθων ἐξαίρει μνήμην· ὀπλιζει γὰρ τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατὰ φιλτάτων καὶ δοκεῖν
 ποιεῖ πάντων ἀλλοτριωτάτους. καὶ ὅταν νῆψαντες τύχωσιν, ἀνίστανται μηδὲν ὧν ἔπραξαν 42
 παρὰ τὴν μέθην εἰδότες. τούτοις ἐγὼ τεκμαιρόμενος εὐρίσκω τὸν οἶνον ὑπερκρατοῦντα
 20 καὶ βιαιότατον“. τούτου πανσαμένου ὁ μετ' αὐτὸν ἔφη ταῦτα· ἀπάντων μὲν ἀνθρώπους 43
 κρατεῖν, οἱ καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καταναγκάζουσι χρησιμεύειν αὐτοῖς ἐφ' ᾧ 44
 βούλονται, τούτων δὲ ἄρχουσιν οἱ βασιλεῖς· οἱ δὲ τοῦ κρατίστου καὶ ἰσχυροτάτου ζῶου
 δεσπόζοντες ἀνυπέρβλητοι τὴν ἰσχὺν εἰκότως ἂν εἶεν. ἀμέλει πολέμους ἐπιτάττοντες καὶ 45
 κινδύνους ἀκούονται, καὶ κτείνεσθαι δὲ οἱ κελευσθέντες καὶ κτείνειν ὑπομένουσι τοῖς αὐτοῦ
 25 προστάγμασιν εἰκόντες, νικήσαντες δὲ τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἐκ τοῦ πολέμου περιποιοῦσι τῷ
 βασιλεῖ. καὶ οἱ μὴ στρατευνόμενοι δέ, τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ κομίζουσιν. 46
 ὁ δ' ἂν οὗτος κελεύση τοῦτο ἐξ ἀνάγκης γίνεται. πῶς οὖν οὐχ ὁ βασιλεὺς δούξει τὴν 47
 πάντων ἰσχὺν ὑπερβάλλειν, ᾧ τοσοῦτον πληθος πείθεται κελεύοντι“; σιωπήσαντος δὲ καὶ 48
 49 τούτου ὁ τρίτος Ζοροβάβηλος εἶπεν· „ἰσχυρὸς μὲν καὶ ὁ οἶνος καὶ ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ κρείττους
 30 τὴν δύναμιν αἱ γυναῖκες· τὸν τε γὰρ βασιλέα γυνὴ παρήγαγεν εἰς τὸ φῶς καὶ τοὺς φτενύ- 50
 σαντας τὰς ἀμπέλους, αἱ ποιοῦσι τὸν οἶνον, γυναῖκες τίκτουςι, καὶ οὐδὲν ἐστίν, ὃ μὴ παρὰ
 τούτων ἔχομεν, καὶ γὰρ τὰς ἐσθῆτας αὐταὶ ὑφαίνουσι καὶ τὰ κατ' οἶκον δι' αὐτῶν ἐπιμε-
 λείας ἀξιοῦνται. ἀλλὰ καὶ κτησάμενοι πολλὴν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον καὶ ἄλλο τι τῶν πολυτελῶν, 51
 ὅταν ἴδωμεν εὐμορφον γυναῖκα, πάντα ἐκεῖνα ἀφέντες τῷ εἵδει τῆς ὀραθείσης προσκεχή-
 35 ναμεν. ἐγκαταλείπομεν δὲ πατέρας καὶ τὴν θρεψαμένην γῆν καὶ τῶν φιλτάτων πολλάκις 52
 λήθην ἔχομεν διὰ τὰς γυναῖκας, ὅταν δέ τι πονοῦσιν ἡμῖν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης 53
 περιγένηται τινα, ταῦτα φέροντες ὥς δεσποίναις ταῖς γυναιξὶ διδόμεν. καὶ τὸν βασιλέα 54

11 καὶ ὁ in ras. Busb. — ἰσχὺν] δύναμιν Iosephus. — 12 κηδεμονίαν] κηδεμόνος Iosephus. — 22 βούλονται] θέλουσιν Iosephus. — 23 ἀνυπέρβλητον Busb. man. 1. — 25 τοῦ ἐκ] τὴν ἐκ Iosephus. — 27 post τοῦτο eras. v aut v. Busb. — 34 ἐκεῖνα i. ras. 10 litterarum Busb. — τῷ] τῶν man. 1 Busb. — προκεχήναμεν man. 1 Busb.

Zonaras I p. 312 Bonn.

τὸν τοσοῦτων κύριον εἶδον ποτὲ ὁπὸ τῆς Ῥαβεζάκου τοῦ Θανμασίου παιδὸς Ἀπάμης
πολλάκις ῥαπιζόμενον, καὶ τὸ διάδημα ἀφαιρουμένης αὐτῆς καὶ τῇ ἰδίᾳ κεφαλῇ ἐπιτιθείσης
ἀνεχόμενον καὶ μειδιώσης μὲν μειδιῶντα, ὀργιζομένης δὲ σκυθρωπάζοντα καὶ κολακεύοντα τὴν
55 γυναικα καὶ ταπεινούμενον σφόδρα, ἵνα δυσχεραίνουσαν αὐτὴν διαλλάξῃ. τοσοῦτον μὲν αἱ
γυναικες ἰσχύουσι, πλέον δὲ καὶ τοίτων καὶ τοῦ βασιλέως δύναται ἢ ἀλήθεια· εἰ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ 5
μεγίστη καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς καὶ ταχὺς ὁ ἥλιος, ταῦτα δὲ πάντα κινεῖται κατὰ βούλησιν τοῦ
θεοῦ, ἀληθινὸς δὲ ἐστὶν οὗτος καὶ δίκαιος, δεῖ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἰσχυροτάτην ἡγεῖσθαι καὶ
56 μηδὲν πρὸς αὐτὴν τί ἄδικον δυνάμενον. ἔτι γε μὴν τὰ μὲν ἄλλα θνητὰ καὶ ὠκύμορα
εἶναι συμβέβηκε τῶν ἰσχὺν ἔχόντων, ἀθάνατον δὲ ἡ ἀλήθεια χρῆμα καὶ αἰδίων“.
57 Καταπαύει μὲν οὖν τὸν λόγον ὁ Ζοροβάβηλος, ἐπιβοήσαντος δὲ τοῦ πλήθους ὡς 10
ἄριστα εἰπόντος, καὶ ὅτι τὸ ἀληθὲς ἰσχὺν ἄτρεπτον καὶ ἀγήρω μόνον ἔχει, προσέταξεν
58 αὐτὸν ὁ βασιλεὺς αἰτήσασθαι τι πάρεξ ὧν αὐτὸς ἦν ὑπεσχημένος. ταῦτα εἰπόντος ὑπέ-
μνησεν αὐτὸν τῆς εὐχῆς, ἣν ἐποιήσατο, εἰ λάβοι τὴν βασιλείαν· αὕτη δὲ ἦν ἀνοικοδομῆσαι
μὲν Ἱεροσόλυμα, κατασκευάσαι δὲ τὸν τοῦ θεοῦ ναόν, ἀποκαταστήσαι δὲ καὶ τὰ σκεύη,
59 ὅσα ἔτι ἐν Βαβυλῶνι περιλέλειπται. καὶ τοῦτο, ἔφη, τοῦμὸν αἵτημα“. ἥσθεις ἐπὶ τούτοις 15
ὁ βασιλεὺς ἀναστὰς κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ τοῖς τοπάρχαις καὶ σατράπαις γράφει κελεύων
προπέμψαι τὸν Ζοροβάβηλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μέλλοντας ἐπὶ τὴν οἰκοδομὴν ἐξίεναι
60 τοῦ ναοῦ. ἐπέστειλε δὲ καὶ τοῖς ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ ξύλα κέδρινα κομίζειν ἐκ τοῦ
Αἰθάνου τέμνοντας εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ συγκατασκευάζειν αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ πάντας
ἔγραψεν ἔλευθέρους εἶναι τοὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν τῶν αἰχμαλώτων ἀπελθόντας καὶ ἀτελεῖς. 20
61 προσέταξε δὲ καὶ τοὺς Ἰδουμαίους καὶ Σαμαρείτας καὶ τοὺς ἐκ τῆς κοίλης Συρίας ἀφεῖναι
τὰς κόμας, ἃς τῶν Ἰουδαίων κατεῖχον, καὶ τάλαντα δὲ πεντήκοντα εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ
62 ναοῦ δοῦναι. θύειν τὲ αὐτοῖς τὰς νεομισμένας ἐπέτρεψε θυσίας καὶ τὴν χορηγίαν
ἅπασαν καὶ τὴν ἱερὰν στολήν, ἣ ῥεαπεύουσι τὸν θεόν ὃ τε ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ἱερεῖς, ἐκ
63 τῶν ἰδίων γίνεσθαι, καὶ τοῖς Λευítaις τὰ ὄργανα, οἷς ὑμνοῦσι τὸν θεόν, πέμψαι δὲ καὶ 25
τὰ σκεύη· καὶ πάντα, ὅσα Κύρος ἡβουλήθη περὶ τῶν Ἰουδαίων, ταῦτα καὶ Ἀραεῖος διετά-
64 ξατο. ὁ δὲ Ζοροβάβηλος ἐξελθὼν ἐκ τῶν βασιλείων εὐχαριστεῖν ἤρξατο τῷ θεῷ. οὐ γὰρ
65 ἂν τούτων ἀξιοθῆναι μὴ σοῦ, φησί, δέσποτα, τυχὼν εὖμενοῦς“. ἦκεν οὖν εἰς Βαβυλῶνα
66 καὶ τοῖς ὁμοφύλοις εὐηγγελίσατο τὰ περὶ τοῦ βασιλέως. οἱ δὲ εὐχαριστοῦσι τῷ θεῷ καὶ
67 τοὺς ἀναβησομένους εἰς Ἱεροσόλυμα ἡγεμόνας ἐκ τῶν πατρῶν φυλῶν σὺν γυναιξὶ καὶ 30
τέκνοις ἐπελέξαντο, οἱ Ἀραείου συμπέμψαντος ἕως τῶν Ἱεροσολύμων ὥδενον μετὰ χαρᾶς.
68 καὶ οἱ μὲν οὕτως ἀπῆσαν ἐξ ἐκάστης πατριᾶς ἀριθμὸς ὄντες ὠρισμένως. τὸ δὲ κεφάλαιον
69 τῶν ἀπερχομένων περὶ ἔτη δώδεκα τὴν ἡλικίαν γεγονότων ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς καὶ Βενια-
μίτιδος ἦν μυριάδες τετρακόσιοι ἐξηκονταδύο καὶ ὀκτακισχίλιοι, Λευίται δὲ τέσσαρες καὶ
ἐβδομήκοντα, γυναικῶν δὲ ἀναμῖξ καὶ νηπίων σώματα ἦν τετρακισμύρια τεσσαρακονταδύο. 35
70 πάρεξ δὲ τούτων Λευίται μὲν ἦσαν ὑμνηδοὶ ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ὀκτώ, πυλωροὶ ἑκατὸν
δέκα, δοῦλοι δὲ ἱεροὶ τριακόσιοι ἐννενηκονταδύο, ἄλλοι τὲ πρὸς τούτοις λέγοντες μὲν εἶναι

9 τῶν] Iosephus τὴν Busb. — ἐχόντων] ἔχοντα man. 2 Busb. — 18 ναοῦ] Iosephus λαοῦ Busb. —
19 τὴν om. m. 1 Busb. — 23 ναοῦ] ἱεροῦ Iosephus. — 28 ἀξιοθῆναι, litt. ἦν i. ras. Busb. — 29 ὁμο-
φίλοις Busb. — 34 i. marg. ,σχὴ χιλιάδες m. 2 Busb. — 25 τετρακόσια Iosephus. — 37 λέγοντες]
Iosephus λέγονται Busb.

Zonaras I p. 313 Bonn.

τῶν Ἰσραηλιτῶν, μὴ δυνάμενοι δὲ ἐπιδεῖξαι τὸ γένος αὐτῶν ἐξακόσιοι ἐξηκονταδύο.
ἐξεβλήθησαν δέ τινες καὶ τῶν ἱερέων ἐκ τῆς τιμῆς ἡγμένοι γυναῖκας, ὧν οὔτε αὐτοὶ τὸ γένος 71
εἶχον εἰπεῖν οὔτε ἐν ταῖς γενεαλογίαις τῶν Λευιτῶν καὶ ἱερέων εὐρέθησαν ὡς πεντακόσιοι
καὶ εἴκοσι πέντε. τὸ δὲ τῶν θεραπόντων πλήθος εἶπετο τοῖς ἀναβαίνουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα 72
5 ἐπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ, ψάλλται δὲ καὶ ψάλλτραι διακόσιοι τεσσαρακοντα-
πέντε, κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε, ὑποζύγια δὲ πεντακισχίλια πεντακόσια εἰκοσιπέντε.
ἡγεμῶν δὲ τῆς κατηριθμημένης πληθύνος ἦν Σαλαθιήλου παῖς Ζοροβάβηλος ἐκ τῶν νιῶν 73
τῶν Δαβίδου γεγονώς ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσεδέκου τοῦ ἀρχιερέως.
πρὸς τούτοις δὲ καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Σερέβος ἐκ τοῦ πλήθους κεχρισμένοι ἄρχοντες ἦσαν.
10 Ἐβδόμῳ δὲ μηνὶ τῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος αὐτῶν ἐξόδου περιπέμψαντες ὃ τε ἀρχιερεὺς 75
Ἰησοῦς καὶ Ζοροβάβηλος συνήγαγον τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ κατασκευά- 76
σαντες θυσιαστήριον ἐφ’ οὗ καὶ πρότερον ᾠκοδόμητο τόπου θυσιάζουσιν ἐπ’ αὐτοῦ τῷ
θεῷ. ἤγαγον δὲ καὶ τὴν σκηνοπηγίαν κατ’ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν καὶ προσφοράς μεταταῦτα 77
καὶ τοὺς καλουμένους ἐνδελεξησμούς καὶ τὰς θυσίας τῶν σαββάτων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων
15 ἑορτῶν. ἤρξαντο δὲ καὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ, καὶ τοὺς θεμελίους ἐγείραντες τῇ νου- 79
μηνίᾳ τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς εἰς Ἱεροσόλυμα καθόδου τῶν Ἰουδαίων
ἐπρωκοδόμουν. καὶ ὁ μὲν ναὸς πάσῃ χρησαμένων σπουδῇ θᾶττον ἢ προσεδύκησεν ἂν τις 80
ἔλαβε τέλος. ἀπαρτισθέντος δὲ τοῦ ἱεροῦ οἱ ἱερεῖς καὶ Λευίται καὶ οἱ Ἀσάφου παῖδες
ὑμνοῦν τὸν θεόν. τῶν δὲ πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι τὸν πρότερον ναὸν ἀναπολοῦντες ταῖς 81
20 μηνίμαις μέγιστόν τε καὶ πολυτελέστατον, καὶ τὸν γεγενημένον ὀρῶντες ἐνδεέστερον τοῦ
πάλαι κατήφουν, καὶ τῆς λύπης κρατεῖν οὐ δυνάμενοι μέχρι θρήνων καὶ δακρύων προή-
γοντο. ὁ δὲ λαὸς ἡγάπα τοῖς παροῦσιν. ὑπερεφώνει δὲ τὸν τῶν σαλπίγγων ἦχον καὶ τὴν 82
τοῦ πλήθους χαρὰν ἡ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἱερέων οἰμωγή. οἱ δὲ Σαμαρεῖται γνόντες 84
τοὺς αἰχμαλωτισθέντας εἰς Βαβυλῶνα ἀνακτίζοντας τὸ ἱερὸν προσίασιν τῷ Ζοροβαβήλῳ
25 καὶ Ἰησοῦ ἀξιοῦντες ἐπιτραπῆναι αὐτοῖς συγκατασκευάσαι τὸν ναὸν καὶ κοινωνῆσαι τῆς
οἰκοδομῆς· „σεβόμεθα γὰρ οὐκ ἔλαττον ἐκείνων τὸν θεόν, ἔφασκον, καὶ τῆς θρησκείας 85
ἐσμὲν ἐπιθυμηταὶ ἂψ οὗ Σαλμανασάρης ἐκ τῆς Χουθίας ἡμᾶς μετήγαγε καὶ Μηδίας ἐνθάδε“. οἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφασαν τῆς μὲν οἰκοδομῆς αὐτοὺς ἀδύνατον εἶναι κοινωνεῖν, αὐτῶν 86
προσταχθέντων κατασκευάσαι τὸν ναὸν πρότερον μὲν ὑπὸ Κύρου νῦν δὲ ὑπὸ Ἀραείου 87
30 προσκνεῖν δὲ αὐτοῖς ἐπιέναι καὶ τούτου μόνον εἶναι κοινωνοὺς, εἰ βούλοιντο. ταῦτα 88
ἀκούσαντες οἱ Χουθαῖοι, τὴν γὰρ προσηγορίαν οἱ Σαμαρεῖται ταύτην ἔχουσιν, ἡγανάκτησαν
καὶ πείθουσι τὰ ἐν Συρίᾳ ἔθνη τῶν σατραπῶν δεηθῆναι τὸν αὐτὸν τρόπον, διπερ ἐπὶ
Κύρου πρότερον εἶτα ἐπὶ Καμβύσσου, ἐπισχεῖν τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν καὶ ἀναβολὴν
τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τριβὴν πραγματεύεσθαι. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναβάντων εἰς 89
35 Ἱεροσόλυμα Σισίννου τοῦ τῆς Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπάρχου καὶ Σαροβαζάνου μετὰ καί
τινων ἐτέρων καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἰουδαίων ἐρομένων, τίνοις αὐτοῖς συγχωρήσαντος οὕτως
οἰκοδομοῦσι τὸν ναόν, ὥς φρούριον αὐτὸν εἶναι μᾶλλον ἢ ἱερὸν, καὶ τί δήποτε τὰς στοὰς
καὶ τὰ τεῖχη περιβεβλήκασιν τῇ πόλει σφόδρα ὀχρεά, Ζοροβάβηλος καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς 90
ἔφασαν, ὥς ὁ Κύρος ὁ Βαβυλωνίας καὶ Περσίδος βασιλεύσας ἔγραψεν οἰκοδομηθῆναι τὸ ἱερὸν 92

9 κεχρισμένοι] κεκριμένοι Iosephus. — 26 ἐκεῖνον man. 1 Busb. — 35 ἐπάρχων Busb.

Zonaras I p. 314 Bonn.

93 Σαβανάσαρον κελεύσας ἀναβάντα εἰς Ἱεροσόλυμα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ποιήσασθαι
 πρόνοιαν. ὃς παραγενόμενος τοὺς θεμελίους ἐβάλλετο, καὶ ἔκτοτε κατασκευαζόμενος μέχρι
 94 τοῦ δευρο δια τὴν τῶν ἐχθρῶν κακοήθειαν ἐστὶν ἀτελής. εἰ τοίνυν δοκιμάζετε, γράψατε
 ταῦτα Λαρεῖω, ὅπως ἐπισκεψάμενος τὰ τῶν βασιλέων ὑπομνήματα εὖρη μὴδὲν ἡμᾶς ὧν
 95 λέγομεν κατεψενσμένους“. ταῦτα εἰπόντων τοῦ τε Ζοροβαβήλου καὶ τοῦ ἀρχιερέως ὁ 5
 Σισίννης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τὴν μὲν οἰκοδομὴν ἐπισχεῖν οὐ διέγνωσαν, παραχρῆμα δὲ Λαρεῖω
 96 περὶ τούτων ἔγραψαν. τῶν δὲ Ἰουδαίων κατεπτηχότων μὴ μεταδόξῃ τῷ βασιλεῖ περὶ τῆς
 τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς τοῦ ναοῦ κατασκευῆς, ὅντες κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον δύο προ-
 φῆται παρ’ αὐτοῖς Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας θαρρεῖν αὐτοὺς παρώρων καὶ μὴδὲν ἐκ τῶν
 Περσῶν ὑφορᾶσθαι δύσκολον. πιστεύοντες δὲ τοῖς προφήταις ἐντεταμένως εἶχοντο τῆς 10
 οἰκοδομίας. Λαρεῖος δὲ τῶν Σαμαρειτῶν αὐτῷ γραψάντων καὶ κατηγορούντων τῶν Ἰουδαίων,
 ὡς τὴν τε πόλιν ὀχυροῦσι καὶ τὸν ναὸν φρουρίῳ προσεικότα κατασκευάζουσιν, λεγόντων
 τὲ μὴ συνοίσειν αὐτῷ τὰ γινόμενα καὶ τὰς ἐπιστολάς ἐπιδεικνύνοντων τοῦ Καμβύσου, δι’
 98 ὧν ἐκώλυσεν ἐκεῖνος οἰκοδομεῖν τὸν ναόν, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλικαῖς ὑπομνήμασι
 99 ζητηθῆναι περὶ τούτων. καὶ εὗρέθη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βάρει τῇ ἐν Μηδίᾳ βιβλίον, ἐν ᾧ 15
 τάδε ἦν γεγραμμένα· „πρώτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸν ναὸν
 100 οἰκοδομηθῆναι τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὴν εἰς ταῦτα δαπάνην ἐκ
 τῶν βασιλικῶν γίνεσθαι διετάξατο, καὶ τὰ τοῦ ναοῦ σκευὴ ἀποδοθῆναι τοῖς Ἱεροσολυμίταις,
 101 τὴν δὲ ἐπιμέλειαν τούτων εἶναι Σαβανασάρου καὶ τῶν ἐταίρων αὐτοῦ, ὅπως αὐτοὶ μὲν
 ἀφ᾽ἐξωνται τοῦ τόπου, τοῖς δὲ δούλοις τοῦ θεοῦ Ἰουδαίοις ἐπιτρέψωσιν οἰκοδομῆσαι τὸν 20
 102 ναόν καὶ συλλαβέσθαι δὲ πρὸς τὸ ἔργον διετάξατο, καὶ τοῦ φόρου τῆς χώρας ἧς ἐπετρό-
 πυνον τελεῖν τοῖς Ἰουδαίοις εἰς θυσίας λόγον ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας καὶ ἐρίφους
 104 καὶ σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ τᾶλλα, ὅσα ἂν ἱερεῖς ὑπαγορεύωσι. ταῦτα εὐρῶν
 ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ Κύρου Λαρεῖος ἀντιγράφει Σισίννη καὶ τοῖς λοιποῖς τάδε· „τὸ
 ἀντίγραμμα ὑμῖν τῆς ἐπιστολῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν εὐρῶν τοῦ Κύρου ἀπέσταλκα καὶ 25
 105 βούλομαι γενέσθαι πάντα, καθὼς ἐν αὐτῇ περιέχει. ἔρρωσθε“. μαθόντες οὖν τὴν τοῦ
 βασιλέως προαίρεσιν Σισίννης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐπεστιάουν τῶν ἱερῶν ἔργων συλλαμβανόμενοι
 106 τοῖς Ἰουδαίοις. καὶ ἠνύετο κατὰ πολλὴν σπουδὴν ἡ κατασκευὴ τοῦ ναοῦ προφητευόντων
 107 Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου κατὰ πρόσταγμα τοῦ θεοῦ καὶ ὠκοδομήθη ἐν ἔτεσιν ἑπτὰ. τοῦ δὲ
 ἐννάτου τῆς Λαρείου βασιλείας ἔτους εἰκάδι τρίτῃ μηνὸς δωδεκάτου, ὃς καλεῖται παρὰ μὲν 30
 ἡμῖν Ἄδαρ παρὰ δὲ Μακεδόσι Λύστρος, προσφέρουσι θυσίας οἱ τε ἱερεῖς καὶ Λευῖται καὶ
 τὸ τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν πλῆθος ἀνανεωτικὰς τῶν προτέρων ἀγαθῶν μετὰ τὴν αἰχμα-
 λωσίαν καὶ τοῦ τὸ ἱερὸν ἀνακαινισθὲν ἀπειληθέναι ταύρων ἑκατὸν κριῶν διακοσίων ἀρνῶν
 τριακοσίων χιμάρων δώδεκα κατὰ φυλὴν, τσσαῦται γὰρ εἰσιν αἱ τῶν Ἰσραηλιτῶν φυλαί,
 108 ὑπὲρ ὧν ἡμαρτεν ἑκάστη. ἀνέστησάν τε κατὰ τοὺς Μωσέως νόμους οἱ τε ἱερεῖς καὶ 35
 Λευῖται θυρωροὺς ἐφ’ ἑκάστου πυλῶνος ὀκοδομήκασαν γὰρ καὶ τὰς ἐν κύκλῳ τοῦ ναοῦ
 στοὰς τοῦ ἔνδοθεν ἱεροῦ.

109 Ἐνστάσης δὲ τῆς τῶν ἀζύμων ἑορτῆς συνερρῦν πᾶς ὁ λαὸς ἐκ τῶν κωμῶν εἰς τὴν
 110 πόλιν, καὶ τὴν ἑορτὴν ἡγαγον ἀγνεύσαντες μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων καὶ τὴν πᾶσχα
 προσαγορευομένην θυσίαν τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ Ξανθικοῦ λεγομένου

16 πρώτῳ] ἐν τῷ πρώτῳ Iosephus. — 19 σαβανασάρου, v i. ras. Bush.

Zonaras I p. 315 Bonn.

ἐπιτελέσαντες κατευοχῆθησαν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ. καὶ οἱ μὲν ἐπεδαψιλεύοντο ταῖς θυσίαις, 111
 κατόκησαν δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις πολιτεία χρώμενοι ἀριστοκρατικῇ μετὰ ὀλιγαρχίας· οἱ γὰρ
 ἱερεῖς προστίκασαν τῶν πραγμάτων ἄχρῃ οὐ τοὺς Ἀσαμωναίου συνέβη βασιλεύειν ἐκγόνοις.
 πρὸ μὲν γὰρ τῆς αἰχμαλωσίας ἐβασιλεύοντο ἀπὸ Σαούλου πρῶτον ἀρξαμένου καὶ Δαυίδου 112
 5 ἐπὶ ἑτη πεντακόσια τριακονταδύο μῆνας ἕξ ἡμέρας δέκα, πρὸ δὲ τῶν βασιλέων τούτων
 ἄρχοντες αὐτοὺς διεῖπον οἱ προσαγορευόμενοι κριταὶ καὶ μονάρχοι, καὶ τοῦτον πολιτενό-
 μνοι τὸν τρόπον ἔτεσι πλείοσιν ἢ πεντακοσίους διήγαγον μετὰ Μωϋσῆν ἀποθανόντα καὶ
 Ἰησοῦν τὸν στρατηγόν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ Σαμαρεῖς ἀπεχθῶς διακείμενοι πρὸς 113
 αὐτοὺς πολλὰ κακὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐργάσαντο πλούτῳ τὲ πεποιθότες καὶ συγγένειαν
 10 προσποιούμενοι τὴν Περσῶν, ἐπειδήπερ ἐκεῖθεν ἦσαν. ἔδοξεν οὖν πρεσβευσαμένοις τοῖς 116
 Ἱεροσολυμίταις πρὸς τὸν Λαρεῖον κατηγορῆσαι τῶν Σαμαρειτῶν, καὶ πρεσβεύουσι Ζοροβά-
 βηλος καὶ ἄλλοι τῶν ἀρχόντων τέσσαρες. ὡς δὲ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς αἰτίας, ὥς κατὰ 117
 τῶν Σαμαρέων ἐπέφερον, ἔγνω παρὰ τῶν πρέσβων ὁ βασιλεὺς, δούς αὐτοῖς κομίζειν
 ἐπιστολάς πρὸς τοὺς ἡπάρχας τῆς Σαμαρείας καὶ τὴν βουλὴν ἀπέπεμψε. τὰ δὲ γεγραμμένα 118
 15 ἦν τοιαύτα· „βασιλεὺς Λαρεῖος τοῖς ἡπάρχαις καὶ τοῖς ἐν Σαμαρείᾳ. Ζοροβάβηλος καὶ οἱ
 λοιποὶ Ἰουδαίων πρεσβευταὶ ἡτιῶντο ὑμᾶς ὡς ἐνοχλοῦντας αὐτοῖς πρὸς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ
 ναοῦ καὶ μὴ χορηγοῦντας ἃ προσέταξα ὑμῖν εἰς τὰς θυσίας τελεῖν αὐτοῖς ἀναλώματα.
 βούλομαι οὖν ἀναγνόντας ὑμᾶς τὴν ἐπιστολὴν χορηγεῖν αὐτοῖς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυ- 119
 λακίου τῶν φόρων τῆς Σαμαρείας πάνθ’ ὅσα πρὸς τὰς θυσίας αὐτοῖς ἐστί χρήσιμα, ἵνα
 20 μὴ διαλείπωσι καθ’ ἡμέραν θύοντες καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ Περσῶν εὐχόμενοι“.

Λαρεῖον δὲ τελευτήσαντος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ὁ παῖς αὐτοῦ Ξέρξης ἐκληρονό- 120
 μησεν αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς θεὸν εὐσέβειαν· ἅπαντα γὰρ ἀκολούθως τῷ πατρὶ τὰ
 πρὸς τὴν θρησκείαν ἐποίησε καὶ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἔσχε φιλοτιμότητα. κατ’ ἐκεῖνον 121
 δὲ τὸν καιρὸν ἀρχιερεὺς ἦν Ἰησοῦ παῖς Ἰωάκειμος. ὑπῆρχε δὲ καὶ ἐν Βαβυλῶνι δίκαιος
 25 ἀνὴρ καὶ ἀγαθός, πρῶτος ἱερεὺς τοῦ λαοῦ καλούμενος Ἐζρας, ὃς τῶν Μωϋσέως νόμων
 ἱκανῶς ἔμπειρος ὧν γίνεται φίλος τῷ βασιλεῖ Ξέρξῃ. γνοὺς δὲ ἀναβῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα 122
 καὶ ἐπαναγαγέσθαι τινὰς τῶν ἐν Βαβυλῶνι Ἰουδαίων παρεκάλεσε τὸν βασιλέα δοῦναι
 αὐτῷ πρὸς τοὺς σατράπας τῆς Συρίας ἐπιστολὴν, ὑφ’ ἧς αὐτοῖς γνωρισθήσεται τίς εἷη.
 ὁ δὲ βασιλεὺς γράφει ταῦτα· „τῆς ἐμαντοῦ φιλανθρωπίας ἔργον εἶναι νομίσας τὸ τοὺς 123
 30 βουλομένους τῶν Ἰουδαίων συναπαίρειν εἰς Ἱεροσόλυμα Ἐζρα ἱερεὶ καὶ ἀναγνώστη τοῦ
 θείου νόμου, τοῦτο προσέταξα, καὶ ὁ βουλόμενος ἀπίτω, καθάπερ ἔδοξε καί μοι καὶ τοῖς 124
 ἑπτὰ μου συμβούλοις, καὶ ἄργυρος καὶ χρυσὸς ὅσος ἂν εὐρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βαβυλωνίων 125
 ὠνομασμένος τῷ θεῷ, τοῦτον πάντα εἰς Ἱεροσόλυμα κομισθῆναι. καὶ ὅς’ ἂν ἐπίνοιαν 126
 λάβῃς, ὃ Ἐζρα, καὶ ταῦτα ἔργασαι τὴν εἰς αὐτὰ δαπάνην ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου
 35 ποιοῦμενος. καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευῖταις καὶ ἱεροψάλταις καὶ ἱεροδούλοις καὶ θυρωροῖς 128
 καὶ γραμματεῦσι τοῦ ἱεροῦ μήτε φόρους ἐπιταγῆναι κελεύω μήτε ἄλλο μὴδὲν ἐπίβουλον ἢ
 φορτικὸν εἰς αὐτοὺς γένηται. καὶ σὺ δέ, Ἐζρα, κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν ἀπόδειξον 129
 κριτάς, ὅπως δικάζωσιν ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ πᾶσιν τοὺς ἐπισταμένους σου τὸν νόμον, καὶ

3 Ἀσαμωναίου man. 1 Busb. — 14 πρὸς] Zonaras, om. Busb. — 18 γαζοφυλακίου] Zonaras cum Iosepho ζευγηλατείου Busb. — 25 ἀνὴρ] Zonaras cum Iosepho, om. Busb. — 33 ὅς’] ὥς Busb. ὅσα Zonaras ὅσων Iosephus.

131 τοῖς ἀγνοοῦσι παρέξεις αὐτὸν μαθεῖν“. λαβὼν δὲ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνω ἐν
Βαβυλῶνι τοῖς αὐτόθι παροῦσιν Ἰουδαίοις, καὶ τὸ ἀντίγραμμά αὐτῆς παρὰ πάντας ἐπεμψε
 132 *τοῖς ὁμοεθνεῖς τοὺς κατὰ Μηδίαν ὄντας, οἱ ἅπαντες μὲν ὑπερήσθησαν, πολλοὶ δὲ αὐτῶν*
καὶ τὰς κτήσεις ἀναλαμβάνοντες ἦλθον εἰς Βαβυλῶνα ποθοῦντες τὴν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπόδοιν.
 133 *ὁ δὲ πᾶς λαὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ χώραν ἔμεινε· διὸ καὶ δύο φυλάς εἶναι συμβέβηκεν* 5
ἐπὶ τε τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης Ῥωμαίοις ὑπηκόους, αἱ δὲ δέκα φυλαὶ πέραν εἰσὶ
τοῦ Εὐφράτου ἕως δεῦρο, μυριάδες ἅπειροι καὶ ἀριθμῷ γνωσθῆναι μὴ δυνάμεναι.
 134 *πρὸς δὲ Ἔζραν ἀφικνοῦνται πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν. συναγαγὼν δὲ τοὺς ἐκ τῆς*
αἰχμαλωσίας εἰς τὸ πέραν τοῦ Εὐφράτου καὶ τρεῖς διατρίψας ἐκεῖ ἡμέρας ἡστέϊαν
αὐτοῖς παρήγγειλεν, ὅπως εὐχὰς ποιήσωνται τῷ θεῷ περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας καὶ τοῦ 10
μηδὲν κατὰ τὴν ὁδὸν παθεῖν ἄτοπον. ποιησάμενοι δὲ τὰς εὐχὰς, ἄραντες ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου
τῇ δωδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἐβδόμου ἔτους τῆς Ξέρξου βασιλείας παρεγένοντο εἰς
 136 *Ἱεροσόλυμα μηνὶ πέμπτῳ τοῦ αὐτοῦ ἔτους. καὶ παραχρῆμα τοῖς γαζοφύλαξιν ὁ Ἔζρας*
οὖσιν ἐκ τοῦ τῶν ἱερῶν γένοvs παρέστησε τὰ ἱερὰ χρήματα, ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια
πεντήκοντα, σκευὴ ἀργυρᾶ ταλάντων ἑκατόν, καὶ χρύσεα σκευὴ ταλάντων εἴκοσι, καὶ χαλκᾶ 15
σκευὴ χρυσοῦ κρεῖττονα σταθμὸν ἑλκοντα τάλαντα δώδεκα· ταῦτα γὰρ ἐδώρησατο ὁ βασιλεὺς
 137 *καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι Ἰσραηλιταί. ἐπέδωκε δὲ τῷ θεῷ τὰς ἐκ τῶν*
 138 *ὀλοκαυτώσεων νενομισμένας γίνεσθαι θυσίας, τοῖς τε τοῦ βασιλέως οἰκονόμοις καὶ τοῖς*
ἐπάρχοις τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως ἀπέδωκεν. οἱ δὲ ἐτίμησαν τὸ ἐθνος καὶ πρὸς
 140 *πᾶσαν αὐτῷ χρεῖαν συνήργησαν. χρόνῳ δὲ ὕστερον προσελθόντων τῷ Ἔζρᾳ τινῶν καὶ 20*
κατηγορούντων, ὡς τινὲς τοῦ πληθους καὶ τῶν ἱερῶν καὶ Λευιτῶν παραβεβήκασι τὴν
 141 *συγκαχυκότες, διέρορξε μὲν ὑπὸ λύπης τὴν ἐσθῆτα καὶ ἐπὶ τὴν γῆν ἑαυτὸν ἔρριψε.*
 142 *λογιζόμενος δὲ ὅτι, ἐὰν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν τέκνα προστάξῃ,*
οὐκ ἀκολουθήσεται, διέμενεν ἐπὶ τῆς γῆς κείμενος. συνέτρεχον δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ μέτριοι 25
 143 *κλαίοντες καὶ αὐτοί. ἀναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς γῆς ὁ Ἔζρας καὶ τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν*
 144 *οὐρανὸν παρεκάλει τὸν θεὸν σπέρματι καὶ λείψανον ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας περισώσαντα*
καὶ πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀποκαταστήσαντα συγγνωμονῆσαι τοῖς νῦν ἡμαρτημένοις.
 145 *θρηνοῦντων δὲ πάντων, ὅσοι πρὸς αὐτὸν σὺν γυναῖξὶ καὶ τέκνοις συνῆλθον, Ἀχωνιὸς τις*
ὀνόματι πρώτος τῶν Ἱεροσολιμιτῶν προσελθὼν ἔπειθεν αὐτὸν ἐξορκίσαι πάντας ἐκβαλεῖν 30
τὰς ἄλλοεθνεῖς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεγεννημένα, κολασθῆσεσθαι δὲ τοὺς οὐκ ὑπακούσαντας
 146 *τοῦ νόμου. πεισθεῖς δὲ ἐποίησεν ὁμοῦσαι τοὺς φυλάρχους τῶν ἱερῶν καὶ Λευιτῶν καὶ*
 147 *Ἰσραηλιτῶν ἀποπέμψασθαι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα. ἀναλαβὼν δὲ τοὺς ὄρκους οὐδενὸς*
 148 *ὅλως διὰ τὴν λύπην ἐγέυσατο ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. γενομένου δὲ κηρύγματος ὥστε πάντας*
τοὺς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας συνελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, ὡς τῶν ἐν θυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις 35
οὐκ ἀπαντισόντων αὐτῶν τὰ ἀπαλλοτριωθισομένων τοῦ πληθους καὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν
κατὰ τὴν τῶν πρεσβυτέρων κρίσιν ἀγιερωθισομένης, συνῆλθον οἱ ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς καὶ
 149 *κατὰ δὲ Μακεδόνας Ἀπελλαῖος καλεῖται. ἤγιάτο οὖν ἐκείνους Ἔζρας λέγων παρανομήσαι*

2 ἀντίγραμμά] ἀντίγραφον Iosephus et Zonaras — παρὰ] Zonaras περὶ Busb. — 3 ὑπερήσθησαν] ὑπερηγάπησαν Iosephus. — 25 ἀκολουθήσεται] ἀκονοθήσεται Iosephus. — 39 ἀπαλλάτος man. 1 Busb. — καλλεῖται Busb.

γήμεναι οὐκ ἐξ ὁμοφύλων. νῦν μέντοι γε ποιήσιν αὐτοὺς τῷ μὲν θεῷ κεχαρισμένα
 συμγέροντα δὲ αὐτοῖς ἀποπεμψαμένους τὰς γυναῖκας. οἱ δὲ ποιήσιν μὲν τοῦτο πάντες 150
 ἐξεβόησαν, τὸ δὲ πλῆθος εἶναι πολὺ καὶ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους χειμέριον καὶ τὸ ἔργον οὐ
 μιᾶς οὐδὲ δευτέρας ὑπάρχειν ἡμέρας. ἀλλ' οἳ τὴν ἡγεμόνες καὶ οἱ συνοικοῦντες τοῖς ἄλλοι-
 5 φύλοις παραγινέσθωσαν λαβόντες χρόνον καὶ πρεσβυτέρους ἐξ οὗ ἂν θελήσωσι τόπον
 τοὺς ἐπισκεψομένους τὸ τῶν γεγαμηκότων πλῆθος“. ἀρξάμενοι οὖν τῇ νομηγίᾳ τοῦ δεκάτου 151
 μηνὸς ἀναζητεῖν τοὺς συνοικοῦντας τοῖς ἄλλοεθνεῖσιν εἶδον ἕως τῆς τοῦ μηνὸς τοῦ ἐχομένου
 νομηγίας πολλοὺς, οἱ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεγεννημένα εὐθὺς ἐξέβαλον καὶ 152
 θυσίας ἐπήνεγκαν. τῷ δὲ ἐβδόμῳ μηνὶ τὴν σκηνοπηγίαν ἐορτάζοντες καὶ σχεδὸν ἅπαν τὸ τοῦ 154
 10 λαοῦ πλῆθος συνεληλυθὸς εἰς αὐτὴν ἐδεήθησαν τοῦ Ἔζρα τοὺς νόμους αὐτοῖς ἀναγνωσθῆναι
 τοῦ Μωϋσέως. ὁ δὲ μέσος τοῦ πληθους σταθεῖς ἀνέγνω· οἱ δὲ ἀκούσαντες τούτων δίκαιοι μὲν 155
 πρὸς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον ἐδιδάσκοντο εἶναι, περὶ δὲ τῶν παρερχομένων ἐδυσφόρουσαν καὶ
 μέχρι τοῦ δακρύειν προήχθησαν. ὁ δὲ Ἔζρας ἐκέλευσεν ἀπειῖναι πρὸς αὐτοὺς καὶ μὴ δακρύειν 156
 εἶναι γὰρ ἐορτὴν καὶ μὴ δεῖν ἐν αὐτῇ κλαῖειν· οὐ γὰρ ἐξεῖναι προντρέπεται δὲ μάλλον ἐπ'
 15 εὐωχίαν ὀρμίσαντας ποιεῖν τὰ πρόσφορα. οἱ δὲ ταῦτα Ἔζρα παραινοῦντος ἤρξαντο ἐορ- 157
 τάζειν καὶ τοῦτο ποιοῦντες ἐφ' ἡμέρας ὀκτὼ ἐν ταῖς σκηναῖς ἀνεχώρησαν εἰς τὰ οἰκεία.
 Ἔζρα δὲ συνεβῆ γηραιῷ τελευτῆσαι τὸν βίον καὶ ταφῆναι μετὰ πολλῆς φιλοτιμίας ἐν 158
 Ἱεροσολύμοις. καὶ Ἰωακείμου τοῦ ἀρχιερέως ἀποθανόντος παῖς αὐτοῦ Ἐλεάσιβος τὴν
 ἀρχιερωσύνην διεδέξατο.
 20 Τῶν δὲ αἰχμαλώτων τίς Ἰουδαίων οἰνοχόος τοῦ βασιλέως Ξέρξου Νεεμίας ὄνομα 159
 περιπατῶν πρὸ τῆς μητροπόλεως τῶν Περσῶν Σούσων, ξένων τινῶν εἰς τὴν πόλιν εισιόν-
 των ἐπακούσας ἐβραῖστί πρὸς ἀλλήλους ὁμιλούντων προσελθὼν αὐτοῖς ἐπυνθάνετο, πόθεν
 εἶεν παραγενόμενοι. ἀποκριναμένων δὲ ἦκειν ἐκ τῆς Ἰουδαίας, πῶς αὐτῶν ἔχει τὸ πλῆθος 160
 καὶ ἡ μητρόπολις Ἱεροσόλυμα προσηρώτησε. κακῶς δὲ ἔχειν εἰπόντων, καθηρῆσθαι γὰρ 161
 25 αὐτῶν τὰ τεῖχη καὶ τὰ πέριξ ἔσθῃ πολλὰ διατιθεῖναι κακὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἐδάκρυσεν ὁ 162
 νεανίας ἐλεήσας τοὺς ὁμοφύλους, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, „ἄχρι τίνος, εἶπεν, ὃ
 δέσποτα, περιόψει ταῦτα πάσχον τὸ ἔθνος ἡμῶν“; διατρίβοντος δὲ αὐτοῦ πρὸς τῇ πύλῃ 163
 καὶ ταῦτα ἀποδυρομένου προσελθὼν τίς αὐτῷ κατήγγειλε μέλλειν ἤδη κατακλίνεσθαι τὸν
 βασιλεῦ. ὁ δ' εὐθὺς ὡς εἶχε μὴδὲ ἀπολυσάμενος διακονήσων ἔσπευσεν τῷ βασιλεῖ τὴν
 30 ἐπὶ τοῦ ποιοῦ διακονίαν. ὡς δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ βασιλεὺς διεχύθη καὶ ἀπέβλεψεν εἰς 164
 τὸν Νεεμίαν, κατεσκυθρωπακότα θεασάμενος, διατὶ κατηγῆς εἶη ἀνέκρινεν. ὁ δὲ „πῶς, 165
 φησιν, ὃ βασιλεῦ, δύναμαι μὴ βλέπεσθαι σοι τοιοῦτος ὅπου τῆς πατρίδος μου Ἱεροσολύ-
 μων ἀκούω βεβλήσθαι κατὰ γῆς τὰ τεῖχη; ἀλλὰ χάρισαί μοι πορευθέντι τὸ τεῖχος ἀνεγεῖραι
 καὶ τοῦ ἱεροῦ τὸ λείπον προσοικοδομηῆσαι“. ὁ δὲ βασιλεὺς διδόναι τὰ αὐτῷ τὴν δωρεὰν κατέ- 166
 35 νευσεν καὶ τοῖς σατράπαις κομίσαι γράμματα, ὅπως τιμῆς τὸ αὐτὸν ἀξιώσωσι καὶ πᾶσαν
 παρὰσχῶσι χορηγίαν εἰς ἅπερ βούλεται. καλέσας δὲ αὐτὸν τῇ ἐπιούσῃ δίδωσιν αὐτῷ πρὸς 167
 Ἀδδαῖον ἐπιστολὴν κομίσαι τὸν τῆς Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαμαρείας ἐπαρχον, ἐν ᾗ
 περὶ τε τιμῆς τῆς τοῦ Νεεμίου καὶ χορηγίας τῆς εἰς τὴν οἰκοδομίαν ἐπεστάλκει. γενόμενος 168
 οὖν ἐν Βαβυλῶνι καὶ πολλοὺς τῶν ὁμοφύλων ἐθελοντὶ ἀκολουθοῦντας αὐτῷ παραλαβὼν

1 κεχαρισμένη man. 1 Busb. — 4 τοῖς] ταῖς Iosephus. — 7 τοῖς] ταῖς Iosephus. — 7 ἕως, ἔ i. ras. Busb. — 9 ἅπαν — 10 συνεληλυθός] ἅπαντος τοῦ λαοῦ συνεληλυθός Iosephus.

Zonaras I p. 319 Bonn.

ἦκεν εἰς Ἱεροσόλυμα πέμπτον καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἥδη βασιλεύοντος Ξέρξου, καὶ τὰς ἐπιστολάς
 δίδωσι τῷ Ἀδδαίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἱππάρχοις, καὶ συγκαλέσας ἅπαντα τὸν λαὸν εἰς Ἱερο-
 169 σόλυμα „ἄνδρες, εἶπεν, Ἰουδαῖοι, ὁ μὲν Θεὸς συνήργησέ μοι παρὰ τοῦ βασιλέως λαβεῖν
 170 ἔξουσίαν, ὅπως ὑμῶν τὸ τεῖχος ἀναστήσω καὶ τὸ λείψανον τοῦ ἱεροῦ τελειώσω. βούλομαι
 171 δὲ ὑμᾶς τὴν τῶν γειτονούντων ὑμῖν ἐθνῶν δυσμένειαν εἰδόμενος ἰδοῦντας θαρρεῖν μὲν τῷ Θεῷ μήτε 5
 δὲ ἡμέρας μήτε νυκτὸς ἀνιέναι τῆς οἰκοδομίας, ἀλλὰ πάσῃ σπουδῇ χρωμένους συνέχειν τὸ
 172 ἔργον, ὥς ἔτι καιρὸς τούτου ἰδιὸς ἐστίν“. ἐκέλευσεν οὖν εὐθὺς τοὺς ἄρχοντας μετρηῆσαι
 τὸ τεῖχος καὶ διανεῖμαι τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ τῷ λαῷ κατὰ κώμας καὶ πόλεις κατὰ τὸ
 ἐκάστοις δυνατόν, ὑποσχόμενος δὲ αὐτὸς μετὰ τῶν οἰκετῶν συλλήψεσθαι πρὸς τὴν οἰκο-
 173 δομίαν διέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. καὶ Ἰουδαῖοι πρὸς τὸ ἔργον παρεσκευάζοντο. ἐκλήθησαν 10
 δὲ τὸ ὄνομα ἐξ ἧς ἡμέρας ἀνέβησαν ἐκ Βαβυλῶνος ἀπὸ τῆς Ἰούδα φυλῆς πρώτης ἐλθούσης
 174 εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους, αὐτοὶ τὲ καὶ ἡ χώρα τὴν προσηγορίαν μετέβαλον. ἀκούσαντες
 δὲ τὴν τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν σπευδομένην Ἀμμωνῖται καὶ Μωαβῖται καὶ Σαμαρεῖται καὶ
 πάντες οἱ ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ νεμόμενοι χαλεπῶς ἔφερον καὶ αὐτοῖς ἐπιβουλὰς συνετίθεσαν,
 καὶ πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἀπέκτειναν καὶ αὐτὸν ἐζήτον τὸν Νεεμίαν διαφθεῖραι μισθοῦ- 15
 175 μενοι τινὰς τῶν ἄλλοφυλῶν, ἵνα αὐτὸν ἀνέλωσιν. εἰς φόβον δὲ καὶ ταραχὴν αὐτοὺς ἐνέβαλον
 καὶ φήμας διέσπειραν ὡς πολλῶν ἐπιστρατεύειν αὐτοῖς μελλόντων ἐθνῶν, ὅν' ὧν ἐκταρασ-
 176 σόμενοι μικροῦ τῆς οἰκοδομίας ἀπέστησαν. τὸν δὲ νεανίαν οὐδὲν τούτων ἐξέσεισε τῆς
 σπουδῆς τῆς περὶ τὸ ἔργον, ἀλλὰ στίφος τί φυλακῆς ἕνεκα τοῦ σώματος περιβαλλόμενος
 ἀτρέτως ἐπέμενεν, ὑπὸ τῆς περὶ τὸ ἔργον ἐπιθυμίας ἀναισθητῶν καὶ τῆς ταλαιπωρίας. 20
 177 ἐκέλευσε δὲ τοὺς οἰκοδομοῦντας ὅπλα περιζωννύμενους ἐργάζεσθαι, καὶ σαλπιγγετὰς ἀπὸ
 πεντακοσίων ἔστησε ποδῶν προστάξας, ἃν ἐπιφανῶσιν οἱ πολέμοι, σημῆναι τὸν λαόν, ἵνα
 178 ὅπλισάμενοι μάχωνται καὶ μὴ γυμνοὶς αὐτοῖς ἐπιπέσωσιν. αὐτὸς δὲ νύκτωρ περιήρχετο
 τῆς πόλεως τὸν κύκλον οὐδὲν κάμνων οὐδὲ τοῖς ἔργοις οὐδὲ τῇ διαίτῃ καὶ τοῖς ὕπνοις·
 179 οὐδενὶ γὰρ τούτων πρὸς ἡδονὴν ἀλλὰ πρὸς ἀνάγκην ἐχρῆτο. καὶ ταύτην ὑπέμεινε τὴν 25
 ταλαιπωρίαν ἐπὶ ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας· ἐν τσοῦτῳ γὰρ χρόνῳ τοῖς Ἱεροσολύμοις
 ἀνφοδομήθη τὸ τεῖχος, ὁγδὼ καὶ εἰκοστῷ τῆς Ξέρξου βασιλείας ἔτει μὲν ἐννάτῳ.
 181 Νεεμίας δὲ τὴν πόλιν ὁρῶν ὀλιγανθρωπομένην τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας παρεκάλεσε
 τὴν χώραν ἐκλείποντας μετελθεῖν καὶ μένειν ἐν αὐτῇ κατασκευάσας οἰκίας αὐτοῖς ἐκ τῶν
 182 ἰδίων ἀναλωμάτων· τὸν δὲ γεωργοῦντα λαὸν τὰς δεκάτας τῶν καρπῶν ἐκέλευσε φέρειν εἰς 30
 Ἱεροσόλυμα, ἵνα τρέφεσθαι διηνεκῶς ἔχοντες οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται μὴ καταλείπωσι τὴν
 θρησκείαν. καὶ οἱ μὲν ἡδέως ὑπήκουσαν, πολυανθρωποτέραν δὲ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων
 183 πόλιν οὕτω συνέβη γενέσθαι. ἐτελεύτησεν δὲ Νεεμίας εἰς γῆρας ἀφικόμενος, ἀνὴρ δὲ
 ἐγένετο χρηστὸς τὸν τρόπον καὶ δίκαιος καὶ περὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς φιλοτιμώτατος.
 184 Τελευτήσαντος δὲ Ξέρξου ἡ βασιλεία εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κύρον, ὃν Ἀρταξέρξης 35
 186 Ἕλληνας καλοῦσι, μετέβη καὶ καταστήσας αὐτὴν ἀπὸ Ἰνδίας μέχρις Αἰθιοπίας τῶν σατρα-
 πειῶν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ οὐσῶν, τῷ τρίτῳ τῆς βασιλείας ἔτει τοὺς τε φίλους καὶ τὰ
 Περσῶν ἔθνη καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ὑποδεξάμενος εἰσιταῖτο πολυτελῶς ἐπὶ ἡμέρας

6 συνέχει m. 1 Busb. — 17 διέσπειραν] διέστελλον Iosephus. — 18 νεανίαν] Νεεμίαν Iosephus. —
 20 ὑπέμενεν Iosephus. — 33 συνεύη Busb. — ἐτελεύτησαν man. 1 Busb. — 35 i. marg. s' Busb.

Zonaras I p. 320 Bonn.

ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. ἔπειτα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς πρεσβύτας αὐτῶν ἐν Σούσοις ἐπὶ ἡμέρας 187
 κατενώχρησεν ἐπτά. ὁμοίως τὲ τῶν γυναικῶν ἡ βασίλισσα Οὐάστη συνήγαγε συμπόσιον ἐν 190
 τοῖς βασιλείοις, ἣν ἐπιδεῖξαι βουλόμενος τοῖς ἐστιωμένοις ὁ βασιλεὺς πέμψας ἐκέλευσεν
 αὐτὴν εἰς τὸ συμπόσιον ἦκεν κάλλει τὰς γυναῖκας ρικῶσαν. ἡ δ' οὐκ ἐπορεύετο πρὸς τὸν 191
 5 βασιλέα, καὶ πολλάκις τοὺς εὐνούχους στέλλοντος πρὸς αὐτὴν ἐνέμεινε παραιτουμένη
 τὴν ἄφιξιν, ὡς παροξυνθέντα τὸν βασιλέα λῦσαι μὲν τὸ συμπόσιον, καλέσαντα δὲ τοὺς 192
 ἑπτὰ τῶν Περσῶν, οἱ τὴν τῶν νόμων ἐξηγήσιν ἔχουσι, κατηγορεῖν τῆς γυναικὸς ὡς κληθεί-
 σης εἰς τὸ συμπόσιον ὑπ' αὐτοῦ καὶ μὴ ὑπακουσάσης. ἐνὸς δὲ ἐξ αὐτῶν Ἀμουχαίου 193
 ὄνομα εἰπόντος οὐκ αὐτῷ μόνῳ ταύτην γεγονέναι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ καὶ πᾶσι Πέρσαις, οἷς
 10 κινδυνεύεται καταφρονοῦμένοις ὑπὸ τῶν γυναικῶν αἰσχίστα διαγεγονέναι τὸν βίον· οὐδεμία 194
 γὰρ τοῦ συνοικοῦντος ἀνδρὸς αἰδῶ ποιήσεται παράδειγμα τὴν τῆς βασιλίσσης ὑπερφημίαν
 πρὸς σὲ τὸν κρατοῦντα πάντων ἔχουσα, παρακελευομένου τὲ τὴν οὕτως ἐνυβρίζουσαν
 αὐτῷ ζημιῶσαι ζημίαν μεγάλην, ἔδοξε τὴν Οὐάστην ἐκβαλεῖν καὶ δοῦναι τὴν ἐκείνης
 τιμὴν ἑτέρᾳ γυναικί. διακείμενος δὲ πρὸς αὐτὴν ἐρωτικῶς καὶ μὴ φέρων τὴν διάζευξιν, 195
 15 λυπούμενος διετέλει. βλέποντες δὲ οὕτως αὐτὸν ἔχοντα χαλεπῶς οἱ φίλοι συνεβούλευον
 ζητῆσαι περιπέμψαντα καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην παρθένους εὐπρεπεῖς, ὧν τὴν προκριθεῖσαν 196
 ἔξειν γυναῖκα. πεισθεὶς δὲ τῇ συμβουλίᾳ ταύτῃ προσέταξε τὰς εὐδοκιμούσας ἐπ' εὐμορφίᾳ 197
 τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ παρθένων ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. συναχθεισῶν δὲ πολλῶν παρθένων 198
 εὐρέθη τις ἐν Βαβυλῶνι κόρη τῶν γονέων ἀμφοτέρων ὀρφανὴ παρὰ τῷ θείῳ Μαρδοχαίῳ,
 20 ὃς ἐκ τῆς Βενιαμίνιδος ἦν φυλῆς, τῶν πρώτων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις. πασῶν δὲ τὴν 199
 Ἑσθῆρα συνεβαίνει, τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῇ τοῦνομα, τῷ κάλλει διαφέρειν καὶ τὴν χάριν τοῦ
 προσώπου τὰς ὕψεις τῶν θεωμένων μᾶλλον ἐπάγεσθαι. ἤσθεις οὖν ταύτῃ ὁ βασιλεὺς 202
 καὶ πεσὼν τῆς κόρης εἰς ἔρωτα νομίμως αὐτὴν ἄγεται γυναῖκα καὶ γάμον αὐτῆς ποιεῖται
 ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. ἐλθούσης δὲ εἰς τὴν βασιλείαν περιτίθησιν αὐτῇ τὸ 203
 25 διάδημα καὶ συνήκυσεν οὕτως Ἑσθῆρ τῷ βασιλεῖ μὴ ποιήσασα γανερὸν αὐτῷ τὸ ἔθνος,
 ἐξ οὐπερ ἐτήγχανε. μεταβὰς δὲ καὶ ὁ θεῖος αὐτῆς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σούσα τῆς 204
 Περσίδος αὐτόθι διῆγεν ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοῖς βασιλείοις διατρίβων καὶ πυνθανόμενος
 περὶ τῆς κόρης. ἔθηκε δὲ καὶ νόμον ὁ βασιλεὺς ὥστε μηδὲνα τῶν ἰδίων αὐτῷ προσίεναι 205
 μὴ κληθέντα, ὁπτηνίκα ἐπὶ τοῦ θρόνου καθέζοιτο. περιεστήκεισαν δὲ τὸν θρόνον αὐτοῦ
 30 πελέκεις ἔχοντες ἄνθρωποι πρὸς τὸ κολάζειν τοὺς προσιόντας ἀκλήτους τῷ θρόνῳ. καθῆστο 206
 μέντοι λόγον χροσεῖαν αὐτὸς ἔχων ὁ βασιλεὺς, ἣν ὅτάν τινα σώζειν ἤθελε τῶν ἀκλήτως
 προσιόντων ἐξέτεινε πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκίνδυνος ἦν. χρόνῳ δὲ ὕστερον 207
 ἐπιβουλευσάντων τῷ βασιλεῖ Βαγαθίου καὶ Θεοδέστου τῶν εὐνούχων Βαρνάβαζος οἰκῆτης
 τοῦ ἑτέρου τοῦ γένος ὧν Ἰουδαῖος, συνείς τὴν ἐπιβουλὴν τῷ θείῳ κατεμήνυνσε τῆς γυναικὸς
 35 τοῦ βασιλέως. Μαρδοχαῖος δὲ διὰ τῆς Ἑσθῆρος γανερὸς ἐποίησε τῷ βασιλεῖ τοὺς ἐπι-
 βοιλεύσαντας. ὁ δὲ τοὺς μὲν εὐνούχους ἀνεσταύρωσε, τῷ δὲ Μαρδοχαίῳ τότε μὲν οὐδὲν 208
 παρέσχεν ὡς αἰτίῳ τῆς σωτηρίας, μόνον δὲ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῖς τὰ ὑπομνήματα συγγρα-
 φομένοις ἐκέλευσε σημειώσασθαι καὶ προσμένειν αὐτὸν τοῖς βασιλείοις.

4 ρικῶσαν] ὑπερβάλλουσαν Iosephus. — 6 καλέσαντα, ante σ una litt. erasa Busb. — 17 εὐδοκι-
 μούσας, εὐ i. ras. Busb. — 25 συνώκισεν Busb. — 29 κληθέντι man. 1 Busb. — 31 ἤθελε, ε finale i.
 ras. Busb.

209 Ἀμάνην δὲ τὸ γένος Ἀμαληκίτην εἰσιόντα πρὸς τὸν βασιλέα προσεκύουν οἱ τε ξένοι
210 καὶ Πέρσαι Ἀρταξέρξου τοῦτο κελεύοντος. Μαρδοχαῖον δὲ διὰ τὸν οἶκον αὐτοῦ νόμον
μὴ προσκυνούντος ἄνθρωπον, παραφυλάξας Ἀμάνης ἐπυνθάνετο, πόθεν εἴη. μαθὼν δὲ
αὐτὸν ὄντα Ἰουδαῖον ἠγανάκτησε καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ὥς οἱ μὲν ἐλεύθεροι Πέρσαι
212 προσκυνοῦσιν αὐτόν, ὁ δὲ δοῦλος ὦν οὐκ ἀξιοῖ τοῦτο ποιεῖν. προσελθὼν οὖν τῷ βασιλεῖ
κατηγορεῖ λέγων ἔθνος εἶναί τι πονηρόν, διεσπάρθαι δὲ τοῦτο κατὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ βασι-
λευομένης οἰκουμένης ἄμικτον ἀσύμφυλον, ἐχθρόν δὲ καὶ τοῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι
213 τῷ σῶ λαῷ. τοῦτο τὸ ἔθνος, εἴ τινα θέλεις τοῖς ὑπηκόοις εὐεργεσίαν καταθέσθαι, κελεύ-
214 σεις πρόρριζον ἀπολέσθαι μὴδὲ τι αὐτοῦ λείψανον καταλιπεῖν. ἵνα μέντοι μὴ ζημιωθῇ
τοὺς γόρους τοὺς παρ' αὐτῶν, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας αὐτὸς ἐπιγγεῖλατο δώσειν μυριάδας 10
215 ταλάντων ἀργυρίου τέσσαρας. ταῦτα τοῦ Ἀμάνου ἀξιώσαντος ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον αὐτῷ
χαρίζεται καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ποιεῖν αὐτοὺς ὅ τι βούλεται. αὐτίκα οὖν ὁ Ἀμάνης
218 πέμπει διάταγμα ὡς τοῦ βασιλέως εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη περιέχον ταῦτα „κελεύω τοὺς
δηλουμένους ὑπὸ τοῦ δευτέρου μου πατρὸς Ἀμάνου πάντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπο-
219 λέσαι, καὶ τοῦτο γενέσθαι βούλωμαι τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς τοῦ 15
220 ἐνεστῶτος ἔτους“. τοῦτου κομισθέντος τοῦ γραμμάτος εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ἔτοιμοι
πάντες εἰς τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπώλειαν εἰς τὴν προειρημένην ἡμέραν ἐγένοντο· ἐσπεύδετο
δὲ τοῦτο καὶ ἐν τῇ Σούσῃ. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάνης πρὸς εὐωχίαις καὶ πότοις
221 ἦσαν, ἐν ταραχῇ δὲ ἦν ἡ πόλις. ὁ δὲ Μαρδοχαῖος μαθὼν τὸ γενόμενον περιρρηξάμενος
τὴν ἐσθῆτα καὶ σάκκον ἐνδὺς καὶ καταχεάμενος σποδιὰν διὰ τῆς πόλεως ἐφέρετο βοῶν, 20
ὅτι μὴδὲν ἀδικῆσαν ἔθνος ἀναιρεῖται, καὶ τοῦτο λέγων ἕως τῶν βασιλείων ἦλθε καὶ πρὸς
222 αὐτοῖς ἔστη· οὐ γὰρ ἐξὸν ἦν εἰσελθεῖν αὐτῷ τοιοῦτο περικειμένῳ σχῆμα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ
πάντες ἐποίησαν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδαῖοι. ὥς δὲ ἀπήγγειλάν τινες τῇ βασιλίσσει τὸν
Μαρδοχαῖον ἐν οὕτως οἰκτρῷ σχήματι πρὸ τῆς αὐλῆς ἐστῶτα, ταραχθεῖσα πρὸς τὴν ἀκοὴν
223 ἐξέπεμψε τοὺς μεταμφιστάοντας αὐτόν. οὐ πεισθέντος δὲ ἀποδύσασθαι τὸν σάκκον, 25
προσκαλεσαμένη τὸν εὐνούχον Ἀχράθειον ἀπέστειλε πρὸς Μαρδοχαῖον γνωσόμενον, τίνος
224 συμβεβηκότος αὐτῷ σκυθρωποῦ πενθεῖ. ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπέδειξε τῷ εὐνούχῳ τὴν αἰτίαν
τό τε γράμμα τὸ κατὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ τὴν τῶν χρημάτων ὑπόσχεσιν, ἣ τὴν ἀπώλειαν
225 τοῦ ἔθνους ὠνεῖτο παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀμάνης. δὸς δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἀντίγραμμα τὸ ἐν
Σούσοις προτεθὲν κομίσαι τῇ Ἑσθῆρι, περὶ τούτων δεηθῆναι τοῦ βασιλέως ἐνετέλλετο καὶ 30
σωτηρίας ἔνεκα τοῦ ἔθνους μὴ παραιτήσασθαι λαβεῖν σχῆμα ταπεινόν, ὃ παραιτήσεται
226 τοὺς Ἰουδαίους κινδυνεύοντας ἀπολέσθαι. ταῦτα γνοῦσα πέμπει πάλιν πρὸς Μαρδοχαῖον
δηλοῦσα, ὅτι μῆτε κληθεῖη πρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ παρ' αὐτὸν εἰσελθὼν ἄκλιτος
227 ἀποθνήσκει, πλὴν εἰ μὴ τινα σώζειν βουλόμενος προτείνειε τὴν χρυσέαν ῥάβδον. Μαρ-
δοχαῖος δὲ τούτους κομίσαντος αὐτῷ τοῦ εὐνούχου παρὰ τῆς Ἑσθῆρος τοὺς λόγους 35
ἀπαγγέλειν ἐκέλευσεν αὐτῇ, μὴ τὴν ἰδίαν οὕτω σκοπεῖν σωτηρίαν, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἔθνους·
εἰ γὰρ ἀμελήσεις τούτου νῦν, ἔσσεθαι μὲν αὐτῷ βοήθειαν παρὰ τοῦ Θεοῦ πάντως,
228 αὐτὴν δὲ καὶ τὸν πατρῶον οἶκον αὐτῆς ὑπὸ τῶν ὀλιγορρηθέντων διαφθαρήσεσθαι. ἡ δὲ

3 μὴ] οὐ Iosephus. — ἀμάνης man. 1 Busb. — 12 αὐτίκα] παραχρῆμα Iosephus. — 26 προσκαλε-
σαιμένη Busb. — ἀχράθειον, post ἀ una litt. eras. Busb. — 29 ἀντίγραμμαι] ἀντίγραφοι Iosephus. —
31 παραιτήσασθαι] ἀδοξεῖν Iosephus. — 36 ἀπαγγέλλειν man. 2 Busb. — 37 βοήθεια Busb.

Ἑσθῆρ ἀπέστειλε τῷ Μαρδοχαίῳ εἰς Σοῦσα πορευθέντα τοὺς ἐκεῖ Ἰουδαίους εἰς
ἐκκλησίαν συναγαγεῖν καὶ νηστεῦσαι ὑπὲρ αὐτῆς τρεῖς ἡμέρας, τὸ αὐτὸ δὲ ποιήσασα μετὰ
τῶν Θεραπαινίδων τότε προσελεύσεσθαι τῷ βασιλεῖ παρὰ τὸν νόμον ὑπισχνεῖται, κἂν
ἀποθανεῖν δέη τοῦτο ὑπομένειν.
5 Καὶ Μαρδοχαῖος μὲν τὸν τε λαὸν ἐποίησε νηστεῦσαι καὶ τὸν Θεὸν αὐτὸς ἰκέτευσε 229
μὴδὲ νῦν ὑπεριδεῖν αὐτοῦ τὸ ἔθνος ἀπολλύμενον. ἰκέτευσε δὲ καὶ Ἑσθῆρ τὸν Θεὸν 231
ῥίψασα κατὰ γῆς ἐαυτὴν καὶ πενθικὴν ἐσθῆτα περιθεμένη, καὶ ἄτροφος καὶ ἄποτος κἂν 232
τοῖς ἡδέσιν ἅπασιν ἄπαστος τρισὶν ἡμέραις ἦται τὸν Θεὸν ἐλεηθῆναι μὲν αὐτὴν, δόξαι δὲ
ὀφθεῖσαν τῷ βασιλεῖ πιθανὴν μὲν τοὺς λόγους παρακαλοῦσαν τὸ δὲ εἶδος εὐπρεπεστέραν,
10 μῖσος τὲ γενέσθαι τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἰουδαίων. μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας 233
ἀποδύεται μὲν τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην καὶ τὸ σχῆμα μεταβάλλει, κοσμησαμένη δὲ ὡς ἐχρῆν τὴν
βασιλίσσαν σὺν δυσι Θεραπαίναις, ὧν ἡ μὲν ἐπερειδομένην αὐτὴν κούφως ἔφερεν, ἡ δὲ
ἐπομένη τὸ βαθὺ τοῦ ἐνδύματος καὶ μέχρι τῆς γῆς κεχυμένον ἄκροις ἀπηώρει τοῖς δακτύλοις,
ἦκει πρὸς τὸν βασιλέα, μεστὴ μὲν τὸ πρόσωπον ἐρυθρήματος, προσηγὲς δὲ καὶ σεμνὸν
15 περικειμένη τὸ κάλλος. εἰσῆει δὲ πρὸς αὐτὸν μετὰ δέους. ὥς δὲ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 235
καθεζομένου ἐπὶ τοῦ θρόνου γίνεται τὸν βασιλικὸν περικειμένου κόσμον, ὅς ἦν ἐκ ποικίλης
μὲν ἐσθῆτος, χρυσοῦ δὲ καὶ λίθου πολυτελοῦς, φοβερώτερόν τε δι' αὐτὰ μᾶλλον Θεασαμένη 236
καὶ τι κακείνου προσιδόντος αὐτὴν ἀπνηέστερον, πάρεσις εὐθὺς αὐτὴν ὑπὸ δέους λαμ-
βάνει καὶ τῇ παρὰ πλευρὸν ἰούσῃ ἀχανὲς ἐπέπεσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ βούλησιν οἶμαι 237
20 τοῦ Θεοῦ τὴν διάνοιαν μετέβαλε καὶ δείσας περὶ τῇ γυναικί, μὴ καὶ πάθῃ τί τῶν χειρόνων
ὑπὸ τοῦ φόβου, ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ταῖς ἀγκάλαις αὐτὴν ὑπολαβὼν ἀνεκτάτο 238
κατασπαζόμενός τε καὶ θαρρεῖν παρακαλῶν. ταῦτα λέγων τὸ σκῆπτρον αὐτῆς ἐνετίθει 239
τῇ χειρὶ καὶ τὴν ῥάβδον ἐξέτεινεν ἐπὶ τὸν αὐχένα διὰ τὸν νόμον. ἡ δὲ ὑπὸ τούτων ἀνα- 240
ζωπυρήσασα, „δέσποια, εἶπεν, ὥς εἶδόν σε μέγαν καὶ καλὸν καὶ φοβερόν, εὐθὺς ὑπεχώρει
25 μοι τὸ πνεῦμα καὶ κατελειπόμην ὑπὸ τῆς ψυχῆς“. μόλις δὲ αὐτῆς καὶ ταῦτα φθεγγομένης 241
ὑπὸ ἀσθενείας αὐτὸν τὲ ἀγωνία καὶ ταραχὴ κατελάμβανε καὶ τὴν Ἑσθῆρα εὐψυχεῖν τε
καὶ τὰ κρεῖττω προσδοκᾷ παρεθάρρυνεν, ὥς αὐτοῦ καὶ τὰ ἡμίση τῆς βασιλείας, εἰ δέοι
τοῦτο, παραχωρήσοντος αὐτῇ. ἡ δὲ Ἑσθῆρ ἐφ' ἐστίασιν αὐτὸν μετὰ τοῦ Ἀμάνου τοῦ 242
φίλου πρὸς αὐτὴν ἐλθεῖν ἠξίωσε· παρεσκευακέναι γὰρ αὐτὴν δεῖπνον ἔλεγεν. ὥς δὲ
30 ἐπένευσεν καὶ παρῆσαν, μεταξὺ πίνων τὴν Ἑσθῆρα ἐκέλευσε δηλοῦν αὐτῷ, τί βούλεται· 243
μὴδενὸς γὰρ ἀνυχίσειν. ἡ δὲ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἀνεβάλλετο φράζειν αὐτῷ τὴν αὐτῆς 243
βούλησιν, εἰ πάλιν ἔλθῃ πρὸς αὐτὴν μετὰ Ἀμάνου ἐφ' ἐστίασιν. τοῦ δὲ βασιλέως 244
ὑποσχομένου ὁ Ἀμάνης ἐξῆλθε περιχαρὴς ἐπὶ τῷ μόνος ἠξιώσθαι συνδειπνεῖν τῷ
βασιλεῖ παρὰ τῇ Ἑσθῆρι. ἰδὼν δὲ ἐν τῇ αὐλῇ Μαρδοχαῖον ὑπερηγανάκτησεν· οὐδὲν
35 γὰρ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ Θεασαμένου πρὸς τιμὴν ἐγένετο. καὶ παρελθὼν ἔσω τὴν 245
γυναῖκα Ζάρασαν ἐκάλεσε καὶ τοὺς φίλους καὶ διηγεῖτο, ὥς οὐ παρὰ τοῦ βασιλέως
ἀπολαύει μόνου τιμῆς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς βασιλίσσης· καὶ ὥς συνδειπνήσειε
παρ' αὐτῇ μόνος σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ ὥς κληθεῖη πάλιν εἰς τὴν ἐπιούσαν. ἔλεγέ τε μὴ 246
ἀρέσκεισθαι Μαρδοχαῖον ὄρωντα ἐν τῇ αὐλῇ τὸν Ἰουδαῖον. τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ φησάσης

12 Θεραπέнайς Busb. — 32 ἔλθαι Iosephus. — 35 περὶ] παρ' Iosephus. — 39 φησάσης
Iosephus.

Zonaras I p. 324 Bonn.

κελεύσαι κοπήναι ξύλον πηχῶν πεντήκοντα καὶ πρώτῃ παρὰ τοῦ βασιλέως αἰτησάμενον
 ἀνασταυρώσαι τὸν Μαρδοχαῖον, ἐπαινέσας τὴν γνώμην προσέταξεν τοῖς οἰκέταις ξύλον
 247 ἐτοιμασμένους στήσαι τοῦτο ἐν τῇ αὐλῇ πρὸς τιμωρίαν Μαρδοχαίου. καὶ τοῦτο μὲν ἦν
 ἔτοιμον· ὁ δὲ θεὸς κατεγέλα τῆς Ἀμάνου πονηρᾶς ἐλπίδος τὸ συμβησόμενον εἰδὼς· τοῦ
 248 γὰρ βασιλέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἀφαιρεῖται τὸν ὕπνον. ὁ δὲ οὐ βουλόμενος ἀργῶς 5
 ἀπολέσαι τὴν ἀγρυπνίαν τὸν γραμματέα κομίσαντα τῶν ἰδίων πράξεων τὰ ὑπομνήματα
 249 ἀναγινώσκειν προσέταξε. καὶ ἀναγινώσκοντος εὐρέθη μηνυτῆς Μαρδοχαῖος γεγενημένος τῷ
 250 βασιλεῖ ἐπιβουλῆς εὐνούχων. φράσαντος δὲ μόνον τοῦτο τοῦ γραμματέως καὶ μεταβάντος
 ἐφ' ἑτέραν πράξιν ἐπέσχεεν ὁ βασιλεὺς πυθόμενος, εἰ μὴ ἔχει γέρας αὐτῷ δοθὲν ἀναγε-
 γραμμένον. ὁ δὲ ὡς ἔφη μὴδὲν εἶναι, κελεύσας ἡσυχάζειν, τίς εἶη τῆς νυκτὸς ὥρα, παρὰ 10
 τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ἐπυνθάνετο. μαθὼν δέ, ὡς ὄρθρος ἐστὶν ἡδὴ, προσέταξε
 τῶν φίλων ὃν πρὸ τῆς αὐλῆς εὐρωσι τοῦτον αὐτῷ δηλοῦν. ἔνυχε δὲ Ἀμάνης εὐρέσθηναι
 ὁ ἄττον γὰρ τῆς συνήθους ὥρας ἐληλύθει περὶ τοῦ Μαρδοχαίου θανάτου δευθρησόμενος.
 252 τῶν οὖν θεραπόντων φρασάντων, ὅτι Ἀμάνης εἶη πρὸ τῆς αὐλῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσκα-
 λέσαι. εἰσελθόντα δέ „εὐνοῦν, εἶπεν, εἰδὼς σε συμβουλευθεῖσάι μοι ἀξιῶ, πῶς ἂν τιμήσαιμι 15
 253 τινα στεργόμενον ὑπ' ἐμοῦ σφόδρα τῆς ἐμαντοῦ μεγαλοφροσύνης ἀξίως“. ὁ δὲ Ἀμάνης
 λογισάμενος, ἦν ἂν δῶ γνώμην ταύτην δώσειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, φιλεῖσθαι γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
 254 βασιλέως μόνον, „εἰ βούλοιο τοῦτον ἀνθρώπον δόξῃ περιβαλεῖν, ποιήσον ἐφ' ἵππου
 βαδίξαι τὴν αὐτὴν ἐσθῆτά σοι φοροῦντα καὶ περιανχένιον χρυσοῦν ἔχοντα καὶ προάγοντα
 τῶν ἀναγκαίων σου φίλων ἕνα κηρύσσειν δι' ὅλης τῆς πόλεως, ὅτι ταύτης τυγχάνει τῆς 20
 255 τιμῆς ὃν ἂν βασιλεὺς τιμήσῃ“. ἤσθεις οὖν ὁ βασιλεὺς τῇ παραινέσει „προελθὼν, φησὶν,
 ἔχεις γὰρ καὶ τὸν ἵππον καὶ τὴν στολὴν καὶ τὸν στρεπτόν, ἐπιζήτησον Μαρδοχαῖον τὸν
 Ἰουδαῖον καὶ ταῦτα ἐκείνῳ δούς προάγων αὐτοῦ τὸν ἵππον κήρυττε· σὺ γὰρ μου φίλος
 256 ἀναγκαῖος. ταῦτα δὲ αὐτῷ παρ' ἡμῶν ἔσται σώσαντί μου τὴν ψυχὴν“. τούτων ἀκούσας
 τὴν διάνοιαν συνεχύθη καὶ πληγείς ὑπὸ ἀμυχανίας ἔξεισιν ἄγων τὸν ἵππον καὶ τὴν πορ- 25
 γύραν καὶ τὸν χρυσοῦν στρεπτόν, καὶ τὸν Μαρδοχαῖον εὐρὼν πρὸ τῆς αὐλῆς σάκκον
 257 ἐνδεδυμένον ἐκέλευσεν ἀποθέμενον ἐνδύσασθαι τὴν ποργύραν. ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς τὰ ληθές,
 ἀλλὰ χλευάζεσθαι νομίζων „ὦ κάκιστε πάντων ἀνθρώπων, εἶπεν, οὕτως ἡμῖν ταῖς συμ-
 φοραῖς ἐπιγελᾷς;“ πεισθεὶς δέ, ὡς ὁ βασιλεὺς αὐτῷ γέρας εἶη τοῦτο δεδωκώς ἀντὶ τῆς
 σωτηρίας, ἦν αὐτῷ παρέσχε τοὺς ἐπιβουλεύσαντας εὐνούχους ἐλέγξαντι, ἐνδύεται τὴν πορ- 30
 γύραν καὶ περιτίθεται τὸ περιανχένιον, καὶ ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἵππον ἐν κύκλῳ περιήει τὴν
 πόλιν Ἀμάνου προάγοντος καὶ κηρύσσοντος, ὅτι ταῦτα παρὰ τοῦ βασιλέως τῷ ὃν ἂν
 259 στέρξῃ καὶ τιμῆς ἄξιον δοκιμάσῃ. ἐπεὶ δὲ ἐκπεριήλθον τὴν πόλιν, ὁ μὲν Μαρδοχαῖος
 εἴσεισι πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀμάνης δὲ ὑπ' αἰσχύνης πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ μετὰ
 260 δακρύων τῇ γυναικὶ τὰ συμβεβηκότα διηγείται. ἐν τούτοις ἦκον οἱ τῆς Ἑσθῆρος εὐνούχοι 35
 261 τὸν Ἀμάνην ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐπισπεύδοντες. Ἑρμωνᾶς Σαβουχάνης δὲ τῶν εὐνούχων εἰς
 ἰδὼν τὸν σταυρὸν ἐν τῇ τοῦ Ἀμάνου οἰκίᾳ πεπηγότα καὶ πυθόμενος παρὰ τίνος τῶν
 οἰκετῶν, ὡς ἐπὶ Μαρδοχαῖον τοῦτον ἡτοίμασαν, τὸν γὰρ Ἀμάνην μέλλειν αὐτὸν αἰτεῖσθαι

2 *ἰκέταις* Busb. — 4 *καταγέλα* man. 1 Busb. — 8 *φράσαντος* man. 1 Busb. — 14 *εἰσκαλέσαι*, post
 é 1—2 litt. eras. Busb. — 15 *ἀξιῶ*] *παρακαλῶ* Iosephus. — 23 *ἡμῖν*] *ἡμῶν* man. 2 Busb. — 29 *ὥς*]
 Iosephus, om. Busb.

Zonaras I p. 326 Bonn.

παρὰ τοῦ βασιλέως πρὸς τιμωρίαν, τότε μὲν ἡσυχίαν ἦγεν. ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ 262
 Ἀμάνου εὐωχηθεὶς ἡξίου τὴν βασίλισσαν λέγειν, τίνος βούλεται δωρεᾶς τυχεῖν, ἐκείνη τὸν
 τοῦ λαοῦ κίνδυνον ἀπωδύρετο καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἔλεγε μετὰ τοῦ ἔθνους ἐκδεδόσθαι.
 ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως, ὑπὸ τίνος εἶη ταῦτα γενόμενα, κατηγορεῖ τὸ λοιπὸν ἡδὴ 264
 5 φανερώς Ἀμάνου καὶ τοῦτον κατασκενδάσασα τὴν ἐπιβουλὴν ἔλεγχε. ταραχθέντος δὲ πρὸς 265
 τούτοις τοῦ βασιλέως καὶ ἀναπηδήσαντος εἰς τοὺς κήπους ἐκ τοῦ συμποσίου, τῆς Ἑσθῆρος
 ὁ Ἀμάνης ἤρξατο δεῖσθαι συγγῶναι τῶν ἡμαρτημένων· συνῆκε γὰρ ἐν κακοῖς ὦν. εἴτα
 ἐπικλινούς αὐτοῦ πεσόντος καὶ παρακαλοῦντος τὴν βασίλισσαν ἐπεισελθὼν ὁ βασιλεὺς καὶ
 πρὸς τὴν ὄψιν μᾶλλον παροξυνθεὶς εἶπεν, „ὦ κάκιστε πάντων, καὶ βιάζεσθαι μου τὴν
 10 γυναικα ἐπιχειρεῖς;“ Ἀμάνου δὲ πρὸς τοῦτο καταπλεγέντος καὶ μὴδὲν ἔτι φθέγγασθαι 266
 δυνηθέντος, Ἑρμωνᾶς ὁ εὐνούχος κατηγορεῖ αὐτοῦ, ὡς εὔροι σταυρὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ
 παρεσκευασμένον ἐπὶ Μαρδοχαῖον, ὅτε καλέσων αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔλθοι. εἶναι δὲ
 τὸν σταυρὸν πεντήκοντα πηχῶν τὸ ὕψος. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας κελεύει παραχρῆμα 267
 αὐτὸν ἐπ' ἐκείνου τοῦ σταυροῦ ἀνακρεμασθέντα ἀποθανεῖν. Ἀμάνης μὲν οὖν οὕτω διε- 269
 15 φθάρη, τὴν δὲ οὐσίαν αὐτοῦ ἐχαρίσατο τῇ βασιλίσῃ. Μαρδοχαῖον δὲ προσκαλεσάμενος,
 καὶ γὰρ ἐδήλωσεν αὐτῷ τὴν πρὸς αὐτὸν συγγένειαν Ἑσθῆρ, ὃν ἔδωκεν Ἀμάνῃ δακτύλιον
 τοῦτον Μαρδοχαίῳ δίδωσι. δίδωσι δὲ καὶ ἡ βασίλισσα Μαρδοχαίῳ τὴν Ἀμάνου κτῆσιν 270
 καὶ δεῖται τοῦ βασιλέως ἀπαλλάξαι τοῦ περὶ τῆς ζωῆς φόβου τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος,
 δηλοῦσα τὰ γραφέντα κατὰ πᾶσαν τὴν χώραν ὑπὸ Ἀμάνου. ὁ δὲ βασιλεὺς γράφειν ἃ 271
 20 βούλεται προσέτασσε περὶ τῶν Ἰουδαίων ἐκείνην ἐκ τοῦ βασιλέως ὀνόματος καὶ σημνη-
 μένην αὐτοῦ τῇ σφραγίδι πέμπειν εἰς ἅπασαν τὴν βασιλείαν. μεταπεμφθέντας οὖν τοὺς 272
 βασιλικοὺς γραμματεῖς ἐκέλευσε γράψαι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων τοῖς τε οἰκονόμοις
 καὶ ἄρχουσι. τὰ δὲ γραφέντα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· Ἀμάνης, Ἀμαλχηκίτης τὸ γένος ὢν 277
 ἀλλότριος τοῦ Περσῶν αἵματος, ἐπιξενωθείς ἡμῖν ἀπήλαυσε τῆς πρὸς ἅπαντας χρηστότητος
 25 ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς πατέρα μου προσαγορεύεσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι παρὰ πάντων τὰ
 δεύτερα τῆς βασιλικῆς τιμῆς ἀποφερόμενος μεθ' ἡμᾶς, οὐκ ἦνεγκε τὴν εὐτυχίαν, ἀλλὰ τῆς 278
 βασιλείας καὶ τῆς ψυχῆς ἐπεβούλευσε τὸν αἵτιον αὐτῷ τῆς ἐξουσίας ταύτης ἀφελέσθαι, τὸν
 εὐεργέτην μου καὶ σωτήρα Μαρδοχαῖον καὶ τὴν κοινωνὸν ἡμῖν τοῦ τε βίου καὶ τῆς ἀρχῆς
 Ἑσθῆρα κακούργως καὶ μετὰ ἀπάτης καὶ πρὸς ἀπώλειαν αἰτησάμενος· τούτῳ γὰρ με τῷ
 30 τρόπῳ τῶν εὐνοούντων ἐρημώσας ἐβούλετο τὴν ἀρχὴν εἰς ἄλλους μεταβαλεῖν. ἐγὼ δὲ τοὺς 279
 ὑπὸ τοῦ ἀλιτηρίου πρὸς ἀπώλειαν ἐκδοθέντας Ἰουδαίους οὐ πονηροὺς κατανοήσας, ἀλλὰ
 τὸν ἄριστον πολιτευομένους τρόπον καὶ τῷ θεῷ προσανέχοντας, οὐ μόνον ἀπολύω τῆς ὑπὸ τῶν
 προαπεσταλμένων ὑπὸ Ἀμάνου γραμμάτων τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ τιμῆς αὐτοὺς ἀπάσης τυγ- 280
 χάνειν βούλομαι, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν ταῦτα μηχανησάμενον πρὸ τῶν πυλῶν τῶν ἐν Σούσοις
 35 ἀνεσταίρωσα μετὰ τῆς γενεᾶς, τοῦ πάντα ἐφορῶντος θεοῦ ταύτην αὐτῷ δίκην ἐπι- 281
 βαλόντος. κελεύω δὲ ὑμᾶς τὸ ἀντίγραμμά τῆς ἐπιστολῆς ἐκθέντας εἰς ἅπασαν τὴν βασι-
 λείαν τοὺς Ἰουδαίους ἀφεῖναι τοῖς ἰδίους νόμοις χρωμένους ζῆν μετ' εἰρήνης καὶ βοηθεῖν

5 *κατασκενδάσαι* Iosephus. — 6 *κήπους* man. 1 Busb. — 7 *συγγῶναι* Busb. — *ἡμαρτημένων*, ἡ in
 ras. Busb. — 17 *μαρδοχαῖον* man. 1 Busb. — *δίδωσι δέ*] *δωρεῖται δὲ* Iosephus. — 18 *φόβου*] Iosephus
 φόρον man. 1, *φόβον* man. 2 Busb. — 20 *προσέτασε* Busb. — *ἐκείνην* i. ras. Busb. — 21 *μετα-*
πεμφέντας Busb. — 28 *μαρδοχαῖον*, *αρ* in ras. Busb. — 31 *ἐκδοθήτας* man. 1 Busb. — 36 *ἀντί-*
γραμμά] *ἀντίγραφον* Iosephus.

αὐτοῖς, ὅπως τοῖς ἐν οἷς ἡτύχουν καιροῖς ἀδικήσαντας αὐτοὺς ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ
 282 ἡμέρᾳ τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὅς ἐστιν Ἄδαρ· ταύτην γὰρ ὁ Θεὸς αὐτοῖς ἀντὶ ὀλεθρίας
 283 σωτήριον πεποίηκεν. τὰ μέντοι γράμματα προτεθήτω καὶ ὅλης τῆς ἡμῖν ὑπηκόου χώρας,
 καὶ παρασκευάσθε πάντες εἰς τὴν γεγραμμένην ἡμέραν, ἵνα τοὺς ἐχθροὺς μετέλθωσιν.
 284 οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς οἱ τὰς ἐπιστολάς διακομίζοντες εὐθὺς ἐξώρμησαν. ὁ δὲ Μαρδοχαῖος
 ἀναλαβὼν τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ τὸν στέφανον καὶ τὸν στρεπτόν περιθήμενος περιῆλ-
 285 θεν, ἰδόντες δὲ αὐτὸν οὕτω τετιμημένον ὑπὸ τοῦ βασιλέως οἱ ἐν Σούσοις ὄντες Ἰουδαῖοι
 κοινὴν ὑπελάμβανον εὐπραγίαν, χαρὰν δὲ καὶ σωτηρίαν ἐκτιθεμένων τῶν τοῦ βασιλέως
 γραμμάτων καὶ τοὺς κατὰ πόλιν τῶν Ἰουδαίων καὶ τοὺς κατὰ χώραν ἐπέτρεν, ὥς πολλὰ
 καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον περιτεμνόμενα τὰ αἰδοῖα τὸ ἀκίν-
 286 δονον αὐτοῖς ἐκ τούτου πραγματεύσασθαι. καὶ γὰρ τοῦ δωδεκάτου μηνός τρισκαιδεκάτῃ, ὅς
 288 κατὰ μὲν Ἑβραίους Ἄδαρ καλεῖται κατὰ δὲ Μακεδόνας Ἀύστρος, συνέπεσεν ὥστε καὶ τοὺς
 289 ἐν Σούσοις Ἰουδαίους ἀποκτεῖναι τῶν ἐχθρῶν πεντακοσίους. τοῦ δὲ βασιλέως τὸν τῶν
 ἀπολωλότων ἐν τῇ πόλει δηλώσαντος ἀριθμὸν Ἑσθῆρ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας τί ποτε εἴη
 γεγονὸς διαποροῦντος καὶ εἴ τι πρὸς τούτοις ἐτι αὐτῇ γενέσθαι βούλεται πυθομένου, πραγ-
 290 χήσασθαι γὰρ, παρεκάλεσεν ἐπιτραπῆναι τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν οὕτω
 χρῆσασθαι τοῖς ὑπολειπομένοις τῶν ἐχθρῶν καὶ τοὺς δέκα τοὺς Ἀμάνου παῖδας ἀνασταν-
 290 ρῶσαι. καὶ τοῦτο μὲν προσέταξε τοῖς Ἰουδαίοις ὁ βασιλεὺς. οἱ δὲ πάλιν συστραφέντες
 τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀύστρου μηνός ἀπέκτειναν τῶν ἐναντίων ὥς τριακοσίους καὶ
 291 οὐδενὸς τῶν ἐκείνοις ὑπαρχόντων ἦψαντο κτημάτων. ἀπέθανον δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ
 20 χώρᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν Ἰουδαίων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῖς ἐπτακισμύριοι καὶ πεντα-
 291 κισχίλιοι. καὶ τούτους μὲν ἀπέκτειναν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, τὴν δ' ἐχομένην
 292 ἑορτάσιμον ἐποίησαν. ὅθεν καὶ νῦν πάντες οἱ ἐν τῇ οἰκουμένῃ Ἰουδαῖοι τὰς ἡμέρας ταύτας
 295 ἑορτάζονσι διαπεμπόμενοι μερίδας ἀλλήλοις προσαγορεύσαντες τὰς ἡμέρας θροοναίας.
 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος μέγας τὲ ἦν καὶ λαμπρὸς παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ συνδιείπεν αὐτῷ τὴν
 296 ἀρχήν. ἦν δὲ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις τὰ πράγματα δι' αὐτὸν ἀμείνω.
 297 Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀρχιερέως Ἑλεασίβου τὴν ἀρχιερωσύνην Ἰωάδας ὁ παῖς αὐτοῦ
 διεδέξατο. τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου τὴν τιμὴν Ἰωάντας ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρέλαβε, δι'
 ὃν καὶ Βαγώσης ὁ στρατηγὸς τοῦ λαοῦ Ἀρταξέρξου τὸν ναὸν ἐμίανε καὶ φόρους ἐπέταξε
 τοῖς Ἰουδαίοις, πρὶν ἢ τὰς καθημερινὰς ἐπιγέρειν θυσίας ὑπὲρ ἀργῶς ἐκάστου τελεῖν
 298 αὐτοὺς δημοσίᾳ δραχμὰς πενήκοντα. τούτου δὲ τὴν αἰτίαν συνέβη γενέσθαι τῇ αὐτῇ
 ἀδελφῷ ἦν τῷ Ἰωάντᾳ Ἰησοῦς· τούτῳ γίλῳ τυγχάνοντι ὁ Βαγώσης ὑπέσχετο τὴν ἀρχιερω-
 299 σύνην παρέξειν. ἀπὸ ταύτης οὖν τῆς πεποιθήσεως Ἰησοῦς ἐν τῷ ναῷ διενεχθεὶς τῷ
 Ἰωάντᾳ παρώξυνε τὸν ἀδελφὸν ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν καὶ διὰ τὴν ὀργὴν τηλικούτου ἀσέβημα
 300 δραῶσαι κατὰ ἀδελφοῦ ἐν τῷ ναῷ. τὸ μέντοι θεῖον οὐκ ἡμέλησεν, ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς δι' αὐτὴν
 35 τὴν αἰτίαν ἐδουλώθη καὶ ὁ ναὸς ἐμιάνθη ὑπὸ Περσῶν. ὁ δὲ Βαγώσης στρατηγὸς Ἀρταξέρξου
 εὐθέως ἐπιστάς τοῖς Ἰουδαίοις μετὰ θυμοῦ γησὶν· „ἐτολμήσατε ἐν τῷ ὑμετέρῳ ναῷ θόνον
 301 ἐργάσασθαι. πῶς οὐ καὶ γὰρ καθαρώτερος εἰμὶ τοῦ ἀνηρηκότος ἐν τῷ ναῷ“; καὶ ταῦτα εἰπὼν

13 πεντακοσίων man. 1 Busb. — 13 τὸν] τὸ Busb. — 20 ἦψατο man. 1 Busb. — 27 ἀποθανόντων
 man. 1 Busb.

εἰς τὸν ναὸν εἰσέρχεται. ταύτῃ χορησάμενος τῇ ἐπινοίᾳ Βαγώσης τοὺς Ἰουδαίους ἐπ' ἔτεσιν
 ἑπτὰ ὑπὲρ τῆς Ἰησοῦ τελεντῆς μετέλθε.

Καταστρέψαντος δὲ τοῦ Ἰωάντα τὸν βίον διαδέχεται τὴν ἀρχιερωσύνην ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 302 Ἰωαθδοῦς. ἦν δὲ καὶ τούτῳ ἀδελγὸς Μανασσῆς, ὃ Σαναβαλέτης ὁ πεμφθεὶς εἰς Σαμάρειαν
 5 ὑπὸ Ἀαρείου τοῦ τελευταίου βασιλέως σατράπης Χουθαῖος τὸ γένος, ἐξ ὧν καὶ οἱ Σαμα-
 ρεῖται εἰσὶν, εἰδὼς λαμπρὰν οὖσαν τὴν πόλιν τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ πολλὰ τοῖς Ἀσσυρίοις
 303 καὶ τῇ κοίλῃ Συρίᾳ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας πράγματα παρασχόντας, ἀσμένως συνόκισε
 τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Νικασῶ καλουμένην, οἰόμενος τὴν ἐπιγαμίαν ὁμηρον αὐτῷ γενήσεσθαι
 πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ τῶν Ἰουδαίων ἐθνους παντὸς εὐνοίαν. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν καιρὸν καὶ
 304 Φίλιππος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν Αἰγαῖς ὑπὸ Πανσανίου τοῦ Κεράστου, ἐκ δὲ τοῦ τῶν
 10 Ὀρεστών γένους ἦν, δολοφονηθεὶς ἀπέθανεν. παραλαβὼν δὲ ὁ παῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν
 305 Ἀλέξανδρος καὶ διαβάς τὸν Ἑλλησποντον, νικᾷ μὲν τοὺς Ἀαρείου στρατηγούς ἐπὶ Γρανίκῳ
 συμβαλὼν αὐτοῖς, ἐπελθὼν δὲ τὴν Ἀυδίαν καὶ τὴν Ἰωνίαν δουλωσάμενος καὶ τὴν Καρίαν
 ἐπιδραμὼν τοῖς ἐν Παμφυλίᾳ τόποις ἐπέβαλεν. οἱ δὲ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν πρεσβύτεροι ἐπὶ
 306 τῷ τὸν Ἰωαθδοῦ τοῦ ἀρχιερέως ἀδελφὸν ἀλλογύλῳ συνοικοῦντα μετέχειν τῆς ἀρχιερωσύνης
 ἐστασίαζον πρὸς αὐτόν. ἐκέλευον οὖν τὸν Μανασσῆν διαζεύγνυσθαι τῆς γυναικὸς ἢ μὴ
 308 προσιέναι τῷ θυσιαστηρίῳ. τοῦ δὲ ἀρχιερέως ἐν τῷ λαῷ ἀγανακτοῦντος καὶ εἰργοντος τὸν
 309 ἀδελφὸν τοῦ βωμοῦ, παραγενόμενος Μανασσῆς πρὸς τὸν πενθερὸν Σαναβαλέτην στέργειν
 μὲν ἔλεγεν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, τῆς μέντοι ἱερατικῆς τιμῆς μεγίστης οὐσῆς ἐν τῷ ἔθνει
 20 καὶ ἐν τῷ γένει παραμενούσης οὐ βούλεσθαι δι' αὐτὴν εἰργεσθαι. τοῦ δὲ Σαναβαλέτου
 310 μὴ μόνον αὐτῷ τηρήσειν τὴν ἱερωσύνην, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτῷ παρέξειν τιμὴν
 ὑπισχνουμένου καὶ πάντων ἀποδείξειν ὧν αὐτὸς ἐπῆρχε τόπων ἡγεμόνα βουλούμενον
 συνοικεῖν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ, καὶ λόγοντος οἰκοδομήσειν ναὸν κρείττονα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις
 ἐπὶ τοῦ Γαριζὶν ὄρους, ὁ τῶν κατὰ τὴν Σαμάρειαν ὄρων ἐστὶν ὑψηλότερον, καὶ ταῦτα
 311 ποιήσειν ἐπαγγελομένου μετὰ τῆς Ἀαρείου γνώμης τοῦ βασιλέως, ἐπαρθεὶς ταῖς ὑποσχέσεσιν
 ὁ Μανασσῆς κατέμεινε παρὰ τῷ Σαναβαλέτῃ τὴν ἀρχιερωσύνην οἰόμενος ἔξειν Ἀαρείου
 δόντος. πολλῶν δὲ καὶ ἱερέων καὶ Ἰσραηλιτῶν τοιούτοις γάμοις ἐπιπεπλεγμένων κατεῖχεν
 312 οὐ μικρὰ ταραχὴ τοὺς Ἱεροσολυμίτας· ἀφίσταντο γὰρ ἅπαντες πρὸς τὸν Μανασσῆν. Ἀαρεῖος
 313 δὲ ἀκούσας, ὅτι τὸν Ἑλλησποντον διαβάς Ἀλέξανδρος καὶ τοὺς σατράπας αὐτοῦ τῇ κατὰ
 30 Γρανίκον μάχῃ κρατήσας προσωτέρῳ χωρεῖ, στρατιὰν συνήθροισεν ἀπαντῆσαι διεγνωκῶς
 τοῖς Μακεδόσι. περαιωσάμενος οὖν τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ τὸν Ταῦρον τὸ Κιλικίων
 314 ὄρος ὑπελθὼν ἐν Ἰσφῷ τῆς Κιλικίας ὡς ἐκεῖ μαχησόμενος τοὺς πολεμίους ἐξεδέχετο. ἦσθεις
 315 δὲ τῇ Ἀαρείου καταβάσει ὁ Σαναβαλέτης ἔλεγε τῷ Μανασσῇ τὰς ὑποσχέσεις τελέσειν, ὡς
 ἂν Ἀαρεῖος κρατήσας τῶν πολεμίων ὑποστρέψῃ· πέπειστο γὰρ οὐκ αὐτὸς μόνον ἀλλὰ καὶ
 35 πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ μὴδὲ εἰς χεῖρας τοῖς Πέρσαις ἦξιν τοὺς Μακεδόνας διὰ τὸ πληθος.
 ἀπέβη δὲ οὐκ ὡς προσεδόκουν· συμβαλὼν γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῖς Μακεδόσιν ἡττήθη τὲ καὶ
 316 πολλὴν τῆς στρατιᾶς ἀπολέσας ληφθέντων αἰχμαλώτων αὐτοῦ τῆς μητρὸς καὶ γυναικὸς καὶ

1 εἰσέρχεται, εἰς in ras. Busb. — 10 αἰγαῖς man. 2 Busb. — 17 ἐν] σὺν Iosephus. — 20 εἰργεσθαι]
 στέρεσθαι Iosephus. — 24 ὑψηλότερον. litt. at in ras. Busb. — 25 ἐπαγγελλομένου man. 2 Busb. —
 27 ἐπιπεπλεγμένων] Iosephus ἐμπεπλεγμένων Zonaras ἐπιπεπληγμένων man 1 Busb. - κατεῖχεν] κατέχειν
 Busb. — 31 κιλικίων] κιλικὸν man. 1 Busb. Κιλικίον Iosephus. — 36 προσεδόκων Iosephus.

- 317 τῶν τέκνων ἐγενεν εἰς Πέρσας. Ἀλέξανδρος δὲ εἰς Πέρσας παραγενόμενος Ἀμασκόδιν αἰρεῖ
καὶ Σιδόνος κρατήσας ἐπολιόρκει Τύρον, ἥξιον τὲ ἀποστείλας γράμματα πρὸς τὸν τῶν
Ἰουδαίων ἀρχιερέα συμμαχίαν τὲ αὐτῷ πέμπειν καὶ ἀγορὰν τῷ στρατεύματι παρασχεῖν
καὶ ὅσα Ἀρεῖφ προτέρον ἐτέλουν δῶρα τούτῳ διδόναι τὴν Μακεδόνων φιλίαν ἐλόμενος.
318 τοῦ δὲ ἀρχιερέως ἀποκριναμένου τοῖς γραμματοφόροις, ὥς ὅρκους εἶη Ἀρεῖφ δεδωκὼς μὴ 5
βαστάζειν ὅπλα κατ' αὐτοῦ, καὶ τούτους ἕως ἂν ἢ Ἀρεῖος ἐν τοῖς ζῶσι μὴ παραβήσεσθαι
319 φήσαντος, ἀκούσας Ἀλέξανδρος παρῶσύνθη, καὶ τὴν μὲν Τύρον οὐκ ἔκρινε καταλιπεῖν
ὅσον οὐπω μέλλουσαν αἰρεῖσθαι, παραστησάμενος δὲ ταύτην ἠπειλεὶ στρατεύσειν ἐπὶ τὸν
320 τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερέα. ὕφεν ποικιώτερον χορησάμενος τῇ πολιορκίᾳ λαμβάνει τὴν Τύρον.
καταστισάμενος δὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἐπὶ τὴν Γαζέων πόλιν ἦλθε καὶ τὴν τε Γάζαν καὶ τὸν ἐν 10
αὐτῇ φρούραρχον ἐπολιόρκει.
321 Νομίσας δὲ καιρὸν ἐπιτήδειον ἔχειν ὁ Σαναβαλέτης τῆς ἐπιβολῆς Ἀρείου μὲν ἀπέγνω,
λαβὼν δὲ ὀκτακισχιλίους τῶν ἀρχομένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον ἦκε καὶ καταλαβὼν
αὐτὸν ἀρχόμενον τῆς Τύρου πολιορκίας, ὧν τε αὐτὸς ἄρχει τόπων ἔλεγεν αὐτῷ παραδι-
322 δόναι τούτους καὶ δεσπότην αὐτὸν προσδεξάμενον θαρρῶν ἥδη περὶ τῶν προκειμένων ὁ 15
Σαναβαλέτης αὐτῷ λόγους προσέφερε δηλῶν, ὥς γαμβρὸν ἔχειν Μανασσῆν τοῦ τῶν Ἰουδαίων
ἀρχιερέως ἀδελφόν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους αὐτῷ συμπαρόντας τῶν ὁμοεθνῶν θέλειν ἱερὸν
323 ἐν τοῖς ὑπ' ἐκείνῳ τόποις ἥδη κατασκευάσαι. τοῦτο δὲ εἶναι τῷ βασιλεῖ συμφέρον εἰς
δύο διηρῶσθαι τὴν τῶν Ἰουδαίων δύναμιν, ἵνα μὴ ὁμογνωμονοῦν τὸ ἔθνος μὴδὲ συνεστῶς,
εἰ νεωτερίσειε ποτε, χαλεπὸν ἢ τοῖς βασιλεῦσι, καθὼς καὶ πρότερον τοῖς Ἀσσυρίων ἄρξασιν 20
324 ἐγένετο. συγχωρήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου πᾶσαν εἰσενεγκάμενος σπουδὴν ἠκοδόμησε τὸν
ναὸν καὶ ἱερεὰ τὸν Μανασσῆν κατέστησε, μέγιστον γέρας ἡγησάμενος τοῖς ἐκ τῆς θυματρός
325 γεννησμένοις τοῦτο ἔσεσθαι. μηνῶν δὲ ἑπτὰ τῇ Τύρου πολιορκίᾳ γεγονότων καὶ δύο τῇ
Γάζῃ ὁ μὲν Σαναβαλέτης ἀπεθάνεν, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐξελὼν τὴν Γάζαν ἐπὶ τὴν τῶν
326 Ἱεροσολύμων πόλιν ἀναβαίνειν ἐσπουδάκει. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰωάννης ταῦτα ἀκούσας, ἦν 25
γὰρ καὶ ἐν ἀγῶνι ὀργιζομένου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῇ προτέρᾳ ἀπειθείᾳ, παραγγέλλας ἱκεσίαν τῷ
λαῷ καὶ θυσίαν προσφέρων τῷ Θεῷ ἐδεῖτο ὑπερασπίσαι τοῦ ἔθνους καὶ κινδύνων ἀπαλ-
327 λάξαι. κατακοιμηθεῖντι δὲ μετὰ τὴν θυσίαν ἐχρημάτισεν αὐτῷ κατὰ τοὺς ὕπνους ὁ Θεὸς
θαρρεῖν καὶ στεγανοῦντας τὴν πόλιν ἀνοίγειν τὰς πύλας, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους λευκαῖς
ἐσθῆσιν, αὐτὸν δὲ μετὰ τῶν ἱερέων ταῖς νομίμοις στολαῖς ποιεῖσθαι τὴν ὑπάντησιν μὴδὲν 30
328 προσδοκῶν πείσεσθαι δεινὸν προνοούμενον τοῦ Θεοῦ. διαναστάς δὲ καὶ ποιήσας ὅσα
329 κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ παρηγγέλη, ἐπεὶ οὐ πόρρω τῆς πόλεως ὁ Ἀλέξανδρος ἦν, πρόσεισι
μετὰ τῶν ἱερέων καὶ τοῦ πολιτικοῦ πλῆθους εἰς τόπον τινα Σαφὶν λεγόμενον. τοῦτο δὲ
σκοπὸν σημαίνει· τὰ τε γὰρ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν ναὸν ἐκεῖθεν συνέβαινεν ἀφορεῖσθαι.
330 τῶν δ' ἀκολουθούντων ἐπιτρέψειν αὐτοῖς τὴν τε πόλιν διαρπάσειν καὶ τὸν ἀρχιερέα μετ' 35
331 αἰκίας ἀπολέσειν λογιζομένων, τὰ ἐναντία τούτων ἐγένοντο. ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος πόρρωθεν
ἰδὼν τὸ μὲν πλῆθος ἐν λευκαῖς ἐσθῆσιν, τοὺς δὲ ἱερεῖς προεστῶτας ἐν ταῖς βυσσίναις
αὐτῶν, τὸν τε ἀρχιερέα ἐν τῇ ὑακινθίνῳ καὶ διαχρύσῳ στολῇ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα

1 εἰς Πέρσας παραγενόμενος] εἰς Συρίαν παραγενόμενος Iosephus. — 3 συμμαχίαν in ras.
5—6 litt. Busb. — 4 ἐλομένους aut ἐλόμενον Iosephi codd. — 6 ἦ] ἢ Busb. — 13 δὲ om. Busb. —
23 γεγονότως man. 1 Busb. διελθυσθέντων Iosephus. — 24 ἐξελθὼν Busb.

- τὴν κίδαριν καὶ τὸ χροσοῦν ἐπ' αὐτῆς ἔλασμα, ᾧ τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα ἐπεγέγραπτο, προσ-
ελθὼν μόνος προσεκύνησε καὶ τὸν ἀρχιερέα πρῶτον ἡσπάσατο. τῶν δὲ Ἰουδαίων ὁμοῦ 332
πάντων μὲν φωνῇ τὸν Ἀλέξανδρον ἀσπασαμένων οἱ μὲν τῆς Συρίας βασιλεῖς καὶ οἱ λοιποὶ
κατεπλάγχσαν καὶ διεσθάρθαι τῷ βασιλεῖ τὴν διάνοιαν ὑπελάμβανον, Παρμενίωνος δὲ 333
5 προσελθόντος αὐτῷ μόνου καὶ πυθομένου, τί δήποτε προσκυνούντων αὐτῷ πάντων αὐτὸς
προσκυνήσεις τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερέα; „οὐ τοῦτον, εἶπε, προσεκύνησα, τὸν δὲ Θεόν,
οὗ τῇ ἀρχιερωσύνῃ οὗτος τετίμηται· τοῦτον γὰρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους φησὶν εἶδον ἐν τῷ 334
νῦν σχήματι τῆς Μακεδονίας ἐγγίω τυγχάνων, καὶ πρὸς ἐμαυτὸν διασκεπτομένη μοι, πῶς
ἂν κρατήσαιμι τῆς Ἀσίας, παρεκελεύετο μὴ μέλλειν ἀλλὰ θαρροῦντα διαβαίνειν· αὐτὸς γὰρ
10 ἡγήσεσθαι μοι τῆς στρατιᾶς καὶ τὴν Περσῶν παραδώσειν ἀρχήν. ὕφεν ἄλλον μὲν οὐδένα 335
θεασάμενος ἐν τῇ αὐτῇ στολῇ, τοῦτον δὲ νῦν ἰδὼν καὶ τῆς κατὰ τοὺς ὕπνους ἀναμνησθεῖς
ὄψεώς τε καὶ παρακελεύσεως, νομίζω θεῖα πομπῇ τὴν στρατιὰν πεπονημένους Ἀρεῖον
νικῆσειν καὶ τὴν Περσῶν καταλύσειν δύναμιν.“ ταῦτα εἰπὼν πρὸς τὸν Παρμενίωνα καὶ 336
δεξιωσάμενος τὸν ἀρχιερέα εἰς τὴν πόλιν παραγίνεται. καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν θύει μὲν
15 τῷ Θεῷ κατὰ τὴν τοῦ ἀρχιερέως ἐγγήγησιν, αὐτὸν δὲ τὸν ἀρχιερέα ἀξιοπρεπῶς ἐτίμησε.
δειχθείσης δὲ αὐτῷ τῆς Λαντήλου βίβλου, ἐν ᾗ τινὰ τῶν Ἑλλήνων καταλύσειν τῶν Περσῶν 337
ἀρχὴν ἐδηλοῦτο, νομίσας αὐτὸς εἶναι ὁ σημαινόμενος τότε μὲν ἡσθεὶς ἀπέλυσε τὸ πλῆθος,
τῇ δὲ ἐπιούσῃ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐκέλευσεν αἰτεῖσθαι δωρεάς, ὥς ἂν αὐτοὶ θέλωσι.
τοῦ δὲ ἀρχιερέως αἰτησαμένου χρῆσθαι τοῖς πατρίοις νόμοις καὶ τὸ ἔβδομον ἔτος 338
20 ἀνείσφορον εἶναι, συνεχώρησε πάντα. παρακαλεσάντων δὲ αὐτόν, ἵνα καὶ τοὺς ἐν Βαβυ-
λῶνι καὶ Μηδίᾳ Ἰουδαίους τοῖς ἰδίοις ἐπιτρέψῃ χρῆσθαι νόμοις, ἀσμένως ὑπέσχετο ποιῆσειν
ἅπερ ἀξιοῦσιν. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸ πλῆθος, οἷτινες αὐτῷ βούλονται συστρατεύειν 339
τοῖς πατρίοις ἔθουσιν ἐμμένοντες καὶ κατὰ ταῦτα ζῶντες, ἐτοίμως ἔχειν ἐπάγεσθαι, πολλοὶ
τὴν σὺν αὐτῷ στρατιὰν ἡγάπησαν. Σαμαρεῖται δὲ μητρόπολιν τότε τὴν Σίκιμαν ἔχοντες 340
25 κειμένην πρὸς τῷ Γαριζὸ ὄρει καὶ κατοικημένην ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους,
ιδόντες ὅτι τοὺς Ἰουδαίους Ἀλέξανδρος οὕτω λαμπρῶς τετίμηκεν ἔγνωσαν ἐαυτοὺς Ἰουδαίους
ἀποκαλεῖν. εἰσὶ γὰρ οἱ Σαμαρεῖς τοιοῦτοι· ἐν ταῖς μὲν συμφοραῖς ὄντας τοὺς Ἰουδαίους 341
ἀρνοῦνται συγγενεῖς ὁμολογοῦντες τότε τὴν ἀλήθειαν, διὰ δὲ τι περὶ αὐτοὺς ἴδωσι λαμ-
πρὸν ἐκ τύχης, ἐπιτηδῶσιν αὐτῶν τῇ κοινωνίᾳ προσήκειν αὐτοῖς λέγοντες καὶ ἐκ τῶν
30 Ἰωσήπου γενεαλογοῦντες αὐτοὺς ἐκόνων Ἐφραΐμου καὶ Μανασσοῦ. μετὰ λαμπρότητος 342
οὖν ἀπήντησαν τῷ βασιλεῖ μικροῦ δεῖν ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων. ἐπαινέσαντος δὲ αὐτοὺς
Ἀλεξάνδρου οἱ Σικιμίται προσῆλθον αὐτῷ παραλαβόντες καὶ οὓς Σαναβαλέτης πρὸς
αὐτοὺς στρατιώτας ἀπέστειλε καὶ παρεκάλουν παραγενόμενον εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν τιμῆσαι
καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ἱερὸν. ὁ δὲ ἀνθυποστρέφων ἦξεν ὑπέσχετο πρὸς αὐτοὺς, ἀξιούντων 343
35 δὲ ἀφείναι τὸν φόρον αὐτοῖς τοῦ ἑβδοματικοῦ ἔτους, οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς σπείρειν ἐν αὐτῷ,
τίνες ὄντες ταῦτα παρακαλοῦσιν ἐπινύάνετο. τῶν δὲ εἰπόντων Ἑβραῖοι μὲν εἶναι, χρη- 344
ματίζειν δὲ οἱ ἐν Σικίμοις Σιδῶνιοι, πάλιν αὐτοὺς ἐπηρώτησεν, εἰ τυγχάνουσιν Ἰουδαῖοι.
τῶν δὲ οὐκ εἶναι φασμένων „ἀλλ' ἔγωγε ταῦτα, εἶπεν, Ἰουδαίοις δέδωκα, ὑποστρέψας

8 ἐγγίω] ἐν Δίῳ Iosephus — 23 ἔθουσιν, ε (post θ) in ras. 2 litterarum Busb. — 25 Γαριζὲν
Iosephus. — 27 ἀποκαλεῖν] ὁμολογεῖν Iosephus. — 28 ὁμολογοῦντας Busb. — 34 ἀνθυποστρέφειν
man. 1 Busb.

345 μέντοι γε καὶ διδασκάλους ὑφ' ἑμῶν ἀκριβέστερον ποιήσω τὰ δέοντα.“ τοὺς τοῦ Σαναβαλέτου
δὲ στρατιώτας ἐκέλευσεν ἔπεσθαι εἰς Αἴγυπτον· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῖς δώσειν κλήρους γῆς· ὁ καὶ
346 μετ' ὀλίγον ἐποίησε. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου ἡ μὲν ἀρχὴ εἰς διαδόχους διμερίσθη,
τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ Γαριζὶν ὄρους ἱερὸν ἔμενεν. εἰ δέ τις αἰτίαν ἔσχε παρὰ τοῖς Ἱεροσολυμίταις
κοινοφαγίας ἢ τῆς ἐν σαββάτῳ παρανομίας ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου ἀμαρτήματος, παρὰ 5
347 τοὺς Σικιμίτας ἔφηνε λέγων ἀδίκως ἐγκεκλήσθαι. τετελευτήκει δὲ κατ' ἐκείνον
ἡδὴ τὸν καιρὸν καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ἰωάδης καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην Ὀρίας ὁ παῖς αὐτοῦ
παρειλίγγει.

Φλανίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος ιβ'.
περιέχει δὲ χρόνον ἐτῶν ρο'.

10

Ἀλεξάνδρος μὲν οὖν ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς καταλύσας τὴν τῶν Περσῶν
2 ἡγεμονίαν τελευτᾷ τὸν βίον. μεταπεσούσης δὲ εἰς πολλοὺς τῆς ἀρχῆς Ἀντίγονος μὲν τῆς Ἀσίας
ἐπικρατεῖ, Σέλευκος δὲ Βαβυλῶνος καὶ τῶν ἐκείθεν ἐθνῶν, Ἀντίμαχος δὲ τὸν Ἑλλησποντον
διεῖπε, τὴν δὲ Μακεδονίαν εἶχε Κάσανδρος, Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀάγου τὴν Αἴγυπτίαν εἰλήφει.
3 στασιαζόντων δὲ τούτων καὶ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμουμένων ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἀρχῆς πολέμους 15
τὲ συνεχεῖς καὶ μακροὺς συνέβαινε γίνεσθαι καὶ τὰς πόλεις κακοπαθεῖν καὶ πολλοὺς ἐν
τοῖς ἀγῶσιν ἀποβαλεῖν τῶν οἰκητηρίων, ὡς καὶ τὴν Συρίαν ἅπασαν ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ
4 Ἀάγου Σωτῆρος τότε χρηματίζοντος τάναντία παθεῖν αὐτοῦ τῇ ἐπικλήσει. κατέσχε δὲ
οὗτος τὰ Ἱεροσόλυμα δόλῳ καὶ ἀπάτῃ χρησάμενος· εἰσελθὼν γὰρ σαββάτοις εἰς τὴν πόλιν
ὡς θύσων, μήτε τῶν Ἰουδαίων αὐτῶν ἀμνησμένων, οὐδὲν γὰρ ὑπενόουν πολέμιον, καὶ διὰ 20
τὸ ἀνύποπτον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀργίᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ τυγχανόντων, ἀπόνως ἐγκρατῆς
7 τῆς πόλεως γίνεται καὶ πικρῶς ἤρξεν αὐτῆς. πολλοὺς τὲ λαβὼν αἰχμαλώτους ἀπὸ τε τῆς
ὄρεινῆς Ἰουδαίας καὶ τῶν περὶ Ἱεροσολύμων τόπων καὶ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν ἐν
8 Γαριζίν, κατόκισεν ἔπαντας εἰς Αἴγυπτον ἀγαγών. ἐπεγνωκὼς δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν Ἱεροσο-
λύμων περὶ τε τὴν τῶν ὄρκων φυλακὴν καὶ τὰς πίστεις βεβαιοτάτους ἐξ ὧν ἀπεκρίναντο 25
Ἀλεξάνδρῳ πρεσβευσαμένῳ πρὸς αὐτούς, πολλοὺς αὐτῶν εἰς τὰ φρούρια καταλοχίσας καὶ
τοῖς Μακεδόσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ποιησάμενος ἰσοπολίτας ὄρκους ἔλαβε παρ' αὐτῶν, ὅπως
9 τοῖς ἐκγόνοις τοῦ παραθεμένου τὴν πίστιν διαφυλάξωσιν. οὐκ ὀλίγοι δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων
Ἰουδαίων εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγένοντο τῆς τε ἀρετῆς τῶν τόπων αὐτοὺς καὶ τῆς τοῦ
10 πολεμίου φιλοτιμίας προσκαλουμένης. στάσεις μέντοι γε τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν πρὸς τοὺς 30
Σαμαρείτας τὴν πάτριον ἀγωγὴν τῶν ἐθνῶν ἀποσώζειν προαιρουμένοις ἐγένοντο καὶ πρὸς
ἀλλήλους ἐπολέμουν, τῶν μὲν Ἱεροσολυμιτῶν τὸ παρ' αὐτοῖς ἱερὸν ἄγιον εἶναι λεγόντων
καὶ τὰς θυσίας ἐκεῖ πέμπειν ἀξιούντων, τῶν δὲ Σικιμιτῶν εἰς τὸ Γαριζὶν ὄρος
κελευόντων.

1 ἑμῶν] ἡμῶν Busb. — 2 αὐτοῖς] αὐτοὺς Busb. — 4 αἰτία ἔσches Busb. — 7 ὀρίας, inter o et v
2 litt. erasae Busb. — 19 σαββάτοις, ββ et οis in ras Busb. — 22 τῆς (ante πόλεως) om. man. 1 Busb —
23 Ἱεροσόλυμα Iosephus. — 25 βεβαιοτάτας man. 1 Busb. — 30 πολεμίου] Πτολεμαίου Iosephus. —
30 στάσης man. 1, στάσις man. 2 Busb. — 31 ἐθνῶν Iosephus. — 33 γαριζίν, litt. ριζὶ in ras Busb.

Βασιλεύσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου ἔτη δώδεκα καὶ μετ' αὐτὸν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος 11
τεσσαράκοντα, ἔπειτα τὴν βασιλείαν τῆς Αἰγύπτου παραλαβὼν ὁ Φιλάδελφος καὶ κατασχὼν
αὐτὴν ἐπὶ ἐνὸς δέοντα τεσσαράκοντα τὸν τε νόμον ἡρμήνευσε καὶ τοὺς δουλεύοντας ἐν
Αἰγύπτῳ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ἀπέλυσε τῆς δουλείας ὄντας περὶ δώδεκα μυριάδας ἐξ αἰτίας
5 τοιαύτης· Ἀημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἦν ἐπὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ βασιλέως, σπουδάζων εἰ 12
δυνατὸν εἶη πάντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην συναγαγεῖν βιβλία καὶ συνωνοῦμενος, εἴ που
τί μόνον ἀκούσειε σπουδῆς ἄξιον ἢ ἴδιοι τῇ τοῦ βασιλέως προαιρέσει, μάλιστα γὰρ περὶ
τὴν συλλογὴν τῶν βιβλίων εἶχε φιλοκάλως. ἐρομένου δὲ αὐτὸν ποτὲ τοῦ Πτολεμαίου, 13
πόσας μυριάδας ἡδὴ ἔχει συνειλεγμένας βιβλίων, τῶν μὲν ὑπαρχόντων εἶπεν εἶναι περὶ
10 εἴκοσι, ὀλίγον δὲ χρόνον εἰς πεντήκοντα συναθροίσειν. μεμνηνύσθαι γὰρ αὐτῷ πολλὰ εἶναι 14
καὶ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων συγγράμματα σπουδῆς ἄξια, ἃ τοῖς
ἐκείνων χαρακτῆρος καὶ τῇ διαλέκτῳ γεγραμμένα πόνον αὐτοῖς οὐκ ὀλίγον παρεῖξεν εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν μεταβαλλόμενα γλῶτταν. δοκεῖ μὲν γὰρ εἶναι τῇ ἰδιότητι τῶν Συρίων γραμ- 15
μάτων ἐμφερῆς ὁ χαρακτῆρ αὐτῶν καὶ τὴν ὁμοίαν φωνὴν αὐτοῖς ἀπηχεῖν, ἰδιότροπα δὲ
15 αὐτοῖς εἶναι συμβέβηκεν. οὐδὲν οὖν ἔλεγε κωλύειν καὶ ταῦτα μεταβαλόντα ἔχειν ἐν τῇ
βιβλιοθήκῃ. γράφει τοίνυν ὁ βασιλεὺς τῷ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεῖ ταῦτα γίνεσθαι. Ἀρισταῖος 16
17
18
δὲ τις φίλος ὢν τῷ βασιλεῖ καὶ σπουδαζόμενος ὑπ' αὐτοῦ διὰ μετριότητα καιρὸν ἐπιτήδειον
τοῦτον εἶναι δοκιμάσας τοῦ παρακαλέσαι τὸν βασιλέα, ὅπως ἀπολύσῃ τοὺς αἰχμαλώτους
Ἰουδαίους ὅσοι κατὰ τὴν βασιλείαν ἦσαν αὐτοῦ, πρώτοις περὶ τούτου διαλέγεται τοῖς 18
20 ἄρχουσι τῶν σωματοφυλάκων Σωσιβίῳ τῷ Ταρατίνῳ καὶ Ἀνδρέᾳ, συναγωνίσασθαι περὶ
ὧν ἐντιγχνάνειν μέλλει τῷ βασιλεῖ παρακαλῶν αὐτούς. προσελθὼν οὖν τῷ βασιλεῖ 19
20
τοὺς τῶν Ἰουδαίων νόμους, εἶπεν, οὐ μεταγράψαι μόνον ἀλλὰ καὶ μεθερμηνεύσαι
διεγνωνότες τίτι καὶ λόγῳ χρώμενοι πράξαιμεν ἂν πολλῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ βασιλείᾳ
δουλεόντων; οὓς τῇ σαυτοῦ μεγαλοψυχίᾳ καὶ χρηστότητι ποιῶν ἀκολούθως ἀπό- 21
25 λυσον τῆς ταλαιπωρίας. τὸν γὰρ ἅπαντα συστησάμενον θεὸν καὶ οὗτοι καὶ ἡμεῖς 22
σεβόμεθα Ζῆνα καλοῦντες αὐτὸν ἐτοίμως ἀπὸ τοῦ πᾶσιν ἐμφύειν τὸ ζῆν τὴν
ἐπὶ κλησιν αὐτοῦ νοήσαντες. ὅθεν εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ τοὺς ἐξάιρετον τὴν εἰς αὐτὸν θρη-
σκείαν πεποιημένους ἀπόδος τοῖς τὴν πατριδὰ καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βίον ἀπολελοιπόσιν. Ἰσθι 23
μέντοι γε, ὃ βασιλεῦ, ὡς οὔτε γένει προσήκων αὐτοῖς οὔτε ὁμόφυλος ὢν ταῦτα περὶ αὐτῶν
30 ἀξιῶ, πάντων δὲ ἀνθρώπων δημιούργημα ὄντων τοῦ θεοῦ· καὶ δὴ γινώσκων αὐτὸν ἡδό-
μενοι τοῖς εὐποιοῦσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ σὲ παρακαλῶ.“ ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀρισταίου ὁ 24
βασιλεὺς „πόσας, εἶπεν, ὑπολαμβάνεις τῶν ἀπολυσομένων ἔσσεσθαι μυριάδας;“ ὑποτυ-
χόντος δὲ Ἀνδρέου καὶ φήσαντος ὀλίγη πλείονας ἔσσεσθαι τῶν ἑνδεκα μυριάδων „ἢ μικράν,
εἶπεν, ἄρα ἡμᾶς, Ἀρισταῖε, δωρεὰν αἰτεῖς“. Σωσιβίου δὲ καὶ τῶν παρόντων φησάντων, 25
35 ὡς ἄξιον αὐτὸν δέοι τῆς αὐτοῦ μεγαλοψυχίας τῷ παρесьχηκότη τὴν βασιλείαν θεῷ χαρι-
στήριον ποιήσασθαι, διαχυνθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν, ὅταν τοῖς στρατιώταις ἀποδιδῶσι
τὸ μισθοφορικόν, καὶ ὑπὲρ ἐκάστοις τῶν παρ' αὐτοῖς αἰχμαλώτων καταβαλεῖν δραχμὰς
ἐκατὸν εἴκοσι. καὶ περὶ ὧν ἡξίουεν προθεῖναι γράμματα ὑπέσχετο μεγαλοψύχως τὲ ἔχοντα 26
καὶ τὴν Ἀρισταίου προαίρεσιν βεβαιούντα καὶ πρὸ ταύτης τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν, καθ' ἣν

1 i. marg. β' Busb. — πτολεμαίου, λ in ras., ου ex οσ cor. Busb. — τεσσαράκοντα Busb. —
26 ἐτύμως Iosephus.

οὐ μόνον τοὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀχθέντας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου στρατιᾶς ἀπολύειν ἔλεγεν,
 27 ἀλλὰ καὶ τοὺς προὔπαρχοντας ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ εἴ τινες αὐθις ἐπεισῆχθησαν. πλειόνων
 δὲ ἢ τετρακοσίων ταλάντων τῆς ἀπολυτροῦσεως γενήσεσθαι φαρμένων ταῦτα τὲ συνεχώρει
 καὶ τὸ ἀντίγραμμα τοῦ γράμματος εἰς δῆλωσιν τῆς τοῦ βασιλέως μεγαλοφροσύνης ἔγνωσαν
 28 διαφυλάξαι. ἦν δὲ τοιοῦτον· „ὅσοι τῶν συστρατευσαμένων ἡμῶν τῷ πατρὶ τὴν τε Συρίαν καὶ 5
 Φοινίκην ἐπέδραμον καὶ τὴν Ἰουδαίαν καταστρεψάμενοι σώματα λαβόντες αἰχμάλωτα διεκό-
 μισαν εἰς τε τὰς πόλεις ἡμῶν καὶ τὴν χώραν καὶ ταῦτα ἀπημπόλησαν, τοὺς τε πρὸ αὐτῶν
 ὄντας ἐν τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ καὶ εἴ τινες νῦν εἰσῆχθησαν, τούτους ἀπολυέτωσαν οἱ παρ' αὐτοῖς
 ἔχοντες ὑπὲρ ἐκάστου σώματος λαμβάνοντες δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι, οἱ μὲν στρατιῶται
 μετὰ τῶν ὀψωνίων, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης κομιζόμενοι τὰ λύτρα. 10
 29 νομίζω γὰρ αὐτοὺς καὶ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν καὶ παρὰ τὸ δέον ἡχμαλωτῖσθαι.
 30 τὸ δίκαιον οὖν σκοπῶν καὶ τοὺς καταδεδυναστευμένους παρὰ τὸ προσήκον ἑλεῶν ἀπολύειν
 33 πᾶσαις ἡμέραις τέλος εἰλήφει τὰ δοθέντα τῷ βασιλεῖ, τάλαντα δὲ ὑπὲρ ἐξήκοντα καὶ
 34 τετρακόσια τῶν λύτρων ἐγένετο. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο κατὰ τὴν βούλησιν τὴν βασι- 15
 λικὴν μεγαλοπρεπῶς, ἐκέλευσε τὸν Ἀημητριον ἐκδοῦναι καὶ τὸ περὶ τῆς τῶν Ἰουδαϊκῶν
 35 βιβλίων ἀναγραφῆς δόγμα· οὐδὲν γὰρ εἰκὴ τοῖς βασιλεῦσιν ὀκονόμητο. διὸ καὶ τὸ τῆς
 εἰσδόσεως ἀντίγραμμα καὶ τὸ τῶν ἐπιστολῶν κατατέτακται καὶ τὸ πλήθος τῶν ἀπεσταλ-
 36 μένων ἀναθημάτων. τῆς μέντοι εἰσδόσεως τὸ ἀντίγραφον ἦν τοιοῦτον· „βασιλεῖ μεγάλῳ
 παρὰ Ἀημητρίου. προστάξαντός σου, ὦ βασιλεῦ, περὶ τῶν εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν βιβλιο- 20
 θηκῶν συγγραμμάτων, ὅπως συναχθῇ, καὶ περὶ τῶν διαπεπτωκότων, ὅπως τῆς δεούσης
 ἐπιμελείας τύχη, πᾶσιν κεκρημένος περὶ ταῦτα σπουδῇ δηλῶ σοι τὰ τῆς Ἰουδαίων νομο-
 θεσίας βιβλία λείπειν ἡμῖν σὺν ἑτέροις· χαρακτηῖσι γὰρ Ἑβραϊκοῖς γεγραμμένα καὶ φωνῇ
 37 τῇ ἐθνικῇ ἔστιν ἡμῖν ἀσαφῆ. συμβέβηκε δὲ αὐτὰ καὶ ἀμελέστερον ἢ ἔχει σεσημάνθαι.
 ἔστι δὲ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ ταῦτα παρὰ σοὶ διηκριβωμένα· φιλοσοφωτέραν γὰρ καὶ ἀκέραιον 25
 38 εἶναι τὴν νομοθεσίαν συμβέβηκεν ὥς ἂν οὖσαν θεοῦ. διὸ καὶ τοὺς ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς
 τῶν ἱστοριῶν οὐκ ἐπιμνησθῆναι γησὶν Ἐκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης οὐδὲ τῶν κατ' αὐτὴν πολι-
 τευσσαμένων ἀνδρῶν, ὥς ἀγνῆς οὔσης καὶ μὴ δέον αὐτὴν βεβήλοις στόμασι διασαφεῖσθαι.
 39 εἰάν οὖν σοι δοκῇ, βασιλεῦ, γράψῃς τῷ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεῖ, ὅπως ἀποστείλῃ τῶν
 πρεσβυτέρων ἕξ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς τοὺς ἐμπειροτάτους τῶν νόμων, παρ' ὧν τὸ τῶν 30
 βιβλίων σαφές καὶ σύμφωνον ἐκμαθόντες καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἀκριβὲς ἀξιῶς ταῦτα
 40 τῆς σῆς προαιρέσεως συναγάγωμεν.“ τοιαύτης οὖν τῆς εἰσδόσεως γενομένης ὁ βασιλεὺς
 43 ἐκέλευσε γραφῆναι περὶ τούτων Ἑλεάζαρω τῷ ἀρχιερεῖ τῶν Ἰουδαίων. τελευτήσαντος γὰρ
 Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως ὁ παῖς αὐτοῦ Σίμων γίνεται διάδοχος ὁ καὶ δίκαιος ἐπικληθεὶς διὰ
 44 τε τὸ πρὸς τὸν θεὸν εὐσεβὲς καὶ τὸ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους εὖνουν. ἀποθανόντος δὲ τούτου 35
 καὶ νήπιον νιδὸν καταλιπόντος τὸν κληθέντα Ὀρίαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἑλεάζαρος, περὶ οὗ
 45 τὸν λόγον ποιούμεθα, τὴν ἀρχιερωσύνην παρέλαβεν, ᾧ γράφει Πτολεμαῖος ταῦτα· „πολλῶν
 τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ καταγκισμένων Ἰουδαίων, οὓς αἰχμαλωτισθέντας ὑπο Περσῶν ὅτε ἐκράτουν

⁴ ἀντίγραμμά] ἀντίγραφον Iosephus, item 18. — γράμματος] προστάγματος Iosephus. — 13 post ὄντας 4—5 litt. erasae Busb. — 14 δοθέντα] δοχθέντα Iosephus. — 19 ἦν] ὑπῆρχε Iosephus. — 20 δημη- τριῷ man. 1 Busb. — 25 ἀκέραιον, litt. κέραι in ras. Busb. — 29 βασιλεῦς man. 1 Busb. — 38 τῇ] ἐν τῇ Iosephus.

ὁ ἐμὸς πατὴρ ἐτίμησε, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ στρατιωτικὰ κατέταξε ἐπὶ μείζουσι μισθο-
 φορίαις, τισὶ δὲ γενομένοις ἐν Αἰγύπτῳ σὺν αὐτῷ τὰ φρούρια καὶ χωρία καὶ τὴν τούτων
 φυλακὴν παρέθετο, τὴν ἀρχὴν οὖν ἐγὼ παραλαβὼν πᾶσι μὲν φιλανθρωπῶπως ἐχρησάμην, μάλιστα 46
 δὲ τοῖς σοῖς πολίταις, ὧν ὑπὲρ δέκα μὲν μυριάδας αἰχμαλώτων δουλευόντων ἀπέλυσά τοῖς
 5 δεσπόταις αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμῶν λύτρα καταβαλὼν. τοὺς δὲ ἀκμάζοντας ταῖς ἡλικίαις εἰς 47
 τὸν στρατιωτικὸν κατάλογον κατέταξα, τινὰς δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν τῆς αὐτῆς πίστιν
 εἶναι δυναμένων ταύτης ἡξίωσα, νομίζων ἡδὺ τῷ θεῷ τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ προνοίας ἀνάθημα
 τοῦτο καὶ μέγιστον ἀναθήσειν. βουλόμενος δὲ καὶ τούτοις χαρίζεσθαι καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ 48
 τὴν οἰκουμένην Ἰουδαίοις τὸν νόμον ὑμῶν ἔγνωι μεθερμηνεῦσαι, καὶ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς
 10 ἐκ τῶν Ἑβραϊκῶν μεταγραφέντα κεῖσθαι ἐν τῇ ἐμῇ βιβλιοθήκῃ· καλῶς οὖν ποιήσεις ἐπι- 49
 λεξάμενος ἄνδρας ἀγαθοὺς ἕξ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ἥδη πρεσβυτέρους πέμψας, οἱ καὶ διὰ τὸν
 χρόνον ἐμπείρως ἔχουσι τῶν νόμων καὶ δυνήσονται τὴν ἐρμηνείαν αὐτῶν ἀκριβῆ ποιήσασθαι.
 ἀπέσταλκα δὲ καὶ ἀπαρχὰς ἀναθημάτων εἰς τὸ ἱερὸν καὶ χάριν θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων 50
 ἀπέσταλκα τάλαντα ἀργυρίου ἑκατόν. καὶ σὺ δὲ ἡμῖν περὶ ὧν ἂν θελῇς ἐπιστελλῶν
 15 ποιήσεις κεχαρισμένα.“ τῆς οὖν ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως κομισθείσης πρὸς τὸν Ἑλεάζαρον 51
 ἀντιγράφει πρὸς αὐτὴν· „ἐρρωμένων σοῦ τὲ καὶ τῆς βασιλίσσης Ἀρσινόης καὶ τῶν τέκνων
 καλῶς ἡμῖν ἔχει πάντα. τὴν δὲ ἐπιστολὴν λαβόντες μεγάλως ἡσθήμεν ἐπὶ τῇ προαιρέσει 52
 σου, καὶ συναθροίσαντες τὸ πλήθος ἀνέγνωμεν αὐτὴν ἐμφανίζοντες αὐτῷ ἦν ἔχεις πρὸς
 τὸν θεὸν εὐσέβειαν. ἐπεδείξαμεν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς φιάλας ἃς ἔπεμψας χρυσὰς εἴκοσι καὶ 53
 20 ἀργυρᾶς τριάκοντα καὶ κρατήρας πέντε καὶ τράπεζαν εἰς ἀνάθεσιν καὶ εἰς ἐπισκευὴν ὧν
 ἂν δεῖται τὸ ἱερὸν τάλαντα ἑκατόν. ἴσθι δὲ ἡμᾶς τὸ σοὶ συμφέρον, κἂν ἦ τι παρὰ φύσιν, 54
 ὑπομενουήτας· ἀμείβεσθαι γὰρ ἡμᾶς δεῖ τὰς σὰς εὐεργεσίας. ἐπέλεξαμεν δὲ καὶ πρεσβυ- 56
 τέρους ἀνδρας ἕξ ἐκ φυλῆς ἐκάστης, οὓς πετόμαμεν ἔχοντας τὸν νόμον. ἔρρωσο“. ταῦτα 57
 ὁ ἀρχιερεὺς ἀντέγραψε. τὰ δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως σταλέντα ἀναθεῖς καὶ τιμήσας τοὺς 85
 25 κομίσαντας καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ δοὺς κομίζειν ἀπέλυσεν πρὸς αὐτόν. παραγενομένων δὲ 86
 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀκούσας ὁ βασιλεὺς τὴν παρουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐβδομήκοντα τῶν
 πρεσβυτέρων ἐληλυθότας καὶ σπεύδων ἐντυχεῖν αὐτοῖς, τοὺς μὲν ἄλλους οὓς χρεῶν ἕνεκα 87
 παρεῖναι συνέβαινεν ἐκέλευσεν ἀπολύσαι, παρὰ τὸ ἔθος τοῦτο ποιῶν· οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ 88
 τοιούτων αἰτιῶν ἀχθέντες διὰ πέμπτῃς ἡμέρας αὐτῷ προσήεσαν, οἱ δὲ πρεσβεύοντες διὰ
 30 μηνός· τότε τοίνυν ἀπολύσας ἐκείνους τοὺς πεμφθέντας ὑπὸ Ἑλεάζαρου περιέμενεν. ὥς δὲ 89
 παρῆλθον μετὰ τῶν δώρων οἱ γέροντες, ἃ τῷ βασιλεῖ κομίσαι ὁ ἀρχιερεὺς αὐτοῖς ἔδωκε,
 καὶ τῶν διφθερῶν, αἷς ἐγγεγραμμένους εἶχον τοὺς νόμους χρυσοῖς γράμμασιν, ἐπρωώτησεν
 αὐτοῖς περὶ τῶν βιβλίων. ὥς δὲ ἀποκαλύψαντες τῶν ἐνειλημμάτων ἐπέδειξαν αὐτῷ, 90
 θανατάσας ὁ βασιλεὺς τῆς ἰσχνότητος τοὺς ὑμένας καὶ τῆς συμβολῆς τὸ ἀνεπίγνωστον,
 35 οὕτω γὰρ ἤρμωστο, χάριν εἶπεν ἔχειν αὐτοῖς τὲ ἐλθοῦσι καὶ μείζονα τῷ πέμψαντι, πρὸ δὲ
 πάντων τῷ θεῷ, οὗ οἱ νόμοι τιγχάνουσιν. ἐκβοησάντων δὲ ὑφὲν καὶ τῶν πρεσβυτέρων 91
 καὶ τῶν συμπαρόντων γίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ, δι' ὑπερβολὴν ἡδονῆς εἰς δάκρυα
 προὔπεσε. κελύσας δὲ τὰ βιβλία δοῦναι τοῖς ἐπὶ τῆς τάξεως τότε τοὺς ἀνδρας ἡσπάσατο.

11 τῶν χρόνων man. 1 Busb. — 16 ἐρρωμένων man. 1 Busb. — 24 σταλέντα] πεμφθέντα Iosephus. — 28 παρεῖναι, εἰ in ras. Busb. — ἔσθνος man. 1 Busb. — 33 αὐτοῖς] αὐτοὺς Iosephus.

Zonaras I p. 358 Bonn.

93 *συνεστιαθῆναι τὰ αὐτοὺς ἐκέλευσεν αὐτῷ καὶ καταλύσεις προσέταξεν αὐτοῖς δοθῆναι τὰς*
 97 *καλλίστας. ἐκέλευσε δὲ οἷς ἔθουσι χρώμενοι διατελοῦσι πάντες οἱ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας πρὸς*
αὐτὸν ἀφιγμένοι κατὰ ταῦτα καὶ τούτοις ὑπηρετεῖν. κατακλιθέντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς
 99 *τὸ συμπόσιον καὶ αὐτοὶ κατεκλίθησαν. διαλιπὼν δὲ ἐφ' ὅσον ἔδοξεν ἀποχωρῶντα καιρὸν*
εἶναι φιλοσοφεῖν ἤρξατο καὶ ἕκαστον αὐτῶν λόγους ἐπηρώτα φυσικούς, καὶ ἀκριβῶς ἐκείνων 5
περὶ παντὸς τῶν προβαλλομένων διασαφούντων ἤδετο. τοιοῦτον ἐφ' ἡμέρας δώδεκα τὸ
 101 *συμπόσιον ἐποιῆσατο. Θαναμάζωντος δὲ αὐτοὺς οὐ μόνον τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ Μενε-*
 102 *δήμου τοῦ φιλοσόφου παύονται μὲν περὶ τούτων ἔτι ζητοῦντες. γεγενῆσθαι δὲ αὐτῷ τὰ*
μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ὁ βασιλεὺς ἔλεγεν ἤδη παρόντων αὐτῶν· ὠφελῆσθαι γὰρ παρ' αὐτῶν
 103 *μεμαθηκότα, πῶς δεῖ βασιλεύειν· κелеύει δὲ αὐτοῖς ἀνὰ τρία δοθῆναι τάλαντα. διελθουσῶν* 10
δὲ τριῶν ἡμερῶν παραλαβὼν αὐτοὺς ὁ Δημήτριος συνέδριον ἐποιῆσατο ἐν τῷ παρὰ τὴν
 104 *ἡϊόνα κατεσκευασμένῳ οἴκῳ πρὸς διάσκεψιν πραγμάτων ἡρεμίας καλῶς ἔχοντι. ἀγαθὸν*
οὖν αὐτοὺς ἐκεῖ παρακάλει πάντων, ὃν ἂν δεηθεῖεν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ νόμου, παρόντων
ἀκωλύτως ἐπιτελεῖν τὸ ἔργον. οἱ δὲ ὡς ἐνὴν μάλιστα καὶ φιλοτίμως καὶ φιλοπόνως ἀκριβῇ
 105 *τὴν ἐρμηνείαν ποιοῦμενοι μέχρι μὲν ὥρας ἐννιάτης πρὸς τοῦτο διατελοῦντες, ἔπειτα ἐπὶ* 15
τὴν τοῦ σώματος ἀπγλάττοντο θεραπείαν ἀφθόνως αὐτοῖς τῶν πρὸς τὴν δίαιταν χορη-
 106 *γουμένων. πρῶτ' δὲ πρὸς τὴν αὐλὴν παραγεγόμενοι καὶ τὸν Πτολεμαῖον ἀσπάζόμενοι πάλιν*
ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀπήεσαν τόπον καὶ τῇ θαλάσῃ τὰς χεῖρας ἀπονιπτόμενοι καὶ καθαίροντες
 107 *αὐτοὺς οὕτως ἐπὶ τὴν τῶν νόμων ἐρμηνείαν ἐτρέποντο. μεταγραφέντος δὲ τοῦ νόμου καὶ*
τοῦ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἔργου τέλος ἐν ἡμέραις ἐβδομήκοντα καὶ δυεῖν λαβόντος, συναγαγὼν 20
ὁ Δημήτριος τοὺς Ἰουδαίους ἅπαντας εἰς τὸν τόπον, ἐνθα καὶ μετεβλήθησαν οἱ νόμοι,
 108 *παρόντων καὶ τῶν ἐρμηνέων ἀνέγνω τούτους. τὸ δὲ πλῆθος ἀπεδέξατο μὲν καὶ τοὺς*
διασαφίσαντας πρεσβυτέρους τὸν νόμον, ἐπῆρσαν δὲ καὶ τὸν Δημήτριον τῆς ἐπινοίας.
 110 *ἐχάρη μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν εἰς τι χρήσιμον ὁρῶν τετελειωμένην,*
μάλιστα δὲ τῶν νόμων ἀγνωσθέντων αὐτῷ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν σοφίαν ἐξεπλάγη τοῦ 25
νομοθέτου καὶ πρὸς τὸν Δημήτριον ἔφη, πῶς οὕτω θυμαστικῆς οὔσης τῆς νομοθεσίας
 111 *οὐδεὶς οὔτε τῶν ἱστορικῶν οὔτε τῶν ποιητικῶν αὐτῆς ἐπεμνήσθη. ὁ δὲ Δημήτριος μηδὲνα*
τολμῆσαι τῆς τῶν νόμων τούτων ἀναγραφῆς ἔψασθαι ἀπεκρίνατο διὰ τὸ θείαν αὐτὴν
 112 *εἶναι, καὶ ὅτι βλαβεῖεν ἤδη τινὲς τούτοις ἐγχειρήσαντες ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, δηλῶν ὡς Θεό-*
πομπὸς τε βουληθεὶς ἱστορῆσαι περὶ τούτων ἐταράχθη τὴν διάνοιαν πλείοσιν ἢ τριάκοντα 30
ἡμέραις καὶ παρὰ τὰς ἀνέσεις ἐξιλάσκετο τὸν Θεόν, ἐντεῦθεν αὐτῷ γενέσθαι τὴν παρα-
φροσύνην ὑπονοῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅραρ εἶδεν, ὅτι τοῦτο αὐτῷ συμβαίῃ περιεργαζόμενῳ
τὰ θεῖα καὶ ταῦτα ἐκφέρειν εἰς κοινούς ἀνθρώπους θελήσαντι· καὶ ἀποσχόμενος κατέστη
 113 *τὴν διάνοιαν· ἐδήλου δὲ καὶ περὶ Θεοδέκτου τοῦ τῶν τραγωδιῶν ποιητοῦ ἀναφέρεσθαι,*
ὅτι βουληθεὶς ἐν τινι δράματι τῶν ἐν ἱερῷ βίβλῳ γεγραμμένων μνησθῆναι τὰς ὕψεις 35
γλανκωθείη καὶ συνιδὼν τὴν αἰτίαν ἀπαλλαγείη τοῦ πάθους ἐξευμενισάμενος τὸν Θεόν.
 114 *λαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ταῦτα, προσκυνήσας αὐτοῖς ἐκέλευσε πολλὴν ποιεῖσθαι τῶν βίβλων*
τὴν ἐπιμέλειαν, τοὺς τε ἐρμηνεύσαντας παρακάλεσε συνεχῶς πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς Ἰουδαίας

5 ἐκάστων Busb. — 15 ποιοῦμενα Busb. — 19 ἐτρέποντο — 20 ἐρμηνείαν om. man. 1 Busb. —
 24 τετελειωμένων man. 1 Busb. — 35 ἐν] ἐν τῇ Iosephus. — 38 παρακάλεσε sic Busb.

Zonaras I p. 359 Bonn.

παραγίνεσθαι. τότε μὲν οὖν ἐξέπεμψεν αὐτοὺς δούς ἐκάστῳ στολὰς ἀρίστας τρεῖς καὶ 116
χρυσοῦ τάλαντα δύο καὶ κυλίκιον τάλαντον καὶ τὴν τοῦ συμποσίου στρωμνὴν. τῷ δὲ 117
ἀρχιερεῖ Ἐλεαζάρῳ δι' αὐτῶν ἔπεμψε κλίνας ἀργυρόποδας δέκα καὶ τὴν ἀκόλουθον αὐτῶν
ἐπισκευὴν καὶ κυλίκιον τάλαντων τριάκοντα, καὶ στολὰς δέκα καὶ πορφύραν καὶ στέφανον
 5 *διαπρεπῆ καὶ βυσσίνης θόνης ἱστὸς ἑκατόν, ἔτι γε μὴν φιάλας καὶ τρύβλια καὶ σπονδεῖα*
καὶ κρατήρας χρυσοῦς πρὸς ἀνάθουσιν δύο. παρακάλεσε δὲ αὐτὸν διὰ τῶν ἐπιστολῶν, 118
ὅπως εἰ τῶν ἀνδρῶν τούτων θελήσειαν τινὲς πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ἐπιτρέψῃ, περὶ πολλοῦ
ποιούμενος τὴν μετὰ τῶν ἐν παιδείαις τυγχανόντων συνουσίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἰς τοὺς
τοιούτους ἡδέως ἔχων κατατίθεσθαι. καὶ τὰ μὲν εἰς τιμὴν Ἰουδαίοις τοιαῦτα παρὰ Πτολε-
 10 *μαίου τοῦ Φιλαδέλφου γεγόνασιν.*
 Ἔτυχον δὲ καὶ τῆς παρὰ τῶν βασιλέων τῆς Ἀσίας τιμῆς· καὶ γὰρ καὶ Σέλευκος ὁ 119
 Νικάτωρ ἐν αἷς ἔκτισε πόλεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ κάτω Συρίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ μητροπόλει
 Ἀντιοχείᾳ πολιτείας αὐτοὺς ἡξίωσε καὶ τοῖς ἐνοικισθεῖσιν ἰσοτίμους ἀπέφηνε Μακεδόσι καὶ
 Ἑλλήσιν, ὡς τὴν πολιτείαν ταύτην ἔτι καὶ νῦν διαμένειν τεκμήριον δὲ τούτου τὸ τοὺς Ἰουδαίους 120
 15 μὴ βουλομένους ἀλλοφυλῶ ἐλαίῳ χρῆσθαι λαμβάνειν ὀρισμένον τί παρὰ τῶν γυμνασιαρχῶν
 εἰς ἐλαίου τίμησιν ἀργύριον. ὁ τοῦ δήμου τῶν Ἀντιοχέων ἐν τῷ νῦν πολέμῳ λῦσαι
 προαιρουμένου Μουκιανὸς ἡγεμὼν ὢν τότε τῆς Συρίας ἐτήρησε, καὶ μετὰ ταῦτα κρατή- 121
 σαντος Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου δεηθέντες οἱ Ἀλεξανδρεῖς καὶ Ἀντιοχεῖς, ἵνα τὰ δίκαια
 τὰ τῆς πολιτείας μηκέτι μὲν τοῖς Ἰουδαίοις, οὐκ ἐπέτυχον, ἀκούσαντες τοὺς ἀνταρμένους 124
 20 αὐτοῖς ὅπλα καὶ χωρῆσαντας διὰ μάχης δεδωκέναι εἰς τιμωρίαν, τοὺς δ' οὐδὲν ἐξαμαρτόντας
 οὐ δίκαιον ἀποστερεῖν τῶν ὑπαρχόντων. ὁμοιον δὲ τι τούτων καὶ Μάρκον Ἀγρίππαν 125
 γρονθήσαντα περὶ τῶν Ἰουδαίων οἶδμεν· τῶν γὰρ Ἰώνων κινήθέντων ἐπ' αὐτοὺς καὶ
 δεομένων τοῦ Ἀγρίππου, ἵνα τῆς πολιτείας, ἣν αὐτοῖς ἔδωκεν Ἀντίοχος ὁ Σελεύκιος υἱανὸς
 ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν Θεὸς λεγόμενος, μόντοι μετέχωσιν, ἀξιούντων δέ, εἰ συγγενεῖς εἰσὶν 126
 25 αὐτοῖς Ἰουδαῖοι, σέβεσθαι τοὺς ἰδίους αὐτῶν Θεούς, καὶ δίκης περὶ τούτων συστάσης ἐνί-
 κησαν οἱ Ἰουδαῖοι τοῖς αὐτῶν ἔθουσι χρῆσθαι· ὁ γὰρ Ἀγρίππας ἀπεφῆνατο μηδὲν αὐτῷ
 καινίξειν ἐξεῖναι. ἐπανάξω δὲ τὸν λόγον ὃθεν ἐπὶ ταῦτα ἐξέβην. 128
 Τοὺς γὰρ Ἰουδαίους ἐπ' Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου βασιλεύοντος τῆς Ἀσίας ἔτυχε πολλὰ 129
 ταλαιπωρῆσαι τῆς γῆς αὐτῶν κακουμένης. πολεμοῦντος γὰρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Εὐπάτορα 130
 30 Πτολεμαῖον καὶ πρὸς τὸν τούτου υἱὸν Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Ἐπιφανῆ, κακοπαθεῖν
 συνέβαιεν αὐτοῖς καὶ νικῶντος καὶ πταίνοντος ταῖτα πάσχειν. νικήσας μέντοι τὸν 131
 Πτολεμαῖον ὁ Ἀντίοχος τὴν Ἰουδαίαν προσάγειται. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Φιλοπάτορος ὁ
 παῖς αὐτοῦ μεγάλῃ ἐξέπεμψε δύναμιν καὶ στρατηγὸν Σκόπαν ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ,
 ὃς πολλὰς τὲ αὐτῶν πόλεις ἔλαβε καὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος· πολεμούμενον γὰρ αὐτῷ προσ-
 35 ἔθετο. μετ' οὐ πολὺ δὲ τὸν Σκόπαν Ἀντίοχος νικᾷ συμβαλὼν αὐτῷ πρὸς ταῖς πηγαῖς 132
 τοῦ Ἰορδάνου. ὕστερον δὲ Ἀντιόχου χειρωσαμένου τὰς ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ πόλεις, ἃς ὁ 133
 Σκόπας κατεσχέκει, καὶ τὴν Σαμάρειαν, ἐκουσίως αὐτῷ προσέθεντο Ἰουδαῖοι καὶ τῇ πόλει
 δεξάμενοι πάσῃ αὐτοῦ τῇ στρατιᾷ καὶ τοῖς ἐλέφασιν ἀφθονίαν παρέσχον καὶ τοὺς ὑπὸ

2 κυλίκιον man. 2 Busb.; item v. 4. — 3 ἐλεαζάρῳ, litt. ἄρω i. ras. 2 litt. Busb. — 5 τρύβλια
 Busb. — 9 παρὰ] περὶ man. 1 Busb. — 23 δεομένου Busb. — 28 ἰουδαῖοις, i i. ras. sic Busb.
 22

170	EPIT. IOSEPHI ANTIQ. IUD. XII 133—167.
	Zonaras I p. 360 Bonn.
134	Σκόπα καταλειφθέντας ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν Ἱεροσολύμων φρουρὸν πολιορκοῦντι προθύμως συνεμάχισαν. ὁ οὖν Ἀντίοχος τὴν τῶν Ἰουδαίων σπουδὴν πρὸς αὐτὸν ἀμειβόμενος γράφει τοῖς στρατηγοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις μαρτυρῶν τὲ τοῖς Ἰουδαίοις ὑπὲρ ὧν τὲ πρὸς αὐτῶν
147	εὐ πάθοι καὶ τὰς δωρεὰς ἃς ὑπὲρ τούτων διέγνω παρασχεῖν αὐτοῖς ἐμφανίζων. ἔγραψε δὲ καὶ πρὸς Ζευξίδην τὸν αὐτοῦ στρατηγὸν καὶ ἐς τὰ μάλιστα φίλον μαρτυρῶν ἡμῖν
5	εὐσέβειάν τε καὶ πίστιν, ἥνικα νεωτερίζοντα τὰ κατὰ τὴν Ἀυδίαν καὶ Φρυγίαν ἐπύθετο.
153	περὶ μὲν οὖν τῆς Ἀντιόχου φιλίας τοῦ μεγάλου πρὸς Ἰουδαίους ταῦτα ἡμῖν ἀποχρώντως εἰρήσθω μαρτύρια.
154	Μετὰ δὲ ταῦτα φίλιαν καὶ σπονδὰς πρὸς τὸν Πτολεμαῖον Ἀντίοχος ἐποιήσατο καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν πρὸς γάμον παραχωρήσας αὐτῷ τῆς κοίτης Συρίας
156	καὶ Σαμαρείας καὶ Ἰουδαίας καὶ Φοινίκης φερνῆς ὀνόματι. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Σαμαρεῖς εὖ πράττοντες πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ ταῦτα ἐπὶ ἀρχιερέως Ὀνίου·
157	τελευτήσαντος γὰρ Ἑλεαζάρου τὴν ἀρχιερωσύνην ὁ θεῖος αὐτοῦ Μανασσῆς παρέλαβε, μεθ' ὃν καταστρέψαντα τὸν βίον Ὀνίας τὴν τιμὴν ἐδέξατο Σίμωνος υἱὸς ὧν τοῦ δικαίου κλη-
158	θέντος· Σίμων δὲ ἦν ἀδελφὸς Ἑλεαζάρου, καθὼς προεῖπον. οὗτος ὁ Ὀνίας βραχὺς ἦν τὴν
15	διάνοιαν καὶ χρημάτων ἡτιων καὶ διὰ τοῦτο τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ γόρον, ὃν τοῖς βασιλεῦσιν οἱ πατέρες αὐτοῦ ἐτέλουν ἐκ τῶν ἰδίων τάλαντα εἴκοσιν ἀργυρίου μὴ δοὺς εἰς ὀργὴν
159	ἐκίνησε τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον καὶ πέμψας εἰς Ἱεροσόλυμα ἡγιάτο τὸν Ὀνίαν οὐκ ἀποδιδόντα τοὺς γόρους καὶ ἡπείλει κληρουχίσειν αὐτῶν τὴν γῆν καὶ πέμψειν τοὺς ἐνοικησόντας στρατιώτας. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Ἰουδαῖοι συνεχύθησαν, τὸν
160	δὲ Ὀνίαν οὐδὲν τούτων ἐδυσώπει διὰ τὴν φιλοχρηματίαν. Ἰώσηπος δὲ τις, νέος μὲν ἔτι τὴν ἡλικίαν, ἐπὶ σεμνότητι καὶ προνοίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ δόξαν ἔχων παρὰ τοῖς Ἱεροσο-
161	λυμίταις, Τωβίου μὲν πατρός, ἐκ δὲ τῆς Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως ἀδελφῆς γεγονώς, ἐπέπληττε τῷ Ὀνίᾳ μὴ προνοουμένῳ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, ἀλλ' εἰς κινδύνους τὸ ἔθνος βουλο-
162	μένῳ παραστήσαι διὰ τὴν τῶν χρημάτων ἀποστέρησιν. εἰ δὲ ἐρωτικῶς οὕτως ἔχει τῶν
25	χρημάτων, ὥς δι' αὐτὰ καὶ τὴν πατρίδα κινδυνεύουσιν ἰδεῖν ὑπομεῖναι, συνεβούλευεν ἀπελγλυθότα πρὸς τὸν βασιλέα δεηθῆναι αὐτοῦ ἥ πάντων αὐτῷ παραχωρῆσαι τῶν χρη-
163	μάτων ἢ μέρους. τοῦ δὲ Ὀνίου καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ ἀναβῆναι πρὸς τὸν βασιλέα παραιτουμένου, εἰ πρεσβεύειν αὐτῷ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον συγχωρεῖ
164	ἐπιρρώτησε. φήσαντος δὲ ἐπιτρέπειν ἀναβὰς εἰς τὸ ἱερὸν Ἰώσηπος μὴδὲν ταρασ-
30	σεσθαι μὴδὲ φοβείσθαι τὸ πλῆθος παρήνει, πρεσβεύσειν γὰρ αὐτὸς ἐπιγγέλετο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὅτι μὴ ἀδικοῦντα πείσειν αὐτόν. καταβὰς δὲ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ξενίᾳ
165	τε ὑποδέχεται τὸν παρὰ τοῦ Πτολεμαίου πεπρεσβευκῆτα καὶ δωρησάμενος αὐτόν πολυ-τελέσι δωρεαῖς καὶ φιλοτίμως ἐστιάσας ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας προέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα
167	καὶ αὐτὸς ἀκολουθήσειν εἰπών· καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὴς ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον ἀπήγγειλε τὴν
35	Ὀνίου ἀγνωμοσύνην τῷ Πτολεμαίῳ· καὶ περὶ τῆς Ἰωσήπου ἐδήλου χρηστότητος, καὶ ὅτι μέλλει πρὸς αὐτὸν ἦξειν παραιτησόμενος τῶν ἀμαρτημάτων τὸ πλῆθος· εἶναι γὰρ αὐτοῦ

3 πρὸς αὐτὸν man. 1 Busb. — 5 ἐστὰ μάλιστα Busb. — 9 ἀντίοχος ἐποιήσατο, litt. 5 ἐποι i, ras. pressius scriptae Busb. — 22 καὶ] δὲ καὶ Iosephus. — 24 βουλωμένῳ Busb. — 25 ἀποστέρησιν in ras. Busb. — 31 ἐπιγγέλετο man. 2 Busb. — 32 ἀδικοῦντα] ἀδικοῦσιν Iosephus. — 35 εἰπών] φράσας Iosephus. — 36 ὀνίον, ου in ras. Busb.

	EPIT. IOSEPHI ANTIQ. IUD. XII 167—181.
	Zonaras I p. 361 Bonn.
	προστιάτην, τοσαύτη περὶ τῶν ἐγκωμίων τοῦ νεανίσκου χρώμενος περιουσίᾳ, ὥς καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Κλεοπάτραν οἰκείως ἔχειν παρασκευάσαι πρὸς τὸν Ἰώσηπον οὐπω παρόντα. ὁ δὲ Ἰώσηπος διαπέμψας πρὸς τοὺς φίλους εἰς Σαμάρειαν καὶ δαιεισά-
168	μενος ἐσθῆτα τὲ καὶ ἐκπώματα καὶ ὑποζύγια, καὶ ταῦτα ὥς περὶ δισμυρίας δραχμὰς
5	παρασκευασάμενος εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρεγένετο. ἔτυχε δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν πάντας
169	ἀναβαίνειν τοὺς ἐκ τῶν πόλεων τῶν τῆς Συρίας καὶ Φοινίκης πρώτους καὶ ἄρχοντας ἐπὶ τὴν τῶν τελῶν ὤνῃν· κατ' ἔτος δὲ ταῦτα τοῖς δυνατοῖς τῶν ἐν ἐκάστη πόλει ἐπίπρασκεν ὁ βασιλεὺς. ὀρῶντες οὖν κατὰ τὴν ὁδὸν οὗτοι τὸν Ἰώσηπον ἐχλεύαζον ἐπὶ πενίᾳ καὶ
170	λιτότητι. ὥς δὲ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀφικόμενος ἐν Μέμφει τὸν Πτολεμαῖον ἤκουσεν
10	εἶναι, ὑπαντησόμενος αὐτῷ ἀνῆει. καθεζομένου δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ ὀχήματος μετὰ τῆς
171	γυναικὸς καὶ Ἀθηνίωνος φίλου, οὗτος δὲ ἦν ὁ πρεσβεύσας εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ παρὰ Ἰωσήφῳ ξενισθεὶς, θεασάμενος αὐτὸν εὐθύς ἐποίει τῷ βασιλεῖ γνώριμον, λέγων τοῦτον εἶναι, περὶ οὗ παραγεγόμενος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπήγγειλα, ὥς ἀγαθός τε εἶη καὶ φιλότιμος νεανίας. ὁ δὲ Πτολεμαῖος πρῶτος τὲ αὐτὸν ἡσπάσατο καὶ ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ὄχημα παρε-
172	15 κέλευσε καὶ καθεσθέντος περὶ τῶν Ὀνία πραττομένων ἐγκαλεῖν. ὁ δὲ „συγγίνωσκε, φησίν, αὐτῷ διὰ τὸ γῆρας· οὐ γὰρ λανθάνει σε πάντως, καὶ τοὺς πρεσβύτας καὶ τὰ νήπια τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν συμβέβηκε. παρ' ἡμῶν δ' ἔσται σοι τῶν νέων ἅπαντα, ὥστε μὴδὲν αἰτιάσασθαι“.
173	ἡσθεῖς δὲ ἐπὶ τῇ χάριτι καὶ τῇ εὐτραπελίᾳ τοῦ νεανίσκου μᾶλλον αὐτὸν ὥς ἤδη καὶ πεπειραμένος ἀγαπᾶν ἤρξατο, ὥς ἔν τε τοῖς βασιλεῖσι αὐτοῦ κελεῦσαι διαιτᾶσθαι
20	καὶ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τῆς ἐστιάσεως τῆς ἰδίας ἔχειν. γενομένου δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ
174	βασιλέως ἰδόντες οἱ πρῶτοι τῆς Συρίας καθεζόμενοι σὺν αὐτῷ τὸν Ἰώσηπον ἀηδῶς ἔφερον. ἐνστάσης δὲ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔμελλε τὰ τέλη πιπράσκεσθαι τῶν πόλεων, ἡγόραζον οἱ
175	τοῖς ἀξιώμασιν ἐν ταῖς πατρίσι διαφέροντες. εἰς ὀκτακισχίλια δὲ τάλαντα συναθροίζο-μένων τῶν τῆς κοίτης Συρίας τελῶν καὶ τῶν τῆς Φοινίκης καὶ Ἰουδαίας σὺν τῇ Σαμαρείᾳ,
25	προσελθὼν ὁ Ἰώσηπος αὐτὸς διπλασίονα δώσειν ὑπισχνεῖτο καὶ τῶν ἀμαρτόντων τὰς
176	οὐσίας εἰς τὴν οἶκον αὐτοῦ ἀναπέμψειν· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς τέλεσι συνεπίπρασκε. τοῦ δὲ βασιλέως ἡδέως ἀκούσαντος καὶ ὥς αὔξοντι τὴν πρόσοδον αὐτοῦ κατακυροῦν τὴν
177	ὤνῃν τῶν τελῶν ἐκείνῳ φήσαντος, ἐρομένου δὲ εἰ καὶ τοὺς ἐγγυησομένους αὐτὸν ἔχει, σφόδρα ἀστείως ἀπεκρίνατο· „θῶσω γὰρ εἶπεν ἀνθρώπους ἀγαθοὺς καὶ καλοὺς, οἷς οὐκ
30	ἀπιστῆσεται“.
178	λέγειν δὲ τούτους οἵτινες εἰσὶν εἰπόντος, „αὐτόν, εἶπεν, ὃ βασιλεῦ, σὲ καὶ
179	τὴν γυναῖκα τὴν σὴν ὑπὲρ ἑκατέρου μέρους ἐγγυησομένους δίδωμι.“ γελάσας δὲ ὁ Πτολε-μαῖος συνεχώρησεν αὐτῷ δίχα τῶν ὁμολογούντων ἔχειν τὰ τέλη. τοῦτο σφόδρα τοὺς ἀπὸ
179	τῶν πόλεων εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐλθόντας ἐλύπησεν ὥς παρενδοκιμηθέντας.
180	Λαβὼν δὲ Ἰώσηπος πεζῶν μὲν στρατιωτῶν δισχιλίους, ἵνα τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι
180	καταφρονοῦντας ἔχοι βιάζεσθαι, καὶ δαιεισάμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν βασιλέως φίλων τάλαντα πεντακόσια εἰς Συρίαν ἐξώρμησε. γενόμενος δὲ ἐν Ἀσκάλωνι καὶ τοὺς
181	γόρους ἀπαιτῶν, ἐπεὶ μὴδὲν ἐβούλοντο διδόναι, ἀλλὰ καὶ προσύβριζον αὐτόν, συλλαβὼν αὐτῶν τοὺς πρωτεύοντας ὥς εἰκὸς ἦν ἀπέκτεινε καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν εἰς χίλια τάλαντα

2 παρασκευάσαι] προδιέθηκεν Iosephus. — 4 ἐκπώματα Busb. — δισμυρίας Busb. — 10 ἀνῆει] ἀνέβαινεν Iosephus. — 14 νεανίας] νεανίσκος Iosephus. — 16 πάντως] πάντως ὅτι Iosephus. — 33 παρενδοκημήντας Busb. — 35 βασιλέων man. 1 Busb. — 37 προσύβριζον man. 1 Busb.

182 ἀθροισθείσας ἔπεμψε τῷ βασιλεῖ, δηλῶν αὐτῷ καὶ τὰ γεγενημένα. θαναμάσας δὲ αὐτὸν
ὁ Πτολεμαῖος τοῦ φρονήματος καὶ τῶν πεπραγμένων ἐπαινέσας ἐφίησιν αὐτῷ ποιεῖν ὃ
βούλεται. τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Σύροι κατεπλάγησαν καὶ παραδείγματα τῆς ἀπειθείας
ἔχοντες τοὺς τῶν Ἀσκαλωνιτῶν ἀνηρημένους ἐδέχοντο προθύμως τὸν Ἰώσηπον καὶ τοὺς
183 φόρους ἐτέλουν. καὶ τῶν Σκυθοπολιτῶν δὲ ὑβριζόντων αὐτὸν καὶ μὴ παρεχόντων τοὺς 5
φόρους, καὶ τούτων ἀποκτείνας τοὺς πρώτους τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ.
184 συναγαγὼν δὲ πολλὰ χρήματα καὶ κέρδη μεγάλα ποιήσας ἐκ τῆς ὠνῆς τῶν τελῶν, εἰς τὸ
185 διαμεῖναι τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν τοῖς οὕσι κατεχοῖτο· πολλὰ γὰρ τῷ βασιλεῖ καὶ
τῇ Κλεοπάτρᾳ δῶρα ἔπεμπε καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς περὶ τὴν αὐλήν δυνατοῖς
186 ὠνούμενος διὰ τούτων τὴν εὐνοίαν τὴν παρ' αὐτῶν. ἀπήλαυσε δὲ ταύτης τῆς εὐτυχίας 10
ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, πατήρ μὲν γενόμενος ἐκ μιᾶς γυναικὸς παιδων ἑπτὰ, ποιησάμενος
187 δὲ ἐκ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ Σολύμου θυγατρὸς ἓνα Ὑρκανὸν ὄνομα. γαμῇ δὲ ταύτην ἐξ αἰτίας
τοιαύτης· τῷ ἀδελφῷ ποτὲ συνελθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἄγοντι καὶ τὴν θυγατέρα γάμων
ᾧραν ἔχουσαν, ὅπως αὐτὴν συνοικίση τιτὶ τῶν ἐπ' ἀξιώματος Ἰουδαίων, καὶ δειπνῶν παρὰ
τῷ βασιλεῖ, ὀρχηστρίδος εἰσελθούσης εἰς τὸ συμπόσιον εὐπρεποῦς ἔρασθεις τῷ ἀδελφῷ 15
τοῦτο μηνύει παρακαλῶν αὐτόν, ἐπεὶ καὶ νόμῳ κεκώλυνται παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἀλλοφυλῶ πλη-
σιάζειν γυναικί, συγκρῦψαντα τὸ ἀμάρτημα παρασχεῖν αὐτῷ ὥστε ἐκπλῆσαι τὴν ἐπιθυμίαν.
188 ὁ δὲ ἀδελγὸς ἄσμενος δεξάμενος τὴν διακονίαν, κοσμήσας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νυκτὸς
ἦγαγε πρὸς αὐτόν καὶ συγκατεκοίμησε. ὁ δὲ ἀγνοήσας ὑπὸ μέθης τὸ ἀληθὲς συνέρχεται
τῇ τοῦ ἀδελφοῦ θυγατρὶ, καὶ τούτου γενομένου πολλάκις ἦρα σφοδρώτερον. ἔφη δὲ πρὸς 20
τὸν ἀδελφόν, ὡς κινδυνεύει ἐρῶν ὀρχηστρίδος, ἥς ἴσως οὐκ ἂν αὐτῷ παραχωρήσειν τὸν
189 βασιλέα. τοῦ δὲ ἀδελφοῦ μηδὲν ἀγωνιᾶν παρακαλοῦντος, ἀπολαύσειν δὲ ἥς ἐρᾷ μετὰ ἀδείας
καὶ γυναικᾶ ἔχειν αὐτὴν φήσαντος καὶ τὸ ἀληθὲς αὐτῷ φανερὸν ποιήσαντος, ὡς ἔλοιτο
μᾶλλον τὴν ἰδίαν ὑβρίσαι θυγατέρα ἢ περιῦδεῖν ἐκείνον ἐν αἰσχύνῃ γενόμενον, ἐπαινέσας
αὐτόν ὁ Ἰώσηπος τῆς φιλαδελφίας συνώκισεν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ καὶ παῖδα ἐξ αὐτῆς 25
190 ἐγέννησεν Ὑρκανόν, ὡς προείρηται. ἔτι δὲ ὦν τρισκαίδεκα ἐτῶν οὗτος ὁ παῖς ἐπεδείκνυτο
192 τὴν φυσικὴν ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, ὡς ζηλοτυπηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. δοὺς
γὰρ ποτε αὐτῷ ὁ πατήρ τριακόσια ζεύγη βοῶν ἐξέπεμψεν ὁδὸν ἡμερῶν δύο εἰς τὴν
193 ἐρημίαν σπεροῦντα τὴν γῆν ἀποκρύψας τοὺς ζευκτῆρας. ὁ δὲ γενόμενος ἐν τῷ τόπῳ καὶ
ἱμάντας οὐκ ἔχων, τῆς μὲν τῶν βοηλατῶν γνώμης συμβουλευόντων πέμπειν πρὸς τὸν 30
πατέρα κομοῦντας τινὰς τοὺς ἱμάντας ἠλόγησε, τὸν δὲ καιρὸν ἡγησάμενος μὴ δεῖν
194 ἀπολλύναι ἐπενόησέ τι τῆς ἡλικίας πρεσβύτερον. κατασφάξας γὰρ δέκα ζεύγη τὰ μὲν κρέα
τοῖς ἐργάταις διένειμε, τεμῶν δὲ τὰς δορὰς αὐτῶν καὶ ποιήσας ἱμάντας ἐνέδησε τούτοις
τὰ ζυγά, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ σπείρας ἦν ὁ πατήρ αὐτῷ κατέταξε γῆν ὑπέστρεψε πρὸς
195 αὐτόν. ἐλθόντα δὲ ὁ πατήρ ὑπερηγάπησε τοῦ φρονήματος, καὶ τὴν ὀξύτητα τῆς διανοίας 35
καὶ τὸ ἐπ' αὐτῇ τολμηρὸν ἐπαινέσας ὡς μόνον ὄντα γνήσιον ἔτι μᾶλλον ἔστεργεν ἡχθῆ-
196 μέων ἐπὶ τούτῳ τῶν ἀδελφῶν. ὡς δὲ νιδὸς τῷ βασιλεῖ Πτολεμαίῳ γεγέννητο, κατ' ἐκείνον
τὸν καιρὸν πάντες οἱ πρότεροι τῆς ὑπηκόου χώρας ἐορτάζοντες τὴν γενέσιον ἡμέραν τοῦ

27 φρόνησιν] σύνεσιν Iosephus. — 27 ζηλοτυπηθῆναι Busb. — 36 ἀχθόμενων, ἂ i. ras. Busb.
ἄχθόμενων Iosephus. — 37 πτολεμαῖος man. 1 Busb.

παιδίου μετὰ μεγάλης παρασκευῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐξώρμων, αὐτὸς μὲν ὑπὸ γήρως
κατείχετο, τῶν δὲ νιδῶν ἀπεπειράτο εἴ τις αὐτῶν ἀπελθεῖν βούλεται πρὸς τὸν βασιλέα.
τῶν δὲ πρεσβυτέρων παραιτησαμένων καλεῖ τὸν Ὑρκανὸν καὶ εἰ δύναται πρὸς τὸν βασιλέα 197
βαδίζειν ἀνέκρινεν. ἐπαγγελαμένου δὲ πορεύεσθαι καὶ δεῖσθαι χρημάτων οὐ πολλῶν 198
5 φήσαντος εἰς τὴν ὁδόν, ἦσθη τοῦ παιδὸς τῇ σωφροσύνῃ. διαλιπὼν δὲ ὀλίγον ὁ παῖς 199
συνεβούλευσε τῷ πατρὶ δῶρα μὲν αὐτόθεν μὴ πέμπειν τῷ βασιλεῖ, δοῦναι δὲ ἐπιστολὴν
πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἰκονόμον, ὅπως αὐτῷ παρέχῃ πρὸς ὤνην ὧν ἂν εὖρῃ καλλίστων
χρημάτων. ὁ δὲ νομίζων δέκα ταλάντων ἔσσεσθαι τὴν ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τοῦ βασιλέως δαπάνην 200
καὶ τὸν νιδὸν ἐπαινέσας τῆς παραινέσεως γράφει τῷ οἰκονόμῳ Ἀρίωνι, ὃς ἅπαντα τὰ ἐν
10 Ἀλεξανδρείᾳ χρήματα αὐτοῦ διώκει οὐκ ὄντα ἐλάσσω τρισχιλίων ταλάντων· ὁ γὰρ Ἰώσηπος 201
τὰ ἀπὸ τῆς Συρίας χρήματα ἔπεμπεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τῆς προθεσμίας ἐνιστα-
μένης, καθ' ἣν ἔδει τοὺς φόρους ἀπαριθμεῖν, ἔγραψε τῷ Ἀρίωνι τοῦτο ποιεῖν. πρὸς τοῦτον 202
οὐκ λαβὼν ἐπιστολὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ᾤρησεν. ἐξελθόντος δὲ αὐτοῦ γράφουσιν οἱ
ἀδελφοὶ τοῖς τοῦ βασιλέως φίλοις, ἵνα αὐτὸν διαφθείρῳσιν. ὡς δ' ἐπέδωκεν ἐν 203
15 Ἀλεξανδρείᾳ τῷ Ἀρίωνι τὴν ἐπιστολὴν, ἐπερωτηθεὶς πρὸς αὐτοῦ, πόσα τάλαντα βού-
λεται λαβεῖν, ἔφη χρήζειν χιλίων. ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ἀρίων ἐπέπληττεν αὐτῷ ὡς ἀσώτως ζῆν
διεγνωκότι, δώσειν δ' ἔλεγεν οὐδὲν πλέον ταλάντων δέκα καὶ ταῦτα εἰς δῶρα τῷ βασιλεῖ.
παροξυνθεὶς δὲ ὁ παῖς εἰς δεσμὰ τὸν Ἀρίωνα ἐνέβαλε. τοῦτο δὲ ὁ Πτολεμαῖος μαθὼν ²⁰⁴₂₀₅
πέμψας πρὸς τὸν Ὑρκανὸν θαναμάζειν ἔλεγε, πῶς ἀποσταλεὶς πρὸς αὐτόν ὑπὸ τοῦ πατρὸς
20 οὔτε ὀφθεῖν αὐτῷ καὶ προσέτι δήσεις τὸν οἰκονόμον. τὸν δὲ φασὶν ἀποκρίνασθαι, ὅτι νόμος 206
ἔστι παρ' αὐτῷ κωλύων τὸν γεννηθέντα γεύσασθαι θυσίας, πρὶν εἰς τὸ ἱερὸν ἔλθῃ καὶ
θύσει τῷ θεῷ· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν λογισμόν οὐδὲ αὐτὸς ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν περιμένων τὰ
δῶρα κομίσαι. τὸν δὲ δοῦλον κολάσαι παρακούσαντα ὦν προσέταξε· διαφέρειν γὰρ οὐδὲν 207
ἢ μικρὸν εἶναι τινὰ δεσπότην ἢ μέγαν· ἂν οὐκ μὴ κολάζωμεν τοὺς τοιοῦτους, καὶ σὺ προσ-
25 δόκα ὑπὸ τῶν ἀρχομένων καταφρονηθήσεσθαι“. ταῦτα ἀκούσας ὁ Πτολεμαῖος εἰς γέλωτα
ἐτράπη καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην τοῦ παιδὸς ἐθαύμασε. μαθὼν δὲ Ἀρίων, ὅτι τοῦτον ὁ 208
βασιλεὺς διετέθη τὸν τρόπον καὶ μηδεμίᾳ βοήθεια ἔστιν αὐτῷ, δοὺς χίλια τάλαντα τῷ
παιδί τῶν δεσμῶν ἀπελύθη. καὶ τρεῖς διαλιπὼν ἡμέρας ὁ Ὑρκανὸς ἰσπάσατο τοὺς βασιλέας.
οἱ δὲ ἀσμένως αὐτὸν εἶδον καὶ φιλοφρόνως εἰστίασαν διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα τιμὴν. 209
30 λάθρα δὲ πρὸς τοὺς ἐμπόρους ἀπελθὼν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν παῖδας ἑκατὸν γράμματα
ἐπισταμένους καὶ ἀκμαιοτάτους, ἓνα ἕκαστον ταλάντου, ἑκατὸν δὲ παρθέτους τῆς αὐτῆς
τιμῆς ἐκάστην. κληθεὶς δὲ ἐφ' ἐστίασιν πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πρώτων τῆς χώρας 210
ὑποκατακλίνεται πάντων, καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι ὑπὸ τῶν τοὺς τόπους διανεμόντων.
τῶν δὲ συγκατακειμένων πάντων μερῶν τὰ ὀστᾶ, ἀφήρουν γὰρ αὐτοὶ τὰς σάρκας, σωρεύντων 211
35 ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ ὡς πληρῶσαι τὴν παρακειμένην αὐτῷ τράπεζαν, Τρύφων δὲ ἦν 212
τοῦ βασιλέως ἄθυρμα καὶ πρὸς τὰ σκώμματα καὶ τοὺς ἐν πότοις γέλωτας ἐπεδέδεικτο,
παρακαλεσάντων αὐτόν τῶν κατακειμένων τῇ τραπέζῃ παρεστῶς τῷ βασιλεῖ, „ὄρῳ, εἶπεν,
ὃ δέσποτα, τὰ παρακείμενα Ὑρκανῷ ὀστᾶ; ἐκ τούτου στόχασαι, ὅτι καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ

5 σωφροσύνην ex correctura Busb. — 7 ἐν i. marg. suppletum Busb. — 14 ἐπέδωκεν] ἐπέγνωκεν
man. 1 Busb. — 29 εἶδον in ras. Busb. — 35 post Τρύφων erasae 2 litt. Busb.

Zonaras I p. 364 Bonn.

213 τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῶν σαρκῶν ἐγύμνωσε.“ γελάσαντος δὲ
 πρὸς τὸν Ὑρκανόν, ὅτι τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὅσῳ, „εἰκότως, εἶπεν, ὧ δέσποτα· τοὺς
 μὲν γὰρ κύνας τὰ ὅσῳ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν, ὥσπερ οὗτοι“ πρὸς τοὺς κατακειμένους
 ἰδὼν, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο, „οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι καὶ τὰ
 214 ὅσῳ ῥιπτοῦσιν, ὕπερ ἄνθρωπος ὢν ἀγῶ πεποίηκα.“ θανμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ 5
 215 σοφὴν οὕτω γενομένην. τῇ δὲ ἐπιούσῃ πρὸς ἕκαστον τῶν τοῦ βασιλέως φίλων πορευό-
 μενος καὶ τῶν περὶ τὴν αὐλὴν δυνατῶν τοὺς μὲν ἡσπάζετο, παρὰ δὲ τῶν οἰκετῶν ἐπυν-
 216 θάνετο, τί μέλλουσι διδόναι τῷ βασιλεῖ δῶρον ἐν τῷ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ γενεσίῳ. τῶν δὲ
 τοὺς μὲν ἀνὰ δέκα τάλαντα μέλλειν διδόναι φησάντων τοὺς δὲ ἐν ἀξίᾳ κατὰ τὸ μέγεθος
 τῆς ἀξίας, πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ὑπεκρίνετο λυπεῖσθαι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τοιαύτην προσ- 10
 ενεγκεῖν δωρεάν· πλέον γὰρ πέντε ταλάντων οὐκ ἔχειν. οἱ δὲ θεράποντες ταῦτα ἀπήγ-
 217 γελλον τοῖς δεσπόταις. χαιρόντων δὲ αὐτῶν ὡς καταγνωσθησομένου τοῦ Ἰωσήπου, ἐνστάσης
 τῆς ἡμέρας οἱ μὲν προσέφερον τῷ βασιλεῖ τάλαντα οἱ λίαν μεγάλα δωρεῖσθαι νομίζοντες
 οὐ πλείω τῶν εἰκοσιν, ὁ δὲ Ὑρκανὸς οὓς ὠνήσατο παῖδας ἑκατὸν καὶ παρθένους τοσαύτας
 ἀνὰ τάλαντον ἑκάστῳ φέρειν δοὺς προσήγαγε τοὺς μὲν τῷ βασιλεῖ, τὰς δὲ τῇ Κλεοπάτρᾳ. 15
 218 πάντων δὲ θανμασάντων τὴν τῶν δώρῳ πολυτέλειαν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, καὶ τοῖς
 φίλοις ἔτι καὶ περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ βασιλέως οὐσι πολλῶν ταλάντων ἄξια δῶρα ἔδωκεν,
 219 ὡς διαφυγεῖν τὸν ἐξ αὐτῶν κίνδυνον. Πτολεμαῖος τὴν μεγαλοψυχίαν ἀγασάμενος τοῦ
 μειρακίου προσέταττεν αὐτῷ δωρεὰν ἣν βούλεται λαμβάνειν. ὁ δὲ οὐδὲν πλέον ἠξίωσεν
 220 ἢ γράψαι τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς περὶ αὐτοῦ. γράψας οὖν ὡς ἤτησε καὶ τιμήσας 20
 221 φιλοτίμως καὶ δωρεὰς δοὺς λαμπράς ἐξέπεμψε. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τούτων τετυ-
 χηκότα τὸν Ὑρκανόν καὶ μετὰ μεγάλης ἐπαινόντα τιμῆς, ἐξῆλθον ὑπαντησόμενοι καὶ
 διαφθεροῦντες αὐτὸν καὶ τοῦ πατρὸς εἰδότες· ὀργιζόμενος γὰρ αὐτῷ τῶν εἰς τὰς δωρεὰς
 222 χρημάτων οὐκ ἐφρόντιζε τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. συμβαλόντων δὲ αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν εἰς
 μάχην ἄλλους τὲ τῶν σὺν αὐτοῖς πολλοὺς ἀπέκτεινε καὶ δύο τῶν ἀδελφῶν, οἱ δὲ λοιποὶ 25
 διεσώθησαν εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸν πατέρα. παραγενόμενον δὲ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ἐπεὶ
 μηδεὶς ἐδέχετο, δεῖσας ἀνεχώρησεν εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κακεῖ διέτριβε φορολογῶν
 223 τοὺς βαρβάρους. ἐβασίλευσε δὲ τῆς Ἀσίας κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν Σέλευκος ὁ Σωτήρ
 224 ἐπικαλούμενος υἱὸς ὢν Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου. τελευτᾷ δὲ καὶ ὁ τοῦ Ὑρκανοῦ πατήρ
 Ἰώσηπος ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ μεγολόφρων γενόμενος, ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ θεῖος αὐτοῦ Ὀνίας 30
 225 τὴν ἀρχιερωσύνην Σίμωνι τῷ παιδὶ καταλιπών. τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου υἱὸς αὐτοῦ
 διάδοχος τῆς τιμῆς Ὀνίας γίνεται, πρὸς ὃν ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς Ἀρίος πρέσβειαν τὲ
 ἔπεμψε καὶ ἐπιστολήν.
 228 Ἀποθανόντος δὲ Ἰωσήπου τὸν λαὸν στασιάσαι συνέβη διὰ τοὺς παῖδας αὐτοῦ· τῶν
 γὰρ πρεσβυτέρων πόλεμον ἐξενεγκαμένων πρὸς Ὑρκανόν, ὃς ἦν νεώτατος τῶν Ἰωσήπου 35
 229 τέκνων, διέστη τὸ πλῆθος. καὶ οἱ μὲν πλείους τῶν πρεσβυτέρων συνεμάχουν καὶ ὁ
 ἀρχιερεὺς Σίμων διὰ τὴν συγγένειαν· ὁ δὲ Ὑρκανὸς ἐπανελθεῖν μὲν οὐκέτι ἔγνω εἰς Ἱερο-
 σόλυμα, προσκαθίσας δὲ τοῖς πέραν τοῦ Ἰορδάνου συνεχῶς ἐπολέμει τοὺς Ἀραβας, ὡς
 230 πολλοὺς αὐτῶν καὶ ἀποκτεῖναι καὶ λαβεῖν αἰχμαλώτους. ὥκοδόμησε δὲ βάριν ἰσχυρὰν ἐκ

2 τὸν] τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως καὶ ἐρομένου τὸν Iosephus. — 10 ἀξίας] οὐσίας
 Iosephus. — 34 ε’ in marg. Busb. — 36 τοῖς πρεσβυτέροις Iosephus.

Zonaras I p. 365 Bonn.

λίθου λευκοῦ ἐγγλύψας ζῶα παμμεγεθέστατα, περηγάγε δὲ αὐτῆς εὐριπον μέγαν καὶ
 βαθύν. ἐκ δὲ τῆς κατ’ ἀντικρὺ τοῦ ὄρους πέτρας σπήλαια πολλῶν σταδίων τὸ μήκος 231
 κατεσκεύασεν. ἔπειτα οἴκους ἐν αὐτῷ τοὺς μὲν εἰς συμπόσια τοὺς δὲ εἰς ὕπνον καὶ
 δίαιταν ἐποίησεν ὑδάτων τὲ διαθεόντων πλῆθος, ἃ καὶ τέρψις ἦν καὶ κόσμος τῆς αὐλῆς,
 5 εἰσήγαγεν. τὰ μέντοι στόμια τῶν σπηλαίων ὥστε ἓνα δι’ αὐτῶν καὶ μὴ πλείους εἰσδύνειν 232
 βραχύτερα ἤνοιξεν ἀσφαλείας ἕνεκα τοῦ μὴ πολιορκηθεῖς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν κινδυνεῦσαι.
 προσφοκοδόμησε δὲ καὶ αὐλοὺς καὶ παραδείσων παμμήκεις, καὶ Τύρον τὸν τόπον ὠνό- 233
 μασεν. ἤρξε δὲ ἐκείνων τῶν μερῶν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, πάντα τὸν χρόνον ὃν Σέλευκος τῆς 234
 Συρίας ἐβασίλευεν· ἀποθανόντος γὰρ τούτου μετ’ αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς Ἀντίοχος ὁ κληθεὶς Ἐπι-
 10 γανῆς τὴν βασιλείαν κατέσχε. τελευτᾷ δὲ καὶ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς καὶ 235
 αὐτὸς κεκλημένος Ἐπιγανῆς, καταλιπὼν δύο παῖδας βραχεῖς τὴν ἡλικίαν, ὧν ὁ μὲν
 πρεσβύτερος Φιλομήτωρ ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ νεώτερος Φύσκων. Ὑρκανὸς δὲ ὄρων μεγάλην 236
 ἔχοντα δύναμιν τὸν Ἀντίοχον καὶ δεῖσας, μὴ συλληφθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ κολασθῇ διὰ τὰ πρὸς
 τοὺς Ἀραβας αὐτῷ πεπραγμένα, τελευτᾷ τὸν βίον αὐτόχειρ αὐτῷ γενόμενος, τὴν δὲ οὐσίαν
 15 αὐτοῦ πᾶσαν Ἀντίοχος λαμβάνει.

Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀποθανόντος Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τὴν 237
 ἀρχιερωσύνην Ἀντίοχος δίδωσιν· ὁ γὰρ παῖς, ὃν Ὀνίας κατελελοίπει, νήπιος ἦν ἔτι.
 Ἰησοῦς δέ, οὗτος γὰρ ἦν ἀδελφὸς ὁ τοῦ Ὀνίου, τὴν ἀρχιερωσύνην ἀφηρεθή προσοργισθέντος 238
 αὐτῷ τοῦ βασιλέως καὶ δόντος αὐτῇ τῷ νεωτάτῳ αὐτοῦ ἀδελφῷ Ὀνίᾳ τοῦνομα· Σίμωνι
 20 γὰρ οὗτοι τρεῖς ἐγένοντο παῖδες, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἦκεν ἡ ἀρχιερωσύνη. ὁ μὲν οὖν 239
 Ἰησοῦς Ἰάσωνα ἑαντὸν μετωνόμασεν, ὁ δὲ Ὀνίας ἐκλήθη Μενέλαος. στασιάσαντος
 οὖν τοῦ προτέρου ἀρχιερέως Ἰησοῦ πρὸς τὸν μετὰ ταῦτα κατασταθέντα Μενέλαον
 καὶ τοῦ πλήθους διανεμηθέντος εἰς ἑκατέρους, τῆς Μενελάου μοίρας οἱ Τωβίου παῖδες
 ἐγένοντο, τὸ δὲ πλεῖον τοῦ λαοῦ τῷ Ἰάσωνι συνελάμβανεν, ὅφ’ οὗ καὶ ποιοῦμενοι ὃ τε 240
 25 Μενέλαος καὶ οἱ παῖδες οἱ Τωβίου πρὸς Ἀντίοχον ἀνεχώρησαν δηλοῦντες ὅτι βούλονται
 τοὺς πατέριους νόμους καταλιπόντες τὴν κατ’ αὐτοὺς πολιτείαν ἔχειν. παρεκάλεσαν οὖν 241
 αὐτὸν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς οἰκοδομῆσαι γυμνάσιον ἐν Ἱεροσολύμοις. συγχωρήσαντος δὲ καὶ
 τὴν αἰδοίων περιτομὴν ἐπεκάλυψαν, ὡς ἂν εἶεν καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόδυσιν Ἕλληνες, τὰ
 τε ἄλλα πάντα ὅσα ἦν αὐτοῖς πάτρια παρέντες ἐμμοῦντο τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἔργα.
 30 Ἀντίοχος δὲ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἔγνω στρατεύσασθαι, πόθον αὐτῆς λαβὼν καὶ διὰ τὸ τῶν 242
 Πτολεμαίου παίδων καταφρονεῖν ἀσθενῶν ἔτι ὄντων καὶ μηδέπω πράγματα τηλικαῦτα
 διέπειν δυναμένων. γενόμενος δὲ μετὰ πολλῆς δυνάμεως κατὰ τὸ Πηλούσιον καὶ δόλῳ τὸν 243
 Φιλομήτορα Πτολεμαῖον περιελθὼν καταλαμβάνει τὴν Αἴγυπτον, καὶ γενόμενος ἐν τοῖς
 περὶ Μέμφιν τόποις καὶ κατασχὼν ταύτην ὥρμησεν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὡς πολιορκίᾳ
 35 παραστησόμενος αὐτήν. ἀπεκρούσθη δὲ οὐ τῆς Ἀλεξανδρείας μόνης, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης 244
 Αἰγύπτου, Ῥωμαίων αὐτῷ παραγγειλάντων ἀπέχεσθαι τῆς χώρας. διηγῆσομαι δὲ κατὰ 245
 μέρος τὰ περὶ τοῦτον τὸν βασιλέα.

1 αὐτῆς] αὐτῇ Iosephus. — 3 αὐτῷ] αὐτῇ Iosephus. — 5 εἰσήγαγε ex corr. Busb. — 7 αὐλὰς
 Iosephus. — 7 παραδείσων παμμήκεις] παραδείσων παμμήκη conicio. — 12 φιλομήτωρ Busb. — 15 αὐτῷ]
 αὐτοῦ Iosephus. — 16 i. marg. ε’ Busb. — 21 μὲν οὖν in ras. Busb. — 26 παρεκάλεσεν ex corr.
 Busb. — 34 τόποις, litt. ις in ras. 1 litterae Busb. — 35 παραστησόμενος man. 1 Busb.

Zonaras I p. 366 Bonn.

246 Ὑποστρέψας τοίνυν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου διὰ τὸ παρὰ Ῥωμαίων δέος ὁ Ἀντίοχος ἐπὶ
τὴν τῶν Ἱεροσολυμιτῶν πόλιν ἐξεστράτευσε καὶ γενόμενος ἐν αὐτῇ ἔτει ἑκατοστῷ καὶ
τεσσαρακοστῷ καὶ τρίτῳ μετὰ τοὺς ἀπὸ Σελεύκου βασιλεῖς ἀμαχητὶ λαμβάνει τὴν πόλιν
247 ἀνοιξάντων αὐτῷ τὰς πύλας ὅσοι τῆς ἐκείνου προαιρέσεως ἦσαν. ἐγκρατὴς δὲ οὕτω τῶν
Ἱεροσολύμων γενόμενος πολλοὺς ἀπέκτεινε τῶν τάναντία φρονούντων καὶ χρήματα πολλὰ 5
248 συλίσας ὑπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν. συνέβη δὲ μετὰ ἔτη δύο ὀλυμπιάδι ἑκατοστῇ καὶ
πεντηκοστῇ καὶ τρίτῃ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀναβῆναι τὸν Ἀντίοχον εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ
249 προσποιησάμετον εἰρήνην ἀπάτη περιγενέσθαι τῆς πόλεως. ἐφείσατο δὲ τότε οὐδὲ τῶν
250 εἰσδεξαμένων αὐτὸν διὰ τὸν ἐν τῷ ραφῷ πλοῦτον. περιδύσας οὖν τὸν ραόν, ὥς καὶ τὰ
σκευὴ τοῦ Θεοῦ βαστάσαι, κενώσας δὲ καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους καὶ μηδὲν 10
ὅλως ὑπολιπών, εἰς μέγα τοὺς Ἰουδαίους πένθος ἐνέβαλε. καὶ γὰρ τὰς καθημερινὰς θυσίας,
251 ἃς ἐπέφερον τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, ἐκώλυνεν αὐτοὺς προσφέρειν, καὶ διαρπάσας τὴν
ἃς ἐπέφερον τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, ἐκώλυνεν αὐτοὺς προσφέρειν, καὶ διαρπάσας τὴν
πόλιν τοὺς μὲν ἀπέκτεινε τοὺς δὲ αἰχμαλώτους γυναιξὶν ἅμα καὶ τέκνοις ἔλαβεν, ὥς τῶν
252 ζωορρήτων περὶ μυρίους γενέσθαι τὸ πλῆθος. ἐνέπρισε δὲ αὐτῆς τὰ κάλλιστα καὶ
καταβαλὼν τὰ τέλῃ τὴν ἐν τῇ κάτω πόλει ὀχυρότησιν ὑψηλοῖς καὶ πύργοις φρουρὰν Μακεδονικὴν
κειμένην τὸ ἱερόν. καὶ ὀχυρώσας ταύτην τείχεσιν ὑψηλοῖς καὶ πύργοις φρουρὰν Μακεδονικὴν
253 ἐγκατέστησεν. ἐποικοδομήσας δὲ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ βωμὸν ὅας ἐπ' αὐτοῦ κατέσφαξε,
θυσίαν οὐ πάτριον οὐδὲ νόμιμον τοῖς Ἰουδαίοις θρησκεία ταύτην ἐπιτελῶν. ἠνάγκασε δὲ καὶ
αὐτοὺς ἀφαιρῶντας τῆς περὶ τὸν αὐτῶν Θεοῦ θρησκείας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ νομιζομένους σέβεσθαι,
αὐτοὺς ἀφαιρῶντας τῆς περὶ τὸν αὐτῶν Θεοῦ θρησκείας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ νομιζομένους σέβεσθαι,
οἰκοδομήσαντος δὲ ἐν ἐκάστῃ πόλει καὶ κόμῃ τεμένη αὐτῶν καὶ βωμοὺς καθιδρύσαντος 20
254 θύειν ἐπ' αὐτοῖς καθ' ἡμέραν ὅς προσέταξεν. ἐκέλευσε δὲ μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα
κολάσειν ἀπειλήσας, εἴ τις παρὰ ταῦτα ποιῶν εὐρεθείη. κατέστησε δὲ καὶ ἐπισκόπους, οἱ
255 προσαναγκάσουσιν αὐτοῖς τὰ ἐπεσταλμένα ποιεῖν. καὶ πολλοὶ μὲν κατηκολούθουν οἷς ὁ
βασιλεὺς διετέτακτο, οἱ δὲ δοκιμώτατοι καὶ τὰς ψυχὰς εὐγενεῖς τῶν πατρῶν ἐθῶν πλείονα
λόγον ἔσχον ἢ τῆς ὑπερηφάνειας τιμωρίας, καὶ διατοῦτο κατὰ πᾶσαν ἡμέραν αἰκιζόμενοι 25
256 καὶ πικρὰς βασάνους ὑπομένοντες ἀπέθνησκον. ἔτι γὰρ ἐμπνέοντας αὐτοὺς ἐκ τῶν μαστίγων
ἀνισταύουσι, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας, οὓς περιέτεμνον ἀπῆγγον ἐκ τῶν
τραχίλων αὐτοὺς τῶν ἀνεσταυρωμένων γονέων ἀναρτῶντες. ἠφάνιζον δὲ καὶ εἴπου βίβλος
257 εὐρεθῇ καὶ νόμος, καὶ παρ' οἷς εὐρεθείη καὶ οὗτοι κακῶς ἀπώλλυντο. ταῦτα βλέποντες οἱ
Σαμαρεῖται πᾶσχοντας τοὺς Ἰουδαίους οὐκέτι ὠμολόγουν ἑαυτοὺς εἶναι συγγενεῖς αὐτῶν. 30
258 πέμπουσιν οὖν πρὸς τὸν Ἀντίοχον πρέσβεις καὶ ἐπιστολὴν ταύτην· „βασιλεῖ Ἀντιόχῳ Θεῷ
259 ἐπιφανεῖ. οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι διὰ τινὰς ἀνέχοντες ἔθνος ἐποίησαν σέβειν τὴν παρὰ τοῖς
Ἰουδαίοις λεγομένην τῶν σαββάτων ἡμέραν, ἰδρυσάμενοι δὲ ἀνώνυμον ἐν τῷ Γαριζὶν ὄρει
260 ἱερόν· ἔθνον ἐπ' αὐτῷ τὰς καθηκούσας θυσίας. σοὺ δὲ τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πονηρίας αὐτῶν
ἀξίως χρησαμένου, οἱ τὰ βασιλικά διοικοῦντες οἰόμενοι κατὰ συγγένειαν ἡμᾶς ταῦτα ποιεῖν 35
ταῖς ὁμοίαις αἰτίαις προσάπτουσιν ὄντων ἡμῶν ἀνέκαθεν Σιδωνίων, καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ
261 τῶν πολιτικῶν ἀναγραφῶν. ἀξιοῦμεν οὖν σε τὸν εὐεργέτην καὶ σωτῆρα προστάξαι μηδὲν
262 ἡμῖν ἐνοχλεῖν, προσαγορευθῆναι δὲ τὸ ἀνώνυμον ἱερόν Διὸς Ἑλληνίου.“ ταῦτα τῶν

Zonaras I p. 367 Bonn.

Σαμαρέων δευθέντων ὁ Ἀντίοχος ἀντέγραψε Νικάνορι οὕτως· „οἱ ἐν Σικίμῃ Σιδωνιοὶ παρέ-
στησαν, ὅτι μηδὲν τοῖς τῶν Ἰουδαίων ἐγκλήμασι προσήκουσιν, ἀλλὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἔθουσιν 263
αἰροῦνται χρώμενοι ζῆν. ἀπολύομεν οὖν αὐτοὺς τῶν αἰτιῶν καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ἱερόν,
καθάπερ ἡξιώκεισαν, προσαγορευθῆτω Διὸς Ἑλληνίου.“
5 Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦν τίς οἰκῶν ἐν Μωδεῇ κόμῃ τῆς Ἰουδαίας, ὄνομα 265
Ματταθίας, υἱὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ Συμεῶνος τοῦ Ἀσαμωναίου ἱερέως. ἦσαν δὲ αὐτῷ υἱοὶ 266
πέντε, Ἰωάννης ὁ καλούμενος Γαδδῆς καὶ Σίμων ὁ κληθεὶς Θαδῆς Ἰούδας ὁ καλούμενος
Μακκαβαῖος καὶ Ἐλεάζαρος ὁ κληθεὶς Αὔραν καὶ Ἰωνάθης ὁ κληθεὶς Ἀφρούς. οὗτος οὖν 267
ὁ Ματταθίας ἀπώδρευτο τοῖς τέκνοις τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἔλεγε κρεῖττον
10 αὐτοῖς εἶναι ἥπερ τῶν πατρῶν νόμων ἀποθανεῖν. ἐλθόντων δὲ εἰς τὴν κόμην αὐτῶν 268
τῶν τοῦ βασιλέως καὶ θύειν τοὺς ἐκεῖ κελευόντων, ὥς ὁ βασιλεὺς κελεύσειε, διὰ δὲ τὴν
δόξαν τὴν τε διὰ τὰ ἄλλα καὶ διὰ τὴν εὐπαιδίαν ἀξιούντων τὸν Ματταθίαν προκατάρχειν
τῶν θυσιῶν, κατακολουθήσειν γὰρ αὐτῷ καὶ τοὺς πολίτας, ὁ Ματταθίας οὐκ ἔφασκε 269
ποιῆσειν, οὐδὲ εἰ τὰ ἄλλα πάντα ἔθνη τοῖς Ἀντιόχου προστάγμασιν ἢ διὰ φόβον ἢ δι'
15 εὐαρεσίαν ὑπακούει, πεισθήσεσθαι ποτὲ αὐτοῖς μετὰ τῶν τέκνων τὴν πάτριον θρησκείαν
καταλιπεῖν. ὥς δὲ σιωπήσαντος αὐτοῦ προσελθὼν τίς τῶν Ἰουδαίων ἔθυσεν εἰς μέσον, 270
καθὼς προσέταξεν Ἀντίοχος, θυμωθεὶς ὁ Ματταθίας ὤρμησεν ἐπ' αὐτὸν μετὰ τῶν παίδων
ἐχόντων κοπίδας καὶ αὐτὸν τὲ ἐκείνον διέφθειρε καὶ τὸν στρατηγὸν Ἀπελλῆν, ὃς ἐπηνάγ-
καζε, διερχόμενος μετ' ὀλίγων στρατιωτῶν, καὶ τὸν βωμὸν καθελὼν ἀνέκραγεν, „εἴ τις 271
20 ζῆλωτής ἐστιν τῶν πατρῶν ἐθῶν καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ θρησκείας, ἐπέσθω ἐμοί,“ καὶ ταῦτ'
εἰπὼν μετὰ τῶν τέκνων εἰς τὴν ἔρημον ἐξώρμησε καταλιπὼν τὴν ἄπασαν αὐτοῦ κτῆσιν
ἐν τῇ κόμῃ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πολλοὶ ποιήσαντες μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἔφυγον εἰς 272
τὴν ἔρημον καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις διήγον. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ τοῦ βασιλέως στρατηγοὶ
καὶ τὴν δύναμιν ὅση ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἱεροσολύμων ἀναλαβόντες ἐδίωξαν εἰς τὴν
25 ἔρημον τοὺς Ἰουδαίους. καὶ πρῶτον μὲν ἐπεχείρουν πείθειν μετανοήσαντας αἰρεῖσθαι τὰ 273
συμφέροντα, μὴ προσδεχομένων δὲ τοὺς λόγους συμβάλλουσιν αὐτοῖς εἰς μάχην σαββάτων 274
ἡμέρα, καὶ ὥς εἶχον οὕτως ἐν τοῖς σπηλαίοις αὐτοὺς κατέφλεξαν οὐδὲ ἀμυνομένους ἀλλ'
οὐδὲ τὰς εἰσόδους ἐμφράξαντας· τοῦ δὲ ἀμύνεσθαι διὰ τὴν ἡμέραν ἀπέσχοντο μηδὲ ἐν
κακοῖς παραβῆναι τὴν τοῦ σαββάτου τιμὴν φερόμενοι. ἀπέθανον μὲν οὖν σὺν γυναιξὶ 275
30 καὶ τέκνοις ἐμπνιγέστες τοῖς σπηλαίοις ὥς χίλιοι, πολλοὶ δὲ διασωθέντες τῷ Ματταθίᾳ
προσέθεντο ἀκακῆνον ὄρχοντα ἀπέδειξαν. ὁ δὲ καὶ σαββάτοις αὐτοὺς ἐδίδασκε μάχεσθαι, 276
ὥς εἰ μὴ ποιήσουσι τοῦτο φυλαττόμενοι τὸ νόμιμον, ἑαυτοῖς ἔσονται πολέμιοι, τῶν μὲν
ἐχθρῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν αὐτοῖς προσβαλόντων, αὐτῶν δὲ οὐκ ἀμυνομένων, κωλύσειν
μηδὲν τὸ ἀμαχητὶ πάντας ἀπολέσθαι. ταῦτα εἰπὼν ἔπεισεν αὐτούς, καὶ ἄχρι δεῦρο μένει 277
35 παρ' ἡμῖν τὸ ἐν σαββάτοις, εἴ ποτε δεήσειε, μάχεσθαι. ποιήσας οὖν δύναμιν πολλὴν 278
περὶ αὐτὸν Ματταθίας τοὺς τε βωμοὺς καθεῖλε καὶ τοὺς ἐξαμαρτόντας ἀπέκτεινεν,
ὅσους λαβεῖν ἠδυνήθη, τῶν τε παίδων τοὺς οὐ περιτετμημένους ἐκέλευσε περιτέμνεσθαι.
ἄρξας δὲ ἐνιαυτὸν καὶ καταπεσὼν εἰς νόσον προκαλεῖται τοὺς παῖδας, καὶ „ἐγὼ μὲν, ὦ 279

4 post καθάπερ circiter 8 litt. erasae Busb. — 28 ἐμφράξαντες Busb. — 33 καταπεσὼν, κατα in ras. Busb.

1 in marg. ζ' Busb. — 9 εἰσδεξαμένων, litt δε in ras. Busb. — 18 τοῖς Ἰουδαίοις θρησκεία] τῇ Ἰουδαίῳ θρησκείᾳ Iosephus. — 24 ἐθῶν man. 1 Busb. — 36 δῆλον] φανερόν Iosephus.

παῖδες, εἶπεν, ἀπειμι τὴν εἰμαρμένην πορείαν, παρατίθεμαι δὲ ὑμῖν τοῦμὸν φρόνημα καὶ
 280 παρακαλῶ μεμνημένους τῆς τοῦ φύσαντος ὑμᾶς προαιρέσεως ἔτι τε σώζειν τὰ πατρια καὶ
 281 τὴν ἀρχαίαν πολιτείαν ἀνακτᾶσθαι καὶ ἀξιῶ βίας τὲ πάσης καὶ ἀνάγκης ἐπάνω γενέσθαι, τὰς
 ψυχὰς οὕτω παρασκευασαμένους, ὥστε ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῶν νόμων, ἂν δέη, λογιζομένους
 283 ὅτι τὸ θεῖον τοιούτους ὑμᾶς ὀρῶν οὐχ ὑπερόψεται. μάλιστα δὲ ὑμῖν ὁμοιοεῖν παραινῶ
 καὶ πρὸς ἃ τίς ὑμῶν πέφυκεν ἀμείνων θατέρου πρὸς ταῦτα εἰκοντας ἀλλήλοις οἰκείας
 284 καὶ οἷς ἂν οὗτος συμβουλευῇ πείθεσθαι, Μακκαβαῖον δὲ τῆς στρατιᾶς δι' ἀνδρείαν καὶ
 ἰσχὺν στρατηγὸν ἔξετε· τὸ γὰρ ἔθνος οὗτος ἐκδικήσει καὶ ἀμυνεῖται τοὺς πολεμίους.
 285 ταῦτα διαλεχθεὶς τοῖς παισὶ τελευτᾷ, διεδέξατο δὲ τὴν προστασίαν τῶν πραγμάτων ὁ παῖς
 286 αὐτοῦ Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος. συναρραμένων δὲ αὐτῷ προθύμως τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν
 ἄλλων τούς τε πολεμίους ἐξέβαλεν ἐκ τῆς χώρας καὶ τοὺς παρανομήσαντας τῶν ὁμοφύλων
 287 διεχρήσατο. ταῦτα ἀκούσας Ἀπολλώνιος ὁ τῆς Σαμαρείας στρατηγός, ἀναλαβὼν τὴν
 δύναμιν ὤρμησεν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν. ὁ δὲ ἀπ' ἰντησεν αὐτῷ καὶ συμβαλὼν κρατεῖ καὶ πολλοὺς
 288 εἶχε, πλείους δὲ τραυματίας ἐποίησε. Σήρων δὲ ὁ τῆς κοίλης Συρίας στρατηγός, ἀκούσας ὅτι
 πολλοὶ προσκεχωρήκασιν τῷ Ἰούδᾳ καὶ δύναμιν ἥδη περιβέβληται πρὸς ἀγῶνας καὶ πολέμους
 289 ἀξιόλογον, ἐπ' αὐτὸν ἔγνω στρατεύσασθαι. συναγαγὼν οὖν δύναμιν ὅση παρῇν αὐτῷ,
 290 ὁ δὲ ἀπαντήσας αὐτῷ καὶ συμβαλὼν τρέπει τὸν Ἰούδαν ὡς ὀκτακισχιλίους· οἱ δὲ λοιποὶ
 292 πᾶντες ἔφρουγον. ἐπιδιώκων δὲ κτείνει τῶν πολεμίων ὡς ὀκτακισχιλίους· οἱ δὲ λοιποὶ
 διεσώθησαν εἰς τὴν παραλίαν.
 293 Ταῦτα ἀκούσας Ἀντίοχος μεγάλως ὀργίσθη τοῖς γεγενημένοις καὶ ἡτοιμάζετο περὶ
 294 τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐμβαλεῖν. ἐπεὶ δὲ τὸ στρατιωτικὸν διανείμας ἑώρα
 τοὺς θησανροὺς ἐπιλείποντας καὶ χρημάτων ἔνδειαν οὔσαν, οὔτε γὰρ οἱ φόροι πάντες
 295 οὔσιν, ἔγνω πρῶτον εἰς τὴν Περσίδα πορευθεὶς τοὺς φόρους τῆς χώρας συναγαγεῖν. κατα-
 296 λιπὼν οὖν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Ἀυσίαν τινὰ τρέφειν μὲν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ μετὰ
 πάσης φροντίδος ἐνετείλατο, καταστρεψάμενον δὲ τὴν Ἰουδαίαν καὶ τοὺς οἰκοῦντας αὐτὴν
 297 ἔξανδραποδισάμενον ἀφανίσαι τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸ γένος αὐτῶν ἀπολέσαι. ταῦτα
 298 ἐπιστείλας τῷ Ἀυσίᾳ ὁ Ἀντίοχος ἐξήλασεν εἰς τὴν Περσίδα. ὁ δὲ Ἀυσίας ἐπιλεξάμενος
 Πτολεμαῖον τὸν Ἀορυμένους καὶ Νικάνορα καὶ Γοργίαν ἄνδρας δυνατοὺς καὶ παραδοὺς
 299 τὴν Ἰουδαίαν. παραγίνονται δὲ αὐτοῖς σύμμαχοι ἀπὸ τε τῆς Συρίας καὶ τῆς πέριξ χώρας
 καὶ πολλοὶ τῶν φευγόντων Ἰουδαίων, ἔτι γε μὴν καὶ τῶν ἐμπόρων τινὲς ὡς ὠνησόμενοι
 300 τοὺς αἰχμαλωτισθισμένους. τὸ δὲ στρατόπεδον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων Ἰούδας
 κατανοήσας παρεκελεύετο τὰς ἐλπίδας ἔχοντας ἐν τῷ θεῷ τοῦτον ἰκετεύειν σάκκους

2 ἔτι] ἔθῃ Iosephus — 7 ἡγεῖσθε man. 2 Busb. — 8 πείθεσθε ex corr. Busb. — 9 ἔθος man. 1 Busb. — 10 i. marg. θ' Busb. — 13 i. marg. ι' Busb. — 23 i. marg. ιά Busb. — 28 Ἀυσίαν τινὰ suppletum, τρέφειν μὲν ἀντίοχον in ras. Busb. — 32 Πτολεμαῖον τὸν Ἀορυμένους] Iosephus. πολεμεῖν τοὺς δορυμένους Busb.; ὁ δὲ τρεῖς ἐπιλεξάμενος στρατηγοὺς Zonaras. — 32 νικάνορα, ο in ras. Busb.

περιθμεμένους. διατάξας δὲ τὸν ἀρχαῖον αὐτοὺς τρόπον καὶ πάτριον κατὰ χιλιάρχους καὶ 301
 τοὺς νεογάμους ἀπολύσας καὶ τοὺς τὰς κτήσεις νεωστὶ πεποιημένους, ὅπως μὴ διὰ τὴν
 τούτων ἀπόλαυσιν φιλοζωοῦντες ἀτολμότερον μάχωνται, λόγοις παρώρμα πρὸς τὸν ἀγῶνα
 τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας. καὶ ὁ μὲν Ἰούδας οὕτω τὴν οἰκείαν παρεθάρσυνε στρατιάν. τῶν 305
 5 δὲ πολεμίων πεμψάντων Γοργίαν μετὰ πεντακισχιλίων πεζῶν καὶ χιλίων ἵππεων, ὅπως
 διὰ τῆς νυκτὸς ἐπιπέσῃ τῷ Ἰούδᾳ, καὶ πρὸς τοῦτο ὀδηγοὺς ἔχοντας αὐτοῦ τινὰς τῶν πεφεν-
 γότων Ἰουδαίων, αἰσθόμενος ἐκεῖνος ἔγνω τοῖς ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν πολεμίων καὶ αὐτὸς
 ἐπιπεσεῖν. καθ' ὥραν οὖν δεῖπνα ποιησάμενος καὶ πολλὰ πυρὰ καταλιπὼν * ἐπὶ τοὺς ἐν 306
 Ἑμμαοὶ τῶν πολεμίων. οὐχ εὐρῶν δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοὺς ἐχθροὺς ὁ Γοργίας, ἀλλ'
 10 ὑπονοήσας ἀναχωρήσαντας αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι κεκρύφθαι, ἔγνω ζητεῖν, ὅπου ποτε εἴεν.
 περὶ δὲ τὸν ὄρθρον ἐπιφαίνεται τοῖς ἐν Ἑμμαοὶ πολεμίοις Ἰούδας μετὰ τρισχιλίων φάυλως 307
 ὀπλισμένων διὰ πενίαν, καὶ θρασυάμενος τοὺς ἐχθροὺς ἄριστα πεφραγμένους, προτρεψά-
 μενος τοὺς ἰδίους, ὡς καὶ γυμνοῖς τοῖς σώμασι μάχεσθαι δεῖ, ἔπειτα ἐμπεσὼν ἀπροσδο- 308
 κήτως τοῖς πολεμίοις πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινεν ἀνθισταμένους, τοὺς δὲ λοιποὺς διώκων
 15 ἦλθεν ἄχρι Γαζαρῶν, ἔπесον δὲ αὐτῶν ὡς περὶ τρισχιλίου. ὑπερκύψαντες δὲ οἱ τοῦ 310
 Γοργίου τὴν μὲν στρατιάν ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ κατέλιπον ὀρῶσι τετραμμένην, τὸ δὲ
 στρατόπεδον ἐμπεπορημένον· δέισαντες οὖν καὶ αὐτοὶ εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ἰούδας 311
 καὶ τούτων ἡττημένων ὑποστρέψας ἀνηρεῖτο τὰ σκύλα, πολὺν δὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ 312
 πορφύραν καὶ ὑάκινθον λαβὼν εἰς τὴν οἰκείαν ὑπέστρεψε χαίρων. Ἀυσίας δὲ συγχυθεὶς 313
 20 ἐπὶ τῇ τῶν ἐκπεμφθέντων ἡττῇ τῷ ἐχομένῳ ἔτει μυριάδας ἀνδρῶν ἐπιλέκτων ἀθροίσας
 ἔξ καὶ πεντακισχιλίους λαβὼν ἱππεῖς ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. ἀπὴντησε δὲ μετὰ 314
 μυρίων Ἰούδας καὶ συμβαλὼν τοῖς προδρόμοις τῶν πολεμίων νικᾷ τούτους καὶ
 φονεύσας αὐτῶν ὡς πεντακισχιλίους τοῖς λοιποῖς ἦν ἐπίφοβος. ἀμέλει κατανοήσας ὁ 315
 Ἀυσίας τὸ φρόνημα τῶν Ἰουδαίων, ὡς ἐτοιμοὶ τελευτᾶν εἰσὶν, εἰ μὴ ζήσουσιν ἐλεύθεροι,
 25 καὶ δέισας αὐτῶν τὴν ἀπόγνωσιν, ἀναλαβὼν τὴν λοιπὴν δύναμιν ὑπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν
 καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ξενολογῶν καὶ παρασκευαζόμενος μετὰ μείζονος στρατιᾶς εἰς τὴν Ἰου-
 δαίαν ἐμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἰούδας ἔλεγε δεῖν μετὰ πολλὰς νίκας, ὥς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔδωκεν, 316
 ἀναβῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν ναὸν καθᾶραι καὶ τὰς νενομισμένας θυσίας προσφέρειν.
 ὡς δὲ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα σὺν τῷ πλήθει τὸν ναὸν ἔρημον εὗρε καὶ κατα- 317
 30 πεπορημένους τὰς πύλας καὶ φυτὰ διὰ τὴν ἐρημίαν αὐτόματα ἐν τῷ ἱερῷ ἀναβεβλαστηκότα,
 θρηνεῖν ἤρξατο μετὰ τῶν ἰδίων ἐπὶ τῇ ὕψει τοῦ ναοῦ συγχυθεὶς. ἐπιλεξάμενος δὲ τινὰς 318
 τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν προσέταξε τούτοις ἐκπολεμῆσαι τοὺς τὴν ἄκραν φυλάσσοντας ἄχρι τὸν
 ναὸν αὐτὸς ἀγίσιε. καθάρως δὲ ἐπιμελῶς αὐτὸν εἰσεκόμισε καινὰ σκεύη, λυχνίαν τρά-
 πεζαν βωμόν, ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα, ἀπήρτησε δὲ καὶ τὰ ἐκπετάσματα τῶν θυρῶν καὶ 319
 35 τὰς θύρας ἐπέθηκε, καθελὼν δὲ καὶ τὸ θυσιαστήριον καινὸν ἐκ λίθων συμμίκτων ὥκο-
 δόμησεν οὐ λελαξευμένων ὑπὸ σιδήρου. ἦσαν τὲ φῶτα ἐπὶ τῆς λυχνίας καὶ ἐθυμίασαν 319
 ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ ἄρτους ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἐπέθεσαν καὶ ὠλοκάντωσαν ἐπὶ τοῦ καινοῦ
 θυσιαστηρίου. ἔτυχε δὲ ταῦτα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην γενέσθαι, καθ' ἣν καὶ μετέπεσεν 320

3 ἀτολμότερον μάχονται Busb. — 8 καταλιπὼν] καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου δι' ὅλης ὥστε τῆς νυκτὸς Iosephus. — 10 κεκρύφθαι Busb. — 19 ἰάκυνθον Busb. — 19 ὑπέστρεψε] Zonaras cum Iosepho ὑπέστρεψαν Busb. — 27 ἔλεγε ex corr. Busb.

Zonaras I p. 369 Bonn.

ἡ ἄγιος Θρησκεία εἰς βέβηλον καὶ κοινήν συνηθείαν μετὰ ἔτη τρία· τὸν γὰρ ναὸν ἐρημω-
 322 θέντα ὑπ' Ἀντίοχου διαμεῖναι τοιοῦτον ἔτεσι συνέβη τρισί· τὴν δὲ ἐρήμωσιν τοῦ ναοῦ
 συνέπεσε γενέσθαι κατὰ τὴν Λανιήλου προφητείαν πρὸ τετρακοσίων καὶ ὀκτώ γενομένην
 323 ἐτῶν· ἐδήλωσε γάρ, ἵδι Μακεδόνες καταλύσουσιν αὐτόν. ἐώρταξε δὲ ὁ Ἰούδας μετὰ τῶν
 πολιτῶν τὴν ἀνάκτησιν τῆς περὶ τὸν ναὸν θυσίας ἐφ' ἡμέρας ὀκτώ πολυτελέσι μὲν καὶ 5
 λαμπραῖς θυσίαις κατενωχῶν αὐτούς, ὕμνοις δὲ καὶ ψαλμοῖς τὸν θεὸν ἐτίμα καὶ αὐτοὺς
 324 ἔτερπε. καὶ νόμον ἔθεντο τοὺς μετ' αὐτοὺς ἐορτάζειν τὴν ἀνάκτησιν τῶν περὶ τὸν ναὸν
 325 ἐφ' ἡμέρας ὀκτώ. καὶ ἐξ ἐκείνου μέχρι δεῦρο τὴν ἐορτὴν ἄγομεν καλοῦντες αὐτὴν
 φῶτα ἐκ τοῦ παρ' ἐλπίδας οἶμαι ταύτην φανῆναι ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν τὴν προσηγορίαν
 326 θέμενοι τῇ ἐορτῇ. τειχίσας δὲ ἐν κύκλῳ τὴν πόλιν καὶ πρὸς τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πολέμιων 10
 πύργους οἰκοδομησάμενος ὑψηλοὺς φύλακας ἐν αὐτοῖς ἐγκατέστησε.
 327 Τούτων οὕτω γενομένων τὰ περίξ ἔζη πρὸς τὴν ἀναζωπύρησιν τῶν Ἰουδαίων
 χαλεπῶς διακείμενα πολλοὺς ἐπισυνιστάμενα διέφθειρεν ἐνέδραις καὶ ἐπιβουλαῖς αὐτῶν
 κρατήσιν οἴομενα. πρὸς τούτους πολέμους συνεχεῖς ἐκφέρων ὁ Ἰούδας ἐπέχειν αὐτοὺς τῆς
 332 καταδρομῆς καὶ ὧν ἐποίουν κακῶν τοὺς Ἰουδαίους ἐπειράτο. καὶ Σίμωνα μὲν τὸν ἀδελφόν 15
 προσέταξεν ὡς τρισχιλίους τῶν ἐπιλέκτων λαβόντα τοῖς ἐν Γαλιλαίᾳ βοηθὸν ἐξελεῖν
 333 Ἰουδαίους. αὐτὸς δὲ καὶ Ἰωνάθης ὁ ἑτερος ἀδελφὸς μετὰ ὀκτακισχιλίων ὤρμησαν εἰς τὴν
 Γαλααδίτιν· κατέλιπε δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιλοίπων τῆς δυνάμεως Ἰώσηπόν τε τὸν Ζαχαρίου καὶ
 Ἀζαρίαν προστάξας αὐτοῖς φυλάττειν ἐπιμελῶς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συνάπτειν πόλεμον πρὸς
 334 μηδένα, ἕως ἂν αὐτὸς ἐπανέλθῃ. ὁ μὲν οὖν Σίμων παραγενόμενος εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ 20
 συμβαλὼν τοῖς ἐχθροῖς εἰς φυγὴν αὐτοὺς ἔτρεψε καὶ ἀπέκτεινεν ὡς περὶ τρισχιλίους,
 335 Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰωνάθης πολλοῖς καὶ πολλάκις συμμίζαντες
 340 τῶν ἐναντίων πάντων ἐκράτησαν καὶ πόλεις ἐλὼν τῶν ἐν αὐταῖς τὸ μὲν ἄρρεν ἀπέκτεινε,
 349 τὸ δὲ λοιπὸν ἅπαν ἠνδραποδίσατο καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἰουδαίαν παρεγένοντο ψάλλοντές τε
 καὶ ὑμνοῦντες. ἔθυσάν τε χαριστηρίους ὑπὲρ τε τῶν κατορθωμένων θυσίας καὶ ὑπὲρ τῆς 25
 τοῦ στρατεύματος σωτηρίας· οὐδεὶς γὰρ ἐν τούτοις τοῖς πολέμοις τῶν Ἰουδαίων ἀπέθανεν.
 350 Ἰώσηπος δὲ ὁ Ζαχαρίου καὶ Ἀζαρίας, οὓς κατέλιπε στρατηγούς Ἰούδας, βουληθέντες καὶ
 αὐτοὶ δόξαν περιποιήσασθαι στρατηγῶν τὰ πολεμικὰ γενναίων, τὴν ὑπ' αὐτοὺς δύναμιν
 351 ἀναλαβόντες ἦλθον εἰς Ἰάμνειαν. Γοργίου δὲ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῆς ὑπαντήσαντος συμ-
 354 βολῆς γενομένης δισχιλίους ἀποβάλλουσι τῆς στρατιᾶς φυγόντες ἄχρι τῆς Ἰουδαίας. 30
 Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος τὴν Ἰάμνιν χώραν ἐπερχόμενος ἀκούει
 πόλιν ἐν τῇ Περσίδι πλούτῳ διαφέρουσαν Ἑλυμαῖδα τοῦνομα καὶ πολυτελὲς ἱερὸν Ἀρτέ-
 μιδος ἐν αὐτῇ καὶ παντοδαπῶν ἀναθημάτων πλήρες εἶναι, ἔτι γε μὴν ὅπλα καὶ θώρακας
 355 καταλιπεῖν ἐπυρθάνετο τὸν βασιλέα τὸν Μακεδόνων Ἀλέξανδρον. κινηθεὶς οὐν ὤρμησεν ἐπὶ
 τὴν Ἑλυμαῖδα καὶ προσβαλὼν αὐτῇ ἐπολιόρκει. τῶν δὲ ἐν αὐτῇ καρτερῶς ἀντισχόντων 35
 ἀποκρούεται τῆς ἐλπίδος· ἀπωσάμενοι γὰρ ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐπεξελθόντες ἐδίωξαν,
 ὥστε αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς Βαβυλῶνα φεύγοντα καὶ πολλοὺς ἀποβαλόντα τῆς στρατιᾶς.
 356 λυπουμενῷ δὲ ἐπὶ τῇ διαμαρτίᾳ ταύτῃ προσαγγέλλεται καὶ ἡ τῶν στρατηγῶν ἥττα, οὓς

3 συνέπεσε] συνέβη Iosephus. — 5 ἀνάκτισιν man. 2 Busb. — 10 πολέμιων, e in ras. 2 litt. man. 2
 Busb. — 24 παρεγένετο Busb. — 25 κατορθωμένων Busb. — 29 αὐτῆς Busb. — 36 ἀπεκρούεται Busb.

Zonaras I p. 370 Bonn.

πολεμήσοντας τοῖς Ἰουδαίοις κατελελοίπει, καὶ ἡ τῶν Ἰουδαίων ἰσχὺς. προσγενομένης οὖν 357
 καὶ τῆς περὶ τούτων γροντίδος τῇ προτέρᾳ συγχυθεὶς ὑπὸ ἀθυμίας εἰς νόσον κατέπεσεν,
 ἥς μηχανομένης συνεῖς, ὡς τελευτᾷ, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τὴν νόσον αὐτοῖς χαλεπὴν
 οὖσαν ἐμήνυε καὶ ὅτι ταῦτα πάσχει κακῶς τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος διαθεὶς παρεδήλου καὶ
 5 συλῆσας τὸν ναὸν καὶ τοῦ θεοῦ καταφρονήσας. καὶ ταῦτα λέγων ἐξέπνευσεν ἐνὰ τῶν 360
 ἐταίρων Φίλιππον τῆς βασιλείας καταστήσας ἐπίτροπον, ᾧ τὸ διάδημα δοὺς καὶ τὴν στολὴν
 καὶ τὸν δακτύλιον Ἀντιόχῳ τῷ παιδί ταῦτα ἐκέλευσε δοῦναι. Ἀυσίας δὲ αὐτοῦ τὸν 361
 θάνατον δηλώσας τῷ πλήθει τὸν υἱὸν ἐκείνου Ἀντίοχον ἀποδείκνυσιν βασιλέα καλέσας αὐτὸν
 Εὐπάτορα.
 10 Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν Ἱεροσολύμων φρουροὶ καὶ φυγάδες τῶν 362
 Ἰουδαίων πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους εἰργάσαντο τοὺς ἀναβαίνοντας εἰς τὸ ἱερὸν καὶ θῦσαι
 βουλομένους ἐκτρέχοντες ἐξαίφνης καὶ διαφθείροντες· ἐπέκειτο γὰρ τῷ ἱερῷ ἡ ἄκρα· διὰ 363
 ταῦτα Ἰούδας ἐξελεῖν διέγνω τὴν φρουράν, καὶ συναγαγὼν τὸν λαὸν τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ
 καρτερῶς ἐπολιόρκει. ἔτος ἦν τοῦτο τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπὸ Σελεύκου ἑκατοστὸν καὶ πεντη-
 15 κοστὸν. κατασκευάσας οὖν μηχανήματα καὶ χώματα ἐγείρας φιλοπόνως προσέκειτο τῇ τῆς
 ἄκρας αἰρέσει. πολλοὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ φυγάδων νύκτωρ ἐξελθόντες ἦλθον πρὸς Ἀντίοχον 364
 τὸν βασιλέα, ἀξιοῦντες μὴ ὑπερορᾶσθαι δεινὰ πάσχοντες ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων μὴδὲ τὴν 365
 ἀκρόπολιν αἰρεθῆναι κινδυνεύουσιν ὑπὸ Ἰούδα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ κατασταθέντας ἐν αὐτῇ φρουροὺς. ταῦτα ἀκούσας ὁ παῖς Ἀντίοχος ὀργίσθη καὶ 366
 20 συνήγαγε στρατὸν πεζῶν μὲν ὡς μυριάδας δώδεκα, ἵππεῖς δὲ δισμυρίους, ἐλέφαντας δὲ
 δύο καὶ τριάκοντα. ταύτην οὖν ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐξώρμησεν ἐξ Ἀντιοχείας μετὰ 367
 Ἀυσίου πάσης τῆς στρατιᾶς ἔχοντος τὴν ἡγεμονίαν. καὶ εἰς Βησοῦραν ἀναβαίνει πόλιν
 καὶ παρακαθίσας αὐτὴν ἐπολιόρκει. ἰσχυρῶς δὲ ἀντεχόντων τῶν Βησουραίων καὶ τὰ 368
 μηχανήματα αὐτοῦ ἐμπρησάντων χρόνος ἐτίβητο περὶ τὴν πολιορκίαν πολὺς. Ἰούδας δὲ 369
 25 γνοὺς τὴν ἔφοδον τοῦ βασιλέως ἀφίσταται μὲν τοῦ τὴν ἄκραν πολιορκεῖν, ἀπαντήσας δὲ
 τῷ βασιλεὶ βάλλεται στρατόπεδον ἐπὶ τῶν στενῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀρμήσας ἀπὸ τῆς 370
 Βησοῦρας ἤγαγε τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Ἰούδα στρατόπεδον, ἅμα δὲ ἡμέρᾳ διέτασσε τὴν 371
 στρατιάν, καὶ τοὺς μὲν ἐλέφαντας ἐποίησεν ἀλλήλοις ἐπесθαι διὰ τὴν στενοχωρίαν οὐ
 δυναμένων αὐτῶν ἐπὶ πλάτος τετάχθαι, εἰς δὲ κύκλον ἐλέφαντος ἐκάστου προήεσαν πεζοὶ
 30 μὲν χίλιοι, ἵππεῖς δὲ πεντακόσιοι· ἔφερον δὲ οἱ ἐλέφαντες πύργους ὑψηλοὺς καὶ τοξότας·
 τὴν δὲ λοιπὴν δύναμιν ἐκατέρωθεν ἐποίησεν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰ ὄρη τοὺς φίλους αὐτοῦ
 προτάξας. κελύσας δὲ ἀλαλάζει τὴν στρατιάν προσβάλλει τοῖς πολεμίοις, γυμνώσας τὰς 372
 τε χρυσᾶς καὶ χαλκᾶς ἀσπίδας, ὥστε αὐγὴν ἀπ' αὐτῶν ἀφίεσθαι λαμπράν· κεκραγόντων
 δὲ αὐτῶν συνεπήχει τὰ ὄρη. ὁ δὲ Ἰούδας οὐ κατεπλάγη, ἀλλὰ γενναίως δεξάμενος τοὺς
 35 πολεμίους τῶν προδρόμων περὶ ἑξακοσίους ἀναιρεῖ. Ἐλεάζαρος δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν 373
 Αὐρὰν ἐκάλουν, ἰδὼν τὸν ὑψηλότατον τῶν ἐλεφάντων ὀπλισμένον θώραξι βασιλικοῖς καὶ
 νομίσας ἐπ' αὐτοῦ τὸν βασιλέα εἶναι σφόδρα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὤρμησε, καὶ πολλοὺς
 μὲν τῶν περὶ τὸν ἐλέφαντα κτείνας τοὺς ἄλλους διεσκέδασεν, ὑποδύς δὲ ὑπὸ τὴν γαστέρα

5 i, marg. id Busb. — 12 ἐκτρέφοντες Busb. — 14 τῆς ex τοῖς corr. Busb. — 21 οὖν in ras.
 Busb. — 25 γνοὺς] ἀκούσας Iosephus. — 32 ἀλλαλάζει Busb.

374 καὶ πλήξας ἀπέκτεινε τὸν ἐλέφαντα. ὁ δὲ ἐπικατενεχθεὶς τῷ Ἐλεαζάρῳ διαφθείρει τὸν
 375 ἄνδρα ὑπὸ τοῦ βάρους. ὁ δὲ Ἰούδας ὁρῶν τὴν τῶν πολεμίων ἰσχὺν ἀνεχώρησεν εἰς Ἱερο-
 σόλυμα καὶ πρὸς πολιορκίαν παρεσκευάζετο· Ἀντίοχος δὲ τὸ μὲν τι τῆς στρατιᾶς εἰς
 376 Βηθούραν ἔπεμψε, τῷ δὲ λοιπῷ τῆς δυνάμεως αὐτὸς ἦκεν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα. καὶ οἱ
 μὲν Βηθουραῖοι παραδιδόασιν αὐτοὺς ὄρκους λαβόντες μηδὲν πείσεσθαι δεινόν, οἱ γυμνοὶ 5
 377 μόνον τῆς πόλεως ἐξεβλήθησαν. τὸ δὲ ἱερὸν ὁ Ἀντίοχος τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις πολλῷ
 χρόνῳ ἐπολιόρκει καρτερῶς τῶν ἔνδοθεν ἀμυνομένων· καὶ ἑκαστον γὰρ τῶν τοῦ
 378 Ἀντιόχου μηχανημάτων κἀκεῖνοι πάλιν ἀντεμυχανῶντο. τροφή δὲ αὐτοὺς ἐπιλελοίπει, τοῦ
 μὲν ὄντος ἀνηλωμένου καρποῦ, τῆς δὲ γῆς ἐκείνῳ τῷ ἔτει μὴ γεωργουμένης κατὰ τὸν
 νόμον διὰ τὸ εἶναι ἑβδομον ἔτος. διὸ πολλοὶ τῶν πολιορκουμένων ἀπεδίδρασκον, ὥς ὀλίγους 10
 379 ἐν τῷ ἱερῷ καταλειφθῆναι. Ἀυσίας δὲ ὁ στρατηγὸς καὶ Ἀντίοχος, ἐπεὶ βασιλεὺς
 Φίλιππος αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Περσίδος ἦκων ἐδηλώθη τὰ πράγματα εἰς ἐαυτὸν κατασκευάζων,
 εἶχον μὲν ὥστε τὴν πολιορκίαν ἀφέντες ὁρμᾶν ἐπὶ τὸν Φίλιππον, οὐ μὴν τοῦτο ποιῆσαι
³⁸⁰₃₈₁ φανερόν τοῖς στρατιώταις καὶ ἡγεμόσιν ἔγνωσαν, ἀλλ' ἐν κοινῷ διαλεχθεὶς ὁ Ἀυσίας πολὶ
 380 κρείττον ἐῖπε δοκεῖν αὐτῷ τὴν πολιορκίαν καταλιπόντας διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ χωρίου 15
 καὶ ὅτι πολλὰ δεῖ καταστῆσαι τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ πραγμάτων, σπονδὰς ποιησαμένους
 381 πρὸς τοὺς πολιορκουμένους, ἐπιτρέψαντας αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς πατρώοις νόμοις χωρεῖν
 ἐπὶ τὰ οἰκῆα. ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡρέσθη τό τε στράτευμα καὶ οἱ ἡγεμόνες.
 382 Καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ εἰρήνην τὴν ἐπηγγείλατο
 καὶ συγχωρεῖν τοῖς πατρώοις χρωμένους νόμοις ζῆν. οἱ δὲ ἀσμένως δεξάμενοι τοὺς λόγους καὶ 20
 383 λαβόντες ὄρκους τὴν καὶ πίστις ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ἱεροῦ. εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀντίοχος καὶ Θεασά-
 μενος ὀχυρὸν τοῦτο τὸ χωρίον παρέβη τοὺς ὄρκους καὶ κελεύει τὴν δύναμιν περιστάσαν
 καθελεῖν τὸ τεῖχος εἰς ἑδαφος. καὶ ταῦτα ποιήσας ὑπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν ἐπαγόμενος
 384 Ὀρίαν τὸν ἀρχιερέα, ὃς καὶ Μενέλαος ἐκαλεῖτο. Ἀυσίας γὰρ συνεβούλευε τῷ βασιλεῖ τὸν
 Μενέλαον ἀνελεῖν, εἰ βούλεται τοὺς Ἰουδαίους ἡρεμεῖν καὶ μηδὲν ἐνοχλεῖν αὐτῷ· τοῦτον 25
 γὰρ ἄρξαι τῶν κακῶν πείσαντα τὸν πατέρα αὐτοῦ τοὺς Ἰουδαίους ἀναγκάσαι τὴν πάτριον
 385 θρησκείαν καταλιπεῖν. πέμψας οὖν τὸν Μενέλαον ὁ βασιλεὺς εἰς Βέρροϊαν τῆς Συρίας
 διέφθειρεν ἀρχιερατεύσαντα μὲν ἔτη δέκα, πονηρὸν δὲ γενόμενον καὶ ἀσεβῆ. ἀρχιερεὺς δὲ
 386 ἐγένετο Ἀλκιμος ὁ καὶ Ἰωάκειμος κληθεὶς. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἐπολέμει πρὸς Φίλιππον
 387 καὶ λαβὼν αὐτὸν ὑποχείριον ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς Ὀρίας, ὃν προεῖπομεν 30
 ἔτι παῖδα τελευτήσαντος ἀφίεσθαι τοῦ πατρὸς, ἰδὼν ὅτι τὸν θεῖον αὐτοῦ Μενέλαον ὁ
 βασιλεὺς ἀνελὼν τὴν ἀρχιερωσύνην Ἀλκίμῳ δέδωκεν οὐκ ἐκ τῆς ἀρχιερέων ὅντι γενεᾶς,
 388 φεύγει πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Αἰγύπτου βασιλέα. καὶ τιμῆς ἀξιωθεὶς ὑπὸ τε αὐτοῦ καὶ
 τῆς γυναικὸς Κλεοπάτρας λαμβάνει τόπον ἐν τῷ Ἡλιοπολίτῃ νομῷ, ἐν ᾧ καὶ ὅμοιον τοῦ
 ἐν Ἱεροσολύμοις ᾠκοδόμησεν ἱερὸν. 35
 389 Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον φηγὼν Ἀημήτριος ἀπὸ Ῥώμης ὁ Σελεύκου υἱὸς καὶ κατα-
 λαβὼν τῆς Συρίας Τρίπολιν περιτίθῃσι μὲν ἐαυτῷ διάδημα, συναγαγὼν δὲ τινὰς περὶ
 αὐτὸν μισθοφόρους εἰς τὴν βασιλείαν εἰσῆλθε πάντων αὐτὸν ἡδέως προσδεχομένων.
 390 συλλαβόντες δὲ καὶ Ἀντίοχον καὶ Ἀυσίαν ζῶντας ἀνάγουσιν αὐτῷ. καὶ οὗτοι μὲν

6 ἐξηβλήθησαν man. 1 Busb. — 19 in marg. ιε' Busb. — 36 in marg. ις' Busb. — 39 οὔτοι] οἷτοι Busb.

παραχρῆμα διεφθάρησαν βασιλεύσαντος Ἀντιόχου ἔτη δύο. συστραφέντες δὲ πρὸς αὐτὸν 391
 πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων πονηροὶ καὶ φηγάδες καὶ μετ' αὐτῶν Ἀλκιμος ὁ ἀρχιερεὺς κατηγοροῦν
 τοῦ ἔθνους παντὸς καὶ Ἰούδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, λέγοντες, ὥς τοὺς φίλους αὐτοῦ 392
 πάντας ἀπεκτονήκασιν καὶ ὅσοι τὰ ἐκείνου ἐφρόνουν ἀπολωλέκασιν, ἡξίου· τὴν περιπεμπάντα
 5 τῶν ἰδίων τινα φίλων γινῶναι δι' αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν τετολμημένα. ὁ δὲ 393
 Ἀημήτριος παροξυνθεὶς ἐκπέμπει Βακχίδην φίλον Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς καὶ τὴν Μεσο-
 ποταμίαν ἅπασαν πεπιστευμένον, δοὺς αὐτῷ δύναμιν καὶ τὸν ἀρχιερέα παραθέμενος
 Ἀλκιμον, ἐντειλάμενος ἀποκτεῖναι Ἰούδαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. ἐξορμήσας δὲ ἀπὸ τῆς 394
 Ἀντιοχείας ὁ Βακχίδης καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἔπεμψε πρὸς Ἰούδαν καὶ τοὺς
 10 ἀδελφούς αὐτοῦ περὶ φιλίας καὶ εἰρήνης διαλεγόμενος· δόλῳ γὰρ αὐτὸν ἐβούλετό λαβεῖν.
 ὁ δὲ οὐκ ἐπίστευσεν· ἑώρα γάρ, ὅτι μετὰ στρατιᾶς πάρεστι τοσαύτης, μεθ' ὅσης ἐπὶ 395
 πόλεμόν τις, ἀλλ' οὐκ ἐπ' εἰρήνην ἔρχεται. τινὲς μὲντοι τῶν ἐκ τοῦ δήμου νομίσαντες
 οὐδὲν ὑπὸ Ἀλκίμου πείσεσθαι δεινὸν ὄντος ὁμοφύλου πρὸς αὐτοὺς ἀνεχώρησαν καὶ 396
 λαβόντες ὄρκους παρὰ Βακχίδου τὴν καὶ Ἀλκίμου ἐπίστευσαν αὐτοὺς ἐκείνοις. ὁ δὲ Βακχίδης
 15 ὀλιγορήσας τῶν ὄρκων ἐξήκοντα μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους, ὅσοι διεινοοῦντο
 πρὸς αὐτὸν ἀναχωρεῖν, ἐπέστρεψε τοῖς πρώτοις τὴν πίστιν μὴ φυλάξας. καὶ πολλοὺς δὲ 397
 τῶν αὐτομολούντων συλλαβὼν καὶ τινὰς τοῦ λαοῦ καὶ πάντας ἀποκτείνας προσέταξε τοῖς
 ἐν τῇ χώρᾳ πᾶσιν ὑπακούειν Ἀλκίμῳ, καὶ μετὰ στρατιᾶς τινὰς αὐτοῦ καταλιπὼν αὐτὸς εἰς
 Ἀντιόχειαν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀημήτριον ὑπέστρεψεν. Ἰωάκειμος δὲ βουλόμενος τὴν ἀρχὴν 398
 20 αὐτῷ βεβαιώσασθαι χρηστοῖς ἅπαντας ὑπήγετο λόγους καὶ πρὸς χάριν ὁμιλῶν ἐκάστῳ ταχὺ
 δὴ μάλα χεῖρα πολλὴν περιεβάλλετο· τούτων δὲ ἦσαν οἱ πλείους ἐκ τῶν ἀσεβῶν καὶ 399
 πεφυγαδευμένων, οἱς ὑπηρέταις χρώμενος ὕσους τὰ Ἰούδα φρονοῦντας εὗρισκεν ἐφόνευε.
 καὶ Ἰούδας ἐπιπορευόμενος τὴν χώραν διέφθειρε τοὺς τὰ αὐτὰ τῷ Ἰωακείμῳ φρονοῦντας. 400
 παραγενόμενος οὖν ὁ Ἰωάκειμος εἰς Ἀντιόχειαν παρώξυνε τὸν Ἀημήτριον ἐπὶ τὸν Ἰούδαν. 401
 25 ὁ δὲ Ἀημήτριος πέμπει Νικάνωρα τὸν εὐνούστατον αὐτῷ καὶ πιστότατον· οὗτος γὰρ καὶ 402
 ἀπὸ τῆς Ῥώμης αὐτῷ συναπέδρα· καὶ δοὺς δύναμιν ὅσην ὑπελάμβανεν ἀρκέσειν πρὸς τὸν
 Ἰούδαν ἐκέλευσε μηδεμίαν φειδῶ ποιεῖσθαι τοῦ ἔθνους. ὁ δὲ Νικάνωρ παραγενόμενος εἰς 403
 Ἱεροσόλυμα δόλῳ τὸν Ἰούδαν λαβεῖν κρίνας προσπέμπει λόγους εἰρηνικὰς αὐτῷ, οἷς πεισθέντες 404
 Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διδόασιν πίστις καὶ δέχονται τὸν Νικάνωρα μετὰ τῆς δυνά-
 30 μεως. ὁ δὲ ἀσπασάμενος τὸν Ἰούδαν καὶ μεταξὺ προσομιλῶν δίδωσι τοῖς οἰκείοις σημεῖον,
 ὅπως συλλάβωσιν αὐτόν. ὁ δὲ συνεῖς τὴν ἐπιβουλὴν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐκπηδήσας συνέφυγε. 405
 φανερὰς δὲ τῆς ἐνέδρας γενομένης Νικάνωρ πολεμεῖν ἔκρινε τῷ Ἰούδᾳ καὶ συμβαλὼν νικᾷ,
 Ἰούδας δὲ εἰς τὴν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἄκραν ἠναγκάσθη φυγεῖν. ἔτι δὲ τῷ Νικάνωρι 406
 κατιόντι ἐκ τῆς ἄκρας εἰς τὸ ἱερὸν τῶν ἱερέων τινὲς ἀπαντήσαντες ἡσπάζοντο καὶ τὰς
 35 θυσίας ἐπεδείκνυν, ἃς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως ἔλεγον ἐπιφέρειν τῷ θεῷ. ὁ δὲ βλασφημήσας
 αὐτὸν ἠπέλιhsεν, εἰ μὴ παραδῶῃ τὸν Ἰούδαν αὐτῷ ὁ λαός, καθαιρήσειν ὅταν ἐπανέλθῃ
 τὸν ναόν. καὶ ὁ μὲν ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων, οἱ δ' ἱερεῖς εἰς δάκρυα προσέπεσον. 407
 Ἰούδας δὲ χιλίους ἔχων τοὺς ἅπαντας παρώρμησε μὴ καταπλαγῆναι τὸ τῶν ἐναντίων. ⁴⁰⁸₄₀₉

13 ἀνεχώρησε Busb. — 14 παρὰ] περὶ Busb. — καὶ supra scriptum Busb. — 16 πρὸς αὐτῶν Busb. — 25 in marg. ις' Busb. — νικάνωρα man. 1 Busb., idem u. — 29 τῆς in ras. Busb.

πλήθος καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις κρατεῖ τούτων καὶ πολλοὺς τὲ αὐτῶν ἀπέκτεινε καὶ
 410 τελευταῖον αὐτὸς ὁ Νικάνωρ λαμπρῶς ἀγωνιζόμενος ἔπεσεν. οὗ πεσόντος εἰς φυγὴν οἱ
 αὐτοῦ ῥίψαντες τὴν πανοπλίαν ἐτράπησαν, ἐπιδιώκων δὲ Ἰούδας ἐφόνευσεν, καὶ οἱ ἐν ταῖς
 411 πέριξ κώμαις γνόντες,⁴ ὅτι νικῶν Ἰούδας, ἐξεπήδων καὶ τοὺς φεύγοντας ἔκτεινον, ὥστε
 412 οὐδεὶς διέφυγεν ὄντων ἐννακισχιλίων. ἐξ ἐκείνου μέντοι τοῦ χρόνου πρὸς ὀλίγον τὸ τῶν 5
 Ἰουδαίων ἔθνος τῶν πολέμων ἀναπαντράμενον εἰς ἀγῶνας αὐθις καὶ κινδύνους κατέστη.
 413 Τῷ δ' ἀρχιερεὶ Ἰωακείμῳ βουληθέντι καθελεῖν τεῖχος τοῦ ἁγίου παλαιὸν κατεσκευασ-
 μένον ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν πληγὴ τις αἰφνίδιος ἐκ τοῦ θεοῦ προσέπεσεν, ὅφ' ἦς
 ἄφρονος ἐπὶ τὴν γῆν κατηνέχθη καὶ βασανισθεὶς ἐπὶ συχνὰς ἡμέρας ἀπέθανεν ἀρχιερα-
 414 τέυσας ἔτη τέσσαρα. τὴν δ' ἀρχιερωσύνην ὁ λαὸς τῷ Ἰούδᾳ δίδωσιν, ὃς ἀκούσας περὶ 10
 τῆς Ῥωμαίων δυνάμεως καὶ ὅτι καταπεπολεμήκασιν τὴν τε Γαλατίαν καὶ Ἰβηρίαν καὶ
 Καρχηδόνα τῆς Αἰβύης καὶ πρὸς τούτοις τὴν Ἑλλάδα κεχείρονται καὶ τοὺς βασιλεῖς Περσέα
 415 καὶ Φίλιππον καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν, ἔγνω φιλίαν ποιήσασθαι πρὸς αὐτούς. πέμψας
 οὖν εἰς τὴν Ῥώμην παρακάλει συμμάχους εἶναι καὶ φίλους, καὶ Δημητρίῳ γράψαι, ὅπως
 416 μὴ πολεμῇ τοῖς Ἰουδαίοις. ἐλθόντας δὲ εἰς τὴν Ῥώμην τοὺς παρὰ Ἰούδα πρεσβευτὰς ἡ 15
 σύγκλητος δέχεται καὶ συμμαχεῖν ἐπινεύει. ποιήσασα δὲ περὶ τούτων δόγμα τὸ μὲν
 ἀντίγραφον εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀπέστειλεν, αὐτὸ δὲ εἰς τὸ Καπετώλιον εἰς χαλκᾶς ἐγγρά-
 419 ψαυτες δέλτους ἀνέθεσαν. καὶ τὴν μὲν πρώτην Ῥωμαίοις πρὸς Ἰούδα φιλίαν καὶ
 συμμαχίαν οὕτω συνέβη γενέσθαι.
 420 Ὁ Δημήτριος δὲ μαθὼν ὅτι Νικάνωρ ἀπέθανε καὶ ἡ σὺν αὐτῷ ἀπώλετο στρατιὰ πάλιν τὸν 20
 421 Βακχίδην μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐξέπεμψεν. ὃς παραγενόμενος εἰς τὴν Ἰου-
 δαίαν καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις ὄντας, πολλοὶ γὰρ εἰς αὐτὰ πεφύγεσαν, πολιορκήσας καὶ
 422 λαβὼν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἔσπευδε. μαθὼν δὲ τὸν Ἰούδαν ἐν τινι κώμῃ Βηρζηθοῦ
 τοῦνομα ἐστρατοπεδευμένον ἐπ' αὐτὸν ἡπείγετο μετὰ πεζῶν δισμυρίων, ἱππέων δὲ
 424 δισχιλίων· τῷ Ἰούδᾳ δὲ ἦσαν οἱ πάντες χίλιοι. οἱ τὸ τοῦ Βακχίδου πλήθος δείσαντες 25
 424 συνεβούλευον ἀναχωρεῖν καὶ σῶζειν αὐτούς. ὡς δὲ „μὴ τοῦτο, εἶπεν, ἥλιος ἴδοι γινόμενοι,
 422 ὁ Ἰούδας, ἵνα ἐγὼ τὰ νῶτα μου δείξω τοῖς πολεμίοις, πολλοὶ καταλιπόντες τὴν παρεμ-
⁴²⁶
⁴²⁷βολὴν ἔφυγον πλην ὀκτακοσίων. ὁ δὲ Βακχίδης διατάξας τὴν στρατιὰν σημῆναι τὸν
 428 σαλπικτὴν ἐκέλευσε. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Ἰούδας ποιήσας συμβάλλει τοῖς πολεμίοις, καὶ
 καρτερῶς ἀγωνιζόμενος ἕως δυσμῶν, ἰδὼν Ἰούδας τὸν Βακχίδην καὶ τὸ καρτερόν τῆς στρατιᾶς 30
 ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, παραλαβὼν τοὺς εὐψυχοτάτους ὤρμησεν ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ προσβαλὼν
 429 διασπᾷ αὐτῶν τὴν φάλαγγα, καὶ εἰς φυγὴν αὐτοὺς ἐβιάσατο κα' διώκει μέχρις Ἀζᾶ ὄρους.
 Θεασάμενοι δὲ τὴν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι τροπὴν οἱ τὸ εὐώνυμον ἔχοντες ἐκύκλωσαν τὸν
 430 Ἰούδαν διώκοντα καὶ λαμβάνουσι μέσον αὐτοῦ. ὁ δὲ φυγεῖν μὴ δυνάμενος, στὰς ἐμάχετο
 431 μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. πολλοὺς δὲ κτείνας καὶ κατάκοπος γενόμενος καὶ αὐτὸς ἔπεσε. 35
 πεσόντος δὲ Ἰούδα πρὸς μηδένα τὸ λοιπὸν ἀφορᾷ ἔχοντες οἱ σὺν αὐτῷ
 433 ἔφυγον. καὶ τέλος μὲν τοιοῦτον κατέσχευεν Ἰούδαν, ἄνδρα γενναῖον καὶ μεγαλοπόλεμον
 γενόμενον καὶ πάντα ὑπὲρ τῆς τῶν πολιτῶν ἐλευθερίας καὶ δρᾶσαι καὶ παθεῖν

4 γνόντες] ἀκούσαντες Iosephus. — 4 ἐξεπήδω man. 1 Busb. — 6 αὐθις] πάλιν Iosephus. —
 15 παρὰ] περὶ Busb. — Ἰούδαν man. 2 Busb. — 30 ἕως] μέχρι Iosephus. — 35 κατάκοπος, litt. κο in ras.
 Busb. — 35 καὶ αὐτὸς ... 36 λοιπὸν in marg. supplevit Busb.

ὑποστάντα. τοιοῦτος δὲ τὴν ἀρετὴν ὑπάρξας μέγιστον αὐτοῦ κλέος καὶ μνημεῖον κατέλιπεν· 434
 ἐλευθερώσας γὰρ τὸ ἔθνος καὶ τῆς ὑπὸ Μακεδόσιν ἐξαρκάσας δουλείας τὴν ἀρχιερωσύνην
 ἔτος τρίτον κατασχὼν ἀπέθανεν.

Φλαυίου Ἰωσήπου ἀρχαιολογίας Ἰουδαϊκῆς λόγος γ'.

5

περιέχει δὲ χρόνον ἐτῶν πρ'.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὸν Ἰούδαν ἐν τούτοις. μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ὅσον ἦν 2
 τῶν ἀσεβῶν καὶ παραβεβηκότων τὴν πάτριον πολιτείαν ἐπεφύη τοῖς Ἰουδαίοις καὶ παντα-
 χόθεν αὐτοὺς ἐκάκου. συνελάμβανε δὲ τῇ τούτων πολιτείᾳ καὶ λιμὸς τὴν χώραν κατα- 3
 λαβὼν, ὥς πολλοὺς διὰ ταῦτα πρὸς τοὺς Μακεδόνας αὐτομολῆσαι. Βακχίδης δὲ τῶν 4
 10 Ἰουδαίων τοὺς ἀποστάντας τῆς πατρὶος συνηθείας καὶ τὸν κοινὸν βίον προσηρημένους
 συναθροίσας ἐνεχείρισεν τὴν τῆς χώρας ἐπιμέλειαν, οἱ καὶ συλλαμβάνοντες τοὺς Ἰούδα
 φίλους καὶ τὰ ἐκείνου φρονούντας τῷ Βακχίδῃ παρεδίδουσιν· ὁ δὲ βασανίζων αὐτοὺς πρῶτον
 καὶ πρὸς ἡδονὴν αἰκιζόμενος ἔπειτα διέφθειρεν. οἱ περιλειφθέντες δὲ τῶν ἐταίρων Ἰούδα 5
 προσελθόντες αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ Ἰωνάθῃ μιμεῖσθαι τὸν ἀδελφὸν ἠξίουσαν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων
 15 ἐλευθερίας θανόντα, καὶ μὴ περιορᾷ ἀπροστάτητον τὸ ἔθνος μὴδὲ ἐν οἷς κακοῖς φθίρεται.
 ὁ δὲ Ἰωνάθης ἐτοιμῶς ἔχειν φήσας ἀποθνήσκειν ὑπὲρ αὐτῶν στρατηγὸς ἀποδείκνυται τῶν 6
 Ἰουδαίων. ἀκούσας δὲ τοῦτο Βακχίδης καὶ φοβηθεὶς ἀποκτεῖναι τοῦτον δόλῳ ἐξίτηι. οὐκ ἔ-
 7 ἔλαθε δὲ τὸν Ἰωνάθην οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Σίμωνα, ἀλλὰ γὰρ μαθόντες οὗτοι καὶ
 παραλαβόντες τοὺς ἐταίρους ἅπαντας εἰς τὴν ἐρημίαν τὴν ἐγγιστα τῆς πόλεως τάχος ἔφυγον,
 20 ὁ δὲ Βακχίδης αἰσθόμενος αὐτοὺς ἀπηρκάτας ὤρμησεν ἐπ' αὐτοὺς μετὰ πάσης τῆς δυνά- 9
 μεως. Ἰωνάθης δὲ τοῦτο γνὼς πέμπει τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννην πρὸς τοὺς Ναβαταίους 10
 Ἀραβας, ἵνα παρ' αὐτοῖς ἀπόθῃται τὴν ἀποσκευὴν ἕως οὗ πολεμήσουσι Βακχίδην· ἦσαν
 γὰρ φίλοι. τὸν δὲ Ἰωάννην ἀπιόντα ἐνεδρεύσαντες οἱ Ἀμαραίου παῖδες ἐκ Μιβάδας 11
 πόλεως διαρπάσαντες ὅσα ἐπεκομίζετο αὐτὸν τὲ κτείνουσι καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. δίκην
 25 μέντοι γε τούτων ὑπέσχον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τὴν ἀξίαν. ὁ δὲ Βακχίδης παραφυλάξας 12
 τὴν τῶν σαββάτων ἡμέραν ἐπὶ τὸν Ἰωνάθην ἦκεν ὡς μὴ μαχοῦμενον διὰ τὸν νόμον. ὁ 13
 δὲ παρορμήσας τοὺς ἐταίρους ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν εἶναι τὸν κίνδυνον εἰπὼν συνάπτει 13
 τοῖς πολεμίοις. ὧν πολλοὺς καταβαλὼν ἐπεὶ τολμηρῶς εἶδεν ἐπερχόμενον αὐτῷ τὸν Βακ- 14
 χίδην, ἐξέτεινε τὴν δεξιὰν ὡς πληξὼν αὐτόν. τοῦ δὲ προειδομένου καὶ τὴν πληγὴν ἐκκλί-
 30 ναντιος ἀποπηδήσας μετὰ τῶν ἐταίρων εἰς τὸν ποταμὸν διενήξατο, καὶ οὕτω διασώζονται εἰς
 τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὑποστρέψαντος εὐθὺς τοῦ Βακχίδου εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἄκραν.
 ἀπέβαλε δὲ τῆς στρατιᾶς ὡς περὶ δισχιλίους. πολλὰς δὲ τῆς Ἰουδαίας καταλαβόμενος 15
 πόλεις ὁ Βακχίδης ὥχίρωσε, μάλιστα δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἄκραν. λαβὼν δὲ καὶ τοὺς 17
 τῶν πρώτων τῆς Ἰουδαίας παῖδας ὁμήρους εἰς τὴν ἄκραν αὐτοὺς ἐνέκλεισε καὶ ἐφύλαττε.
 35 παραγενόμενος δὲ τις πρὸς Ἰωνάθην καὶ Σίμωνα τοὺς Ἀμαραίου παῖδας ἀπήγγελλε γάμον 18

10 κοινόν, litt. κοι in ras. Busb. — 12 βασανίζων, litt. βασ in ras. Busb. — 19 ἐτέρους Busb. —

23 ἐνεδρεύσαντας man. 1 Busb. — 26 μὴ supra scriptum Busb. — 31 ὑποστρέψαν^{τος} Busb.

Zonaras I p. 376 Bonn.

ἐπιτελοῦντας καὶ τὴν νύμφην ἄγοντας ἀπὸ Βαθανᾶ πόλεως μετὰ παραπομπῆς λαμπρᾶς καὶ
 19 πολυτελοῦς. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰωνάθην καὶ Σίμωνα καιρὸν ἐπιτηδεύοντες εἰς τὴν ἐκδικίαν τοῦ
 20 ἀδελφοῦ τοῦτον νομίσαντες ἐξώρμησαν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐν τῷ ὄρει λοχῶντες ἔμενον. ὥς δὲ
 εἶδον αὐτοὺς ἄγοντας τὴν παρθένον καὶ τὸν νυμφίον καὶ φίλων σὺν αὐτοῖς ὄχλον, ἀνα-
 5 πηδήσαντες ἐκ τῆς ἐνέδρας ἀπέκτειναν ἅπαντας καὶ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἄλλην ὕσθη τότε
 21 εἶπετο λεῖα τοῖς ἀνθρώποις λαβόντες ὑπέστρεψαν. καὶ τιμωρίαν ὑπὲρ Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ
 παρὰ τῶν υἱῶν Ἀμαραίου τοιαύτην ἀπέλαβον· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι καὶ οἱ συνεπόμενοι φίλοι
 22 καὶ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τέκνα διεφθάρησαν ὅντες ὡς τετρακόσιοι. Σίμων μὲν οὖν καὶ Ἰωνάθης
 εἰς τὰ ἔλη τοῦ ποταμοῦ ὑποστρέψαντες αὐτόθι κατέμενον. Βακχίδης δὲ τὴν Ἰουδαίαν
 ἅπασαν φρουραῖς ἀσφαλισάμενος ὑπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ τότε μὲν ἐπ' ἔτη 10
 23 δύο τὰ τῶν Ἰουδαίων ἡρέμησε πράγματα. οἱ δὲ φυγάδες καὶ ἀσεβεῖς ὁρῶντες τὸν Ἰωνάθην
 καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μετὰ πολλῆς ἀδείας ἐνδιατρούοντες τῇ χώρᾳ διὰ τὴν εἰρήνην πέμπουσι
 πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα παρακαλοῦντες στείλαι Βακχίδην ἐπὶ τὴν Ἰωνάθου σύλληψιν
 24 ὡς ἀπόνως ἐσομένην. ὁ δὲ Βακχίδης σταλείς καὶ γενόμενος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πᾶσιν ἔγραψε
 25 συλλαβεῖν αὐτῷ τὸν Ἰωνάθην. σπουδαζόντων δὲ πάντων καὶ μὴ δυναμένων κρατῆσαι 15
 τοῦ Ἰωνάθου, ἐφυλάττετο γὰρ σφόδρα, ὀργισθεὶς ὁ Βακχίδης τοῖς φυγάσιν ὡς ψευσαμένοις
 26 αὐτὸν τὲ καὶ τὸν βασιλέα πεντήκοντα ἐξ αὐτῶν τοὺς ἡγουμένους λαβὼν ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ
 Ἰωνάθης σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ τοῖς ἐταίροις ἀναχωρεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οἰκοδομήσας πύργους
 27 καὶ τείχη περιβαλλόμενος ἑαυτὸν εἶχεν ἀσφαλῶς πεφρουρημένον. Βακχίδης δὲ ταῦτα
 μαθὼν ἐπὶ τὸν Ἰωνάθην ἦκε, καὶ προσβαλὼν αὐτοῦ τοῖς ὀχυρώμασιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας 20
 28 αὐτὸν ἐπολιόρχει. ὁ δὲ καρτερῶς ἀντιστάς Σίμωνα μὲν εἶασε τὸν ἀδελφὸν ἐν τῇ πόλει
 τῷ Βακχίδῃ πολεμῆσαι, λάθρα δὲ αὐτοὺς ἐξελεῖν εἰς τὴν χώραν καὶ συναγαγὼν χεῖρα πολλὴν
 νύκτα ἐπιπίπτει τῷ Βακχίδου στρατοπέδῳ καὶ συχνοὺς αὐτῶν διαφθείρας φανερός
 29 καὶ τῷ ἀδελφῷ Σίμωνι γίνεται τοῖς ἐχθροῖς ἐπιπεσών. ἐπέξεισιν οὖν καὶ αὐτὸς, καὶ τὰ τε
 μηχανήματα τῶν Μακεδόνων τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐπέπηρε καὶ φόνον αὐτῶν ἱκανὸν 25
 30 εἰργάσατο. θρασυάμενος δὲ ἑαυτὸν ὁ Βακχίδης ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπειλημμένον καὶ τοὺς
 μὲν ἔμπροσθεν αὐτῷ, τοὺς δὲ ὀπισθεν προσκειμένους, εἰς ἀθυμίαν ἄμα καὶ ταραχὴν
 31 τῆς διανοίας ἐνέπεσε. τὸν μέντοι γε ὑπὲρ τούτων θυμὸν εἰς τοὺς φυγάδας ὡς ἐξηπατη-
 κότας ἀπέσκηψεν. ἐβούλετο δὲ ἀπολιπὼν εὐπρεπῶς, εἰ δυνατόν, εἰς τὴν οἰκίαν ὑπο-
 στρέψαι. 30

32 Μαθὼν δὲ αὐτοῦ τὴν διάνοιαν Ἰωνάθης προσβέβηκε πρὸς αὐτὸν περὶ φιλίας καὶ
 33 συμμαχίας, ὅπως ἀποδῶσιν ἀλλήλοις οὓς εἰλήφασιν αἰχμαλώτους ἐκάτεροι. νομίσας δὲ
 ταύτην εὐπρεπεστάτην ὁ Βακχίδης τὴν ἀναχώρησιν σπένδεται πρὸς τὸν Ἰωνάθην, καὶ
 ὥμοσαν μὴ στρατεύειν ἔτι κατ' ἀλλήλων, τοὺς τε αἰχμαλώτους ἀποδοῦναι καὶ τοὺς ἰδίους
 34 κομισάμενος ὑπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ οὐκ ἔτι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐνέβαλεν. ὁ δὲ 35
 Ἰωνάθης ταύτης τῆς ἀδείας λαβόμενος τοῖς ὄχλοις διεῖπε τὰ πράγματα καὶ τοὺς ποιηροὺς
 35 καὶ ἀσεβεῖς κολάζων ἐκάθαρεν οὕτως ἀπὸ τούτων τὸ ἔθνος. τὸν δὲ Ἀντιόχον τοῦ Ἐπι-
 φανοῦς υἱὸν ἀναβάντα εἰς Συρίαν συνέβη καταλαβέσθαι Πτολεμαῖδα ἐκ προδοσίας τῶν

1 ἐπιτελοῦντα man. 1 Busb. — 20 μαθὼν] ἀκούσας Iosephus. — 22 εἶασε] καταλείπει Iosephus. —
 22 αὐτοῖς] αὐτὸς Iosephus. — 23 νυκτὸς Iosephus — βακχίδῃ man. 1 Busb. — 31 in marg. β' Busb.

Zonaras I p. 377 Bonn.

ἐνδοθεν στρατιωτῶν ἀπεχθῶς γὰρ εἶχον πρὸς τὸν Δημήτριον διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ
 καὶ τὸ δυσέντευκτον. ἀποκλείσας γὰρ αὐτὸν εἰς τετραπύργιον τι βασιλεῖον, ὃ κατεσκεύασεν 36.
 αὐτὸς οὐκ ἄποθεν Ἀντιοχείας, οὐδένα προσίετο. γενόμενον οὖν ἐν Πτολεμαῖδι τὸν 37
 Ἀλέξανδρον ἀκούσας ὁ Δημήτριος ἤγεν ἅπασαν ἐπ' αὐτὸν τὴν δύναμιν. ἔπεμψε δὲ καὶ
 5 πρὸς τὸν Ἰωνάθην πρέσβεις περὶ συμμαχίας καὶ εὐνοίας· προσέταξεν οὖν αὐτῷ συνα- 38
 θροῖζειν δύναμιν καὶ τοὺς ὁμήρους, οὓς τῶν Ἰουδαίων ἐνέκλεισε Βακχίδης ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν
 Ἰεροσολύμων, ἀπολαμβάνειν. Ἰωνάθης δὲ παραγενόμενος εἰς Ἰεροσόλυμα τὴν ἐπιστολὴν 39
 ἀνέγνω τὸν Δημήτριον ἀκουόντων τοῦ τε λαοῦ καὶ τῶν φρουρούντων τὴν ἀκρόπολιν. ἥς 40
 ἀναγνώσθεισης οἱ ἀσεβεῖς καὶ φυγάδες καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως λίαν ἔδεισαν ἐπιτετρα-
 10 φότος Ἰωνάθῃ τοῦ βασιλέως στρατείαν συλλέγειν καὶ τοὺς ὁμήρους ἀπολαβεῖν. ὁ δὲ
 τοῖς γονεῦσιν ἐκάστῳ τὸν ἴδιον ἀπέδωκε. καὶ οὕτω μὲν Ἰωνάθης ἐν Ἰεροσολύμοις 41
 ἦν καινίζων ἑκάστον. ἐκέλευσε γὰρ οἰκοδομηθῆναι καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως ἐκ λίθων
 τετραγώνων, ὡς ἂν ἡ πρὸς τοὺς πολέμους ἀσφαλέστερον. ταῦτα δὲ ὁρῶντες οἱ τῶν 42
 φρουρῶν τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φύλακες ἐκλιπόντες αὐτὰ πάντες ἔφυγον εἰς Ἀντιόχειαν πάρεξ
 15 τῶν ἀσβεῶν Ἰουδαίων καὶ πεφευγόντων. Ἀλέξανδρος δὲ φίλον τὸν Ἰωνάθην ποιῆσθαι 43
 κατὰ Δημήτριον διεγνώκως γράφει πρὸς αὐτόν· „τὴν μὲν ἀνδρείαν σου καὶ τὴν πίστιν 45
 ἀκηκόαμεν πάλαι καὶ διατοῦτο πεπόμφαμεν πρὸς σὲ περὶ συμμαχίας καὶ χειροτονοῦμέν
 σε σήμερον ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων καὶ φίλον ἐμὸν καλεῖσθαι. ἀπέσταλκα δὲ σοι καὶ
 δωρεὰς στολὴν πορφυρᾶν καὶ στέφανον χρύσειον καὶ παρακαλῶ τιμηθέντα ὑφ' ἡμῶν ὅμοιον
 20 γενέσθαι περὶ ἡμᾶς.“ δεξάμενος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἰωνάθης ἐνδύεται μὲν τὴν ἀρχιερατικὴν 46
 στολὴν τῆς σκηνοπηγίας ἐνστάσης μετὰ ἔτη τέσσαρα ἢ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰούδαν ἀπο-
 θανεῖν· καὶ γὰρ οὐδὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀρχιερεὺς τίς ἐγεγόνει· συνάγει δὲ δύναμιν
 πολλὴν καὶ πληθὺς ὀπλων ἐχάλκευσε. Δημήτριον δὲ ταῦτα σφόδρα ἐλύπησε καὶ τῆς 47
 βραδυτῆτος ἑαυτὸν ἡτῶτο, ὅτι μὴ προλαβὼν Ἀλέξανδρον αὐτὸς φιλανθρωπεύσαιτο τὸν
 25 Ἰωνάθην, ἀλλ' ἐκείνῳ καταλείποι καιρὸν εἰς τοῦτο. γράφει τοῖνυν καὶ αὐτὸς ἐπιστολὴν
 τῷ Ἰωνάθῃ καὶ τῷ δήμῳ „ἐπεὶ διετηρήσατε τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν καὶ πειράσασιν ὑμᾶς 48
 τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς οὐ προσέθεσθε, καὶ ταύτην μὲν ὑμῶν ἐπαίνῳ τὴν πίστιν καὶ παρα-
 49 καλῶ τοῖς αὐτοῖς ἐμμένειν ἀποληφόμενους ἀμοιβὰς παρ' ἡμῶν· τοὺς γὰρ πλείστους ὑμῶν
 ἀνήσω τῶν φόρων καὶ τῶν συντάξεων. νῦν τὲ ὑμῖν ἀφίημι τοὺς φόρους, οὓς ἀεὶ παρέχετε.
 30 πρὸς τούτοις καὶ τὴν τιμὴν ὑμῶν χαρίζομαι τῶν ἁλῶν καὶ τῶν στεφάνων, οὓς προσφέρετε
 ἡμῖν, καὶ ἀντὶ τῶν τριῶν τοῦ καρποῦ καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ξυλίνου καρποῦ τὸ γινόμενον
 ἐμοὶ μέρος ἀφίημι ὑμῖν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ οὓς ὑπὲρ κεφαλῆς ἐκάστης ἔδει 50
 μοι διδόναι τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ προσκειμένων Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας καὶ Περαιάς, τού-
 του παραχωρῶ ὑμῖν ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον. καὶ τὴν Ἰεροσολυμιτῶν πόλιν 51
 35 ἱερὰν καὶ ἄσυλον εἶναι βούλομαι καὶ ἐλευθέραν ἕως τῶν ὅρων αὐτῆς ἀπὸ τελεῶν ἢ δεκάτης.
 τὴν δὲ ἄκραν ἐπιτρέπω τῷ ἀρχιερεῖ ὑμῶν Ἰωνάθῃ, οὓς δ' ἂν αὐτὸς δοκιμάσῃ πιστοὺς
 52 τούτους ἐν αὐτῇ φρουροὺς καταστῆσαι, ἵνα φυλάσσωσιν ἡμῖν αὐτήν. καὶ Ἰουδαίων δὲ
 τοὺς αἰχμαλωτισθέντας καὶ δουλεύοντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀφίημι ἐλευθέρους. κελεύω δὲ μηδὲ

7 παραγενόμενος, litt. παραγενέ in ras. 9—10 litt. Busb. — 23 δὲ om. man. 1 Busb. — 28 ἡμῶν,
 litt. ἢ ex corr. Busb. — 30 ὑμῶν] ὑμῖν Iosephus. — 33 Ἰουδαίᾳ] Ἰουδαίᾳ κατοικούντων καὶ τῶν τριῶν
 τοπαρχιῶν τῶν τῇ Ἰουδαίᾳ Iosephus. — 34 ἡμῖν Busb.

ἀγγαρεύεσθαι τὰ τῶν Ἰουδαίων ὑποζύγια· τὰ δὲ σάββατα καὶ ἑορτὴ ἅπασα καὶ τρεῖς αἱ
 53 πρὸ τῆς ἑορτῆς ἡμέραι ἔστωσαν ἀτελεῖς. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς ἐν τῇ ἐμῇ κατοι-
 κοῦντας Ἰουδαίους ἐλευθέρους καὶ ἀνεπηρεάστους ἀφίημι, καὶ τοῖς στρατεύεσθαι μετ’ ἐμοῦ
 54 βουλομένοις ἐπιτρέπω τοῖς αὐτῶν πατρώοις χρῆσθαι νόμοις καὶ τῷ ἀρχιερεῖ ἐπιτειδεῖς
 εἶναι, ἵνα μηδεὶς Ἰουδαῖος ἔχῃ ἄλλο ἱερὸν προσκυνεῖν ἢ μόνον τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις. 5
 55 δίδωμι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν εἰς τὴν δαπάνην τῶν θυσιῶν κατ’ ἔτος μυριάδας
 πεντεκαίδεκα, τὰ δὲ περισσεύοντα τῶν χρημάτων ὑμέτερα εἶναι βούλομαι καὶ τὰς μυρίας
 δραχμάς, ἃς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ ἱεροῦ οἱ βασιλεῖς, ὑμῖν ἀφίημι διὰ τὸ προσήκειν αὐτὰ τοῖς
 58 ἱερεῦσι καὶ τοῖς λειτουργοῖς τῶν ἱερῶν.“ ταῦτα μὲν ἔγραψε Ἀημήτριος. Ἀλέξανδρος δὲ
 59 ὁ βασιλεὺς δύναμιν μεγάλην ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν Ἀημήτριον ἐστράτευσε. καὶ μάχης γενομένης 10
 τὸ μὲν εὐάνυμον κέρας τοῦ Ἀημητρίου τρέπεται τοὺς ἐναντίους εἰς φυγὴν κτείνει τὰ
 συκνοὺς αὐτῶν καὶ διαρπάζει τὸ στρατόπεδον, τὸ δὲ δεξιόν, ἔνθα δὴ συνέβαινεν εἶναι
 60 τὸν Ἀημήτριον ἤττητο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἔφυγον, Ἀημήτριος δὲ γενναίως μαχόμενος
 οὐκ ὀλίγους μὲν ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, διώκων δὲ τοὺς ἄλλους εἰσελαύνει τὸν ἵππον εἰς
 τέλμα βαθὺ καὶ δυσεκπόμενον, ἐνθα πεσόντος αὐτοῦ τοῦ ἵππου μὴ δυνηθεὶς διαφυγεῖν 15
 61 ἀνῆρέθη. τὸ γὰρ συμβεβηκὸς περὶ αὐτὸν ἰδόντες οἱ πολέμοι ἀνέστρεψαν καὶ κυκλωσά-
 μενοι τὸν Ἀημήτριον πάντες ἐπ’ αὐτὸν ἠκότιζον. ὁ δὲ πεζὸς ὢν γενναίως ἀπεμάχετο,
 καὶ τελευταῖον τραύματα λαβὼν πολλὰ καὶ μηκέτι ἀντέχειν δυνάμενος κατέπεσε. καὶ τέλος
 μὲν τοιοῦτον Ἀημήτριον κατέλαβεν ἔτη βασιλεύσαντα ἑνδεκα.
 62 Ὁ δὲ Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως υἱὸς ὁμῶνυμος ὢν τῷ πατρὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φυγὼν πρὸς 20
 63 Πτολεμαῖον τὸν Φιλομήτορα διῆγε. βουλόμενος δὲ αὐτῷ μνήμην καὶ δόξαν αἰώνιον κατα-
 σκενάσαι, διέγνω πέμψας πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν Κλεοπάτραν
 αἰτήσασθαι παρ’ αὐτῶν ἐξουσίαν, ὅπως οἰκοδομήσειε ναὸν ἐν Αἰγύπτῳ παραπλήσιον τῷ
 64 ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ Αεφίας καὶ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἰδίου γένους καταστήσῃ. τοῦτο δὲ ἐβούλετο
 θαρρῶν μάλιστα τῷ προφήτῃ Ἡσαΐᾳ, ὃς ἐμπροσθεν ἔτεσιν ἑξακοσίων πλείοσι γεγονώς 25
 προεῖπεν, ὥς δὴ πάντως ἐν Αἰγύπτῳ οἰκοδομηθῆναι ναὸν τῷ μεγίστῳ Θεῷ ὑπ’ ἀνδρὸς
 Ἰουδαίου. διὰ ταῦτα οὖν ἐπηρμένος ὁ Ὀνίας γράφει περὶ τούτων Πτολεμαίῳ καὶ Κλεο-
 70 πάτρᾳ. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέγραψαν οὕτω· „ἀνέγνωμέν σου τὴν παράκλησιν ἀξιούντος
 ἐπιτραπῆναί σοι τὸ ἐν Αεόντων πόλει τοῦ Ἡλιοπολίτου ἱερὸν συμπεπτωκὸς ἀνακαθᾶραι,
 71 προσαγορευόμενον δὲ τῆς ἀγρίας Βουβάστεως. διὸ καὶ θαυμάζομεν, εἰ ἔσται τῷ Θεῷ κεχα- 30
 71 ρισμένον τὸ καθιδρυθῆσόμενον ἱερὸν ἐν ἀσελγεῖ τόπῳ καὶ πλήρει ζῴων ἀνιέρων. ἐπειδὴ
 δὲ σὺ φῆς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην ἐκ πολλοῦ χρόνου τοῦτο προειρηκέναι, συγχωροῦμεν σοι,
 εἰ μέλλει τοῦτο ἔσεσθαι κατὰ τὸν νόμον· ὥστε μὴδὲν ἡμᾶς δοκεῖν εἰς τὸν Θεὸν ἐξημαρ-
 72 τηκέναι.“ λαβὼν οὖν ὁ Ὀνίας τὸν τόπον κατεσκεύαζεν ἱερὸν καὶ βωμὸν τῷ Θεῷ ὅμοιον
 τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις, μικρότερον δὲ καὶ πενιχρότερον. τὰ δὲ μέτρα αὐτοῦ περισσόν ἐστι 35
 74 γράφειν. τοὺς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰουδαίους καὶ Σαμαρεῖς, οἱ τὸ ἐν Γαριζὶν ὄρει προσε-
 κύνουν ἱερὸν οἰκοδομηθὲν κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου χρόνους, συνέβη στασιάζσαι πρὸς ἀλλήλους,
 τῶν μὲν Ἰουδαίων λεγόντων κατὰ τοὺς Μωυσέος νόμους ὥκοδομῆσθαι τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις,

8 αὐτὰ] αὐτὰς Iosephus. — 14 πολεμίων] πόλεων man. 1 Busb. — 16 καὶ iterat Busb. — κυκλω-
 σάμενοι ex κλυσάμενοι corr. man. 2 Busb. — 26 δῆ] δεῖ Iosephus.

τῶν δὲ Σαμαρέων τὸ ἐν Γαριζίν. παρεκάλεσαν οὖν σὺν τοῖς φίλοις καθίσαντα τὸν βασιλέα 75
 Πτολεμαῖον τοὺς περὶ τούτων ἀκοῦσαι λόγους καὶ τοὺς ἡττηθέντας θανάτῳ ζημιῶσαι. ὁ 76
 μὲν οὖν βασιλεὺς πολλοὺς τῶν φίλων εἰς συμβουλίαν παραλαβὼν ἐκάθισεν ἀκουσόμενος τῶν
 λεγόντων. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἰουδαῖοι σφόδρα ἡγωνίων ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις 77
 5 ναοῦ χαλεπῶς γὰρ ἔφερον, εἰ τοῦτον τινὲς καταλύσουσιν οὕτως ἀρχαῖον καὶ διασημότατον
 τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ὑπάρχοντα. διαλεχθέντων μέντοι τῶν ἀλλήλοις ἐναντιουμένων 78
 ὁ βασιλεὺς κρίνει μὲν κατὰ τοὺς Μωυσέος νόμους οἰκοδομηθῆναι τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερὸν, 79
 ἀποκτεῖναι δὲ τοὺς τὴν αὐτοῦ ζητοῦντας καθαίρεσιν.
 Ἀημητρίου δὲ ἀποθανόντος ἐν τῇ μάχῃ Ἀλέξανδρος τὴν τῆς Συρίας παραλαβὼν 80
 10 βασιλείαν γράφει τῷ Φιλομήτορι Πτολεμαίῳ μνηστευόμενος αὐτοῦ πρὸς γάμον τὴν θυγατέρα.
 Πτολεμαῖος δὲ δεξιόμενος ἡδέως τὴν μνηστείαν ἀντιγράφει χαίρειν τὲ ἐπὶ τῷ τὴν ἀρχὴν 81
 αὐτῷ πατρώαν οὖσαν ἐπιληφθῆναι, καὶ τὴν θυγατέρα δώσειν ὑπισχνεῖται, συναντᾶν δὲ
 αὐτῷ εἰς Πτολεμαῖδα τὴν θυγατέρα μέλλοντι ἄγειν ἐκέλευσεν· αὐτὸς γὰρ αὐτὴν μέχρι
 ταύτης παραπέμψεν κακεῖ συνοικίσαι αὐτῷ τὴν παῖδα. καὶ Πτολεμαῖος μὲν παραγίνεται 82
 15 μετὰ σπουδῆς εἰς Πτολεμαῖδα Κλεοπάτραν ἄγων τὴν θυγατέρα. εὐρὼν δὲ ἐκεῖ τὸν
 Ἀλέξανδρον δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα καὶ φερὴν ἄργυρον καὶ χρυσὸν ὅσον εἰκὸς ἦν δοῦναι
 βασιλέα. τῶν δὲ γάμων ἐπιτελουμένων Ἀλέξανδρος Ἰωνάθῃ τῷ ἀρχιερεῖ ἔγραψεν εἰς 83
 Πτολεμαῖδα ἵκειν. παραγενόμενος δὲ πρὸς τοὺς βασιλέας καὶ δωρησάμενος αὐτοὺς λαμ-
 84 πρῶς τῆς παρ’ ἀμφοτέρων ἀπήλυσεν τιμῆς. Ἀλέξανδρος δὲ αὐτὸν ἠνάγκασεν ἀποδυσά- 84
 20 μενον τὴν ἰδίαν ἐσθῆτα βαλεῖν πορφύραν, καὶ συγκαθεσθῆναι ποιήσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ
 βήματος προσέταξε τοὺς ἡγεμόνας εἰς μέσῃ μετ’ αὐτοῦ λέγειν ἐφεῖσθαι. τοῦτο δὲ ποιη- 85
 σάντων τῶν ἡγεμόνων οἱ κατηγορεῖν παρασκευασάμενοι καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπεχθῶς ἔχοντες
 ἀπέδρασαν. τοσαύτῃ δὲ σπουδῇ περὶ τὸν Ἰωνάθην ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐχρῆτο, ὥστε
 αὐτὸν καὶ πρῶτον ἀναγράψαι τῶν φίλων. ἐπεὶ δὲ Ἀημήτριος ὁ Ἀημητρίου μετὰ πολλῶν 86
 25 μισθοφόρων, οὓς παρέσχεν αὐτῷ Λασθένης ὁ Κρής, ἄρας ἀπὸ Κρήτης κατέπλευσεν εἰς
 Κιλικίαν, τὸν Ἀλέξανδρον ἀκούσαντα τοῦτο εἰς ἀγωνίαν καὶ ταραχὴν ἐνέβαλε καὶ παρα- 87
 87 χρῆμα ἐκ τῆς Φοινίκης εἰς Ἀντιόχειαν ἔσπευσεν, ἵνα τὰ ἐκεῖ πρὶν ἢ Ἀημήτριος ἔλθῃ
 ἀσφαλίσῃται. κατέλιπε δὲ τῆς κοίτης Συρίας Ἀπολλώνιον τὸν Λάον ἡγεμόνα, ὃς μετὰ 88
 πολλῆς δυνάμεως εἰς Ἰάμνειαν ἐλθὼν ἔπεμψε πρὸς Ἰωνάθην τὸν ἀρχιερέα, λέγων ἄδικον
 30 εἶναι μόνον αὐτὸν ἐπ’ ἀδείας ζῆν οὐχ ὑποτασσόμενον τῷ βασιλεῖ· τοῦτο δὲ αὐτῷ παρὰ
 πάντων ὄνειδος φέρειν, ὅτι μὴ ὑποτάξειεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ. μὴ τοῖνυν ἐν τοῖς ὄρεσιν 89
 καθήμενος ἐξαπάτα νομίζων ἰσχὺν ἔχειν, ἀλλ’ εἰ θαρσεῖς τῇ σαντοῦ δυνάμει καταβάς εἰς
 τὸ πεδῖον τῇ ἡμετέρᾳ στρατιᾷ συγκρίθητι, καὶ τὸ τέλος τῆς νίκης ἐπιδείξει τὸν ἀνδρειό-
 90 τατον. ποιήσῃ δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀγῶνα ἐν τοιαύτῃ γῇ, ἐν ᾗ λίθοις οὐκ ἔστιν ἀλλ’ ὅπλοις 90
 35 ἀγωνίσασθαι, οὐδὲ τόπος εἰς ὃν ἡττώμενος φεύξῃ.“ παροξυνθεὶς δ’ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἰωνάθης 91
 μυρίους ἐπιλεξάμενος στρατιώτας ὥρμησεν ἐξ Ἱεροσολύμων μετὰ καὶ Σίμωνος τοῦ ἀδελφοῦ,
 καὶ γενόμενος ἐν Ἰόπῃ στρατοπεδεύεται τῆς πόλεως ἔξω τῶν Ἰοπηνῶν ἀποκλεισάντων
 αὐτῷ τὰς πύλας. τοῦ δὲ πρὸς πολιορκίαν παρασκευαζομένου, φοβηθέντες μὴ τὴν πόλιν 92

6 ναοῦ] ἱεροῦ Iosephus. — 9 i. marg. ζ’ Busb. — 21 αὐτοῦ] αὐτοῦ προελθόντας τὴν πόλιν
 κηρῶσαι μὴδεν κατ’ αὐτοῦ Iosephus. — 32 ἐξαπατῶ (post ὦ eras. ν) Busb. — 35 τόπον Busb.

Zonaras I p. 378 Bonn.

αὐτῶν κατὰ κράτος ἐξέλη, ἀνοίγουσιν αὐτῷ τὰς πύλας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀκούσας τὴν
 Ἰόπην κατειλημμένην ὑπὸ τοῦ Ἰωνάθου τρισχιλίους ἵππεῖς παραλαβὼν καὶ πεζοὺς τετρα-
 93 ἰωνάθην εἰς τὸ πεδίον. προελθὼν δὲ Ἰωνάθης ἐδίωκεν εἰς τὴν Ἀζωτον τὸν Ἀπολλώνιον.
 ὁ δέ, ὡς ἐν τῷ πεδίῳ συνέβη γενέσθαι τὸν πολέμιον, ὑποστραφεῖς εἰς μάχην αὐτῷ συνέβαλε. 5
 94 τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου χιλίους ἵππεῖς καθίσαντος εἰς ἐνέδραν ἐν τινι χειμάρρῳ, ὡς ἂν κατόπιν
 ἐπιφανεῖεν τοῖς πολέμοις, αἰσθόμενος ὁ Ἰωνάθης οὐ κατεπλάγη· τάξας δὲ τὴν στρατιὰν
 ἐν πλινθίῳ κατ' ἀμγότερα τοὺς πολέμιους ἀμύνεσθαι παρεσκευάσατο, καὶ κατὰ πρόσωπον
 95 καὶ τοῖς ὀπισθεν ἐπελευσόμενοις ἑαυτὸν ἀντιτάξας. τῆς δὲ μάχης ἕως ἑσπέρας προ-
 βαινούσης, δοὺς Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ μέρος τῆς δυνάμεως τοῦτον μὲν ἐκέλευσε συμβαλεῖν 10
 τῇ φάλαγγι τῶν ἐχθρῶν, αὐτὸς δὲ τοὺς σὺν αὐτῷ προσέταξε φραξαμένους τοῖς ὅπλοις
 96 ἀποδέξασθαι τὰ βέλη τὰ παρὰ τῶν ἵππεων. καὶ οἱ μὲν ἐποίησαν τὸ κελευσθέν, οἱ δὲ
 τῶν πολέμιων ἵππεῖς ἐπ' αὐτοὺς ἀφέντες τὰ βέλη μέχρι καὶ ἐξεκινώθησαν οὐδὲν αὐτοὺς
 97 ἔβλαπτον· ὡς δὲ παρέθυσαν ἀπὸ πρῶν μέχρι δείλης ὀψίας ἀκοντίζοντες εἰς αὐτοὺς οἱ
 πολέμιοι, ροήσας Σίμων κεκηκότας αὐτοὺς συμβάλλει τῇ φάλαγγι, καὶ τρέπει τοὺς ἐχθροὺς 15
 98 εἰς φυγὴν. θεασάμενοι δὲ τοὺς πεζοὺς φυγόντας οἱ ἵππεῖς οὐδὲ αὐτοὶ μένουσιν, ἀλλ'
 99 ἀκόσμως ἔφρεγον, ὡς διὰ παντὸς σκορπισθῆναι τοῦ πεδίου. διώκων δὲ αὐτοὺς Ἰωνάθης
 καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν ἠνάγκασεν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀαῶνος ναὸν καταφυγεῖν, ὃς ἦν ἐν Ἀζώτῳ.
 100 λαβὼν δὲ ἐξ ἐπιδρομῆς Ἰωνάθης τὴν πόλιν αὐτὴν τὴν ἐνέπρησε σὺν τῷ ἱερῷ καὶ τοῖς
 101 εἰς αὐτὸ φυγόντας διέφθειρε. κἀντεῦθεν εἰς Ἀσκάλωνα παραγίνεται, καὶ προσήλθον εἰς 20
 ἀπάντησιν αὐτοῦ οἱ Ἀσκαλωνῖται ξένια προσφέροντες αὐτῷ καὶ τιμῶντες. ὁ δὲ ἀπο-
 102 δεξάμενος αὐτοὺς ἀνέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα πολλὴν ἐπαγόμενος λείαν. Ἀλέξανδρος δὲ
 ἀκούσας ἡττημένον τὸν αὐτοῦ στρατηγὸν Ἀπολλώνιον προσεποίησατο χαίρειν, ὅτι
 παρὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην τῷ Ἰωνάθῃ συνέβαλε φίλῳ ὄντι καὶ συμμάχῳ, καὶ
 103 πέμπει πρὸς Ἰωνάθην μαρτυρῶν αὐτῷ καὶ γέρα καὶ τιμὰς διδούς. καὶ ὁ βασιλεὺς 25
 δὲ Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ναυτικὴν ἄγων δύναμιν καὶ πεζὴν εἰς Συρίαν ἤκε συμμαχήσων
 106 Ἀλεξάνδρῳ γαμβρῷ ὄντι αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐν Πτολεμαῖδι μικροῦ διεφθάρη ἂν Πτολε-
 107 μαῖος ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου δι' Ἀμμωνίου, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ φίλος ὢν. φανερᾶς
 δὲ τῆς ἐπιβουλῆς γενομένης Πτολεμαῖος γράφει τῷ Ἀλεξάνδρῳ πρὸς κόλασιν ἐξαιτῶν τὸν
 Ἀμμώνιον. οὐκ ἐκδιδόντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου συνεῖς αὐτὸν ἐκείνον εἶναι τὸν ἐπί- 30
 108 βουλον χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν διετέθη. τοῖς δὲ Ἀντιοχεῦσι καὶ πρότερον ἦν προσκεκρουκῶς
 Ἀλέξανδρος διὰ τὸν Ἀμμώνιον· πολλὰ γὰρ ὑπ' αὐτοῦ πεπόνθεισαν, καὶ τιμωρίαν μέντοι
 τῶν τετολμημένων Ἀμμώνιος ὑπέσχεεν κατασφαγεῖς αἰσχυρῶς ὡς γυνή, κρύπτειν αὐτὸν
 109 σπουδάσας στολῇ γυναικείᾳ. Πτολεμαῖος δὲ μεμψάμενος αὐτὸν τοῦ τε συνοικίσαι τὴν
 θυγατέρα Ἀλεξάνδρῳ τῆς τε συμμαχίας τῆς κατὰ Δημητρίου διαλύεται τὴν πρὸς αὐτὸν 35
 110 συγγένειαν· ἀποσπάσας γὰρ τὴν θυγατέρα πέμπει πρὸς Δημήτριον περὶ συμμαχίας καὶ
 φιλίας συντιθέμενος, τὴν θυγατέρα δώσειν αὐτῷ γυναῖκα ὑπισχνούμενος καὶ καταστήσειν
 αὐτὸν εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχήν. ὁ δὲ Δημήτριος ἤσθεῖς δέχεται τὴν συμμαχίαν καὶ τὸν

3 ἄζωτον, ante τ rasura 1 litt. Busb. — 8 ἀμύνεσθαι, ε in ras. Busb. — 15 φάλλαγγι Busb. —
 18 Ἀαῶνος Iosephus. — 26 φιλωμήτωρ Busb. — 28 ἐτύγχανεν ex ἐτυχεν correctum Busb. — 33 ὑπέσχε
 ex corr. Busb.

Zonaras I p. 379 Bonn.

γάμον. ἐν δὲ ἔτι Πτολεμαῖος τὸ λοιπὸν ἀγώνισμα ὑπελείπετο πείσαι τοὺς Ἀντιοχεῖς δέξασθαι 111
 Δημήτριον ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διακειμένους ὑπὲρ ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δημήτριος εἰς αὐτοὺς
 παρηγόμησε. κατεπράξατο καὶ τοῦτο· μισοῦντες γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον οἱ Ἀντιοχεῖς διὰ τὸν 112
 Ἀμμώνιον ῥαδίως αὐτὸν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ἐξέβαλον. καὶ ὁ μὲν ἐκπεσὼν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας
 5 ἦκεν εἰς Κιλικίαν. ἐλθὼν δὲ πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς Πτολεμαῖος βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν καὶ 113
 τῶν στρατευμάτων ἀναδείκνυται καὶ ἀναγκασθεὶς δύο περιτίθεται διαδήματα, ἐν μὲν τὸ
 τῆς Ἀσίας, ἕτερον δὲ τὸ τῆς Αἰγύπτου. χρηστὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος καὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐκ 114
 ἐφιέμενος πρὸς δὲ καὶ λογίσασθαι τὰ μέλλοντα συνετὸς φεισάμενός τε τοῦ μὴ δόξαι
 Ῥωμαίοις ἐπιφθονος, συναγαγὼν τοὺς Ἀντιοχεῖς πείθει δέξασθαι τὸν Δημήτριον, λέγων
 10 οὐδενὸς μνησικακῆσειν αὐτοῖς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς αὐτὸν εὐεργετηθέντα, διδάσκαλός τε 115
 ἀγαθῶν αὐτῷ καὶ ἡγεμὼν ἔσεσθαι διωμολόγει καὶ φανύλοις ἐγχειροῦντα πράγμασιν οὐκ
 ἐπιτρέψειν ὑπέσχετο. αὐτῷ δὲ ἔφρασκεν ἀρκεῖν τὴν τῆς Αἰγύπτου βασιλείαν. ταῦτα
 εἰπὼν πείθει τοὺς Ἀντιοχεῖς δέξασθαι τὸν Δημήτριον. τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου σὺν στρατεύματι 116
 πολλῷ ὁρμήσαντος εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὴν τῶν Ἀντιοχέων γῆν ἐμπρήσαντος καὶ διαρπάσαντος
 15 ὁ Πτολεμαῖος ἐπ' αὐτὸν ἐστράτευσεν μετὰ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Δημητρίου· ἤδη γὰρ αὐτῷ
 πρὸς γάμον τὴν θυγατέρα ἐξέδωκε· καὶ νικήσαντες εἰς φυγὴν ἔτρεψαν τὸν Ἀλέξανδρον.
 οὗτος μὲν οὖν εἰς τὴν Ἀραβίαν φεύγει. συνέβη δὲ ἐν τῇ μάχῃ τὸν ἵππον τοῦ Πτολεμαίου 117
 ἀκούσαντα φωνῆς ἐλέφαντος ταραχθῆναι καὶ τὸν Πτολεμαῖον ἀποσεισάμενον καταβαλεῖν,
 τοὺς δὲ πολέμιους ἰδόντας ἐπ' αὐτὸν ὁρμῆσαι καὶ τραύματα πολλὰ δόντας αὐτῷ κατὰ
 20 τῆς κεφαλῆς εἰς κίνδυνον τὸν περὶ θανάτου καταστήσαι· τῶν γὰρ σωματοφυλάκων αὐτὸν
 ἔξαρπασάντων χαλεπῶς οὕτως εἶχεν, ὡς ἐφ' ἡμέρας τέσσαρας μῆτε συνίεναι τί μῆτε
 φθέγγεσθαι δυνήθηται. τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν ὁ τῶν Ἀράβων δυνάστης 118
 Ζάβελος ἀπέστειλε Πτολεμαίῳ, ὃς τῇ πέμπτῃ τῶν ἡμερῶν ἀνενεγκὼν ἐκ τῶν τραυμάτων
 καὶ φρονήσας ἡδιστον ἄκουσμα καὶ θέαμα τὴν Ἀλεξάνδρου κεφαλὴν ἀκούει καὶ θεᾶται.
 25 καὶ μετ' οὐ πολὺ πλησθεὶς τῆς ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τεθνηκότι χαρᾶς καὶ αὐτὸς κατέστρεψε 119
 τὸν βίον. ἐβασίλευσε δὲ τῆς Ἀσίας Ἀλέξανδρος ὁ Βάλας ἐπιλεγόμενος ἔτη πέντε.

Παραλαβὼν δὲ τὴν βασιλείαν Δημήτριος ὁ Νικάνωρ πονηρίᾳ ἤρξατο διαφθείρειν τὸ 120
 τοῦ Πτολεμαίου στρατιωτικόν, τῆς τε πρὸς αὐτὸν συμμαχίας ἐπιλαθόμενος καὶ ὅτι πεν-
 θερὸς ἦν αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν τῆς Κλεοπάτρας γάμον συγγενής. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται
 30 φεύγουσιν αὐτοῦ τὴν πείραν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τῶν δὲ ἐλεφάντων Δημήτριος ἐγκρατὴς
 γίνεται. Ἰωνάθης δὲ ὁ ἀρχιερεὺς στρατιὰν συναγαγὼν ἐπολιόρκει τὴν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις 121
 ἄκραν ἔχουσαν Μακεδονικὴν φρουρὰν καὶ τῶν ἀσεβῶν τινάς. οὗτοι δὲ τὸ μὲν πρῶτον 122
 κατεφρόνουν ὢν Ἰωνάθης ἐμνηχανάτο, νυκτὸς δέ τινες τῶν ἐν αὐτῇ πονηρῶν ἐξεληθόντες
 ἦκον πρὸς Δημήτριον καὶ τὴν πολιορκίαν τῆς ἄκρας ἐμήνυνον. ὁ δὲ τοῖς ἡγγελέμοις παρο- 123
 35 ξυνθείς, ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν ἦκεν ἐπὶ τὸν Ἰωνάθην. γενόμενος δὲ ἐν Πτολεμαῖδι
 γράφει κελεύων αὐτὸν σπεῦσαι πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ τὴν μὲν πολιορκίαν οὐκ ἔπαυσε, τοὺς 124
 δὲ πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ παραλαβὼν καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ ἐσθῆτα
 καὶ πλῆθος ξενίων κομίζων ἦκε πρὸς τὸν Δημήτριον, καὶ τούτοις δωρησάμενος αὐτὸν
 θεραπεύει τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως, καὶ τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ λαμβάνει βεβαίως ἔχειν τὴν

1 Πτολεμαίῳ Iosephus. — 9 συναγαγὼν ex συνάγων corr. Busb.

125 ἀρχιερωσύνην. κατηγορούντων δὲ αὐτοῦ τῶν φυγάδων ὁ Δημήτριος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ
καὶ παρακαλοῦντος αὐτόν, ὅπως ὑπὲρ τῆς Ἰουδαίας ἀπάσης καὶ τῶν τριῶν τοπαρχιῶν
Σαμαρείας καὶ Ἰόπης καὶ Γαλιλαίας τριακόσια τελεῇ τάλαντα, δίδωσι καὶ περὶ πάντων
129 ἐπιστολήν. ὁρῶν δὲ Δημήτριος εἰρήνην οὖσαν καὶ μηδένα κίνδυνον καὶ πολέμον φόβον
ὑπάρχοντα διέλυσε τὴν στρατιὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτῶν ἐμείωσε, καὶ μόνοις τοῦτον ἔχο- 5
130 ρήγει τοῖς ξενολογηθεῖσιν. ἔχθρα τοιγαροῦν αὐτῷ καὶ μῖσος ἀπὸ τούτου γίνεται παρὰ
131 τῶν στρατιωτῶν. ἀμέλει ταύτην νοήσας τὴν δύσνοιαν τῶν στρατιωτῶν πρὸς Δημήτριον
Ἀλεξάνδρου τίς στρατηγὸς Ἀπαμεὺς τὸ γένος Λιόδοτος ὁ καὶ Τρύφων ἐπικληθεὶς παρα-
γίνεται πρὸς Μάλχον τὸν Ἀραβα, ὃς ἔτρεφε τὸν Ἀλεξάνδρου υἱὸν Ἀντίοχον, καὶ δηλώσας
αὐτῷ τὴν δυσμένειαν τὴν τῶν στρατευμάτων πρὸς Δημήτριον ἐπειθεν αὐτῷ δοῦναι τὸν 10
Ἀντίοχον· βασιλέα γὰρ αὐτὸν ποιήσιν καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ τὴν τοῦ πατρὸς ἀποκαταστήσιν.
132 ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀντεῖχεν ὑπ' ἀπιστίας, ὕστερον δὲ πολλῷ χρόνῳ προσλιπαρήσαντος τοῦ
133 Τρύφωνος ἐκνικᾶται εἰς ἃ Τρύφων παρεκάλει. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἰωνάθης ἐξελεθεὶν βουλόμενος
τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοὺς Ἰουδαίων φυγάδας καὶ ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἐν ἀπάσῃ
τῇ χώρᾳ φρουροὺς, πέμψας πρὸς Δημήτριον δῶρα καὶ πρεσβευτὰς παρεκάλει τοὺς ἐν τοῖς 15
134 ὀχυρώμασι τῆς Ἰουδαίας ἐκβαλεῖν. ὁ δὲ οὐ ταῦτα μόνον αὐτῷ παρέξιν, ἀλλὰ καὶ μεῖζον
τούτων ὑπισχνεῖται μετὰ τὸν ἐν χερσὶ πόλεμον· τούτῳ γὰρ νῦν εὐσχολεῖν. ἡξίου δὲ αὐτὸν καὶ
συμμαχίαν πέμψαι δηλῶν ἀποστῆναι τὴν δύναμιν αὐτοῦ. καὶ Ἰωνάθης τρισχιλίους ἐπιλεξά-
135 μενος στρατιώτας ἔπεμψεν. Ἀντιοχεῖς δὲ μισοῦντες Δημήτριον ὑπὲρ ὧν πεπόνθεισαν ὑπ'
αὐτοῦ κακῶς, ἀπεχθανόμενοι δὲ αὐτῷ διὰ τὸν πατέρα Δημήτριον πολλὰ εἰς αὐτοὺς 20
136 ἔξαμαρτόντα, καιρὸν ἐπετήρουν λαβεῖν καθ' ὃν ἐπίθωνται αὐτῷ. νοήσαντες δὲ συμμαχίαν
παροῦσαν παρὰ Ἰωνάθου τῷ Δημητρίῳ καὶ συμφρονήσαντες, ὅτι πολλὴν ἀθροίσει δύναμιν,
εἰ μὴ φθάσαντες προκαταλάβοιεν, ἀρπάσαντες τὰ ὅπλα καὶ περιστάντες τοῖς βασιλείοις
αὐτοῦ τρόπῳ πολιορκίας καὶ τὰς ἐξόδους διαλαβόντες ἐξήτουν χειρώσασθαι τὸν βασιλέα.
137 ὁ δὲ τοὺς Ἀντιοχεῖς ὁρῶν ἐκπεπολεμωμένους πρὸς αὐτόν παραλαβὼν τοὺς μισθοφόρους 25
καὶ τοὺς ὑπὸ Ἰωνάθου πεμφθέντας Ἰουδαίους συμβάλλει τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ βιασθεῖς ὑπ'
138 αὐτῶν ἡττᾶται. βλέποντες δὲ τοὺς Ἀντιοχεῖς κρατοῦντας οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τὰς στέγας τῶν
βασιλείων ἀναβάντες ἐκεῖθεν ἔβαλλον αὐτοὺς καὶ ποιοῦντες αὐτοῖς κακῶς διὰ τὸ ἄνωθεν
139 μάχεσθαι τῶν σύγγενος οἰκιῶν αὐτοὺς ἀπώσαντες. καὶ ταύταις μὲν εὐθὺς πῦρ ἐνήκαν, ἡ
δὲ φλόξ πυκνῶν τῶν οἰκιῶν οὐσῶν καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ ξύλων ὠκοδομημένων πᾶσαν τὴν 30
140 πόλιν ἐνέμετο. οἱ Ἀντιοχεῖς δὲ μὴ δυνάμενοι κρατῆσαι τοῦ πυρὸς εἰς φρυγὴν ἐτράπησαν.
τῶν δὲ Ἰουδαίων ἀπὸ δώματος ἐπὶ δῶμα διαπηδόντων καὶ τοῦτον αὐτοὺς διωκόντων τὸν
141 τρόπον, βασιλεὺς ὁρῶν τοὺς Ἀντιοχεῖς σῶσαι τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐσπουδακότας καὶ
διατοῦτο μηκέτι μαχομένους δι' ἄλλων αὐτοῖς ἐπιτίθεται στενωπῶν, καὶ πολλοὺς αὐτῶν
ἀπέκτεινεν, ὡς ἀναγκασθῆναι θεῖναι τὴν πανοπλίαν καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς τῷ Δημητρίῳ. 35
142 συγγνούς δὲ αὐτοῖς τῶν τετολμημένων καταπαύει τὴν στάσιν. δωρησάμενος δὲ τοὺς
Ἰουδαίους καὶ ὡς αἰτίοις τῆς νίκης εὐχαριστήσας ἀπέπεμψε πρὸς Ἰωνάθην μαρτυρῶν

7 i. marg. 9' Busb. — ἀμέλει στρατιωτῶν in marg. supplet Busb. — 8 ἀπαμεὺς ex ἀπαμῖς
corr. Busb. — 13 ἐξελεῖν ex corr. Busb. — 18 ἀποστῆναι, litt. ν in ras. Busb. — 20 post αὐτῷ una
litt. erasa Busb. — 21 ἐπίθονται man. 1 Busb. — 22 συμφρονήσαντες, 90 in ras. Busb. — 29 τῶν] τοὺς
Busb. — 35 θεῖναι τὴν πανοπλίαν] ῥῆναι τὰς πανοπλίας Iosephus.

αὐτῷ τῆς συμμαχίας. ὕστερον δὲ πονηρὸς εἰς αὐτὸν ἐγένετο καὶ τὰς ὑποσχέσεις διεψεύ- 143
σατο καὶ πόλεμον ἠπέιλησεν, εἰ μὴ τοὺς φόρους αὐτῷ πάντας ἀποδώσει, οὓς ὥφειλον
Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν πρώτων βασιλέων. καὶ ταῦτα ἐποίησεν ἄν, εἰ μὴ Τρύφων αὐτὸν
ὑπέσχετο· ὑποστρέψας γὰρ ἐκ τῆς Ἀραβίας εἰς τὴν Συρίαν μετὰ τοῦ παιδὸς Ἀντίοχου, 144
5 μειράκιον δὲ ἦν οὗτος ἐν τὴν ἡλικίαν, περιτίθῃσιν αὐτῷ τὸ διάδημα. καὶ προσχωρήσαντος
τοῦ στρατιωτικοῦ παντός, ὃ κατε λελοῖπει τὸν Δημήτριον διὰ τὸ μὴ τυγχάνειν μισθῶν,
πόλεμον ἐκφέρει πρὸς τὸν Δημήτριον, καὶ κρατεῖ τῇ μάχῃ καὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ τὴν
τῶν Ἀντιοχέων πόλιν λαμβάνει. Δημήτριος δὲ ἀνεχώρησεν εἰς Κιλικίαν. ὁ δὲ παῖς Ἀντίοχος 145
πρεσβευτὰς πρὸς Ἰωνάθην πέμψας καὶ γράμματα φίλον τὲ καὶ σύμμαχον ἐποιεῖτο καὶ
10 τὴν ἀρχιερωσύνην ἐβεβαίουτο καὶ ἄλλα πλείω ἐδίδου. Ἰωνάθης δὲ ἐπὶ τούτοις ἡσθεῖς 146
πρεσβευτὰς πρὸς αὐτόν τε καὶ Τρύφωνα στείλας εἶναι τὲ φίλος ὁμολόγει καὶ σύμμαχος 147
καὶ πολεμήσειν σὺν αὐτῷ πρὸς Δημήτριον. συγχωρήσαντος οὖν Ἀντίοχου δύναμιν αὐτῷ 148
συναγαγόντι πολλὴν τοῖς Δημητρίῳι πολεμήσῃ στρατηγούς, εὐθὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὰς πόλεις.
αἱ δὲ λαμπρῶς μὲν αὐτὸν ἐδέξαντο, στρατιὰν δὲ οὐκ ἔδωκαν. παραγενόμενος δὲ εἰς Ἀσκάλωνα 149
15 πόλιν, τῶν Ἀσκαλωνιτῶν φιλοτιμῶς αὐτῷ μετὰ δωρεῶν ἀπαντησάντων αὐτοὺς τὲ τούτους παρε-
κάλει καὶ τῶν ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ πόλεων ἐκάστην ἀποστᾶσαν Δημητρίου προσθέσθαι μὲν
Ἀντίοχῳ, σὺν αὐτῷ δὲ πολεμουσας πειραῖσθαι παρὰ Δημητρίου δίκην λαμβάνειν ὧν
ἀμάρτοι ποτὲ εἰς αὐτάς. πείσας δὲ ὁμολογῆσαι πρὸς Ἀντίοχον συμμαχεῖν τὰς πόλεις εἰς 150
Γάζαν παρεγένετο. οἱ δὲ ἀπέκλεισαν αὐτῷ τὰς πύλας καὶ οὐκ ἔγνωσαν τὸν Δημήτριον
20 ἐγκαταλιπεῖν καὶ Ἀντίοχῳ προσχωρήσαι. τοῦτο παρώξυνε πρὸς πολιορκίαν τὸν Ἰωνάθην 151
καὶ τῆς χώρας αὐτῶν τὴν κάκωσιν· μέρος γὰρ τῆς στρατιᾶς περικαθίσας τῇ Γάζῃ τῷ λοιπῷ
τὴν γῆν αὐτῶν ἐπιὼν διέφθειρε. ταῦτα δὲ πάσχοντες οἱ Γαζαῖοι καὶ μηδεμίαν βοήθειαν
αὐτοῖς γινομένην ὁρῶντες ἐκ Δημητρίου, πέμψαντες πρὸς τὸν Ἰωνάθην φίλιαν τὲ ὁμολόγουν 152
καὶ συμμαχίαν. ὁ δὲ συνθέμενος πρὸς αὐτοὺς φίλιαν καὶ λαβὼν ὁμήρους τούτους μὲν 153
25 ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα, αὐτὸς δὲ τὴν χώραν ἄπασαν ἐπῆλθεν ἕως Ἀμασκου, τῶν 154
Δημητρίου στρατηγῶν ἀκουσθέντων αὐτῷ προσελθεῖν εἰς Κέδασαν μεταξὺ οὖσαν τῆς τε
Τυρίων γῆς καὶ τῆς Γαλιλαίας· ὑπήντησεν οὖν αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν Σίμωνα καταλιπὼν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ, ὃς στρατὸν συναγαγὼν ὡς ἐντὴν ἱκανώτατον Βησοῦραν ἐπολιόρκει χωρίον τῆς 155
Ἰουδαίας· κατεῖχε γὰρ αὐτὸ φρουρὰ Δημητρίου. ὡς δὲ χῶματα ἐγείραντος τοῦ Σίμωνος 156
30 καὶ μηχανήματα χρωμένον ἔδωκαν οἱ φρουροί, πέμψαντες πρὸς τὸν Σίμωνα ἡξίου δροκούς
λαβόντες, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ παθεῖν, καταλιπεῖν τὸ χωρίον καὶ πρὸς Δημήτριον
ἀπελθεῖν. ὁ δὲ δοὺς αὐτοῖς τὰς πίστεις ταύτας ἐκβάλλει μὲν ἐκείνους ἐκ τῆς πόλεως, αὐτὸς δὲ 157
φρουρὰν καθίστησιν ἰδίαν. Ἰωνάθης δὲ ἄρας ἐκ τῆς Γαλιλαίας προῆλθε. μαθόντες δὲ 158
35 καὶ τοὺς λοχῆσοντας ἐν τῷ ὄρει καθίσαντες αὐτοὶ μετὰ τῆς στρατιᾶς ἀπὸ τῶν εἰς τὸ
πεδῖον· οὓς ἰδὼν Ἰωνάθης ἐτοίμους πρὸς μάχην παρεσκευάζετο καὶ αὐτὸς τοὺς ἰδίους
στρατιώτας πρὸς τὸν ἀγῶνα. τῶν δὲ εἰς τὴν ἐνέδραν κατασταθέντων κατὰ νότον τοῖς 160
Ἰουδαίοις γενομένων, δέξαντες μὴ μέσοι ληφθέντες ἀπολοῦνται, φεύγειν ὥρμησαν. καὶ οἱ 161
μὲν ἄλλοι τὸν Ἰωνάθην κατέλιπον, ὀλίγοι δὲ τινες ὡς περὶ πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν

11 στείλας] πέμψας Iosephus. — 25 ἕως] ἄχρι Iosephus. — 29 αὐτῷ Busb.

Zonaras I p. 382 Bonn.

ὑπέμειναν, καὶ Ματταθίας καὶ Ἰούδας τῆς ἀπάσης δυνάμεως ἡγεμόνες ὄντες. οἱ τολμηρῶς
 καὶ μετὰ ἀπογνώσεως εἰς τοὺς πολεμίους ὠσάμενοι τῷ τε θράσει κατέπληξαν αὐτοὺς καὶ
 162 ταῖς χερσὶν ἀπέστρεψαν εἰς φυγὴν. οἱ δὲ ἀναχωρήσαντες τῶν Ἰωνάθου στρατιωτῶν ὡς
 163 εἶδον τοὺς πολεμίους τραπέντας, ἐπισπλλεγέντες ὥρμησαν αὐτοὺς διώκειν. κρατήσας οὖν
 Ἰωνάθης τῇ μάχῃ λαμπρῶς καὶ δισχιλίους τῶν ἐχθρῶν ἀποκτείνας ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερο- 5
 σόλυμα. ὁρῶν ὅτι πάντα αὐτῷ κατὰ νοῦν προνοίᾳ θεοῦ χωρεῖ, πρεσβευτὰς πρὸς Ῥωμαίους
 164 ἀπέστειλε ἀνανεώσασθαι τὴν γενομένην τῷ ἔθνει πρὸς αὐτοὺς ἔμπροσθεν φιλίαν. τοῖς
 δὲ αὐτοῦ πρεσβευταῖς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ὑποστρέφουσι πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας
 ἀφικέσθαι καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑπομνησάμενην φιλίαν καὶ συγγένειαν. οἱ δὲ ἐλθόντες εἰς
 165 τὴν Ῥώμην καὶ τὰ παρὰ Ἰωνάθου τοῦ ἀρχιερέως πρὸς τὴν βουλὴν εἰπόντες, τῆς 10
 βουλῆς ἐπικυρωσάσης τὰ πρότερα αὐτῇ περὶ τῆς Ἰουδαίων φιλίας ἐγνωσμένα καὶ δούσης
 ἐπιστολὰς πρὸς ἕκαστον τούτων βασιλεῖς τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης καὶ τῶν πόλεων
 ἄρχοντας αὐτοῖς κομίζειν, ὅπως ἀσφαλοῦς τῆς εἰς τὴν οἰκίαν κομιδῆς δι' αὐτῶν τύχωσιν,
 ἀναστραφέντες εἰς τὴν Σπάρτην παρεγένοντο καὶ τὰς ἐπιστολὰς Ἰωνάθου αὐτοῖς ἐπέδωκαν.
 170 οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τοὺς τε πρεσβευτὰς φιλοφρόνως ὑπεδέξαντο καὶ ψήφισμα ποιησάμενοι 15
 περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας πρὸς αὐτοὺς ἀπέστειλαν.
 171 Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον τρεῖς αἰρέσεις τοῖς Ἰουδαίοις ἦσαν, αἱ περὶ τῶν ἀνθρώ-
 πινων πραγμάτων διαφόρως ὑπελάμβανον, ὧν ἡ μὲν Φαρισαίων ἐλέγετο, ἡ δὲ Σαδδουκαίων,
 172 ἡ τρίτη δὲ Ἑσσηνῶν. οἱ μὲν οὖν Φαρισαῖοι εἰμαρμένην ἔλεγον εἶναι, τινὰ δὲ ἐφ' ἡμῖν
 αὐτοῖς ὑπάρχειν συμβαίνειν τε καὶ μὴ γίνεσθαι. τὸ δὲ τῶν Ἑσσηνῶν γένος πάντων τὴν 20
 εἰμαρμένην κυρίαν ἀποφαίνεται καὶ μηδὲν ὃ μὴ κατ' ἐκείνης ψῆφον ἀνθρώποις ἀπαντᾷ.
 173 Σαδδουκαῖοι δὲ τὴν μὲν εἰμαρμένην ἀναιροῦσιν οὐδὲν εἶναι ταύτην ἀξιούντες οὔτε κατ' αὐτὴν
 τὰ ἀνθρώπεια τέλος λαμβάνειν, ἅπαντα δὲ ἐφ' ἡμῖν αὐτοῖς τίθενται, ὡς καὶ τῶν ἀγαθῶν αἰτίους
 ἡμᾶς αὐτοὺς γενομένους καὶ τὰ χεῖρα παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀβουλίαν λαμβάνοντας. ἀλλὰ περὶ
 μὲν τούτων ἀκριβεστέραν πεποίμηαι δῆλωσιν ἐν τῇ δευτέρῃ βίβλῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς πραγματείας. 25
 174 Οἱ δὲ τοῦ Δημητρίου στρατηγοὶ τὴν γενομένην ἤτταν ἀναμαχέσασθαι βουλόμενοι,
 πλείω τῆς προτέρας δυνάμεως συναγαγόντες ἦλθον ἐπὶ τὸν Ἰωνάθην. ὁ δὲ ὀξέως ἀπήν-
 τησεν αὐτοῖς· οὐδὲ γὰρ ἔγνω σχολὴν αὐτοῖς παρασχεῖν, ὥστε εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐμβαλεῖν.
 175 πέμπει οὖν τοὺς κατοικομένους αὐτῶν τὴν παρεμβολὴν καὶ πῶς εἶεν ἐστρατοπεδευκότες.
 τῶν δὲ κατασκόπων πάντα αὐτῷ φρασάντων καὶ τινὰς συλλαβόντων νυκτός, οἱ αὐτῷ 30
 176 μέλλειν ἐπιτίθεσθαι τοὺς πολεμίους ἐμήνουν, προγνούς ἡσφαλίσατο προφυλακὰς τὲ ποιη-
 σάμενος ἔξω τοῦ στρατοπέδου καὶ τὴν δύναμιν δι' ὅλης τῆς νυκτός ἐν ὅπλοις ἔχων.
 177 τοὺς δὲ τοῦ Δημητρίου στρατηγούς πυθομένους τὸν Ἰωνάθην μεμαθηκότα ἐτάραττε τὸ
 178 καταγώρους τοῖς ἐχθροῖς γεγονέναι. φυγεῖν οὖν ἐβουλεύσαντο· ἐκ γὰρ τοῦ φανεροῦ διακιν-
 δυνεύειν οὐκ ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Ἰωνάθου ἀξιόμαχοι. καὶ πυρὰ καύσαντες πολλὰ, ὡς ἂν 35
 ὁρῶντες οἱ πολέμοι μένειν αὐτοὺς ὑπολαμβάνωσιν, ἀνεχώρησαν. ὁ δὲ Ἰωνάθης ξωθεν
 179 συνεῖς ὅτι πεφεύγασιν ἐδίωκεν, οὐ μέντοι φθάνει καταλαβεῖν. ποιησάμενος οὖν ἐκεῖθεν
 τὴν ὑποστροφὴν εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ πολεμήσας τοὺς Ναβατηνοὺς καὶ πολλὴν αὐτῶν
 180 λείαν ἀπελάσας καὶ λαβὼν αἰχμαλώτους, ἐλθὼν εἰς Λαμασκὸν ἐκεῖ πάντα ἀπέδωκε. καὶ
 Σίμων δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν Ἰουδαίαν ἅπασαν ἐπιὼν καὶ τὴν Παλαιστίνην ἕως

8 ἐπέστρεψεν] ἐπέστειλεν Iosephus.

Zonaras I p. 383 Bonn.

Ἀσκάλωνος ἡσφαλίσατο τὰ φρούρια, καὶ ποιήσας ταῦτα εἰς Ἰόπην ἦκε καὶ καταλαβόμενος
 αὐτὴν εἰσήγαγε μεγάλην φρουράν· ἤκουσε γὰρ τοὺς Ἰοπηνοὺς βούλεσθαι τοῖς Δημητρίου
 παραδοῦναι στρατηγοῖς τὴν πόλιν.

Ταῦτα οὖν διοικησάμενοι ὁ τε Σίμων καὶ Ἰωνάθης ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσόλυμα. 181
 5 συναγαγὼν δὲ τὸν λαὸν ἅπαντα εἰς τὸ ἱερὸν Ἰωνάθης συνεβούλευε τὰ τε τείχη τῶν Ἱερο-
 σολύμων ἐπικατασκευάσασθαι καὶ τὸ καθρηγμένον τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν περιβόλου πάλιν
 ἀναστῆσαι καὶ πύργοις ὑψηλοῖς ἐξοχυρῶσαι τὰ περὶ αὐτό, πρὸς τούτοις δὲ καὶ μέσον τῆς 182
 πόλεως ἄλλο τεῖχος ἀνοικοδομησάμενος ἀπογραῖσαι τοῖς ἐν τῇ ἄκρᾳ φρουροῖς τὴν ἀγορὰν
 καὶ τῆς εὐπορίας αὐτοὺς τῶν σιτίων τοῦτον ἀποκλείσαι τὸν τρόπον, ἔτι γε μὴν καὶ τὰ ἐν
 10 τῇ χώρᾳ φρούρια ποιῆσαι ἰσχυρότερα. τῆς δὲ γνώμης καὶ τῷ πλήθει δοκιμασθείσης καλῶς 183
 ἔχειν αὐτὸς μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν ὠκοδόμει, Σίμονα δὲ τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐξέπεμψεν
 ἀσφαλισόμενον. ὁ δὲ Δημήτριος εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἦκε ταύτην τὲ βουλόμενος καὶ τὴν 184
 Βαβυλῶνα κατασχεῖν, καὶ τῶν ἄνω σατραπῶν ἐγκρατὴς γενόμενος ἐντεῦθεν ποιεῖσθαι τὰς 185
 τῆς ὅλης βασιλείας ἀφορμὰς· καὶ γὰρ οἱ ταύτην κατοικοῦντες Ἕλληνες καὶ Μακεδόνες
 15 συνέρχεσθαι ἐπρεσβεύοντο πρὸς αὐτόν, εἰ πρὸς αὐτοὺς ἀφίκοιτο, παραδώσειν μὲν αὐτοὺς
 ὑπισχνόμενοι, συγκαταπολεμήσειν δὲ Ἀρσάκην τὸν Πάρθων βασιλέα. ταύταις ἐπαρθεῖς 186
 ταῖς ἐλπίσιν ὥρμησε πρὸς αὐτούς. δεξαμένων δὲ αὐτὸν προθύμως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, συνα-
 γαγὼν δύναμιν ἐπολέμησε πρὸς Ἀρσάκην, καὶ τὴν στρατιὰν πᾶσαν ἀποβαλὼν αὐτὸς ζῶν
 ἀπελῖφθη. Τρύφων δὲ ἐπειδὴ τὰ περὶ τὸν Δημήτριον ἔγνω τοιοῦτον λαβόντα τέλος οὐκ ἔτι 187
 20 ἦν Ἀντιόχῳ βέλαιος, ἀλλ' ἐπεβούλευεν ὥστε αὐτόν ἀποκτείνας τὴν βασιλείαν αὐτὸς
 κατασχεῖν. ἐνεπόδιξέ γε μὴν αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν ὁ παρὰ Ἰωνάθου φόβος φίλου τυγ-
 χάνοντος Ἀντιόχῳ, καὶ διατοῦτο ἐκποδὼν ποιήσασθαι τὸν Ἰωνάθην πρῶτον ἔγνω καὶ
 τότε τοῖς ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον ἐρχεῖν. ἀπάτῃ δὲ αὐτὸν καὶ δόλῳ κρίνας ἀνελεῖν εἰς 188
 Σκυθόπολιν παραγίνεται, εἰς ἣν μετὰ τεσσάρων αὐτῷ μυριάδων Ἰωνάθης ἀπήντησεν ἐπι-
 25 λέκτου στρατοῦ. ὁ δὲ ἔτοιμον Ἰωνάθην εἰς μάχην ἰδὼν ὑπέρχεται δώροις αὐτόν καὶ φιλο- 189
 φρονήσει, καὶ τοῖς ἡγεμόσιν αὐτοῦ πειθαρχεῖν Ἰωνάθης προσέειπε, τούτοις πιστώσασθαι
 βουλόμενος εὐνοίαν καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν ἐξελεῖν εἰς τὸ λαβεῖν ἀφύλακτον, τὴν τε στρατιὰν
 συνεβούλευεν ἀπολῦσαι, κατασχόντα δὲ περὶ αὐτὸν ὀλίγους εἰς Πτολεμαῖδα συνελθεῖν 190
 παρεκάλει· παραδώσειν γὰρ αὐτῷ τὴν πόλιν τὰ τε ἄλλα πάντα ὅσα κατὰ τὴν χώραν
 30 εἰσὶν ὀχυρώματα ποιήσειν ὑπ' αὐτῷ· καὶ γὰρ τούτων ἕνεκα παρεῖναι. ὁ μὲν οὖν Ἰωνάθης 191
 οὐδὲν τούτων ὑπονοήσας τὴν μὲν ἀπέλυσε, τρισχιλίους δὲ κατασχὼν μόνους τοὺς μὲν
 δισχιλίους ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν χιλίων ἦκεν εἰς Πτολεμαῖδα σὺν
 τῷ Τρύφωνι. τῶν δὲ ἐν Πτολεμαῖδι κλεισάντων τὰς πύλας, τοῦτο γὰρ ἦν αὐτοῖς ὑπὸ 192
 τοῦ Τρύφωνος προστεταγμένον, τὸν μὲν Ἰωνάθην ἐξώγησε, τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ πάντας
 35 ἀπέκτεινεν. ἔπεμψε δὲ καὶ τοὺς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καταλειφθέντας δισχιλίους ἀπολέσαι· ἀλλ' 193
 οὗτοι μὲν ὑπὸ φήμης τῶν περὶ τὸν Ἰωνάθην συμβεβηκότων ἐφθασαν πρὶν ἢ τοὺς ὑπὸ
 τοῦ Τρύφωνος ἀπεσταλμένους ἀφικέσθαι γραξάμενοι τοῖς ὅπλοις ἐκ τῆς χώρας ἀπελθεῖν.
 οἱ δὲ ἐπ' αὐτοὺς πεμφθέντες ἰδόντες ἐτόιμους ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνίζεσθαι μηδὲν αὐτοῖς
 ἐνοχλήσαντες πρὸς τὸν Τρύφωνα ὑπέστρεψαν.

26 Ἰωνάθῃ Iosephus.

Zonaras I p. 384 Bonn.

194 Οἱ δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀκούσαντες τὴν Ἰωνάθου, σύλληψιν καὶ τὴν τῶν σὺν αὐτῷ
 195 στρατιωτῶν ἀπώλειαν αὐτὸν τὲ ὠλοφύροντο δέος τὲ μέγα καὶ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐμπεσόν
 ἐλύπει, μὴ τὰ περίξ ἔθνη χαλεπῶς ἔχοντα πρὸς αὐτοὺς καὶ διὰ Ἰωνάθην ἡρεμοῦντα νῦν
 196 αὐτοῖς ἐπισυστῇ. καὶ δὴ ταῦτα αὐτοῖς ὡς ὑπενόουν συνέπεσε. τὸν γὰρ Ἰωνάθου ἀκού-
 σαιτες θάνατον οἱ ἐκ τῶν ἐθνῶν πολεμεῖν ἤρξαντο τοὺς Ἰουδαίους ὡς ἀποροῦντας ἡγεμόνος. 5
 197 Σίμων δὲ τοὺς Ἱεροσολυμίτας ὁρῶν πρὸς ταῦτα καταπεπληγότας, συγκαλέσας τὸν δῆμον
 198 εἰς τὸ ἱερόν παρακαλεῖν ἤρξατο. „ὅσα μὲν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας, ἄνδρες ὁμόφυλοι,
 μετὰ τοῦ πατρὸς ἐγὼ τὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐτολήσαμεν, οὐκ ἀγνοεῖτε. παραδειγμάτων δὲ
 τοιούτων εὐποροῦντός μου καὶ τοῦ θνήσκειν ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς θρησκείας τοὺς ἐκ
 τῆς ἡμετέρας οἰκίας δεδομένον φόβος οὐδεὶς ἔσται τηλικούτος, ὅς ταύτην ἡμῶν τὴν διάνοιαν 10
 199 ἐκβάλλει τῆς ψυχῆς. ὅθεν ὡς οὐκ ἀποροῦντες ἡγεμόνος οἶον τὲ καὶ πάσχειν ὑπὲρ ὑμῶν
 200 τὰ μέγιστα καὶ δοῶν ἔπεσθαι μοι προθύμως ἐφ’ οὗς ἂν ἡγῶμαι. θαρρῶ γὰρ ὡς καὶ δίκην
 ληφόμενος παρὰ τῶν πολεμίων πάντας τὲ ὑμᾶς τῆς ἐξ αὐτῶν ὕβρεως ὑψόμενος καὶ τὸ
 ἱερόν μετὰ τοῦ θεοῦ διαφυλάξω ἀπόρθητον. τὰ γὰρ ἔθνη βλέπω καταφρονήσαντα ἡμῶν
 201 ὡς οὐκ ἐχόντων ἡγεμόνα πρὸς τὸ πολεμεῖν ὠρμηκέναι.“ τοῦτοις τοῖς λόγοις ἀνεθάρσυνε 15
 τὸ πλῆθος, καὶ ταῖς ψυχαῖς ὑπὸ δειλίας ἐνδεδωκὸς ἀνήρθη πρὸς τὴν ἀμείνω ἐλπίδα, ὡς
 ἀθρόως πάντα τὸν λαὸν ἐκβοῆσαι τὸν Σίμονα αὐτῶν ἡγεῖσθαι. ἔσσεσθαι γὰρ πρὸς ὃ τι
 202 κελεύει πειθηνίους. συναθροίσας δὲ πᾶν εὐθέως ὅσον ἦν τὸ πολεμικὸν τῆς οἰκείας ἰσχύος
 ἔσπεινδε τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἀνοικοδομῆσαι, καὶ πύργοις αὐτὴν ὑψηλοῖς καρτερῶς
 ἀσφαλισάμενος ἀπέστειλε μὲν Ἰωνάθην τινα φίλον μετὰ στρατιᾶς εἰς Ἰόπην, προστάξας 20
 αὐτῷ τοὺς οἰκήτορας ἐκβαλεῖν. ἐδεδίει γὰρ, μὴ παραδῶσιν οὗτοι τὴν πόλιν τῷ Τρύφωνι.
 203 ὁ δὲ Τρύφων μετὰ στρατιᾶς πολλῆς εἰς τὴν Ἰουδαίαν παρεγένετο τὸν Ἰωνάθην δέσμιον
 204 ἄγων. ἀπήντησε δὲ αὐτῷ καὶ Σίμων μετὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως. γινοὺς δὲ Τρύφων
 ἡγεμόνα τὸν Σίμονα ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦτον ἀπάτη καὶ δόλῳ περιελθεῖν βουλό-
 μενος, κελεύων αὐτόν, εἰ θέλει λιθῆναι τὸν ἀδελφὸν Ἰωνάθην, πέμψαι τάλαντα ἑκατὸν 25
 ἀργυρίου καὶ δύο τῶν παίδων τῶν Ἰωνάθου ὁμήρους, ὅπως μὴ ἀφελθεῖς ἀποστήσῃ τὴν
 Ἰουδαίαν τοῦ βασιλέως. ἄρτι γὰρ αὐτὸν διὰ τὸ ἀργύριον, ὃ τῷ βασιλεῖ χρησάμενος ὤφειλε,
 205 φυλάττεσθαι δεδεμένον. ὁ δὲ Σίμων τὴν τέχνην τοῦ Τρύφωνος οὐκ ἡγνόησεν, ἀλλὰ συνεῖς
 ὅτι καὶ τὸ ἀργύριον ἀπολέσει δοὺς καὶ τὸν ἀδελφὸν οὐ λύσει, μετ’ αὐτοῦ δὲ καὶ τοὺς
 παῖδας ἐκδώσει τῷ πολέμῳ, συναγαγὼν τὴν στρατιὰν ἐδήλωσεν αὐτῇ τὰ περὶ τοῦ Τρύ- 30
 206 φωνος, εἰπὼν δέ, ὅτι ταῦτα καὶ ἐνέδραν καὶ ἐπιβουλὴν ἔχει, ὅμως αἰρετώτερον εἶναι
 πέμψαι τὰ χρήματα αὐτῷ καὶ τοὺς υἱοὺς ἢ λαβεῖν αἰτίαν ὡς τὸν ἀδελφὸν σῶσαι μὴ
 207 φελήσας, τοὺς τε Ἰωνάθου παῖδας ἔπεμψε καὶ τὰ χρήματα. λαβὼν δὲ ὁ Τρύφων οὐκ
 ἐτήρησε τὴν πίστιν οὐδὲ ἀπέλυσεν Ἰωνάθην, ἀλλὰ τὴν στρατιὰν λαβὼν ἐκπεριῆλθε τὴν
 χώραν ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. ἀντιπεριῆγεν ὁ Σίμων μετὰ τῆς στρατιᾶς αἰὲ καταστρατο- 35
 208 πεδευόμενος ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ. τῶν δὲ ἐν ἄκρᾳ πεμψάντων πρὸς Τρύφωνα καὶ παρα-
 καλοῦντων σπεῦσαι πρὸς αὐτοὺς καὶ τροφὰς αὐτοῖς πέμψαι, παρεσκεύασε τὴν ἵππον ὡς
 διὰ τῆς νυκτὸς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσόμενος. ἀλλὰ χιῶν διὰ νυκτὸς πολλὴ πεσοῦσα καὶ τὰς

1 in marg. ια' Busb. — 7 ὑμετέρας] μετέρας Busb. — 10 δεδομένου Iosephus. — 12 ἔπεσθαι
 Busb. — 30 περὶ] παρὰ Iosephus. — 36 ἐν τῇ ἄκρᾳ Iosephus.

Zonaras I p. 385 Bonn.

τε ὁδοὺς καλύψασα καὶ ἄπορον ἵπποις μάλιστα ὑπὸ βάρους τὴν πορείαν παρασχοῦσα
 διεκώλυσεν αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα. διόπερ ἐκεῖθεν ἄρας ὁ Τρύφων εἰς τὴν κοίλην 209
 ἀφικνεῖται Συρίαν, σπουδῇ τὲ εἰς τὴν Γαλααδίτην ἐμβαλὼν τὸν τε Ἰωνάθην ἀποκτείνας
 αὐτόθι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ Σίμων μετακομίζει τὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὅστᾳ 210
 5 καὶ κηδεύει. ἀπέθανε δὲ Ἰωνάθης ἀρχιερατεύσας ἔτη τέσσαρα. Σίμων δὲ κατασταθεὶς 212
 ἀρχιερεὺς ὑπὸ τοῦ πλήθους τῷ πρώτῳ τῆς ἀρχιερωσύνης ἔτει τῆς ὑπὸ Μακεδόσι δουλείας
 τὸν λαὸν ἡλευθέρωσεν ὡς μηκέτι φόρους αὐτοῖς τελεῖν. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ πλήθους 214
 πρὸς τὸν Σίμονα φιλοτιμία, ὥστε ἐν τοῖς πρὸς ἀλλήλους συμβολαίοις καὶ τοῖς δημοσίοις
 συγγράμμασιν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἔτους γράφειν Σίμωνος εὐεργέτου Ἰουδαίων καὶ ἐπάρχου.
 10 εὐτύχησαν γὰρ ἐπ’ αὐτοῦ σφόδρα καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν περιοίκων ἐκράτησαν. κατεστρέψατο 215
 γὰρ πόλεις πολλὰς, ὡς ἂν μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὀρμητήριον εἶεν. καὶ τὸ ὄρος δέ, ἐφ’ οὗ τὴν
 ἄκραν εἶναι συνέβαινε, καθελεῖν ἔγνω, ὅπως ὑψηλὸν ἦ τὸ ἱερόν. διὸ καὶ εἰς ἐκκλησίαν 216
 καλέσας τὸ πλῆθος, ὧν ἑκαθὼν ὑπὸ τῶν φρουρῶν καὶ τῶν φυγάδων ὑπεμίμησεν,
 ὧν τε πάθουσι, εἰ πάλιν κατάσχη τὴν βασιλείαν ἀλλόφυλος φρουρᾶς ἐν αὐτῇ κατασταθείσης.
 15 ταῦτα εἰπὼν ἔπεισε τὸ πλῆθος. καὶ πάντες προσβαλόντες καθήρουν τὸ ὄρος καὶ μῆτε 217
 νυκτὸς μῆτε ἡμέρας ἀφιστάμενοι τρισὶν αὐτὸ πᾶσιν ἔτεσι κατήγαγον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ
 πεδινὴν λειότητα. καὶ τὸ λοιπὸν ἐξεῖχεν ἀπάντων τὸ ἱερόν.
 Μετ’ οὐ πολὺ δε τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Δημητρίου τὸν Ἀλεξάνδρου υἱὸν Ἀντίοχον, ὅς 218
 καὶ Θεὸς ἐπεκλήθη, Τρύφων διεφθίρειν ἐπιτροπεύων αὐτοῦ τέσσαρα βασιλεύσαντα ἔτη. καὶ
 20 τὸν μὲν προσχαριζόμενος ὡς ἀποθάνοι διηγέλε. τοὺς δὲ φίλους διεπέμπε πρὸς τοὺς 219
 στρατιώτας, ἐπαγγελλόμενος αὐτοῖς χρήματα δώσειν, εἰ βασιλεῖα χειροτονήσουσιν αὐτόν,
 Δημήτριον μὲν ὑπὸ Πάρθων αἰχμαλώτον γενέσθαι μηνύων, τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀντίοχον
 παρελθόντα εἰς τὴν ἀρχὴν πολλὰ ποιήσιν αὐτοῖς κακὰ τῆς στάσεως ἀμυνόμενοι. οἱ δὲ 220
 ἐλπίσαντες εὐπορίαν ἐκ τῆς τοῦ Τρύφωνος δοθησομένης βασιλείας ἀποδεικνύουσιν αὐτὸν
 25 ἄρχοντα. γενόμενος δὲ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς ὁ Τρύφων καὶ τὴν βασιλείαν λαβὼν
 ἀπεδύσατο τὴν ὑπόκρισιν καὶ ὁ ἀληθὴς Τρύφων ἦν. τοὺς οὖν ἐχθροὺς διὰ ταῦτα ἐποίει 221
 κρείττονας. τὸ μὲν γὰρ στρατιωτικὸν αὐτὸν μισοῦν ἀφίσταται πρὸς Κλεοπάτραν τὴν
 Δημητρίου γυναῖκα ἐν Σελευκείᾳ μετὰ τῶν τέκνων ἐγκεκλεισμένην. ἀλωμένου δὲ καὶ 222
 Ἀντιόχου τοῦ Δημητρίου ἀδελφοῦ, ὅς ἐπεκαλεῖτο Σωτῆρ, καὶ μηδεμιᾶς αὐτὸν πόλεως δεχο-
 30 μένης διὰ Τρύφωνα, πέμπει πρὸς αὐτὸν Κλεοπάτρα καλοῦσα ἐπὶ τε γάμῳ καὶ βασιλείᾳ.
 ἐκάλει δὲ τὸν Ἀντίοχον ἐπὶ τούτοις ἅμα μὲν τῶν φίλων αὐτὴν ἀναπεισάντων, ἅμα δὲ καὶ
 τὴν πόλιν ἐκδιδόντων τινῶν ἐκ τῆς Σελευκείας τῷ Τρύφωνι δείσασα. γενόμενος δὲ ἐν τῇ 223
 Σελευκείᾳ ὁ Ἀντίοχος καὶ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀύξομένης ὥρμησε πολεμίσων τὸν Τρύφωνα,
 καὶ κρατήσας αὐτοῦ τῇ μάχῃ τῆς ἄνω Συρίας ἐξέβαλεν εἰς τὴν Φοινίκην εἰς τε Λῶραν
 35 φρουρίον τι δυσάλωτον συμφυγόντα ἐπολιόρκει. πέμπει δὲ καὶ πρὸς Σίμονα τὸν ἀρχιερεᾶ
 περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας πρέσβεις. ὁ δὲ προσδέχεται προθύμως αὐτοῦ τὴν ἀξίωσιν, 224
 καὶ χρήματά τε πολλὰ καὶ τροφὰς τοῖς τὴν Λῶραν πολιορκοῦσι στρατιώταις πέμψας πρὸς
 Ἀντίοχον ἀφθόνως ἐχορήγησεν, ὡς τῶν ἀναγκαιοτάτων αὐτὸν πρὸς ὀλίγον καιρὸν κριθῆναι

18 i. marg. ιβ' Busb. — 21 ἐπαγγελλόμενος ex corr. Busb. — 23 ἀμυνόμενοι Busb. — 30 βασιλεῖα
 ex βασιλεῖ correxit Busb. — 32 τῷ τρύφωνι δείσασα in ras. Busb.

Zonaras I p. 386 Bonn.

φίλων. ὁ μὲν γὰρ Τρύφων ἐκ τῆς Λύρας φυγὼν εἰς Ἀπάμειαν καὶ ληφθεὶς ἐν αὐτῇ πολιορκίᾳ διεφθάρη βασιλεύσας ἔτη τρία.

- 225 Ὁ δ' Ἀντίοχος ὑπὸ πλεονεξίας καὶ φανulότητος λήθην τῶν ἐκ τοῦ Σίμωνος αὐτῷ πρὸς τὰς χρείας ὑπηρετηθέντων ἐποίησατο, καὶ δύναμιν στρατιωτικὴν Κενδεβαίῳ τινὶ παραδοὺς
226 τῶν φίλων ἐπὶ τὴν τῆς Ἰουδαίας πόρθησιν καὶ τὴν Σίμωνος ἄλωσιν ἐξαπέστειλε. Σίμων 5 δὲ ἀκούσας τὴν Ἀντιόχου παρανομίαν καὶ πρεσβύτερος ὢν ἤδη ὁμως ὑπὸ τῶν παρὰ
227 Ἀντιόχου γινομένων παρορμηθεὶς νεανικῶς ἐστρατήγει. καὶ τοὺς μὲν νίεις μετὰ τῶν μαχιμωτέρων ἐκπέμπει στρατιωτῶν, αὐτὸς δὲ κατ' ἄλλο μέρος προσήει μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ πολλοὺς ἐν τοῖς φαραγγώδεσι τῶν ὄρων ἔκτεινε τούτους εἰς ἐνέδραν καταστήσας καὶ διαμαρτάνει μὲν οὐδεμιᾶς τῶν ἐπιχειρήσεων, κρατήσας δὲ τῶν πολεμίων ἐν εἰρήνῃ τὸν 10 λοιπὸν διήγαγε χρόνον, ποιησάμενος καὶ αὐτὸς πρὸς Ῥωμαίους συμμαχίαν.
- 228 Ἦρξε μὲν ὁκτώ τὰ πάντα τῶν Ἰουδαίων ἔτη, | τελευτᾷ δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν συμποσίῳ Πτολεμαίου τοῦ γαμβροῦ ταύτην ἐπ' αὐτὸν συστησάμενον, ὃς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο παῖδας συλλαβὼν καὶ δεδεμένους ἔχων ἔπεμψεν ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τρίτον, τούτῳ
229 δὲ καὶ Ὑρκανὸς ἦν ὕτομα, τοὺς αὐτὸν διαφθεροῦντας. αἰσθόμενος δὲ τοὺς ἐλθόντας ὁ 15 νεανίσκος καὶ διαφυγὼν τὸν ἐξ αὐτῶν κίνδυνον εἰς τὴν πόλιν ἠπέλγετο, θαρρῶν τῷ πλήθει διὰ τὰς τοῦ πατρὸς εὐεργεσίας. ἐλθόντα δὲ καὶ Πτολεμαῖον καὶ εἰσελθεῖν πειρώμενον ὁ δῆμος ἀπεώσατο τὸν Ὑρκανὸν ἤδη προσδεδεγμένος.
- 230 Καὶ ὁ μὲν εἰς ἔρμη τι Λαγῶν λεγόμενον ἀνεχώρησεν. ἀπολαβὼν δὲ τὴν πάτριον ἀρχιερωσύνην Ὑρκανὸς καὶ τὸν Θεὸν πρῶτα θυσίαις παραιτησάμενος ἐπὶ τὸν Πτολεμαῖον 20 ἐστράτευσε, καὶ προσβαλὼν τῷ χωρίῳ τοῖς μὲν ἄλλοις περιῆν αὐτοῦ, ἥτιτάτο δὲ μόνῳ τῷ
231 πρὸς τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς οἰκτῷ. τούτους γάρ ὁ Πτολεμαῖος ἀνάγων ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐξ ἀπόπτου ἠκίζετο καὶ κατακρημνίσειν οὐκ ἀφισταμένον τῆς πολιορκίας ἠπέλπει. ὁ δὲ ὅσον ἂν ἐνδῶν τῆς περὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ χωρίου σπουδῆς, τοσοῦτον χαρίζεσθαι τοῖς
232 φιλάτοις ἡγούμενος πρὸς τὸ μὴ κακῶς πάσχειν, ἐξέλυε τὸ πρόθυμον. ἡ μὲντοι μήτηρ 25 ὀρέγουσα τὰς χεῖρας ἱκέτευε μὴ μαλακίζεσθαι δι' αὐτήν, ἀλλὰ πολὺ πλεόν ὀργῇ χρώμενον ἐλεῖν σπουδάσαι τὸ χωρίον καὶ τὸν ἐχθρὸν ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσαντα τιμωρῆσαι τοῖς φιλάτοις.
- 233 τὸν δὲ Ὑρκανὸν ταῦτα λεγούσης τῆς μητρὸς ὀρμὴ τις λαμβάνει πρὸς τὴν αἵρεσιν τοῦ
234 φρουρίου, ἥνίκα δὲ αὐτὴν ἴδοι τυπτομένην καὶ σπαρασσομένην, ἐξελύετο. ἐλκομένης δὲ οὕτως εἰς χρόνον τῆς πολιορκίας ἐνίσταται τὸ ἔτος, καὶ ὁ συμβαίνει τοὺς Ἰουδαίους ἀργεῖν 30
235 κατὰ δὲ ἐπὶ τὸ τοῦτο παρατηροῦσιν, ὥς ἐν ταῖς ἐβδομάσι καὶ ἡμέραις. καὶ Πτολεμαῖος οὕτως ἀνεθεὶς τοῦ πολέμου ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς τοῦ Ὑρκανοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ πρὸς Ζήρωνα φεύγει τὸν ἐπικληθέντα Κοτυλαῖν, τυραννεύοντα τῆς Φιλαδεلفέων πόλεως.
- 236 Ἀντίοχος δὲ χαλεπῶς ἔχων ἐφ' οἷς ὑπὸ Σίμωνος ἔπαθεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐνέβαλε,
237 δηλώσας δὲ τὴν χώραν τὸν Ὑρκανὸν εἰς αὐτὴν ἐνέκλεισε τὴν πόλιν, ἣν ἐπὶ στρατοπέδοις 35 περιλαβὼν ἦννε μὲν οὐδὲν ὅλως πρῶτον διὰ τε τὴν τῶν τειχῶν ὀχυρότητα καὶ δι' ἀρετὴν τῶν πολιορκουμένων ἔτι γε μὴν ὕδατος εὐπορίαν, οὗ τῆς ἐνδείας αὐτοὺς ἀπέλυσεν ὁμβρος
238 κατενεχθεὶς πολὺς δυομένης πλειάδος. κατὰ δὲ τὸ βόρειον τοῦ τείχους, καὶ ὁ συνέβαινε

3 i. marg. ιγ' Busb. — 8 μέρος, μ in ras. Busb. — 12 i. marg. ιδ' Busb. — 15 αὐτὸν] αὐτῶν man. 1 Busb. — 17 πειρώμενον] σπουδάζαντα Iosephus. — 19 i. marg. ιε' Busb. — 33 συνέβαινε in ras. Busb.

Zonaras I p. 387 Bonn.

- αὐτὸ καὶ ἐπίπεδον εἶναι, πύργους ἀναστήσας τριωρόφους ἀνεβίβασεν ἐπ' αὐτοὺς στρατιωτικὰ τάγματα. προσβολὰς ὁσημέραι ποιούμενος τάφρον τὴν βαθεῖαν καὶ πολλὴν τὸ 239 εὖρος θέμενος, ἀπετείχισε τοὺς ἐνοικοῦντας. ἐπεὶ δὲ βλαβεράν κατενόησεν Ὑρκανὸς τὴν 240 πολυανθρωπίαν, ἀναλίσκομένων τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς καὶ μηδενὸς οἶον εἰκὸς
5 ἐκ πολυχειρίας ἔργου γινομένου, τὸ μὲν ἀχρεῖον αὐτῆς ἀποκρίνας ἐξέβαλεν, ὅσον δὲ ἦν ἀκμαῖον καὶ μάχιμον τοῦτο μόνον κατέσχευ. Ἀντίοχος μὲν οὖν τοὺς ἀπολεχθέντας ἐξελθεῖν 241 ἐκώλυνεν, οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταξὺ τείχεσι πλανώμενοι ἀπέθανον οἰκτρῶς. ἐπιστάσης γε μὴν τῆς σκηνοπηγίας ἐορτῆς ἐλεοῦντες αὐτοὺς πάλιν οἱ ἐντὸς εἰσεδέξαντο. πέμψαντος δὲ 242 Ὑρκανοῦ πρὸς Ἀντιόχον καὶ σπονδὰς ἡμερῶν ἐπὶ διὰ τὴν ἐορτὴν ἀξιώσαντος γενέσθαι, τῇ
10 πρὸς τὸ θεῖον αἰδοῖ εἶκων ἔφη σπένδεσθαι καὶ προσέτι θυσίαν εἰσέπεμψε μεγαλοπρεπῆ, ταῦρον χρυσόκερον καὶ μετὰ παντοίων ἀρωμάτων ἐκπώματα χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ. καὶ 243 τὴν μὲν θυσίαν δεξάμενοι παρὰ τῶν κομίζοντων οἱ πρὸς ταῖς πύλαις ὄντες ἄγουσιν εἰς τὸ ἱερόν, Ἀντίοχος δὲ τὴν στρατιὰν ἐστιῷ. τοῦτον μέντοι τὸν Ἀντιόχον δι' ὑπερβολὴν τῆς 244 θρησκείας Εὐσεβῇ πάντες ἐκάλεσαν. ἀποδεξάμενος δὲ αὐτοῦ τὴν ἐπιείκειαν Ὑρκανὸς καὶ 245 15 μαθὼν τὴν περὶ τὸ θεῖον σπουδὴν ἐπρεσβεύσατο πρὸς αὐτόν, ἀξίων τὴν πάτριον αὐτοῖς πολιτείαν ἀποδοῦναι. πειθόμενος δὲ πάντα ποιεῖν κατ' εὐσέβειαν τοῖς πρεσβευταῖς ἀπε- 246 κρίνατο, παραδοῦναι μὲν τὰ ὅπλα τοῖς πολιορκουμένους λέγων καὶ δασμὸν αὐτῷ τελεῖν
Ἰόπης καὶ τῶν ἄλλων πόλεων πάρεξ τῆς Ἰουδαίας φρουρὰν τὴν δεξαμένους ἐπὶ τούτοις ἀπηλλάχθαι τοῦ πολέμου. οἱ δὲ τὰ ἄλλα μὲν ὑπέμενον, τὴν δὲ φρουρὰν οὐχ ὡμολόγουν 247
20 διὰ τὴν ἀμιξίαν οὐκ ἐπιμυγνύμενοι πρὸς ἄλλους. ἀντὶ μέντοι τῆς φρουρᾶς ὁμήρους ἐδίδοσαν καὶ τάλαντα ἀργυρίου πεντακόσια, ὧν εὐθὺς τὰ τριάκοντα καὶ τοὺς ὁμήρους προσ-
δεξαμένου τοῦ βασιλέως ἔδοσαν, καθεῖλε δὲ καὶ τὴν στεφάνην τῆς πόλεως. ἐπὶ τούτοις 248 μὲν οὖν Ἀντίοχος τὴν πολιορκίαν λύσας ἀνεχώρησεν. Ὑρκανὸς δὲ τὸν Λαυτίδου τάφον 249 ἀνοίξας, ὃς πλούτῳ τοὺς πώποτε βασιλεῖς ὑπερέβαλε, τρισχίλια μὲν ἀργυρίου τάλαντα
25 ἐξεκόμισεν, ὁρμώμενος δὲ ὑπὸ τούτων πρῶτος ξενοτροφεῖν ἤρξατο. γίνεται δὲ αὐτῷ καὶ 250 πρὸς Ἀντιόχον φιλία καὶ συμμαχία, καὶ δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ἀφθόνως πάντα τῇ στρατιᾷ καὶ φιλοτίμως παρέσχε, καὶ ποιουμένην τὴν ἐπὶ Πάρθους αὐτῷ στρατιὰν
συνεξώρμησεν Ὑρκανός. μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶ καὶ Νικόλαος ὁ Ἀμασσηνός. συμ- 253
βαλὼν δὲ Ἀντίοχος Ἀρσάκῃ τῷ Πάρθῳ πολλὴν τε στρατιὰν ἀπέβαλε καὶ αὐτὸς ἀπώλετο,
30 τὴν δὲ τῶν Σύρων βασιλείαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδέχεται Δημήτριος, Ἀρσάκου αὐτὸν τῆς αἰχμαλωσίας ἀπολύσαντος καὶ ὃν χρόνον Ἀντίοχος εἰς τὴν Παρθυνην ἐνέβαλεν, ὥς καὶ πρῶτερον ἐν ἄλλοις δεδήλωται.

- Ὑρκανὸς δὲ ἀκούσας τὸν Ἀντιόχου θάνατον ἐπὶ τὰς ἐν Συρίᾳ πόλεις ἐξεστράτευσε 254 καὶ πολλὰς αὐτῶν εἴλε τό τε Χουθαίων γένος αἰρεῖ, ὅπερ ὅκει τὸν εἰκασθέντα τῷ ἐν 255
35 Ἱεροσολύμοις ἱερῷ ναόν, ὃν Ἀλέξανδρος ἐπέτρεψεν οἰκοδομῆσαι Σαναβαλέτῃ, καὶ συνέβη τὸν ναὸν τοῦτον ἔρημον γενέσθαι μετὰ ἔτη διακόσια. Ὑρκανὸς δὲ καὶ τῆς 257 Ἰδουμαίας αἰρεῖ πόλεις καὶ ἅπαντας τοὺς Ἰδουμαίους ὑποχειρίους ποιησάμενος ἐπέτρεψεν αὐτοῖς μένειν ἐν τῇ χώρᾳ, εἰ περιτέμνονται τὰ αἰδοῖα καὶ τοῖς Ἰουδαίων νομίμοις χρῆσθαι θέλοιεν. οἱ δὲ πόθῳ τῆς πατρίου γῆς καὶ τὴν περιτομὴν καὶ τὴν ἄλλην

1 τριωρόφους, litt. ρ et φ in ras. Busb. — 6 ἐξελεῖν] ἐξελεῖν Busb. — μετὰ] μεστὰ Iosephus. — 33 in marg. ιζ' Busb. — 34 post τῷ una litt. erasa Busb.

Zonaras I p. 388 Bonn.

259 τοῦ βίου δίαταιν ὑπέμειναν τὴν αὐτὴν Ἰουδαίους ποιήσασθαι. Ὑρκανὸς δὲ ἀνανεώσασθαι
τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν βουλόμενος πέμπει πρὸς αὐτοὺς πρεσβείαν. καὶ ἡ σύγκλητος
266 δεξαμένη τὰ παρ' αὐτοῦ γράμματα ποιεῖται πρὸς αὐτὸν φιλίαν. καὶ ἀποπέμπει τοὺς τῶν
Ἰουδαίων πρέσβεις χοίματά τε δοῦσα αὐτοῖς ἐκ τοῦ δημοσίου καὶ δόγμα συγκλήτου ἀσφαλῆ
267 παρεξόμενον τὴν οἰκαδὲ παρουσίαν. Δημητρίῳ δὲ τῷ βασιλεῖ προθυμουμένῳ στρατεύειν
ἐπὶ Ὑρκανόν οὐκ ἐξεγένετο καιρὸς τῶν Σύρων καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀπεχθανομένων,
πονηρὸς γὰρ ἦν, καὶ πεμψάντων πρὸς τὸν Πτολεμαῖον τὸν Φύσκωνα ἐπικληθέντα πρέσβεις,
268 ὅπως τινὰ τῶν ἐκ τοῦ Σελεύκου γένους παραδῶ αὐτοῖς ληψόμενον τὴν βασιλείαν. τοῦ δὲ
Πτολεμαίου πέμψαντος Ἀλέξανδρον μετὰ στρατοῦ τὸν Ζεβινᾶν ἐπιλεγόμενον καὶ μάχης
πρὸς τὸν Δημήτριον γενομένης, ὁ μὲν ἡττηθεὶς φεύγει πρὸς Κλεοπάτραν τὴν γυναῖκα εἰς 10
Πτολεμαῖδα καὶ μὴ δεξαμένης αὐτὸν τῆς γυναικὸς εἰς Τύρον ἀπελθὼν ἀλίσκεται καὶ
269 πολλὰ παθὼν ὑπὸ τῶν μισούντων ἀπέθανεν. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν
φιλίαν ποιεῖται πρὸς Ὑρκανόν τὸν ἀρχιερέα. ἔπειτα δὲ πολέμησαντος αὐτῷ Δημητρίου
παιδὸς Ἀντίοχου τοῦ Γρυπτοῦ ἐπικληθέντος, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ διαφθείρεται.
270 Παραλαβὼν δὲ τὴν τῆς Συρίας βασιλείαν ὁ Ἀντίοχος ἐπὶ μὲν τὴν Ἰουδαίαν στρατεύειν 15
εὐλαβὴς ἦν τὸν ἀδελφὸν ἀκούων τὸν ὁμομήτορα, Ἀντίοχος δὲ κἀκείνος ἐκαλεῖτο, δύναμιν
271 ἀπὸ Κυζίκου συλλέγειν ἐπ' αὐτόν, ὃς Κυζικηνὸς μὲν ἐπεκλήθη διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει
τραφῆναι, πατρὸς δὲ ἦν Ἀντίοχου τοῦ Σωτῆρος ἐπικληθέντος, ὃς ἐν Πάρθοις ἀπέθανεν· οὗτος
δὲ ἀδελφὸς ἦν Δημητρίου τοῦ Γρυπτοῦ. συνέβη δὲ τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς μίαν γῆμαι Κλεοπάτραν.
272 ὁ δὲ Κυζικηνὸς Ἀντίοχος παραγενόμενος εἰς τὴν Συρίαν πολλοῖς ἔτεσι πρὸς τὸν ἀδελφὸν 20
273 πολεμῶν ἦν. Ὑρκανὸς δὲ πάντα τὸν χρόνον ἐκείνον ἐν εἰρήρῃ διῆγε· καὶ γὰρ αὐτὸς μετὰ
τὴν Ἀντίοχον τελευτῇ τῶν Μακεδόνων ἀπέστη καὶ οὔτε ὡς ὑπὴρκος οὔτε ὡς φίλος αὐτοῖς
οὐδὲν ἔτι παρεῖχεν, ἀλλ' ἦν αὐτῷ τὰ πράγματα ἐν ἐπιδόσει πολλῇ καὶ ἀκμῇ κατὰ τοὺς
Ἀλεξάνδρου τοῦ Ζεβινγαίου καιροὺς καὶ μάλιστα ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀδελφοῖς. ὁ γὰρ πρὸς
ἀλλήλους αὐτοῖς πόλεμος σχολὴν Ὑρκανῷ καρποῦσθαι τὴν Ἰουδαίαν ἐπ' ἀδείας παρέσχεν, 25
274 ὡς ἄπειρόν τι χρημάτων πληθὺς συναγαγεῖν. τοῦ μέντοι γε Κυζικηνοῦ τὴν γῆν κακοῦντος
φανερῶς καὶ αὐτὸς τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἐπεδείκνυτο, καὶ τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου συμμαχῶν
ἐρημον ὄρων τὸν Ἀντίοχον καὶ αὐτὸν τὲ πρᾶττοντα κακῶς καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τοῖς
πρὸς ἀλλήλους ἀγῶσιν, ἀμφοτέρων κατεφρόνησεν Ὑρκανός.
275
276 Καὶ στρατεύει μὲν ἐπὶ Σαμαρείαν, προσβαλὼν δὲ αὐτῇ φιλοπόνως ἐπολιόρκει. περιβαλὼν 30
οὐκ εἰς τείχη πανταχόθεν τῇ πόλει τοὺς υἱοὺς ἐφίστησιν Ἀντίγονον καὶ Ἀριστόβουλον. ὧν
ἐγκειμένων εἰς τοῦτο ἀνάγκη ὑπὸ λιμοῦ προαχθῆναι τοὺς Σαμαρεῖς συνέπεσεν, ὡς ἄψασθαι
277 καὶ τῶν ἀνέμων, ἐπικαλέσασθαι δὲ βοηθὸν Ἀντίοχον τὸν Κυζικηνόν. ὃς ἐτοίμως ἐπὶ τὴν
συμμαχίαν ἀφικόμενος ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστόβουλον ἡττᾶται. διωχθεὶς δὲ ἄχρι
Σκυθοπόλεως ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διέφυγεν. οἱ δὲ ἐπὶ τοὺς Σαμαρεῖς ὑποστρέψαντες 35
συγκλείουσι πάλιν εἰς τὸ τείχος αὐτοὺς, ὡς καὶ δεύτερον ἐπικαλέσασθαι σύμμαχον πεμ-
278 ψαντες πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀντίοχον. ὃς παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Λαθύρου μεταπεμψάμενος
ἄνδρας εἰς ἑξακισχίλους, οὓς ἀκούσης τῆς μητρὸς ἐκείνος καὶ ὅσον οὐπω τῆς ἀρχῆς αὐτὸν
ἐκβεβληκυίας ἐξαπέστειλεν· ὃς τὸ μὲν πρῶτον ἐπιὼν ἐπόρθει τὴν Ὑρκανοῦ χώραν μετὰ

4 δόγμα] δόγματα Busb. — 19 ἀδελφὸς ex ἀδελφοῖς correctum uidetur Busb. — 19 μητρίου τοῦ
.... μίαν in marg. suppletum Busb. — 30 i. marg. ιῆ Busb. — 32 ἀνάγκης Iosephus.

Zonaras I p. 390 Bonn.

τῶν Αἰγυπτίων ληστρικῶς, μάχεσθαι μὲν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον μὴ τολμῶν, νομίζων δὲ
τῇ κακώσει γῆς ἀναγκάσειν Ὑρκανὸν λῦσαι τὴν τῆς Σαμαρείας πολιορκίαν. ἐπεὶ δὲ 279
πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπώλλυεν ἐνέδραις περιπίπτων, ἀπῆρεν εἰς Τρίπολιν Καλλιμάνδρῳ
καὶ Ἐπικράτει τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐπιτρέψας. Καλλιμάνδρος μὲν οὖν θρασύτερον 280
τοῖς πολεμίαις συμβαλὼν εἰς φυγὴν τραπόμενος παραχρῆμα διεφθάρη. Ἐπικράτης δὲ ὑπὸ
χρημάτων τὴν τε Σκυθόπολιν καὶ τὰ ἄλλα πρὸς ταύτῃ χωρία φανερώς προΐδωκε τοῖς
Ἰουδαίοις, τὴν δὲ Σαμαρείας πολιορκίαν οὐκ ἠδύνατο λύειν. Ὑρκανὸς μὲν οὖν τὴν πόλιν 281
ἐλὼν ἐνιαντῷ πολιορκήσας οὐκ ἤρκεσθη μόνῳ τούτῳ, ἀλλὰ πᾶσαν αὐτὴν ἠγάνισεν ἐπι-
κλύσιμον τοῖς χειμάρροις ποιήσας. διασκάψας δὲ αὐτὴν ὥστε εἰς χαράδραν μεταπεσεῖν,
10 τὰ σημεῖα τοῦ γενέσθαι ποτὲ πόλιν αὐτὴν ἀφείλετο· φασὶ δ' ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, 282
καθ' ἣν οἱ παῖδες αὐτοῦ τῷ Κυζικηνῷ συνέβαλον, αὐτὸς ἐν τῷ ραφ' θνιμῶν μόνος ὢν
ἀρχιερεὺς ἀκούσειε φωνῆς, ὡς οἱ παῖδες αὐτοῦ νενικήκασιν ἀρτίως τὸν Ἀντίοχον. καὶ 283
τοῦτο προελθὼν ἐκ τοῦ ραοῦ παντὶ τῷ πλήθει ἐποίησε φανερόν. συνέβη δὲ οὕτω γενέσθαι.
Κατὰ δὲ τοῦτον ἔνυχε τὸν καιρὸν μὴ μόνον τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ τῇ χώρᾳ 284
15 Ἰουδαίους εὐπραγεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατοικοῦντας καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ
Κύπρῳ· Κλεοπάτρα γὰρ ἡ βασιλὶς πρὸς τὸν υἱὸν στασιάζουσα Πτολεμαῖον τὸν Λάθουρον 285
ἐπιλεγόμενον κατέστησεν ἡγεμόνας Χελκίαν καὶ Ἀνανίαν υἱοὺς ὄντας Ὀνίου τοῦ οἰκοδομή-
σαντος τὸν ραὸν ἐν τῷ Ἡλιοπολίτῃ νομῷ πρὸς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις. παραδοῦσα δὲ ἡ 286
Κλεοπάτρα τούτοις τὴν στρατιὰν οὐδὲν δίχα τῆς τούτων γνώμης ἐπραττε· τῶν γὰρ ἄλλων 287
20 τῶν παρὰ τῆς Κλεοπάτρας ἐπιτεμπτομένων εἰς Κύπρον μεταβαλλομένων πρὸς Πτολεμαῖον,
μόνοι οἱ ἐκ τῆς Ὀνίου λεγόμενοι Ἰουδαῖοι συνέμενον.
Ὑρκανῷ δὲ φθόνον ἐκίνησε παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἡ εὐπραγία, μάλιστα δὲ οἱ Φαρισαῖοι 288
κακῶς πρὸς αὐτὸν εἶχον, αἵρεσις ὄντες μία τῶν Ἰουδαίων, ὡς εἴρηται ἥδη. τοσαύτην δὲ
ἔχουσι τὴν ἰσχὺν παρὰ τῷ πλήθει, ὡς καὶ κατὰ βασιλέως τί λέγοντες καὶ κατὰ ἀρχιερέως
25 εὐθὺς πιστεύεσθαι. μαθητῆς δὲ αὐτῶν καὶ Ὑρκανὸς ἐγεγόνει καὶ σφόδρα ὑπ' αὐτῶν 289
ἡγαπᾶτο. καὶ δὴ καλέσας αὐτοὺς ἐφ' ἐστιάσεις καὶ φιλοφρόνως ὑποδεξάμενος, ἐπεὶ σφόδρα
ἠδομένους ἐώρα, λέγειν πρὸς αὐτοὺς ἤρξατο, ὡς ἴσασι μὲν αὐτὸν βουλόμενον εἶναι δίκαιον
καὶ πάντα ποιῶντα ἕξ ὧν ἀρέσειεν ἂν τῷ θεῷ· καὶ αὐτοὶ γὰρ οἱ Φαρισαῖοι φιλοσοφοῦσιν·
ἡξίου γε μὴν, εἴ τι βλέπουσιν αὐτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς δικαίας ἐκτρεπόμενον 290
30 εἰς αὐτὴν ἐπανάγειν καὶ ἐπανορθοῦν. τῶν δὲ μαρτυρησάντων αὐτῷ πᾶσαν ἀρετὴν ὁ μὲν
ἡσθη τοῖς ἐπαίνοις, εἰς δὲ τις τῶν κατακειμένων Ἐλεάζαρος ὄνομα, κακοήθης ὢν καὶ 291
στάσει χαίρων „ἐὰν θελῆς, φησίν, εἶναι δίκαιος, τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπόθου, καὶ μόνον
ἀρκεῖτω σοι τὸ ἄρχειν τοῦ λαοῦ“. τὴν δὲ αἰτίαν αὐτοῦ πυθομένου, δι' ἣν ἀπόθαιτο τὴν 292
ἀρχιερωσύνην „ἦτι, φησίν, ἀκούομεν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων αἰχμάλωτόν σου γεγόνεαι τὴν
35 μητέρα βασιλεύοντος Ἀντίοχου Ἐπιφανοῦς.“ ψευδὴς δὲ ὁ λόγος ἦν· καὶ πρὸς αὐτὸν
Ὑρκανὸς παρωξύνθη καὶ πάντες οἱ Φαρισαῖοι σφοδρῶς ἡγανακτήσαντο. τῶν δὲ ἐκ τῆς 293
Σαδδουκαίων αἱρέσεως, οἵτινες ἐναντίαν τοῖς Φαρισαίοις προαίρεσιν ἔχουσιν, Ἰωάννης τις ἐν
τοῖς μάλιστα φίλος ὢν Ὑρκανῷ τῇ κοινῇ πάντων Φαρισαίων γνώμῃ ποιήσασθαι τὰς
βλασφημίας Ἐλεάζαρον ἔλεγε· καὶ τοῦτο ἔσεσθαι φανερόν αὐτῷ πυθομένῳ παρ' ἐκείνων,

σθαί
2 τῆς γῆς Iosephus. — 25 πιστεύεται (correxit man. 2) Busb. — 33 ἀπόθαιτο, litt. ιτο in ras.
man. 2 Busb.

Zonaras I p. 391 Bonn.

294 τίνος ἄξιός ἐστιν ἐπὶ τοῖς εἰρημέτοις κολάσεως. τοῦ δὲ Ὑρκανοῦ τοὺς Φαρισαίους τοῦτο
 ἐρομένου, πληγῶν ἔφασαν καὶ δεσμῶν· οὐ γὰρ ἐδόκει λειδορίας ἕνεκα θανάτῳ ζημοῦν,
 295 ἄλλως τε καὶ φύσει πρὸς τὰς κολάσεις ἐπιεικῶς ἔχουσιν οἱ Φαρισαῖοι. πρὸς τοῦτο λίαν
 ἐχάλεπαινε καὶ πρὸς τὸ δοκοῦν ἐκείνοις ποιήσασθαι τὰς βλασφημίας τὸν ἄνθρωπον ἐνόμισε.
 296 μάλιστα δὲ αὐτὸν ἐπιπαρώξυνεν Ἰωάννης καὶ διέθρηνεν οὕτως, ὥστε τῇ τῶν Σαδδουκαίων
 προσθέσθαι μοῖρα τῶν Φαρισαίων ἀποστάντα καὶ τὰ τε ὑπ' αὐτῶν κατασταθέντα νόμιμα
 τῷ δήμῳ καταλῦσαι καὶ τοὺς φυλάσσοντας αὐτὰ κολάσαι. μῖσος οὖν ἐντεῦθεν αὐτῷ τὸ
 297 καὶ τοῖς υἱοῖς παρὰ τοῦ πλήθους ἐγένετο. νόμιμα γὰρ τινα παρέδουσιν τῷ δήμῳ οἱ
 Φαρισαῖοι ἐκ πατέρων διαδοχῆς, ἅπερ οὐ γέγραπται τοῖς Μωυσέος νόμοις, καὶ διατοῦτο
 ταῦτα τὸ τῶν Σαδδουκαίων γένος ἐκβάλλει, λέγον ἐκεῖνα δεῖν ἡγεῖσθαι νόμιμα τὰ γεγραμ- 10
 μένα, τὰ δὲ ἐκ παραδόσεως μὴ τηρεῖν. καὶ περὶ τούτων ζητήσεις αὐτοῖς καὶ διαφορὰς
 298 γίνεσθαι συνέβαινε μεγάλας, Σαδδουκαίων τοὺς εὐπόρους μόνον πειθόντων τὸ δὲ δημο-
 τικὸν οὐχ ἐπόμενον αὐτοῖς ἐχόντων. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων τῶν δύο καὶ τῶν Ἑσσηνῶν
 299 ἐν τῇ δευτέρᾳ μου τῶν Ἰουδαϊκῶν ἀκριβῶς δεδήλωται. Ὑρκανὸς δὲ παύσας τὴν στάσιν
 καὶ μετὰ ταῦτα βιώσας εὐδαιμόνως καὶ τὴν ἀρχὴν διοικησάμενος ἄριστα ἔτεσιν ἐπὶ καὶ 15
 τριάκοντα τελευτᾷ καταλιπὼν υἱοὺς πέντε, τριῶν τῶν μεγίστων ἄξιος ὑπὸ Θεοῦ κριθείς,
 300 ἀρχῆς τοῦ ἔθνους τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς καὶ προφητείας· συνῆν γὰρ αὐτῷ τὸ θεῖον καὶ
 τὴν τῶν μελλόντων πρόγνωσιν παρεῖχεν αὐτῷ τὰ εἰδέναι καὶ προλέγειν, ὥστε καὶ περὶ
 τῶν δύο τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ παίδων ὅτι μὴ μενοῦσι τῶν πραγμάτων κύριοι προεῖπεν.
 ὦν τὴν καταστροφὴν ἄξιον ἀφηγήσασθαι. 20
 301 Τελευτήσαντος γὰρ αὐτοῖς τοῦ πατρὸς ὁ πρεσβύτερος Ἀριστόβουλος τὴν ἀρχὴν εἰς
 βασιλείαν μεταθεῖναι δόξας διάδημα πρῶτος ἐπιτίθεται μετὰ τετρακοσίων ἀριθμὸν ἐτῶν
 καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἐνὸς καὶ μηνῶν τριῶν ἀφ' οὗ τῆς ὑπὸ Βαβυλωνίοις δουλείας ὁ λαὸς
 302 ἀπαλλαγείς εἰς τὴν οἰκίαν κατήλθε. στέργων δὲ τῶν ἀδελφῶν τὸν μετ' αὐτὸν Ἀντίγονον
 τοῦτον μὲν τῶν ὁμοίων ἡξίον, τοὺς ἄλλους δὲ εἶχεν ἐν δεσμοῖς. εἶρξε δὲ καὶ τὴν μητέρα 25
 περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ διενεχθεῖσαν, ἐκείνην γὰρ Ὑρκανὸς τῶν ὄλων κυρίαν καταλελοίπει,
 καὶ μέχρι τοσαύτης ὁμότητος προῆλθεν, ὥς ταύτην καὶ λιμῷ διαφθεῖραι δεδεμένην.
 303 προστίθησι δὲ καὶ τῇ μητρὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀντίγονον ἐκ διαβολῶν ἀπαλλοτριωθεὶς πρὸς
 304 αὐτόν, αἷς τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἐπίστευσε, τοῦ δὲ Ἀντιγόπου λαμπρῶς ποτὲ ἀπὸ
 στρατείας ἐπανελθόντος καὶ τῆς ἐορτῆς, καθ' ἣν σκηνοπηγοῦσι τῷ θεῷ, κατ' ἐκείνον τὸν 30
 καιρὸν ἐνστάσης, ἔτυχεν ὥστε τὸν μὲν Ἀριστόβουλον εἰς νόσον καταπεσεῖν, τὸν δὲ Ἀντίγονον
 ἐπιτελοῦντα τὴν ἐορτὴν ἀναβῆναι λαμπρῶς σφόδρα κεκοσμημένον μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν
 305 ὀπλιτῶν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ τὰ πλείω περὶ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ σωτηρίας εὐχέσθαι, τοὺς δὲ
 πονηροὺς καὶ διαστῆσαι τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν ἐσπουδακότας ἀφορμῇ χρησαμένους τῇ περὶ
 τὴν πομπὴν τοῦ Ἀντιγόπου φιλοτιμίᾳ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ κατορθωμένοις ἐλθεῖν πρὸς τὸν 35
 306 βασιλέα οὐκ ἀκοήτως ἐπὶ τὸ μεῖζον ἐξαίρειν τὰ περὶ τὴν ἐορτὴν, καὶ ὥς οὐ κατ' ἰδιώτην
 ἔκαστον ἦν τῶν γινομένων, ἀλλὰ φρονήματος ἐνδείξιν εἶχε βασιλικῷ τὰ πραττόμενα, καὶ
 307 ὥς κτείνειν αὐτὸν μέλλει μετὰ στίφους ἐληλυθὼς καρτεροῦ. Ἀριστόβουλος δὲ τούτοις ἄκων
 πειθόμενος καὶ τοῦ ἀνύποπτος εἶναι τῷ ἀδελφῷ προνοῶν καὶ τῆς ἀσφαλείας ἅμα φρον-

14 ἐν τῇ δεδήλωται in marg. supplet Busb. — 21 in marg. εἰς Busb.

Zonaras I p. 392 Bonn.

τίζων, διίστησι τοὺς σωματοφύλακας ἐν τινι τῶν ὑπογείων ἀφωτίστῳ, κατέκειτο δὲ ἐν τῇ
 βάρει μετονομασθείσῃ δὲ Ἀντωνίᾳ, καὶ προσέταξεν ἀόπλου μὲν ἔπιεσθαι μηδενός,
 κτείνειν δὲ τὸν Ἀντίγονον, ἂν ὀπλισμένος πρὸς αὐτὸν εἰσῇ. πέμπει μέντοι πρὸς τὸν Ἀντί- 308
 γονον αὐτὸς ἄνοπλον αὐτὸν ἄξιῶν ἵκειν. ἡ δὲ βασίλισσα καὶ οἱ συνεπιβουλευόντες αὐτῇ
 5 κατ' Ἀντιγόπου πείθουσι τάναντία τὸν ἀγγελοῦντα λέγειν, ὥς ὁ ἀδελφὸς ἀκούσας, ὅτι κατὰ-
 σκενάσειεν ὅπλα καὶ κόσμον πολεμικόν, παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν ἄξιοι ὀπλισμένοι, ὅπως
 ἴδοι τὴν κατασκευήν. ὁ δὲ Ἀντίγονος μὴδὲν ὑπειδόμενος κακοῦργον, ἀλλὰ θαρρῶν τῇ 309
 παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ διαθήσει, ὥς εἶχεν ἐνδεδυνμένος τὴν πανοπλίαν παρεγίνετο πρὸς τὸν
 Ἀριστόβουλον ἐπιδείξων αὐτῷ τὰ ὅπλα. γενόμενον δὲ αὐτὸν κατὰ τὸν Στράτωνος καλού-
 10 μενον πύργον, οὗ συνέβαινε ἀφώτιστον εἶναι σφόδρα τὴν πάροδον, ἀποκτενοῦσιν οἱ
 σωματοφύλακες. θανμάσειε δ' ἂν τις Ἰοῦδαν τινά, Ἑσσαιὸν μὲν τὸ γένος, οὐδέποτε δὲ ἐν 311
 οἷς προεῖπε διαψευσάμενον τάλιθές· οὗτος γὰρ ἰδὼν τὸν Ἀντίγονον παρίοντα τὸ ἱερὸν
 ἀνεβόησεν ἐν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ γνωρίμοις, οἱ διδασκαλίας ἕνεκα τοῦ προλέγειν τὰ
 μέλλοντα παρέμενον, ὥς ἀποθανεῖν αὐτῷ καλὸν διεψευσμένῳ ζῶντος Ἀντιγόπου, ὃν σήμερον 312
 15 τεθνήξεσθαι εἰπὼν ἐν τῷ καλονμένῳ Στράτωνος πύργῳ παρίοντα ὄρεῖ, τοῦ μὲν χωρίου
 σταδίου ἀπέχοντος ἑξακοσίους, ὅπου φονευθήσεσθαι προεῖπεν αὐτόν, τῆς δὲ ἡμέρας ἤδη
 τοῦ πλείονος ἡνυσμένου, ὥστε αὐτῷ κινδυνεύειν τὸ μάντευμα ψευδῶς εἶναι. ταῦτα 313
 λέγοντος αὐτοῦ καὶ κατηφοῦντος ἀγγέλλεται τεθνεὼς Ἀντίγονος ἐν τῷ ὑπογείῳ, ὃ καὶ αὐτὸ
 Στράτωνος ἐκαλεῖτο πύργος, ὁμῶνυμον τῇ παραλίῳ Καισαρείᾳ. τὸν μὲν οὖν μάντιν τοῦτο
 20 διετάραξε. τὸν Ἀριστόβουλον δὲ τῆς ἀδελφοκτονίας εὐθύς εἰσῆλθε μετάνοια καὶ νόσος 314
 ἐκ ταύτης τῆς διανοίας ὑπὸ μύσους κεκακωμένης, ὥς διαφθαρέντων αὐτοῦ ὑπὸ ἀκράτου
 τῆς ὀδύνης τῶν ἐντὸς αἷμα ἀναφέρειν. ὁ τῶν διακονουμένων τίς παίδων κατὰ δαιμονίαν
 οἶμαι πρόνοιαν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, οὗ σφραγέτος Ἀντιγόπου σπίλους ἔτι τοῦ αἵματος
 ἐκείνου συνέβαινε εἶναι, κομίζων ὀλισθῶν ἐξέχεε. γενομένης δὲ βοῆς παρὰ τῶν ἰδόντων
 25 ἀκούσας Ἀριστόβουλος τὴν αἰτίαν ἐπύθετο, καὶ μὴ λεγόντων ἔτι μάλλον ἐπέτεινε τοῦ 315
 μαθεῖν. ὥς δὲ ἀπειλοῦντος τάλιθές εἶπον, προχεῖται μὲν αὐτῷ πληγέντι τὴν διάνοιαν 316
 ὑπὸ τοῦ συνειδότος πολλὰ δάκρυα, βύθιον δὲ ἀνοιμώξας, „οὐκ ἄρα, εἶπε, λήσειν ἐπ'
 ἀσεβέσιν οὕτω καὶ μισροῖς τολμήμασι τὸν Θεὸν ἔμελλον, ἀλλὰ με ταχεῖα ποιηὴ συγγενοῦς
 φόνου μετελήλυθε. μέχρι τίνος, ὃ σῶμα ἀναιδέστατον, ψυχὴν ὀφειλομένην ἀδελφοῦ καὶ 317
 30 μητρὸς κατέξεις δαίμοσι; τί δὲ οὐκ ἀθρόον ταύτην ἀποδίδως, κατὰ μέρος δὲ ἐπισπένθεις
 τοῦμὸν αἷμα τοῖς μισροῖς καὶ φονεῖται;“ ταῦτα εἰπὼν ἐπαποθνήσκει τοῖς λόγοις βασιλεύσας 318
 ἐνιαυτόν, χρηματίσας μὲν Φιλέλλην, πολλὰ δὲ εὐεργετήσας τὴν πατρίδα, πολεμήσας Ἰου-
 ραίους καὶ πολλὴν αὐτῶν τῆς χώρας τῇ Ἰουδαίᾳ προσκτησάμενος, ἀναγκάσας δὲ τοὺς
 ἐνοικοῦντας, εἰ βούλονται μένειν ἐν τῇ χώρᾳ, περιτέμνεσθαι καὶ κατὰ τοὺς Ἰουδαίων
 35 νόμους ζῆν. φύσει δὲ ἐπιεικεῖ ἔχρητο καὶ σφόδρα ἦν αἰδοῦς ἥττων. 319

Τελευτήσαντος δὲ Ἀριστοβούλου Σαλώμη ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λεγομένη δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων
 Ἀλεξάνδρα, λῦσασα τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, δεδεμένους γὰρ αὐτοὺς εἶχεν Ἀριστόβουλος, ὥς
 προειρήκαμεν, Ἰαννέα τὸν καὶ Ἀλέξανδρον βασιλέα καθίστησι καθ' ἱλικίαν προύχοντα

3 ἂν ὀπλισμένος ... Ἀντίγονον] Iosephus, om. Busb., sed agnoscit Zonaras. — 6 ἀξιοῖ] παρακαλεῖ
 Iosephus. — 19 τοῦτο] τοῦτον Busb. — 36 i. marg. κ' Busb.

Zonaras I p. 393 Bonn.

321 καὶ μετριότητα, ᾧ συνέβη γεννηθέντι εὐθὺς μισηθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ μέχρι τῆς
 322 τελευτῆς αὐτοῦ μηδέποτε εἰς ὕψιν ἀμικέσθαι. στέργων δὲ μάλιστα τῶν παιδῶν Ὑρκανὸς
 τοὺς πρεσβυτέρους Ἀντίγονον καὶ Ἀριστόβουλον φανέντα κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ τὸν θεὸν
 ἐπηρώτα, τίς αὐτοῦ μέλλει τῶν παιδῶν ἔσεσθαι διάδοχος. τοῦ δὲ θεοῦ τοὺς τούτου
 χαρακτῆρας δείξαντος, λυπηθεὶς ὅτι τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ οὗτος ἔσται κληρονόμος, εἶασεν ἐν 5
 323 τῇ Γαλιλαίᾳ τρέφεσθαι. τὴν δὲ βασιλείαν οὗτος παραλαβὼν τὸν μὲν τῶν ἀδελφῶν ἐπι-
 χειροῦντα τῇ βασιλείᾳ διεχορήσατο, τὸν δὲ ἕτερον ἀπραγμόνως ζῆν προαιρούμενον εἶχεν ἐν
 324 τιμῇ. καταστησάμενος δὲ τὴν ἀρχὴν ὃν ᾔετο συμφέρειν αὐτῷ τρόπον στρατεύει ἐπὶ
 Πτολεμαῖδα, τῇ δὲ μάχῃ κρατήσας ἐνέκλεισε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπολιόρκει.
 325 τοῦ δὲ Φιλομήτορος Ἀντιόχου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀντιόχου, ὃς ἐπεκαλεῖτο Κυζικηνός, 10
 πολεμοῦντων ἀλλήλους καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἀπολλύντων ἦν οὐδεμία τοῖς Πτολεμαεῦσι
 326 βοήθεια. ἀλλὰ πονουμένοις τῇ πολιορκίᾳ Ζωῖλος ὁ τὸν Στράτωνος πύργον κατεσχηκώς
 328 παρῆν καὶ μικρὰ τοῖς Πτολεμαεῦσι παρεβόηθει· πέμψαντες δὲ πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Ἀάθουρον,
 ὃς ὑπὸ τῆς μητρὸς Κλεοπάτρας τῆς ἀρχῆς ἐκπεσὼν εἰς Κύπρον παρεγένετο, παρεκάλουν ἐλθόντα
 329 σύμμαχον ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου χειρῶν αὐτοὺς ῥύσασθαι κινδυνεύοντας. ὁ δὲ τὰ πρὸς τὸν 15
 330 ἐκπλυν εἰσπενδεν. ἐν τούτῳ δὲ τοὺς Πτολεμαεῖς Ἀημαίνετος πιθανὸς ὢν αὐτοῖς τότε καὶ
 δημαγωγῶν μεταβαλέσθαι τὰς γνώμας ἔπεισεν, ἄμεινον εἶναι γήσας ἐπ' ἀδήλῳ τῷ γενησο-
 μένῳ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἢ γανερᾶν εἰσδεξασθαι δουλείαν δεσπόταις
 332 παραδόντας αὐτούς. ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος κατὰ τὴν πορείαν μαθὼν τὴν τῶν Πτολεμαέων
 μεταβολὴν οὐδὲν ἤττον ἔπλευσε καὶ καταχθείς εἰς τὴν λεγομένην Συκάμινον ἐνταυθοῖ 20
 333 τὴν δύναμιν ἐξεβίβασε. καὶ πλησίον τῆς Πτολεμαῖδος στρατοπεδευσάμενος, ἐπεὶ μήτε
 τοὺς πρῶσβεις τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐδέχοντο μήτε τῶν λόγων ἠκροῶντο, μεγάλως ἐφρόντιζε.
 334 ἐλθόντων δὲ πρὸς αὐτὸν Ζωῖλον τε καὶ τῶν Γαζαίων καὶ δεομένων συμμαχεῖν αὐτοῖς
 πορθουμένης αὐτῶν τῆς χώρας ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἀλεξάνδρου, λύει μὲν τὴν πολιορ-
 κίαν δείσας τὸν Πτολεμαῖον ὁ Ἀλέξανδρος, ἀπαγαγὼν δὲ τὴν στρατιὰν εἰς τὴν οἰκίαν 25
 ἐστρατήγει τὸ λοιπὸν λάθρα μὲν τὴν Κλεοπάτραν ἐπὶ τὸν Πτολεμαῖον μεταπεμπόμενος,
 335 φανερώς δὲ φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς αὐτὸν ὑποκρινόμενος. καὶ τετρακόσια δὲ ἀργυρίου
 τάλαντα δώσειν ὑπέσχετο χάριν ἀντὶ τούτων αἰτῶν Ζωῖλον ἐκποδῶν ποιήσασθαι τὸν
 τύραννον καὶ τὴν χώραν τοῖς Ἰουδαίοις προσνεῖμαι. τότε μὲν οὖν Πτολεμαῖος ἡδέως τὴν
 336 πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ποιησάμενος φιλίαν χειροῦται τὸν Ζωῖλον. ὕστερον δὲ ἀκούσας 30
 αὐτὸν λάθρα διαπεμπόμενον πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ λύει τοὺς γεγενημένους πρὸς αὐτὸν
 ὄρκους καὶ προσβαλὼν ἐπολιόρκει τὴν Πτολεμαῖδα μὴ δεξαμένην αὐτόν. καταλιπὼν δὲ
 ἐπὶ τῆς πολιορκίας στρατηγούς καὶ μέρος τί τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τὸ λοιπὸν τὴν Ἰουδαίαν
 337 καταστρεψόμενος ὤρμησεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τοῦτο μαθὼν συνήθροισε καὶ αὐτὸς περὶ
 πέντε μυριάδας τῶν ἐγχωρίων, καὶ ἀπῆντα τῷ Πτολεμαίῳ. Πτολεμαῖος δὲ ἐξαίφνης ἐπι- 35
 πεσὼν Ἀσωχεὶ πόλει τῆς Γαλιλαίας αἰρεῖ κατὰ κράτος αὐτὴν καὶ περὶ μύρια σώματα καὶ
 338 πολλὴν ἐτέραν ἔλαβε λείαν. πειράσας δὲ καὶ Σέπφωριν μικρὸν ἄποθεν τῆς πεπορθη-
 μένης πολλοὺς ἀποβαλὼν ἦει πολεμήσων Ἀλέξανδρον. ὑπῆντησε δὲ αὐτῷ Ἀλέξανδρος οὐ
 339 πόρρωθεν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ. εἶχε μέντοι τοὺς μαχομένους ὀκτακισχιλίους, οὓς ἑκα-

σ
 8 καταστησάμενον Busb. -- 37 i. marg. κα' Busb.

τονταμάχους προσηγόρευσεν, ἐπιχάλκους χρώμενος τοῖς θυρεοῖς. ὥς δὲ συνῆψαν, κατ' ἀρχὰς 341
 μὲν παρ' ἀμφοτέροις ἦν ἔργα χειρῶν καὶ προθυμία παραπλησία καὶ πολλὸς ἐγένετο φόβος
 ἐξ ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων, ὑπερέτερον δὲ τῶν Ἀλεξάνδρου γενομένων Φιλοστέφανος
 διελθὼν τὴν δύναμιν δεξιῶς τοῖς ἐνδιδοῦσιν ἐπεκούρει. μηδενὸς δὲ τῷ κλιθέγτι μέρει τῶν 342
 5 Ἰουδαίων προσβοηθοῦντος τούτους μὲν συνέβαινε φεύγειν, οἱ δὲ τοῦ Πτολεμαίου ἐπομένοι 343
 ἔκτεινον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἐδίωκον φονεύοντες ἕως οὗ καὶ ὁ σίδηρος αὐτοῖς ἡμβλύνθη καὶ
 αἱ χεῖρες παρείθησαν. τρισμυρίους γὰρ ἔφασαν ἄνδρας ἀποθανεῖν, τῶν δὲ ἄλλων τοὺς 344
 μὲν αἰχμαλώτους ληφθῆναι, τοὺς δὲ εἰς τὰ οἰκεία φεύγειν χωρία. Πτολεμαῖος δὲ μετὰ 345
 τὴν νίκην προσκαταδραμὼν τὴν χώραν ὀψίας ἐπιγενομένης ἐν τισι χώραις τῆς Ἰουδαίας
 10 κατέμεινεν, ἅς γυναικῶν ἐνρὼν μεστὰς καὶ νηπίων ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας ἀποσφάττοντας
 αὐτοὺς καὶ κρεουργοῦντας ἔπειτα εἰς λέβητας ζέοντας ἐνιέντας τὰ μέλη ἀπάρχεσθαι. τοῦτο 346
 δὲ προσέταξεν, ἵνα οἱ διαφυγόντες ἐκ τῆς μάχης πρὸς αὐτοὺς ἐλθόντες σαρκοφάγους ὑπο-
 λάβωσιν εἶναι τοὺς πολεμίους, καὶ διατοῦτο ἔτι μᾶλλον αὐτοὺς καταπλάγῃσι. ἔλαβε δὲ 347
 καὶ τὴν πόλιν Πτολεμαῖδα κατὰ κράτος.
 15 Κλεοπάτρα δὲ ὁρῶσα τὸν υἱὸν αὐξανόμενον καὶ τὴν τε Ἰουδαίαν ἀδεῶς πορθοῦντα 348
 καὶ τὴν Γαζαίων πόλιν ὑπήκοον ἔχοντα, περιῦδεῖν οὐκ ἔγνω τοῦτον ἐπὶ ταῖς πύλαις ὄντα,
 ἀλλὰ παραχορήμα μετὰ ναυτικῆς καὶ πεζῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτὸν ἐξώρμησεν ἡγεμόνας τῆς 34
 ὅλης στρατιᾶς ἀποδείξασα Χελκίαν καὶ Ἀνανίαν τοὺς Ἰουδαίους, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πλούτου
 αὐτῆς καὶ τοὺς υἱωνοὺς καὶ διαθήκας πέμψασα Κφίους παρέθετο. αὐτὴ δὲ μετὰ πάσης αὐτῆς 350
 20 τῆς δυνάμεως ἦκεν εἰς Πτολεμαῖδα, μὴ δεξαμένων δὲ αὐτὴν τῶν Πτολεμαέων ἐπολιόρκει τὴν
 πόλιν. Πτολεμαῖος δὲ ἐκ τῆς Συρίας ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰσπενσεν, αἰγνιδίως αὐτὴν 351
 οἰόμενος κετὴν οὕσαν στρατιᾶς ἐλεῖν· ἀλλὰ διαμαρτάνει τῆς ἐλπίδος. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν
 χρόνον συνέβη καὶ Χελκίαν τὸν ἕτερον τῶν τῆς Κλεοπάτρας ἡγεμόνων ἀποθανεῖν περὶ
 κοίλῃν Συρίαν διώκοντα Πτολεμαῖον. ἀκούσασα δὲ Κλεοπάτρα τὴν ἐπιχειρήσιν τὴν τοῦ 352
 25 υἱοῦ καὶ ὅτι τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον οὐκ ὄν προσεδόκα τρόπον κεχώρηκεν αὐτῷ, πέμψασα
 μέρος τῆς στρατιᾶς ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας. καὶ ὁ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου πάλιν
 ὑποστρέψας τὸν χειμῶνα διέτριβεν ἐν Γάζῃ. Κλεοπάτρα δὲ ἐν τούτῳ τὴν ἐν Πτολεμαῖδι 353
 γρουρᾶν πολιορκίᾳ λαμβάνει καὶ τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρου δὲ αὐτῇ μετὰ δώρων προσελθόντος
 καὶ θεραπείας ὁποίας ἄξιος ἦν καὶ ἀξιοῦντος ἐπαρῆγειν πεπονηθότι μὲν κακῶς ὑπὸ Πτολεμαίου,
 30 καταγνῆγῃ δὲ οὐκ ἄλλης ἢ ταύτης εὐποροῦντι, τινὲς μὲν τῶν φίλων καὶ ταῦτα συνεβούλευον
 λαβεῖν καὶ τὴν χώραν κατασχεῖν. Ἀνανίας δὲ συνεβούλευε τούτοις τάναντία, λέγων ἄδικα 354
 ποιήσειν αὐτήν, εἰ σύμμαχον ἄνθρωπον ἀφαίρῃσεται τῆς ἰδίας ἐξουσίας καὶ ταῦτα συγγενῇ
 ἡμέτερον· οὐ γὰρ ἀγνοεῖν βούλομαι σε, φησὶν, ὅτι τὸ πρὸς τοῦτον ἄδικον ἐχθροὺς ἅπαντας ἡμᾶς
 σοι τοὺς Ἰουδαίους κατασκενᾶσει.“ ταῦτα δὲ Ἀνανία παραινέσαντος ἡ Κλεοπάτρα πείθεται 355
 35 μηδὲν ἀδικήσειν τὸν Ἀλέξανδρον, ἀλλὰ συμμαχίαν πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο ἐν Σκυθοπόλει
 τῆς κοίλης Συρίας. ὁ δὲ τῶν ἐκ Πτολεμαίου φόβων ἐλευθερωθεὶς στρατεύεται μὲν εὐθὺς 356
 ἐπὶ τὴν κοίλῃν Συρίαν, αἰρεῖ δὲ Γάδαρα καὶ Ἀμαθοῦντα, ἐνθα τὰ κάλλιστα καὶ σπουδῆς
 ἄξια Θεόδωρος ὁ Ζήνωνος εἶχεν. ὃς οὐ προσδοκῶσιν ἐπιτεσὼν τοῖς Ἰουδαίοις μυρίους
 αὐτῶν ἀπέκτεινε καὶ τὴν ἀποσκερὴν Ἀλεξάνδρου διήρπασε. ταῦτα μὲν οὖν οὐ καταπλήττει 357

1 χρωμένους Iosephus. — 2 πολλὸς, v in ras. 2 litt Busb. — 4 διελὼν Iosephus. — 29 ἄξιον Iosephus.

τὸν Ἀλέξανδρον, ἀλλ' ἐπιστρατεύει τοῖς θαλαττίοις μέρεσι, *Ραφίᾳ καὶ Ἀνθηδόνῃ*, ἣν ὕστερον
 358 *Ἡρώδης Ἀгриπιάδα* μετωνόμασε, καὶ εἶλε καὶ ταύτην. ὁρῶν δὲ τὸν μὲν *Πτολεμαῖον* ἐκ τῆς
Γάζης εἰς *Κύπρον* μετακεχωρηκότα, τὴν δὲ μητέρα αὐτοῦ *Κλεοπάτραν* εἰς *Αἴγυπτον*, ὀργι-
 ζόμενος δὲ τοῖς *Γαζαίοις*, ὅτι *Πτολεμαῖον* ἐπεκαλέσαντο βοηθόν, ἐπολιόρχει τὴν πόλιν καὶ
 359 τὴν χώραν αὐτῶν προειρόμενσε. Ἀπολλοδότου τοῦ στρατηγοῦ *Γαζαίων* μετὰ δισχιλίων ξένων 5
 καὶ μυρίων οἰκετῶν νύκτωρ ἐπιτεσόντος τῷ τῶν Ἰουδαίων στρατοπέδῳ ἐφ' ὅσον μὲν
 ὑπῆρχεν ἡ νύξ ἐνίκων οἱ *Γαζαῖοι* δόκησιν παρέχοντες τοῖς πολεμίοις ὡς ἐπεληλυθότος
 αὐτοῖς *Πτολεμαίου*, γενομένης δὲ ἡμέρας καὶ τῆς δόξης ἐλεγχθείσης μαθόντες οἱ Ἰουδαῖοι
 τὰληθὲς ἐπισυστρέφονται καὶ τοῖς *Γαζαίοις* προσβαλόντες ἀναιροῦσιν αὐτῶν περὶ χιλίους.
 360 τῶν δὲ *Γαζαίων* ἀντεχόντων καὶ μὴ ἐνδιδόντων, προσεπήγειρεν αὐτῶν τὴν εὐψυχίαν καὶ 10
 361 Ἀρέτας ὁ Ἀράβων βασιλεὺς ἐπίδοξος ὢν ἵκειν αὐτοῖς σύμμαχος. ἀλλὰ συνέβη πρῶτον τὸν
 Ἀπολλόδοτον διαφθαρῆναι· *Αυσίμαχος* γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ ζηλοτυπῶν αὐτῷ ἐπὶ τῷ παρὰ
 τοῖς πολίταις εὐδοκμεῖν, κτείνας αὐτὸν καὶ στρατιωτικὸν συγκροτήσας ἐκδίδωσιν Ἀλεξάνδρῳ
 362 τὴν πόλιν. ὁ δὲ εὐθὺς μὲν εἰσελθὼν ἡρέμει, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν δύναμιν ἐπαφῆκε τοῖς
Γαζαίοις ἐπιτρέψας τιμωρεῖν αὐτούς· οἱ δὲ ἄλλοι ἀλλαχῇ τραπόμενοι τοὺς *Γαζαίους* 15
 ἀπέκτειναν. κακύνει δὲ τοῖς παραπίπτουσιν ἀμυνόμενοι τοὺς Ἰουδαίους οὐκ ἐλάττους
 363 αὐτῶν διέφθειραν. ἔνιοι δὲ μονούμενοι τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν, ὡς μηδὲν λάφυρον οἱ
 πολέμιοι λάβοιεν. οἱ δὲ καὶ τῶν τέκνων καὶ γυναικῶν αὐτόχειρες ἐγίνοντο τῆς ὑπὸ
 364 τοῖς ἐχθροῖς αὐτοὺς δουλείας οὕτως ἀπαλλάττειν ἠγάκασμένοι. τῶν δὲ βουλευτῶν, οἳ
 ἦσαν οἱ πάντες πεντακόσιοι, συμφυγόντων εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν, συνεδρενόντων γὰρ 20
 τὴν ἐπίθεσιν συνέβη γενέσθαι, ὁ Ἀλέξανδρος τούτους μὲν ἀναιρεῖ καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν
 ἐπικατασκάψας ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνιαντῷ πολιορκήσας.
 365 Ὑπὸ τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον καιρὸν καὶ Ἀντίοχος ὁ Γρυπὸς ἐπικληθεὶς ἀποθνήσκει
 ὑπὸ Ἡρακλέωνος ἐπιβουλευθεὶς, βιώσας μὲν ἔτη τεσσαράκοντα καὶ πέντε, βασιλεύσας δὲ
 366 ἐννέα καὶ εἴκοσι. διαδεξάμενος δὲ τὴν βασιλείαν ὁ παῖς αὐτοῦ *Σέλενος* ἐπολέμει μὲν τῷ 25
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀδελφῷ Ἀντιόχῳ τῷ Κυζικηνῷ, νικήσας δὲ αὐτὸν καὶ λαβὼν ἀπέκτεινε.
 367 μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦ Κυζικηνοῦ παῖς Ἀντίοχος καὶ Ἀντώνιος ὁ Εὐσεβὴς καλούμενος, παρα-
 γειόμενοι εἰς Ἀραδὸν καὶ περιθήμενοι διάδημα πολεμοῦσι πρὸς *Σέλενον* καὶ κρατήσαντες
 368 ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Συρίας. ὁ δὲ φυγὼν εἰς Κιλικίαν καὶ γενόμενος ἐν τῇ
Μόψου ἐστία πάλιν αὐτοὺς εἰσέπρασσε χρήματα. ὁ δὲ τῶν *Μόψου* ἐστιέων δῆμος ἀγατα- 30
 369 κτήσας ὑφῆψεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια καὶ διέφθειρεν αὐτὸν μετὰ τῶν φίλων. Ἀντιόχου δὲ
 τοῦ Κυζικηνοῦ βασιλεύοντος τῆς Συρίας Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου ἀδελφὸς ἐκφέρει πόλεμον
 πρὸς αὐτὸν καὶ νικηθεὶς ἀπόλλνται μετὰ τῆς στρατιᾶς. μετὰ δὲ αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 370 *Φίλιππος* ἐπιθέμενος διάδημα μέρους τινὸς Συρίας ἐβασίλευσε. *Πτολεμαῖος* δὲ ὁ Ἀθήουρος
 τὸν τέταρτον αὐτῶν ἀδελφὸν *Λημήτριον*, τὸν Ἀκαίρον λεγόμενον, ἐκ Κνίδου μεταπεμψά- 35
 371 μενος κατέστησεν ἐν *Λαμασκῷ* βασιλεῖα. τούτοις δὲ τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς καρτερῶς ἀντι-
 καθιστάμενος Ἀντίοχος ταχέως ἀπέθανεν· ἐν *Λαοδικείᾳ* γὰρ ἐλθὼν σύμμαχος τῇ τῶν
Γαλιηνῶν βασιλίσσῃ *Πάρθους* πολεμούσῃ μαχόμενος ἀνδρείως ἔπεσε. τὴν δὲ Συρίαν οἱ

5 τοῦ] δὲ τοῦ Iosephus. — 18 τῆς] τοῖς Busb. — 19 ἀπαλάττειν man. 1 Busb. — 20 ἀπόλωνος
 Busb. — 23 ἐπὶ τῶν αὐτῶν δὲ τούτων καιρῶν Busb. — 27 κιζικηνοῦ Busb. — 28 παραγενόμενοι]
 παραγενόν ... (post ν 3 litterae erasae) Busb. — 36 δυσὶν, litt. δυοὶ in ras. Busb.

Zonaras I p. 393 Bonn.

δύο κατέσχον ἀδελφοὶ *Λημήτριος* καὶ *Φίλιππος*. Ἀλέξανδρος δὲ τῶν οἰκείων πρὸς αὐτὸν 372
 στασιασάντων, ἐπανέστη γὰρ αὐτῷ τὸ ἔθνος ἐορτῆς ἀγομένης καὶ ἐστῶτος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
 βωμοῦ καὶ θύσειν μέλλοντος κυτρίοις αὐτὸν ἔβαλλον, νόμου ὄντος παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐν
 τῇ σκηνοπηγίᾳ ἔχειν ἕκαστον θύρσους ἐκ φοινίκων καὶ κυτρίων, προσεξελοιδόρησαν δὲ
 5 αὐτὸν ὡς ἐξ αἰχμαλώτων γεγονότα καὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ θύειν ἀνάξιον, ἐπὶ τούτοις 373
 ὀργισθεὶς κτείνει μὲν αὐτῶν περὶ ἑξακισχιλίους, δρύφακτον δὲ ξύλινον περὶ τὸν βωμὸν
 καὶ τὸν ναὸν βαλόμενος μέχρι τοῦ τριγχοῦ, εἰς ὃν μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσιν εἰσιέναι, τούτῳ
 τὴν τοῦ πλήθους ἐπ' αὐτὸν ἐπέφραττεν εἰσοδόν. ἔτρεψε δὲ καὶ ξένους *Πισίδας* καὶ *Κίλικας*
Σύροις γὰρ πολέμιος ὢν οὐκ ἐχρῆτο. καταστρεψάμενος δὲ τῶν Ἀράβων *Μωαβίτας* καὶ 374
 10 *Γαλααδίτιδας* εἰς φόρον ἀπαγωγὴν, κατέρριπτε καὶ Ἀμαθοῦντα Θεοδώρου μὴ τολμῶντος
 αὐτῷ συμβαλεῖν, συνάψας δὲ μάχην πρὸς Ὀβέδαν τὸν Ἀράβων βασιλέα καὶ πεσὼν εἰς 375
 ἐνέδραν ἐν χωρίοις τραχέσι καὶ δυσβάτοις ὑπὸ πλήθους καμύλων εἰς βαθεῖαν κατερράχθη
 φάραγγα καὶ μόλις αὐτὸς διασώζεται, φεύγων δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται. καὶ 376
 πρὸς τὴν κατοπραγίαν αὐτοῦ ἐπιθεμένου τοῦ ἔθνους πολεμήσας πρὸς αὐτὸ ἔτεσιν ἑξ
 15 ἀναιρεῖ τῶν Ἰουδαίων οὐκ ἔλαττον πέντε μυριάδων. παρακαλοῦντος δὲ παῦσαι τὴν πρὸς
 αὐτὸν δυσμένειαν ἔτι μᾶλλον ἐμίσουν αὐτὸν διὰ τὰ συμβεβηκότα. πυνθανομένου δὲ αὐτοῦ
 τί δεῖ γενέσθαι, πάντες ἐβόησαν ἀποθανεῖν αὐτόν, καὶ πρὸς *Λημήτριον* τὸν Ἀκαίρον
 ἔπεμψαν παρακαλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ συμμαχίαν. ὁ δὲ μετὰ στρατιᾶς ἐλθὼν καὶ παρα- 377
 λαβὼν αὐτοὺς ἐπικαλουμένους περὶ *Σίκιμα* πόλιν ἐστρατοπέδευσεν. Ἀλέξανδρος δὲ μετὰ
 20 μισθοφόρων ἑξακισχιλίων καὶ διακοσίων, Ἰουδαίων δὲ περὶ δισμυρίων, οἱ ἐφρόνονν τὰ ἐκείνου,
 παραβαλὼν ἀντεπῆει τῷ *Λημητρίῳ*. τούτῳ δὲ ἦσαν ἑπτεῖς μὲν τρισχίλιοι, πεζῶν δὲ
 τέσσαρες μυριάδες. καὶ εἰς μάχην συμβαλόντων νικᾷ *Λημήτριος*, καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν 378
 οἱ Ἀλεξάνδρου μισθοφόροι πάντες, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν τοῦ *Λημητρίου* στρατιωτῶν. φυγόντος 379
 δὲ εἰς τὰ ὄρη Ἀλεξάνδρου κατὰ οἶκτον τῆς μεταβολῆς συλλέγονται παρ' αὐτῷ Ἰουδαίων
 25 ἑξακισχίλιοι. καὶ τότε μὲν δείσας ὑποχωρεῖ *Λημήτριος*. μετὰ ταῦτα δὲ Ἰουδαῖοι ἐπο-
 λέμουν Ἀλεξάνδρῳ καὶ νικώμενοι πολλοὶ ἀπέθνησκον ἐν ταῖς μάχαις. κατακλείσας δὲ τοὺς 380
 δυνατωτάτους αὐτῶν ἐν *Βεθόμαις* πόλει ἐπολιόρχει, λαβὼν δὲ τὴν πόλιν καὶ γενό-
 μενος ἐγκρατὴς αὐτῶν ἀπήγαγεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ πάντων ὁμότατον ἔργον ἔδρασεν·
 ἐστιώμενος γὰρ ἐν ἀπόπτῳ μετὰ τῶν παλλακίδων ἀνασταυρώσαι προσέταξεν αὐτῶν ὀκτα-
 30 κοσίους, τοὺς δὲ παῖδας αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας ἔτι ζώντων παρὰ τὰς ὀψεις ἐκείνων 381
 ἀπέσφαττεν ὑπὲρ ὧν ἠδίκητο ἀμυνόμενος, ὥστε διὰ τὴν τῆς ὁμότητος ὑπερβολὴν ἐπι- 383
 κληθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων *Θρακίδαν*. οἱ δὲ ἀντιστασιῶται αὐτοῦ τὸ πλήθος
 ὄντες περὶ ὀκτακισχιλίους φεύγουσι νυκτός καὶ παρ' ὃν ἔζη χρόνον Ἀλέξανδρος ἦσαν ἐν τῇ
 φυγῇ. καὶ οὗτος μὲν μετὰ πάσης τὸ λοιπὸν ἡρεμίας ἐβασίλευε. *Λημήτριος* δὲ ἐκ τῆς 384
 35 Ἰουδαίας ἀπελθὼν εἰς *Βέρροϊαν* ἐπολιόρχει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ *Φίλιππον*. Στράτων δὲ
 τῆς *Βερροίας* τύραννος *Φιλίππῳ* συμμαχῶν *Ζίζον* τὸν Ἀράβων φύλαρχον ἐπεκαλεῖτο καὶ
Μιθριδάτην τὸν *Σινάκην* τὸν *Παρθυσέων* ἑπαρχον. ὧν ἀφικομένων μετὰ πολλῆς δυνάμεως 385
 καὶ πολιορκούντων *Λημήτριον* ἐντὸς τοῦ χαρακώματος, εἶσω τοῖς τοξεύμασι συνέχοντες ὡ

9 πολέμιος ex πολεμιοis corr. Busb. — 16 in marg. κβ Busb. — 20 ἐφρόνονν, litt. ρόν i. ras.
 man. 2 Busb. — 21 παραλαβὼν Iosephus. — 37 *Σινάκην*] Iosephus *συνα* et spatium vacuum circiter 5
 litterarum Busb.

Zonaras I p. 394 Bonn.

- αὐτὸν ἡγάκασαν τῇ δίψῃ τοὺς σὺν αὐτῷ σῆας παραδοῦναι. λαφυραγωγήσαντες δὲ [τὰ
ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τὸν Λημήτριον παραλαβόντες τὸν μὲν τῷ Μιθριδάτῃ τῷ τότε βασιλεύοντι
Πάρθων ἔπεμψαν, τῶν δὲ αἰχμαλώτων οὓς Ἀντιοχέων εἶναι πολίτας συνέβαινε τούτους
386 προῖκα τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἀπέδωκαν. Μιθριδάτης δὲ Λημήτριον εἶχεν ἐν τιμῇ μέχρι νόσῳ
κατέστρεψε Λημήτριος τὸν βίον. Φίλιππος δὲ ἀπὸ τῆς μάχης εὐθὺς εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθὼν 5
καὶ κατασχὼν αὐτὴν ἐβασίλευσε τῆς Συρίας.
- 387 Ἐπειτα Ἀντίοχος ὁ κληθεὶς Διονύσιος ἀδελγὸς ὢν Φιλίππου, τῆς ἀρχῆς ἀντιπαιού-
μενος εἰς Λαμασκὸν παραγίνεται, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐβασίλευσεν. ἐστρατεύσαντος δὲ αὐτοῦ
388 ἐπὶ τοὺς Ἀραβας Φίλιππος ὁ ἀδελγὸς ταῦτα ἀκούσας ἐπὶ Λαμασκὸν ἦλθε. Μιλησίῳ δέ,
ὃς κατελείπειτο τῆς ἄκρας γύλας καὶ τῶν Λαμασκηῶν, παραδόντος αὐτῷ τὴν πόλιν, 10
ἀχάριστος εἰς αὐτὸν γενόμενος καὶ μηδὲν ὢν ἐλπίσας ἐδέξατο αὐτὸν παρὰσχών, ἀλλὰ καὶ
τῷ παρ' αὐτοῦ γόβῳ βουληθεὶς δοκεῖν παραλαβεῖν τὴν πόλιν ἢ τῇ χάριτι [τῇ Μιλησίῳ
389 ὑπωπιενέειο καὶ πάλιν ἐκπίπτει τῆς Λαμασκοῦ· ἐξορμήσαντα γὰρ αὐτὸν εἰς ἱππόδρομον
ἀπέκλεισεν ὁ Μιλήσιος καὶ τὴν Λαμασκὸν Ἀντιόχῳ διεγύλαξεν. ὁ δὲ ἀκούσας τὰ περὶ
τὸν Φίλιππον ὑπέστρεψεν ἐκ τῆς Ἀραβίας, στρατεύεται δὲ εὐθὺς ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν. 15
- 390 δεισας δὲ Ἀλέξανδρος τὴν ἔφοδον αὐτοῦ τάχρον ὀρύττει βαθεῖαν ἀπὸ τῆς Χαβαρσαβᾶ,
ἢ νῦν Ἀντιπαιρὶς καλεῖται, ἄχρι τῆς εἰς Ἰόπην θαλάσσης, ἣ καὶ μόνον ἦν ἐπίμαχον·
τείχος δὲ ἐγείρας καὶ πύργους ἀναστήσας ξυλίλους καὶ μεσοπύργια ἐπὶ σταδίους ἑκατὸν
391 πεντήκοντα τὸν Ἀντίοχον ἐξεδέχεται. ἀναχωροῦντα δὲ τὰ πρῶτα, ἔπειτα μυρίων ἱππέων
ἐξαιγῆς ἐπιφανέντων ὑπανίστας τούτοις Ἀντίοχος καρτερῶς ἐμάχετο, καὶ δὴ νικῶν ἀπέ- 20
θανε παραβοιθῶν τῷ ποιοῦντι μέρει. πεσόντος δὲ Ἀντιόχου τὸ στρατεύμα γεύει εἰς
- 392 Κανὰν πόλιν, ἐνθα τὸ πλεῖστον αὐτῶν λιμῷ διασφείρεται. βασιλεύει δὲ μετὰ τοῦτον
τῆς κοίλης Ἀραβίας κληθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν τὴν Λαμασκὸν ἐχόντων διὰ τὸ πρὸς
Πτολεμαῖον τὸν Μενταῖον μῖσος. στρατεύσας δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ περὶ
Ἰδιδαὴν χώραν μάχῃ νικήσας Ἀλέξανδρον ἐπὶ συνθήκαις ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας. 25
- ³⁹³
³⁹⁴ Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ πολλὰς αὐθις στρατεύσας πόλεις καὶ ταύτας ἐξελὼν τρίτον ἦδη
πεπληρωκὼς τῆς στρατείας ἔτος εἰς τὴν οἰκίαν ὑπέστρεψε προθύμως αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων διὰ
395 τὴν εὐπραγίαν δεχομένων. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν καιρὸν πολλὰς τῶν Σύρων καὶ Ἰδουμαίων
398 καὶ Φοινίκων καὶ Κιλικίων πόλεις εἶχον οἱ Ἰουδαῖοι. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς
ἐκ μέθης εἰς νόσον καταπεσὼν καὶ τρισὶν ἔτεσι τεταρταίῳ πυρετῷ σνσχεθεὶς οὐκ ἀπέστη 30
399 τῶν στρατιῶν, ἕως οὗ ἐν τοῖς πόνοις ἐξαιαλωθεὶς ἀπέθανεν. ὁρῶσα δὲ αὐτὸν ἡ βασίλισσα
πρὸς τῷ τελευτᾷ ὄντα καὶ μηδεμίαν ὑποτρέγοντα σωτηρίας ἐλπίδα, κλαίονσα καὶ κοπτο-
400 μένη αὐτὴν τὲ καὶ τοὺς παῖδας ἀπώδύρειτο. ὁ δὲ συνεβούλευνεν αὐτῇ πείθεσθαι μὲν οἷς
ὑποθήσεται, κρίψαι δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἕως ἂν ἐξέλῃ τὸ χωρίον.
- 401 Ἐπειτα ὥς ἀπὸ νίκης λαμπρῶς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα παραγενομένην τοῖς Φαρισαίοις ἐξουσίαν 35
τινὰ παρασχεῖν· τούτους γὰρ ἀντὶ τῆς τιμῆς εὖνοιον καταστήσειν αὐτῇ τὸ ἔθνος· δύνασθαι
γὰρ πολὺ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις τούτους βλάψαι τε μισοῦντας καὶ γίλονς διακειμένους
402 ὡφελῆσαι· αὐτὸν τὲ προσκροῦσαι τῷ ἔθνει διὰ τούτους ἔλεγεν ὑβρισθέντας ὑπ' αὐτοῦ.

7 i. marg. xy' Busb. — 17 εἰς in marg. supplet man. 2 Busb. — 23 κοίλης] κοίλης Συρίας
Iosephus. — 24 Μενταῖον μῖσος supplevit man. 2 in spatia vacuo relicto Busb.

Hactenus antiqua historia. Voto autem finiendum volumen sit. Superest enim ut dies festissimus publice indicatur. Imperatoris ac Regis Augustissimi festum natalem civibus universis laetissimum mox celebrabit haec Academia Deumque optimum maximum, auctorem ac statorem Germanici nominis, publica voce precabitur, ut custodiat servet protegat hunc imperii statum, hanc pacem, huius amatissimi denique Principis iuventutem eumque semper validum sapientem felicem longissima statione uti sinat mortalibus destinata civiumque omnium consilia pia foveat, opprimat impia. Quorum votorum sollemnium interpretes in oeco publico existet vir illustrissimus

LVDOVICUS DE SYBEL

PHIL. DOCTOR, ARCHAEOLOGIAE P. P. O.

doctam ex more disputationem votis adnexurus. Eadem sollemnia professores ornatissimi, iuvenes artium doctarum studiosi carissimi, viri denique in quocumque honoris gradu collocati, quotquot huic favent Academiae, ut frequentes ac lacti concelebrent oratoremque benigne excipiant, Rectore magnifico invitante ea qua par est observantia oramus.